

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

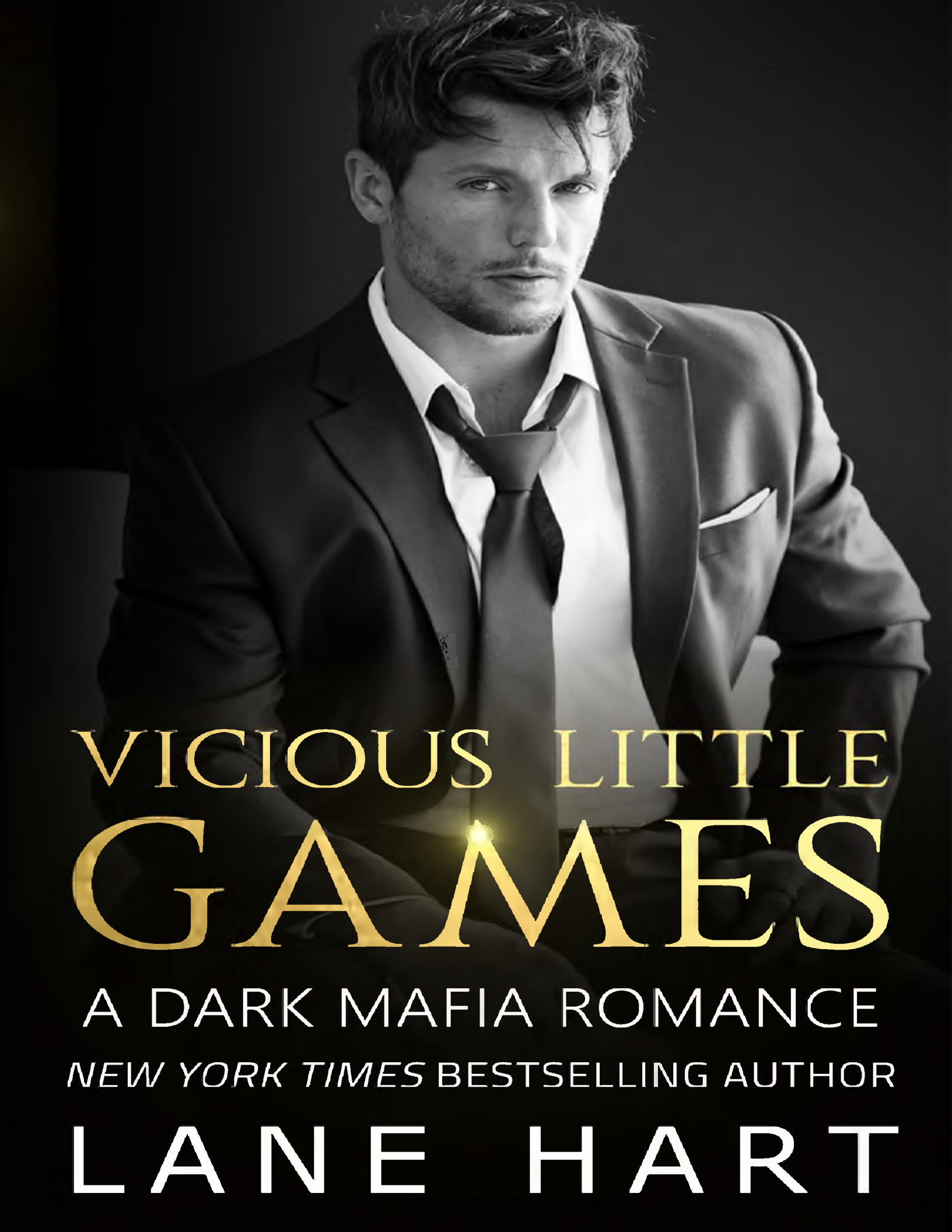
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A black and white portrait of a man with dark, wavy hair and a light beard, wearing a dark suit jacket over a white shirt and a dark tie. He is looking directly at the camera with a serious expression. The background is dark and out of focus.

VICIOUS LITTLE GAMES

A DARK MAFIA ROMANCE

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LANE HART

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

VICIOUS LITTLE GAMES

SİN ŞEHİRİ MAFYASI

ÜÇÜNCÜ KİTAP

LANE HART

TELİF

Bu kitap bir kurgu eseridir. Karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünden yaratılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Gerçek kişi veya olaylarla herhangi bir benzerlik tesadüfidir.

Yazar, bu kurgu eser içindeki çeşitli ürünlerin telif hakkı ve ticari marka statüsünü kabul eder.

© 2024 Editor's Choice Publishing

Tüm Hakları Saklıdır.

Bu kitap veya kitabın herhangi bir bölümü, yayıncının açık yazılı izni olmadan, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Editor's Choice Publishing

P.O. Box 10024

Greensboro, NC 27404

Kapak Fotoğrafı: Wander Aguilar Photography Kapak

Tasarımı: Wingfield Designs

İÇİNDEKİLER

Özet Yazarın

Notu

Önsöz __

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40 Epilog](#)

[Yakında! Lane](#)

[Hart'ın diğer](#)

[eserleri Yazar](#)

[Hakkında](#)

ÖZET

Sin City'nin kraliçesi olmak için doğdum. Bunu babama, İtalyan mafya kralı Dante Salvato'ya kanıtlamam gerekiyor. O, benim şımarık, zayıf bir kız olduğumu ve onun imparatorluğunu devralamayacağımı düşünüyor.

Kendimi kanıtlamamın önündeki tek engel, bizim dünyamız hakkında hiçbir şey bilmeyen kendini beğenmiş bir pislik. Nedense babamın tercih ettiği varisi Cole Brooks, bu da onun artık benim rakibim olduğu anlamına geliyor.

Cole'un Rus mafya patronunun torunu olması, mafya başı olmak için ne gerektiğini bildiği anlamına gelmez. Yirmi yıl boyunca annesi onu korumak için ailesinden sakladı. Cole akıllı olsaydı, yaz sonunda New York'ta okula geri döner ve bana meydan okumayı tamamen unutturdu.

Bu yakışıklı sarışın piç, baş başa kaldığımızda beni hiç kimse gibi sinir ediyor. Bir şekilde beni alay etmek ve manipüle etmek için sürekli yollar buluyor. Ne kadar direnmeye çalışsam da ona karşı koyamıyorum.

Ama geleceğim ve şehrin tahtı söz konusu olduğunda, babamın saygısını kazanmak için ne gerekiyorsa yapacağım.

Bu tehlikeli oyunu kazanmalı ve Cole'u Vegas'tan ayrılmaya ikna etmeliyim. Eğer gitmezse, onun kanı benim ellerimde olacak.

TETİKLEME UYARISI

BU HİKAYE ŞU UNSURLARI İÇERİR: CİNSEL

SALDIRIYA İLİŞKİN ATIFLAR

GRAFİK SEKS SAHNELERİ

FİZİKSEL SALDIRI AĞIR

KÜFÜR

MANİPÜLASYON ŞANTAJ

İŞKENCE CİNAYET

YAZARIN NOTU

Vicious Little Games, Sophie ve Lochlan'ın düğününden birkaç hafta önce başlar, *Ruthless Little Games*'teki birkaç olayla örtüşür ve sonra o kitabın kaldığı yerden devam eder.

Sırada Madison'ın hikayesi var. *Wicked Little Games* bu serinin son kitabı olacak!

ADANMA

Bu boktan dünya sizi kurban haline getirmeye çalıştığı için acımasız bir kahraman rolünü üstlenen kadınlara.

PROLOG

Cassandra "Cass" Salvato

Karayip Denizi'nin pırıl pırıl turkuaz sularıyla çevrili bu تنها ada, tek bir gün doğumu bile kaçırılmayacak kadar güzel. Benim büyüdüğüm sert, kumlu çölün tam tersi, bu yüzden bu kadar erken kalktım ve evdeki diğerleri uyanmadan kumların üzerinde koşuyorum. Bir kez olsun muhafızların sürekli gölgesinden kurtulmak da hoş bir değişiklik. Bunun bir yanılsama olduğunu bilsem de, burada kendimi özgür hissediyorum. Burası, Vegas'taki penthouse dairemizden daha büyük, daha manzaralı bir hapishane, ama mafya babamız başka bir kötü adamla savaşıırken, Sophie ve benim için yine de zorla tutulduğumuz bir yer. Babamın yaklaşık üç bin mil uzaktan kontrol ettiği tek bir tekne dışında, kimse adaya girip çıkamıyor. Muhafızların bana tek başıma koşmam için biraz daha uzun bir ip vermelerinin tek nedeni bu.

Büyürken, babamın iyi, dürüst bir adam olduğu yanılgısına hiç kapılmadım. Elbette, düşmanlarını nefes almak kadar kolay öldürür. Ama o kötü biri değil. Dante Salvato sadece imparatorluğunu yöneten bir kral, yani kendisine, ailesine veya iş çıkarlarına zarar vermeye kalkan aptalca davranan herkesin yargıcı, jürisi ve celladıdır.

Büyüdüğümde babam gibi olmak istemiyorum. Daha iyi olmak istiyorum — daha güçlü, daha çok korkulan ve saygı duyulan biri. Ama babama, penis yerine vajina ile doğmuş olmamın, bu şeylerin hiçbirini yapamayacağım anlamına gelmediğini kanıtlamak çok zor. Aşırı koruyucu babamı, kendime bakabileceğime ikna edebilecek miyim, emin değilim. Belki de onun büyük, penis sallayan, aptal korumalarını minderde rezil edersem, onların boyları ve cinsiyetlerinin onları benden üstün kılmadığını ona ikna edebilirim. Onlar muhtemelen doğuştan sahip oldukları o iri cüsseleriyle dövüşmek için hiç antrenman yapmamışlardır, oysa ben yıllarımı judo ve

jujitsu öğrenmekle geçirdim, çünkü on beş yaşında boks ve kickboksun her unsurunu öğrenmiştim.

Bu sabah üçüncü kez yaklaştığımda sahil kenarındaki malikane gittikçe büyüyor, bu yüzden yavaşlayıp yürüyüşe geçiyorum ve bacaklarımdaki kumu yıkamak için açık hava duşuna yöneliyorum. Kulaklıklarımı çıkarır çıkarmaz, çalan heyecanlı şarkı, ahşap duş kabininin içinde akan suyun sesiyle ve kadınsı inlemelerle anında yerini değiştiriyor.

Salıncak kapının kilidi yok ve tamamen kapanmıyor. Her zaman birkaç santim açık kalıyor, bu da sabahın bu saatinde kimlerin orada olduğunu görmek için içeriye bakmam için yeterli.

İlk başta görebildiğim tek şey, kaslı omuzları dar bir bele doğru incelen uzun boylu çıplak bir adamın kaygan sırtı. Leziz kalçaları vücudunun geri kalanından daha soluk. Ayrıca duvara yaslanmış bir kadına her itişinde sıkılaşıyorlar. Adam kadının vücudunun büyük bir kısmını kapattığı için kadının yüzünü göremiyorum. Kadının kahverengi saçları bir anlığına görünüyor, bu da adamın onu arkadan siktiğini, bir eliyle boğazını, diğer eliyle vücudunun önünü tuttuğunu anlamam için yeterli. En azından Sophie'yi listeden çıkarabilirim, çünkü onun saçları simsiyah. Eğer Pamuk Prenses benden önce bekaretini kaybederse, kışını tekmelerim.

Adam başka yöne bakıyor olsa da, sarı saçları ve uzun boyu kimliği konusunda hiç şüphe bırakmıyor. Cole Brooks, onunla birlikte adaya gelen flörtöz üniversiteli arkadaş grubunda tek uzun boylu sarışın. Ve tüm vücudunun en az 180 cm ayak 4-5 inç uzunluğunda olması hiç de şaşırtıcı olmasa da, beni daha çok şaşırtan şey onun hızlı ve öfkeli sevişme tarzı.

Bu kadar öfkeli görünen mükemmel altın çocuğu ilk kez görüyorum. Nedense, nazik, her zaman gülümseyen, annesinin oğlu olan bu çocuğun nazik bir sevgili olacağını düşünmüştüm. Oysa Cole, dünyaya kızgınmış gibi sevişiyor ve öfkesini zavallı kadının amcığına çıkarıyor.

"Aman Tanrım, evet!"

Kadın şikayet ediyor gibi görünmüyor.

İnlemeleri, vücutlarının çarpışmasıyla birlikte her saniye daha da yükseliyor ve onun sert muamelesi sayesinde kadının orgazmın eşiğinde olduğu açıkça belli oluyor.

En azından izlediğim pornolarda işler böyle yürüyor gibi görünüyor.

Kendimi tatmin etmekten başka gerçek bir deneyimim yok. Ve bunu yaptığımda, gece geç saatlerde yatakta yalnız başıma, uyuyamadığım zamanlarda, ses çıkarmamak için sürekli dudağımı ısırarak yapıyorum.

Ve Cole'un... tekniğinin beni tahrik etmesinden nefret ediyorum. Spandex şortumun içinde uyluklarım sıkışıyor, külotum terimden başka bir şeyden ıslanıyor.

Arkadan bana vururken parmaklarını boğazıma doladığında nasıl hissedeceğimi merak etmeden duramıyorum. Bu açıdan göremiyorum ama babamın servetine bahse girerim ki diğer eli kadının bacaklarının arasında.

"Ben... ben... OH!" diye bağıyor kadın.

Cole'un sert kalçaları, dudaklarında onun adını fısıldayarak orgazm olduğunda hız kesmez. O zevkle inerken hızlanırlar ve sonunda bir, iki kez derin bir şekilde içini doldurur, sonra başını geriye atarak inler. Kalçaları, kadından sonunda bir adım geri çekilene kadar sıkı kalır. Kıçına yüksek sesle bir tokat atınca, kadın çığlık atar ve hemen dizlerinin üzerine çöker, sanki kendini tutamıyormuş gibi alnını duvara dayar. Kadın minyon ve başının arkası tanıdık geliyor. Ya hizmetçilerden biri ya da cankurtaran. Muhafızlar dışında, adadaki tüm yardımcılar güzel kadınlar, sanki babam Cole ve onun yaramaz arkadaşları için kasten eğlence göndermiş gibi.

Adet, kadının aniden güçsüz kalmasına gülümser ve sanki ondan istediğini aldıktan sonra artık ona bir saniye bile zaman ayırmaya değmezmiş gibi sırtını ona döner. Duşa girer ve saçlarını ıslatır. Damlayan saçlarını geriye doğru düzelterek, yüzünde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle arkasını döndü ve bana belirgin göğüs kaslarını, oyulmuş altı paket karın kaslarını ve son olarak da, hala uyluklarına çarpan, çok uzun ve ağır, doymuş penisine doğru uzanan girintileri tam olarak gösterdi.

En azından artık Oliver Twist'in neden sürekli bu kadar kendini beğenmiş bir şekilde dolaştığını biliyorum. Pantolonunun içinde sakladığı şey sayesinde büyük bir penis enerjisine sahip.

"Fotoğraf çekmek ister misin? Daha sonra benim penisimi düşünürken kendini parmaklamak daha kolay olabilir," diyor ukala herif, kapının aralığının hemen dışında durup ona baktığını fark edince. Hatta kendini yumrukluyor ve yavaşça prezervatifini çıkarıp yere atıyor, böylece şimdi çıplak, yarı sert penisini görmemi sağlıyor. Cole sonra

sapını yavaşça okşuyor, dikkatimin nerede olduğunu biliyor ve muhtemelen bundan büyük zevk alıyor.

Gözlerimi tekrar yüzüne kaldıramadan, onun alayına karşılık olarak iki orta parmağımı kaldırıyorum, sonra bacaklarımdaki kumu yıkamayı bırakıp doğruca eve gidiyorum. Yüzüm şüphesiz saç rengimle uyumlu, itfaiye arabası kırmızısıdır. Bu kibirli pislik, bu anı bana asla unutturmayacaktır.

Ve babam onun annesiyle yeni evlendiği için, bu piç kurusundan asla kurtulamayabilirim.

Onun sikişmesine ve çıplaklığına verdiğim tepki saçmaydı. Sadece azgınım ve bir an önce bekaretimi kaybetmem gerekiyor.

Bu da kolay bir iş olmayacak. Babam bana dokunduklarını öğrenirse, hangi aptal onun öfkesini göze alır ki? Ne kadar cüretkar giyinirsem giyineyim, korunaklı hayatımda karşılaştığım sınırlı sayıdaki pisliklerle ne kadar flört etmeye çalışırsam çalışayım, şimdiye kadar hiçbir erkek benim bekaretimi bozmak için ölüm cezasını göze almaya cesaret edemedi.

Sanırım bu, biraz daha fazla çabalamam gerektiği anlamına geliyor.

Babamı, muhafızlarıyla boğuşmama izin vermesi için ikna edersem, onları yere sermenin birçok yolunu biliyorum.

Gerçi bazen, onların beni becermesine izin verebilirim.

Cole

Bir yıl sonra...

Havaalanının içinden bile, Vegas'ın bunaltıcı sıcağı yüzüme bir tokat gibi çarpıyor. New York'un kuzeyindeki serin iklimi şimdiden özledim, ama annem mafya babasının mirasının parasını kontrol ettiği ve bu yaz kampüs yakınındaki bir dairenin kirasını ödemeyi reddettiği için, işte buradayım. Armageddon'dan çok sonra bile kumarhanelerde sigara dumanının kokusu kalacak ve testislerim yıl boyunca terleyecek olan lanet olası çölde. Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyorum.

Dünyanın başka herhangi bir yerinde olmayı tercih ederdim, ama bana hayatım boyunca yalan söylediği için ona ne kadar kızgın olsam da, annemi hala seviyorum. Benim için o kadar çok fedakarlık yaptı ki, en azından yaz boyunca onunla aynı şehirde yaşayıp, belki sonunda yeni kocasının milyon dolarlık çatı katı dairesinde bir iki kez buluşabiliriz. Tabii bu, kinimin bir kısmını bırakıp bırakamayacağıma bağlı.

Bagajımın karuselde görünmesini beklerken, cep telefonumu açıyorum ve sesli mesajlar ve mesajlarla bombardımana tutuluyorum.

Siktir.

Her zaman hayatıma geri dönmek için en kötü zamanları seçer, tıpkı kötü bir uçuk hastalığı gibi. Onu görmezden gelmenin bir anlamı yok. Onu ne kadar ertelersem, çabalarını o kadar ikiye katlar. Bu işi bir an önce halletsem iyi olur.

Hayal kırıklığıyla homurdanarak, onun numarasını arayarak geri dönüş yaptım. İkinci çalınıştaki cevap verdi.

"Saatlerdir seni arıyorum. Neredesin sen?" "Bu seni ilgilendirmez, Amber."

"Bir tahminde bulunayım. Dönem yeni bittiğine göre, eminim sen... Vegas'ta anneni ziyaret ediyorsundur?"

"Ne istiyorsun?"

"Yirmi bin daha," dedi tereddüt etmeden.

"Beş parasız olduğumu biliyorsun, değil mi? Lanet olasıca tanışmamızın *tek* nedeni buydu ve bu benim en büyük pişmanlıklarımından biri."

"Dikkat çekmeyi sevdiğini biliyorsun," diye cevapladı. "Ve o kadar popülersin ki, daha fazla sözleşme yapmamana şaşıyorum."

"Hayır, artık sözleşme almayacağım."

Sonunda, karuseldeki siyah çantaların arasında açık gri, sert kabuklu valizimi görüyorum ve sapını tutup buradan ve bu görüşmeden bir an önce kurtulmaya hazırlanıyorum. Ne yazık ki, Amber konuşmayı bitirmemiş.

"Paraya ihtiyacım var. Senin aksine. Senin bir Rus mafya babasının torunu olduğunu duydum. Yani, ya bana parayı bulursun ya da sözleşmeyi alırsın."

"Sözleşme, benden istediğinin dörtte biri bile değil ve bunu çok iyi biliyorsun!"

Diye ona söylerken, ön kapıya doğru yürüyerek bir taksi arıyorum. taksi bulmak için ön kapıya doğru yürürken ona söylüyorum.

"Doğru, o zaman benimle dört sözleşme daha yaparsak ikimiz de yirmi bin dolar kazanırız. Sana karar vermen için bir ay süre veriyorum."

"Daha fazla zamana ihtiyacım var," dişlerimi sıkarak söylüyorum, havaalanının kapısından çıkar çıkmaz Vegas güneşinin ateş püsküren bir ejderha gibi üzerime çökmesine hazırlıklı olarak.

"Bir ay içinde yarısını gönder, geri kalanı için sana bir ay daha süre vereceğim. Eğer yapmazsan, yaz bitmeden bunu kamuoyuna açıklayacağım," diyor Amber ve telefonu kapatıyor.

"Siktiğimin orospusu," diye mırıldandım, telefonumun ekranına bakarak.

"*Anneni o ağızla mı öpüyorsun?*"

Tanıdık sesini duyunca başımı hemen kaldırdım. Dante Salvato, her zamanki özel dikim siyah takım elbisesiyle beton bir sütuna yaslanmıştı. Gözleri güneş gözlüğüyle kaplıydı, kolları göğsünde kavuşturulmuştu ve iki koruma adamı iki yanında duruyordu. Vegas'ta öğle vakti tamamen siyah takım elbise giyip dışarı çıkacak kadar cesur oldukları için mafya patronu ve adamları madalya hak ediyorlardı.

O piç her zaman bana kıyafetlerimin yetersiz olduğunu hissettiriyor, ama özellikle bugün, buruşuk kot pantolon, düz beyaz tişört ve eski beyaz spor ayakkabılar giydiğim için. Belki milyonlarca dolar kazandığımda, daha az rahat giyinirim. O zamana kadar, neyse ki yeterince yakışıklı ve çekiciyim.

kadınların kıyafetimi görmezden gelmelerine yetecek kadar. Yoksul bir ortamda büyüdüğüm için, gerektiğinde kavga edebilen, eğlenceli ve rahat bir adam olmayı öğrenmek zorunda kaldım. Herkesten daha uzun boylu olmam, genellikle pislikleri uzak tutardı. Boyum, annem on iki yaşında büyümeyi bıraktığı için, açıkça babamdan gelmişti. Ondan bir buçuk boy uzun olmama rağmen, ben biraz pisliklik yaptığımda, o beni her zaman yerime oturturdu.

Aslında, annemle o kadar yakındık ki, hayatımla ilgili neredeyse her şeyi ona anlatırdım — hoşlandığım kızlardan, arkadaşlarımla yaptığımız yaramazlıklara kadar. Ama geçen yıl ona o kadar kızgındım ki, benden dürüstlük isterken, aslında kim olduğu hakkında yalan söylediğini düşündüğümde nefes alamıyordum. Kim olduğumuzu. Onunla aynı odada bile olmak istemiyorum, bu yüzden bu sabah Vegas'a uçup yaz boyunca liseden arkadaşım Shane'in yanında kalacağımı ona söylemedim.

Eğer mafya babası kocası, havaalanından adımımı attığım andan itibaren seyahat planlarımı dakikasına kadar biliyorsa, New York'taki önceki işim hakkında bilmesi gerekenden fazlasını öğrenip ona anlatabilir. Nakit ödeme konusunda ısrarcı olmak, bu sırrı bu kadar uzun süre saklamamı sağlayan tek şey. Anneme kızgın olsam da, üniversitedeki ilk iki yılımda geçimimi nasıl sağladığımı *asla* öğrenemez. Bu da Amber ağzını açmadan önce hızlıca yirmi bin dolar kazanmanın bir yolunu bulmam gerektiği anlamına geliyor.

Şimdilik Dante ve korumalarından kaçmaya çalışmıyorum. Sağımda, havaalanının karşılama şeridini tıkayan, camları siyah olan bir dizi SUV var, bunlar şüphesiz gangsterin takviye kuvvetleri. Hayır, o beni gitmeme izin verene kadar buradan ayrılmayacağım.

"Uçağımın indiğini nereden bildin?" Sahte bir selamlamadan vazgeçip, ucuz güneş gözlüklerimi başımın üstüne kaldırarak gangstere soruyorum.

"Çünkü bu şehirde her şeyi bilmek benim işim, özellikle de karımın oğlu hakkında. Gidelim."

İlginç bir kelime seçimi. Ben onun üvey oğlu değilim, "karısının oğlu"yum. Ve lanet olsun, bu pisliğin emirlerini almaktan nefret ediyorum.

"Hayır, teşekkürler. Arabaya ihtiyacım yok. Annemi görmek isteseydim, onu arardım."

"Siktir git. O seni görmek isteyecek, seni küçük piç, o yüzden ben seni bagaja atmadan önce lanet SUV'ye bin." Sanki

sanki işaret almış gibi, bir güvenlik görevlisi ortadaki SUV'den inip yolcu kapısını açar ve Dante'nin bir sonraki emrini bekler. Mafya patronunun, efendilerinin emirlerini yerine getirmeye hazır bir ordusu var.

Nasıl yapıyorlar bilmiyorum. Kazanamayacağım bazı savaşlar olduğunu biliyorum, ama hiçbir erkeğe boyun eğmeyeceğim, hele bir gangstere hiç. Dante benden hiçbir şey alamaz, çünkü ben meteliksizim. O bana, arkadaşlarıma veya anneme asla ciddi bir zarar vermez, çünkü annem onu öldürür ya da terk eder. Bu yüzden ona pislik gibi davranırken kendimi nispeten güvende hissediyorum.

"Peki o nerede? SUV'da mı bekliyor?" diye soruyorum. Onunla yüz yüze gelmekten korktuğum için yüz yüze gelmekten korktuğum için, valizimi yavaşça bagaj kapağına yuvarlarım ve bekleyen güvenlik görevlisi onu yükler. Geçen yıl annemden kaçmak için ülkenin diğer ucundaki okula gitmek çok işe yaradı.

"Hayır, Vanessa spa gününde. Sen ve ben biraz sohbet ederken onun rahat ve keyifli olmasını istedim," diye cevaplar Dante, dört adamıyla bir adım arkamdan beni takip ederken.

"Harika," diye homurdanıyorum ve bagajdan daha fazla bacak mesafesi olduğu için arka koltuğa oturuyorum.

Hepimiz arabaya binip havaalanından uzaklaşırken, yanımda oturan Dante, bana bakmadan şöyle diyor: "Annenin, onun aramalarına ve mesajlarına cevap vermediğinde ne kadar üzüldüğünü bilemezsin."

"Söyleyecek güzel bir şeyim yok. Ve eğer güzel bir şey söyleyemiyorsan..." diye devam ettim, sabırsızlıkla kol dayama yerine parmaklarımı vurarak.

"Bunu aşman lazım."

"Unutmak mı?" alaycı bir şekilde soruyorum. "Hayatım boyunca bana yalan söyledi! Lanet olası babamın kim olduğunu bilmiyorum ve şimdi de kim olduğumu bilmiyorum."

"Seni bilgilendirmemek için iyi bir nedeni olduğunu da biliyorsun."

"Çocukken, elbette. Ama on beş ya da on altı yaşına geldiğimde, bana her şeyi açıklayabilirdi. Ağzımı kapalı tutacağını biliyordu."

Dante bu söze itiraz ederek burnunu çektirdi. "Ergenler hormonları ile hareket eden küçük aptallardır. Ona kızıp yanlış kişiye söyleseydin..."

"Kimseye söylemezdim," diye yavaşça tekrar ediyorum.

"Vanessa, senin ve kendi güvenliğini riske atmadan bu riski göze alamazdı. Babası onu esir tuttuğu hafta ona ne yaptığını biliyor musun?"

Esir kelimesini duyunca yüzümü buruşturmadan edemedim. "Hayır."

"Onu bir hafta boyunca yiyeceksiz, gardiyanların gözetiminde bir depoya kilitledi. Musluktan su içmek zorunda kaldı ve içerisi muhtemelen 50 derece ya da daha fazlaydı. Ayrıca her gün saatlerce onu dövdü. Nedenini bilmek ister misin?"

Boğazımdaki düğümü yutuyorum, minyon, nazik annemin bir kez bile dövülmesini hayal edemiyorum, bir hafta boyunca her gün saatlerce dövülmesini ise hiç. "Hayır, ama eminim bana nedenini söyleyeceksin."

"Senin için."

Bu hiç mantıklı gelmediğinden başımı sallıyorum.

Şüphelerimi dile getirmeden önce Dante şöyle diyor: "Yuri, Vanessa'dan senin nerede olduğunu söylemesini istedi. Onun aç bırakılmasına ve dövülmesine sen sebep oldun, yüzünü zar zor tanıdım."

Yumruklarım sıkışıyor, ona bu kadar acı çektiren adamlara zarar vermek istiyorum. Bunların hiçbirini bilmiyordum. Haftalarca annemi görmedim, ta ki Dante bizi, beni en yakın üç arkadaşım, iki kızı, üç düzine koruma ve her ihtiyacımızı karşılayan bir sürü güzel kadın çalışanla birlikte attığı ıssız adadan geri getirene kadar. Eve döndüğümüzde annem hiç farklı görünmüyordu, ya da en azından Dante'nin kime karşı savaş açtığını bana sonunda söylediğinde fark etmedim. Babasına. Büyükbabama. Rus mafyasının başına.

"Eğer o piç kurusu, hoşuna gitmeyen en ufak bir şey için sana da aynısını yapmazdı diye düşünüyorsan, sen tam bir salaksın. Bu yüzden sana söylemedi," diyor Dante. "Vanessa on altı yıl boyunca o orospu çocuğunun istismarına maruz kaldı, bu yüzden senin yaşadığın bu küçük varoluşsal kriz, onun seni korumak için yaptıklarının yanında *hiçbir* şey. Kim olduğunu bilmek mi istiyorsun? Sen, seni hayal edebileceğinden çok daha fazla seven, güçlü, inatçı, muhteşem bir kadının oğlusun." Sakinleşmek için derin bir nefes alır ve ekler: "Artık büyümek ve onu affetmek zamanı geldi."

Bir an ona bakıyorum, çenemi sıkı sıkı kapatıyorum, sözlerinin beni dev bir bok yığını gibi hissettirmesinden nefret ediyorum, ama ona şunu söylemeden duramıyorum: "Sen, senin tüm gücünün kontrolü dışında olan boklarla uğraşmaktan nefret ediyorsun, değil mi?"

Başını bana çevirip, şüphesiz güneş gözlüğünün arkasından bana dik dik bakarak, "Sevdiğim insanlar söz konusu olduğunda, ne pahasına olursa olsun

ne pahasına olursa olsun, tamamen kontrol altında tutmanın bir yolunu bulurum."

Diğer bir deyişle, beni şarkı söylemeye veya dans etmeye zorlamak için tüm ipleri nasıl elinde tutacağını bulacak, annemi mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacak, yalan olsa bile.

Onun için ne kadar ileri gidebileceği, bu piç kurusu hakkında saygı duyduğum birkaç şeyden biri.

"Daha fazla zamana ihtiyacım var," diyorum ona, parmaklarımı şıklatıp acıyı ve öfkeyi bir anda unutamıyorum. Ve bugün bana son tarihler ve ultimatolar veren insanlardan bıktım usandım.

"Günün sonuna kadar vaktin var."

O acımasız bir pislik olduğu için burnumu çekip gözlerimi deviriyorum.

"Kontrol edemediğin şeylerden bahsetmişken, Madison'dan haber aldın mı?" diye soruyorum ona.

Madison'dan haber aldın mı?" diye soruyorum ona.

"Hayır, görmedim." Cevabı bıçak gibi keskin. Dante kayıp kızı hakkında konuşmak istemiyor.

"Bu durumda, haber olmaması muhtemelen iyi haberdir, değil mi?"

"Umarım hayattır, çünkü onu bulduğumda bana bu cehennem gibi bir yıl yaşattığı için onu öldüreceğim."

"İşte bu yüzden muhtemelen sana ulaşmayacaktır," diyorum ona. Pencereden dışarı bakınca, şeridin tanıdık manzarasını görüyorum. "Kraliyet Sarayı'na mı gidiyoruz?"

"Tabii ki," diye mırıldanır, bu konuşmadan benim kadar rahatsız olduğu belli.

Dante, kumarhanenin önüne gelene kadar başka bir şey söylemez. Bir güvenlik görevlisi bagajımı arkadan alır ve yanıma getirir, böylece ben devralabilirim.

"Burada kalmayacağım. Bir arkadaşımda kalmayı planlıyorum..."

"Annen bu yaz burada kalmanı isterdi," diyor asansörlerin önünde dururken. Güneş gözlüklerini çıkarıp ceketinin içine koyuyor.

"Kötü şans. Planlarımı yaptım ve değiştirmeyeceğim. Birkaç dakika ziyaret edip gideceğim."

"Hayır, planların değişti. Bütün yaz burada kalacaksın ve sana korumalar atayacağım."

"Bebek bakıcıları mı? Harika," diye alaycı bir şekilde söylüyorum. "Ve tahmin edeyim, beni otelin odalarından birine yerleştireceksin, değil mi?"

Milyonlarca dolarlık devasa çatı katında birden fazla boş yatak odası olduğunu biliyorum. Dante sadece benim

güzel kızlarının yanına yaklaşmamı istemiyor. Arkadaşlarım ve ben Sophie ve Cass ile birlikte haftalarca özel bir adada kapalı kaldığımızda, geceleri ne benim ne de arkadaşlarımın yataklarına girmeye çalışmadığımızdan emin olmak için kapılarına korumalar koydu.

Endişelenmesine gerek yoktu.

Sophie şekerden daha tatlı ve Disney prenseslerinden daha masum, yani onunla seks yapmak için evlilik teklifi etmekten başka bir seçenek yok. Cass ise, hırçın kızıl saçlı kız tehlikeli. Sadece kışını tekmeleme şekliyle de değil. Cass ile seksin, onun siyah deri Catwoman tarzı bir bodysuit giyip, kırbaç salladığı ve sırf eğlence olsun diye bir erkeğin penisinin bir parçasını ısırp koparacağı karanlık bir zindanda gerçekleşmesi gerektiğini hayal ediyorum.

"Penthouse'un ikinci katındaki yatak odasını kullanmana izin vereceğim," diyor Dante, onun mazoşist, otoriter kızı hakkındaki hayallerimi bölerek. "Ev kurallarına uyduğun sürece."

"Bu konuda başka seçeneğim var mı ki?"

"Tabii ki yok. Kurallarına uyacak mısın?"

"Evet, efendim," diye iç çekerek kabul ediyorum, onun duymak istediği şeyi söylüyorum. Penthouse'da yaşamak, yüzlerce ya da binlerce insanın seviştiği bir otel yatağında uyumaktan yüz kat daha iyidir.

"Henüz kurallarımı duymadın bile," diyor Dante, asansör nihayet geldiğinde. Önce o biniyor, sonra avucunu kaldırarak korumalarının ve diğer misafirlerin bize katılmasını engelliyor. Kaba, ama neyse. Onun personeli ve onun oteli.

"Tamam, kuralları dinleyelim."

Asansör kapıları kapanırken Dante'nin buz gibi mavi gözleri bana dik dik bakar, benim kayıtsız tavrımdan hiç hoşnut olmadığı bellidir. Çoğu insan mafya patronuyla küçük bir alanda mahsur kalmaktan ödü patlar, ama ben gerçek bir tehlike altında olmadığımı biliyorum. Annemi kaybetme riskini göze almaz, çünkü ona deli gibi aşık. Onları birlikte gördüğüm andan itibaren ona takıntılı olduğunu biliyorum. Bu yüzden, onu terk etmesi için bir neden verecek hiçbir şey yapmaz, örneğin beni kalıcı olarak sakatlamak veya öldürmek gibi. Bana tokat atabilir, yumruk atabilir, ne olursa olsun, ama onun yapacağı her şeye dayanabilirim.

Annemin tüm kimliğini, benim kimliğimi benden gizlediği için hala ona kızgın olsam da, Dante'nin ona şu anda sağlayabileceği türden şiddetli bir korumaya sahip olduğu için mutluyum.

"Üçüncü kata asla adımını atmayacaksın," diyor Dante. "Orada beş alarmlı bir yangın çıksa bile umurumda değil. Kurtarmayı profesyonellere bırak."

"Peki, efendim." Ona, kumarhanenin üçüncü katını mı yoksa çatı katını mı kastettiğini belirtmediğini söylemiyorum. Ve o hala hiçbir düğmeye basmadı, bu yüzden havasız, hareketsiz asansör kabininde duruyoruz.

"Kızlarıma parmağını bile sürmeyeceksin," diyor. Sanki kafamdaki alaycı soruyu hissetmiş gibi, ekliyor: "Parmaklarıyla balkondan sarkıyor olsalar bile. Kurtarmayı profesyonellere bırak."

"Anladım. Hayat kurtarmak için bile parmağımı sürmeyeceğim." Yine, talebi teknik olarak belirsiz. Ben hiç kimseye parmağımı sürmem. Kızlarına dokunmayacağımdan değil, ama yine de daha net olmalı, mesela parmağımı, dilimi veya sikimi içlerine sokmamalıyım gibi. Bu çok net.

"Kurallarından herhangi birini çiğnersen, ölmek isteyeceksin."

"Anlaşıldı." Adamın beni öldürmeden bana zarar verebileceği pek çok yol var. Günler veya haftalar içinde iyileşecek yaralar. Acıya dayanıklılığım yüksektir. Bu yaz onun cezasını hak edecek bir şey yapmayı planladığımdan değil. En azından, maliyetine değecek bir faydası olmayan hiçbir şey yapmayacağım. Ne yapıp ne yapamayacağımı bana söylemelerinden hiç hoşlanmıyorum. Yapabileceğime inandığım her şeyi yaparım.

"Anladığını söylüyorsun, ama sana yapacağım şeyleri gerçekten kavradığından emin değilim, Cole." Mafya kralı sonunda asansörün en alt düğmesine basar, kartını okuyucuya geçirir, hatta parmak izi taraması yapar, sonra yukarı yerine aşağı inmeye başlarız.

Bugüne kadar sadece söylentilerini duyduğum, ama hiç görmediğim cehennemin dibine iniyoruz.

Asansör kapıları açıldığında, Dante'yi beton zeminde takip ediyorum, onun ayakkabıllarının her adımı, benim valizimin tekerleklerinin sesi ile birlikte geniş açık alanda yankılanıyor. "Burada bekle," diyor ve karanlık alanın ortasında durup, cep telefonunun ekranındaki ışığı kullanarak yakındaki bir duvara doğru yürüyor.

Kir, ter ve bakır kokusu, kumarhanedekinden daha yoğun olan havada ağır bir şekilde asılı kalıyor, sanki bodrum başka bir dünyanın parçasıymış gibi.

Dante, tavandaki ışıkları bir sıra bir sıra açıyor, ta ki tavandan sarkan dev bir kancaya asılı bir adamı aydınlatana kadar. Adamın yüzü kanla kaplı, ağzına bir bez bağlanmış, bilekleri kancaya asılı metal kelepçelerle bağlanmış. Ayak parmakları yerden bir metre kadar yukarıda, böylece yere dokunamıyor. Vücudunun her yerinde çok sayıda yırtık ve kesik olduğu için, kanla ıslanmadan önce ne tür giysiler giydiğini bile anlayamıyorum. Adam Edward Scissorhands tarafından saldırıya uğramış gibi görünüyor.

"Bu Virgil, blackjack krupiye'lerimden biri. Benden ve müşterilerimden hırsızlık yapma hatasına düştü," diye açıklıyor Dante. "Eli üç uzun gündür onunla oynuyor. Kurallarımı çiğnersen *seni* bir haftalığına Eli'ye veririm."

"Anladım," diye temin ediyorum, sallanan adamın yalvaran gözlerinden kaçınarak ve boğuk yakarışlarını görmezden gelmeye çalışarak. Sanki bu ikisi onu kurtaracakmış gibi.

"Harika. Penthouse'a çık ve Eli'yi aşağı gönder. Bunu bugün bitirmek istiyorum." Bana plastik bir anahtar kartı uzatır, sonra ceketini çıkarır. "Penthouse'a çıkmak için bu kartı kullan. Kapının şifresi şu anda dokuz-dört-altı-iki. Parmak izin kumarhanenin güvenlik sistemine eklendi, bu yüzden dokunmatik ekranlar senin için çalışacaktır."

"Parmak izimi nasıl aldınız?" diye merakla soruyorum.

"Bir zamanlar dokunduğun bir şeyden," diye cevaplar. "Ben becerikli biriyim, Cole. Bunu unutma." Ceketini katlayıp boş bir sandalyeye asarken, "Annen ve ben akşam yedi'de akşam yemeği için geri döneceğiz ve sen de bize katılacaksın," der.

"Evet, efendim."

Bavulumla memnuniyetle asansöre geri dönüp yukarı çıkıyorum. Kartımı okutup başparmağımı tarayarak çatı katına çıktığımda, kapının yanındaki kodu giriyorum ve orada duran iki taş gibi muhafızlara başımı sallıyorum, ama onlar bunu görmezden geliyor. Bavulumu arkamdan içeri çekip kapıyı çarpıyorum, sonra Eli'yi aramak için onu giriş kapısında bırakıyorum.

Dante'nin ofisinde, yan tarafta küçük bir ahşap masada oturan psikopatı buluyorum. Sandalyelerden birinde, bacağını diğer bacağına rahatça atmış oturuyor. Benimkinden daha kum rengi olan sarı saçları, her zamanki gibi erkek topuzu şeklinde arkaya toplanmış, cep telefonunda bir şeyler arıyor. "Selam dostum. Dante sana bodruma inip 'bugün bunu bitirmeni' söyledi, yani ipin ucunda sallanan adamı."

"Oh, iyi." Ayağa kalkıyor ve telefonunu pantolonunun ön cebine koyuyor. Bana dişlerini göstererek, "Bu her zaman en sevdiğim kısımdır" diyor.

"Ciddi misin?"

"Evet, ben de bunu uzatmayı seviyorum. Başlangıçta bekledikleri korku, varlıklarının sonunun geldiğini anladıklarında duydukları dehşet kadar eğlenceli."

Evet, bu adam hasta bir pislik.

Neyse ki, ofisten ve çatı katından aceleyle çıkarken, neşeli bir melodi mırıldanarak başka bir şey söylemiyor.

Giriş holünde, bagajımı alıp ikinci kata çıkmaya başlıyorum ki, dışarıda bir şey dikkatimi çekiyor. Havuzda uzun bir şamandırada güneşlenen, neredeyse çıplak kadını daha iyi görebilmek için, yerden tavana kadar uzanan pencerelere doğru yürüyorum.

Cass'in mavi bikinisi soluk tenini zar zor örtüyor. Uzun kırmızı dalgalı saçları başının üstünde dağınık bir topuz halinde toplanmış, güneş gözlükleri her zaman parıldayan gözlerini gizliyor. Sanki uyuyormuş gibi kaslarını hiç hareket ettirmiyor. Kaslardan bahsetmişken, okulda çoğu kadının yarı aç ve sıska olmasının aksine, Cass büyük harfle yazılan *Fit*.

Uzun, tonlu, gergin bacakları ve başının üzerine kaldırdığı kolları, her gün saatlerce spor salonunda çalışmanın izlerini taşıyor.

Bir de vücudunun geri kalanına göre iki beden fazla büyük görünen muhteşem göğüsleri var. Heteroseksüel erkeklerin bakmaktan kendini alamadığı, ağır ve doğal göğüsler. Özellikle de, çakıl taşı gibi sert meme uçlarını zar zor örten küçük mavi üçgenlerden dışarı çıkarken.

Dante ve Eli'nin bir süre bodrumdaki adamla meşgul olacaklarını bildiğimden ve onun güzel, fildişi teninin yanmasını istemediğimden, arka kapıyı açıp kafamın üstünden güneş gözlüklerimi indirerek kör olmamak için önlem alıyorum.

Kapıdan iki adım uzaklaşmıştım ki, sanki uyumuyor da tamamen hareketsiz bir şekilde kargaşa planlıyormuş gibi konuşmaya başladı.

"Ugh, geri geldin." Yaklaştıkça kaşlarını çatması daha da derinleşiyor, ki bu yeni bir şey değil. Onun kaşlarını çatmayı bıraktığını gördüğüm tek an, neredeyse bir yıl önce adada bir hizmetçiyi becerirken onu izlediğini yakaladığım zamandı. Yüzündeki özlem dolu bakış, alt dudaklarını ısırma şekli, gördüğü her şeyi sevdiğini açıkça gösteriyordu

beni sevdiğini, bikiniyle gördüğüm andan itibaren şişmeye başlayan bacaklarımın arasında asılı duran uzun olanlar da dahil.

Kahretsin, muhtemelen şu anda da yüzümde aynı şehvetli ifade var. Dilimi ağzımdan sarkıtarak nefes nefese kalmama neden olan Vegas'ın sıcaklığı değil. Cass'in henüz bana bunu söylememesine şaşırıyorum.

Onun alaycı sözlerini önlemek için, güneş gözlüklerimi çıkarıp, bacaklarının arasında olan da dahil olmak üzere, tüm o küçük mavi üçgenleri biraz daha yakından inceliyorum. Sırılsıklam kumaş, amına yapışmış ve tüm deve ayaklarının anası olan bir görüntü yaratıyor. "Albino tenini yakmaya mı çalışıyorsun, yoksa sadece birkaç çil daha eklemeye mi?" diye soruyorum ona. "Bu minik bikiniyle kimi baştan çıkarmaya çalışıyorsun, sık başaran?"

"Kimseyi."

Onun tepkisi çok hızlı geliyor, tıpkı benim sikime elini sürerse vereceğim tepki gibi. Bunun tek olasılığı, sikimi koparmaya çalışmasıdır.

"İyi, çünkü benden başka, buradaki hiçbir erkek sana 'parmağını bile sürmeyecek' kadar aptal değil." Dante'nin belirsiz ifadesini kasıtlı olarak kullanıyorum. "Tabii, belki bazı neandertal muhafızlar hariç."

Cass hemen cevap vermediğinde, sözlerimi yeniden düşünürüm. Sertleşmiş penisim beynime çok ihtiyaç duyduğu kanı çaldığı için, sonuca varmam normalden daha uzun sürer.

"Hay sıçayım!" diye bağıriyorum. "*Muhafızlar* için küçük, seksi bir bikiniyle ortalıkta dolaşıyor musun? Dante onlara söylese, seve seve diz çöküp ayakkabılarının her santimini yalayacak olan muhafızlar mı?"

"Ne giydiğim ya da kimin için giydiğim seni ilgilendirmez."

Kahretsin. Suçlamamı bile inkar etmedi. Cass aslında gardiyanlardan biriyle yatmaya çalışıyor. Belki de daha fazlasıyla?

Belki de çoktan becermişlerdir.

Neden bu beni bazı kafaları birbirine vurup çölün ortasında iki metre derine gömmek istememe neden oluyor?

"Belki beni ilgilendirmez, ama babam, küçük kızının onun maaşını alan adamlara bacaklarını açtığını öğrendiğinde ne yapacağını çok iyi biliyorsun. Sana becermek için para alıyorlarsa, bu onları fahişe yapar mı?"

Dante, Eli'nin onları öldürmeden önce bodrumda işkence etmesine yardım etmeme izin verir mi acaba? Bunlar, ailesini korumak için para ödediği adamlar,

Bu yanlış. Çoğu otuzlu ya da kırklı yaşlarda, evli ve çocuklu, Cass ise içki içecek yaşta bile değil. Bu iğrenç, sanki küçük bir fahişe gibi yalvarsa bile ondan faydalanıyorlar.

Bu tür düşüncelere dalmışken, Cass şamandırasından kayarak suya giriyor. Bana doğru yüzerken görüldüğünden daha hızlı. Ve daha güçlü.

Bir saniye önce havuzun yanında durmuş, gardiyanları işkence etmeyi düşünüyordum, bir saniye sonra ise o benim baldırlarımdan tutup beni havaya kaldırdı ve kıcımlı havuza attı. Onun başının ve şamandıranın üzerinden uçarak sert bir şekilde göbeğimle suya çarptım. Yüzüm suya çarpmadan önce nefesimi tutmayı zar zor hatırladım.

Gözlerimdeki yakıcı kloru silerek, bu çılgın sürtüğün gerçekten de kıyafetlerimi, ayakkabılarımı ve lanet olası telefonumu ıslattığını kendime soruyorum. Peki ne için? Onun sürtük olduğunu söylediğim için misilleme olarak mı?

Giysilerimi ve telefonumu mahvetmesinin öfke krizinin sonu olacağını düşünmüştüm.

Ama hayır, bu konuda kesinlikle yanılmışım.

Kafam su yüzüne çıkar çıkmaz, nefes almaya bile fırsat bulamadan, gözlerimdeki suyu silkelirken, cınai kızıl saçlı kadın karşımda belirir. İki avucunu da başımın üstüne bastırarak, beni tekrar derin suya batırır.

Giysilerimle yüzmeye çalışmak zaten çok zordu, ama şimdi de sinirlenmeye başladım. Cass beni iki kez hazırlıksız yakaladı. Bu bir daha olmayacak.

Ayaklarım dibe çarparak yüzeye çıkmama yardım etti. Kafam bir sonraki sefer sudan çıktığında, ona saldırdım. Omuzlarından tutup onu suya batırdım ve hala bana doğru sallanan bileklerini yakaladım.

Nefes nefese yüzeye çıktığında, görüşümü bozan ve burnumu yakan klorlu su damlacıkları arasından ona bağıryorum, "Sen deli misin lan?"

Bu sorunun cevabı belli ki evet, çünkü daha büyük ve ağır bedenimle onu havuzun duvarına yapıştırıp ellerini başının iki yanına sabitleyene kadar benimle mücadele etmeye devam ediyor.

"Bırak beni!" diye dişlerini sıkarak bağıryor, bacaklarını bisiklet çevirir gibi hareket ettirerek hayalarımın diz atmaya çalışıyor.

"Beni zorla," diye cevap veriyorum. "Beni boğmaya çalıştın! Ve lanet telefonum muhtemelen mahvoldu."

Makyajının yanaklarından siyah çizgiler halinde akıp gittiğini ve ıslak kırmızı saçlarının buklelerinden kopan tutamların yüzünün önünde sarkık bir şekilde durduğunu görmekten mutluyum. Burnunun ve yanaklarının üzerindeki çillerin bir şekilde sevimli olmasını sevmiyorum.

"Zavallı bebek." Alt dudağını dışarı çıkararak, onu ısırarak istememe neden oluyor.

Nedense, beni kızdırmak için tam olarak ne söylemesi gerektiğini biliyor. Yoksul bir çocukluk geçirmekten utanmıyorum. Sadece, o her zaman istediği her şeye sahipken, kaç kişinin hayatta kalmak için mücadele etmek zorunda olduğunu bilmiyor ya da umursamıyor olması beni sinirlendiriyor.

Onu sıkıca tuttuğum için, ben izin vermeden hiçbir yere gidemeyeceğini bilerek teslim olmasını bekliyorum.

Yine çok yanılmışım.

Küçük sürtük bana kafa atıyor, alnı benim alnımla çarpışıyor, beni sersemletiyor ve ellerini bırakmamı sağlıyor, böylece tekrar suyun derinliklerine batmamak veya veranda etrafında dönüp dururken bayılmamak için odaklanabiliyorum.

Kendime geldiğimde, Cass havuzun kenarındaki merdivene doğru yüzüyor ve dışarı çıkmak için tırmanıyor.

"Oh, hayatta olmaz." Hala başım dönüyordu, ama birden ayağa fırladım, kalçalarından tutup onu tekrar suya çektim. "Bu iş henüz bitmedi," diye uyardım onu.

İşte o zaman işler çığırından çıktı.

Çılgın kızıl saçlı kadın, soluk yeşil gözlerinde vahşi, manik bir bakışla etrafında dönüyor ve gözlerimi kafatasımdan oyup çıkaracakmış gibi hissettiriyor.

Gözümü kırpmadan ya da geri çekilmeden önce, tırnakları kafamın derisine batıyor. Hemen karşılık veriyorum ve topuzunun kalıntılarını çekiyorum. Yüzlerimiz birbirinden bir santim bile uzak değil, ikimiz de nefes nefeseyiz, birbirimizin saçlarını yolmaya çalışıyoruz. Ona soruyorum: "Senin neyin var?"

Bir saniye sonra, kafalarımız tekrar çarpıştı.

Bu sefer beni sersemleten kafa atışı değil. Dudaklarımız çarpışıyor ve biz... öpüşüyor muyuz? Isırıyor muyuz? Cass, beni boğmaya çalışır gibi dilini ağzıma sokana kadar ne olduğunu anlamak zor.

Ben de ona karşılık veriyorum, dilimi onun ağzına daha da derine sokmak istiyorum. Dilimizin birbirine sürtünmesi çok iyi hissettiriyor. Cass de aynı şeyi düşünüyor olmalı. Düşük bir iniltiyle, bacakları beni tekmelemeyi bırakıp belime dolanıyor. Yumrukları saçlarımı sıkıca kavırıyor, ama artık beni boğmaya çalışmıyor.

Ellerim hemen saçlarını yolmaya çalışmayı bırakıp, mükemmel, çıplak, yuvarlak kalçalarını kavramak için aşağı iner, onları sıkar, suya batmadan alt vücudunu benimkine daha yakın bastırır. Cass, ıslak kotumun önündeki sert şişkinliğe sürtünmek için benden daha fazla teşvik beklemiyor. Benim sikime kendini saptamak için coşkulu çabası sırasında beni neredeyse tekrar boğuyor. Bikini altları o kadar ince ki, kotumun fermuarı, eğer hala bakire olsaydı, onu yeterince delip bakireliğini bozacak kadar içine giriyor.

Bu lanet olasıca harika.

Sikim, Dante'nin beş dakikadan az bir süre önce bana verdiği uyarıyı hatırlamadan önce, yaklaşık altmış saniye boyunca onun amının sıcaklığını ve sürtünmesini tadını çıkarıyor. Bana verdiği zararı iyileştirebilsem bile, anneme kızgın değilim, kızını siktiğim için intikam almak için bana misilleme yaparsa annemin evliliğini mahvetmek istemem.

Cass'in muhtemelen gardiyanlardan biriyle yattığını söylemeye gerek bile yok. Muhtemelen birden fazlasıyla, sanki Dante onları yakaladığında onları bekleyen kader umurunda değilmiş gibi. Ve Dante eninde sonunda onları yakalayacak.

Ağzımı onunkinden ayırarak, nefes nefese, "Sen her sikin üzerine atlarsın, değil mi, sık baştan çıkarıcı?" diyorum. Rüyadan uyanmış gibi gözlerini kırıştırıyor. Ya da kabustan. "Sikimi ne sıklıkla düşünüyorsun? Küçük kalem sikli bir gardiyanla her sikiştiğinde mi?"

Cass'in elleri ve bacakları anında benimkilerden ayrılır ve yüzüme su sıçramadan önce aramıza bir buçuk metre mesafe koyar.

"Hayal kurmaya devam et," diyor ve merdivene doğru yüzerek çıkarken, tanga giymiş muhteşem kıcını sallıyor, sanki şımarık zengin kız hayatında sıradan bir günmüş gibi. Sanki az önce birbirimizi öldürmeye çalışıp, gün ışığında öpüşmemişiz gibi. Lanet olsun, eğer boardshort giyseymdim, ilk saniyede onu çıkarır ve bir saniye sonra onun amına girerdim. Ön sevişme ve korunma, şu ana kadar aklıma bile gelmemişti.

O çılgın orospuyla uğraşırken ne düşünüyordum ben?

Cass ne düşünüyordu? Kesinlikle bu işin içindeydi, kızgın bir köpek gibi bana atlıyordu.

Her neyse, ikimiz de artık bunu aştık.

Bodrumda asılı duran adamı unutmak imkansız, oysa tek yaptığı Dante'den hırsızlık yapmaktı. Onun birçok seks partnerinden biri olmak için hiçbir amcık bu kadar zahmete değmez. Cass, bazı gardiyanlarla yatıyorsa, kiminle sevişeceği konusunda seçici olmadığı açık. Psikopat bir siren gibi kaç erkeği ölüme sürükleyeceğini görmek onun için bir tür oyun mu?

Bu adamlara acımalı mıyım yoksa kıskanmalı mıyım, emin değilim. Belki ikisinden de biraz.

Hayatımın misyonunu, Cass'in kaç gardiyanla yattığını bulmakla kalmayıp, onların kim olduklarını da bulmak olarak belirledim. İsimlerini bilmek ve yüzlerini görmek istiyorum.

Neden umursadığımı bile bilmiyorum. Dante'ye gidip ellerimi kanla lekelemeyeceğim. Sadece... Cass'in, aynı zamanda paralı katil olan o pisliklerle birlikte olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyor.

Cass

Cole'u aylardır, neredeyse bir yıldır görmedim. O, geçen yaz Ruslarla işler sarpa sarmadan önce kaçan kız kardeşim Madison kadar uzun süredir ortalarda yok. Üvey kardeşimin kendini beğenmiş sırtışını, sinir bozucu alaylarını ve büyük, aptal sikini ne kadar nefret ettiğimi unutmuştum.

Evet, o sinir bozucu piçin geri kalanından daha çok sikini nefret ediyorum. Onun canavar sikinin gerçek hayatta gördüğüm ilk sik olması ve onun haklı olması, onu her zaman diğerleriyle karşılaştıracığım için nefret ediyorum. Cole'un sikinin çoğu erkeğin sikinden iki kat daha büyük olması ve sadece beyzbol sahalarında veya pornolarda sallanan sopalarla aynı boyutta olması nefret ediyorum.

En çok da, havuzda onun uzun, sert penisi üzerinde kıvrınmanın ne kadar iyi hissettirdiğini nefret ediyorum. Islak giysilerimizin üzerinden ona sürtünerek neredeyse boşalacaktım.

Bir saniye önce, benim kirli sırrımı çözdüğü için ona o kadar kızgındım ki, onu susturmak için onu öldürmek istedim, ama bir saniye sonra dillerimiz çarpıştı ve onu öldürmemek, ama onu içime almak için onu neredeyse boğuyordum.

Kendimi tam bir aptal gibi hissediyorum.

Adada rastgele bir kızla sevişirken yakalanmak yetmezmiş gibi, şimdi de bu felaketle uğraşmak zorundayım. Cole, onu öptüğüm şiddetle ya da ona nasıl sertçe sarıldığımla ilgili beni asla rahat bırakmayacak.

Tek tesellim, onun da benimle sevişmek için en az benim kadar istekli olduğu belliydi. Havuzun kenarına gelip, aç bir adamın açık büfeye bakışıyla bana bakmaya başladığı andan itibaren bunu düşündüğünü biliyordum.

Erkeklerin bana sürekli bu şekilde bakmasına alışkınım. En azından babamın arkasından. Cole'un bana gerçekten dokunmasına hazırlıklı değildim.

Bana sadece dokunmakla kalmadı. Hayır, bana *saldırdı*. O pislik beni suya itti, havuz duvarına yapıştırdı ve hatta saçımı çekti.

Saçımı çekmesine verdiğim tepki en beklenmedik şeydi. Kimsenin merhametine kalmak hoşuma gitmez, ama Cole, üstünlüğü elindeyken bana bakarken o kadar öfkeli ve aptalca seksi görünüyordu ki, bu sadece geçici bir durum olsa bile.

İstersem ona zarar verip kaçabilirdim, ama yapmadım. Testislerine hızlı bir diz vuruşu onu geri çekilmeye zorlardı.

Bir dahaki sefere kesinlikle öyle yapacağım.

Bir dahaki sefere olmasını istediğimden ya da olacağını düşündüğümünden değil.

Babamın, Cole'a bana veya Sophie'ye dokunursa ne yapacağı konusunda çoktan uyarıda bulunduğundan eminim. Havuzda o anın heyecanına kapılmış olabilir, ama işlerin daha da ileri gitmesine izin vermezdi.

Hiçbir erkek, babamın havuzunda, güpegündüz beni beceme riskini almaz.

Olanları unutmamalı ve en önemli şeye odaklanmalıyım: Cole korumalardan haberdar.

Ya da en azından onlarla ilgili bir şeyler olduğunu tahmin ediyor.

O bilgiyle ne yapmayı planladığını öğrenmem ve o piç kurusu babamın etrafında gevezelik edip birinin ölümüne neden olmadan önce o bilgiyi elinden aldığından emin olmam gerekiyor.

Ama bu konuşma daha sonraya kalabilir. Şu anda, aramızdaki mesafeyi olabildiğince açmam gerekiyor. Ve birinin canına okumak istiyorum.

Neyse ki Saul ile günlük öğleden sonra seansımız başlamak üzere.

Sabahın erken saatlerinde ve öğleden sonraları antrenman yapıyoruz.

Son birkaç aydır babam, eski hocamın antrenmanları denetlemesine ve tabii ki güvenlik kameralarıyla kaydetmesine izin veriyor. Saul, babamı, korumaların biraz antrenmana ihtiyacı olduğuna ve gerçek büyük adamlarla dövüşme deneyimim ne kadar fazla olursa kendimi o kadar iyi koruyabileceğime ikna etti.

Tabii babam bu gerçeği asla kabul etmez.

Güneş kremini yıkamak için soğuk bir duş alır almaz, siyah spandex şort ve ona uygun spor sütyenini giyiyorum, sonra merdivenlerden ikinci kattaki evimizin spor salonuna iniyorum.

Misafir yatağının üzerinde açık duran valiz, beni koridorda aniden durdurdu.

"Hayır. Bu imkansız," diye mırıldanıyorum ve içeri girip biraz araştırma yapmaya başlıyorum. Belki Eli sadece birinci kattan ikinci kata taşınyordur. Babam Cole'un Sophie ve benimle aynı çatı altında yaşamasına asla izin vermez, değil mi?

Bavulun içine atılmış giysiler sadece gündelik kıyafetler: kot pantolonlar, tişörtler, boxer şortlar ve çoraplar. Hepsi, nedense yüzünü gömmek isteyeceğin, çamaşırhaneden yeni çıkmış, sıcak bir havlu gibi kokuyor.

Cole'un iç çamaşırlarına burnumu sokmadan uzaklaşırken, şiltenin yanında, sanki az önce kullanılmış gibi duran, şifre korumalı olduğundan emin olduğum bir dizüstü bilgisayar buluyorum. Yakındaki halının üzerinde bir su birikintisi var. En-suite banyoya biraz göz atarsam... evet, Cole'un çıkmadan önce bıraktığı ıslak giysiler ve ayakkabılar var.

Belki de sadece hafta sonu için burada kalıyordur. Çok fazla giysi getirmedigine göre, eminim öyledir. Pazartesi günü gidecek ve her şey normale dönecek. Onu iki gün boyunca çenesini kapalı tutmaya ikna edebilirsem, her şey yoluna girecek.

Beni gözetlerken yakalamadan odasından çıkıp, sonunda spor salonuna varıyorum ve önümüzdeki birkaç saat boyunca o pisliği aklımdan uzaklaştırıyorum.

"Merhaba, benim güzel bebeklerim." Parmak uçlarımla kupaların mermer kaidelerini okşuyorum. Kupalar, üç ayrı duvara monte rafta duruyorlar; biri jujitsu, diğeri judo, üçüncüsü ise Muay Thai için. Hepsinin üstünde altın kupalar var ve bu sayede yüksekliği 60 santimetreden fazla oluyorlar. Bu ödüller, bana çok ihtiyacım olan özgüven artışını her zaman sağlıyor.

İlk turnuvamda, üç etkinlikte de katılan tüm rakiplerimi terlemeden yenerek bu ödülleri kazanmak, babamı benim onun iri, şişman ve eğitimsiz korumalarının herhangi biriyle başa çıkabileceğime gerçekten ikna etti.

Ve tahmin ettiğim gibi, çok daha büyük ve ağır bir adamı mindere yapıştırmak istenen etkiyi yarattı.

"Ödüllerini tozunu mu alıyorsun?" Saul, bazı özel dojolar kadar büyük olan devasa açık alana girerken arkamdan soruyor.

"Bunu hizmetçiler yapıyor," diyorum ona. "Sadece onlara merhaba diyordum."

Sıska, tamamen kel, neredeyse yetmiş yaşındaki adam sinirlenerek alnını kırıştırır. "Ödüller için antrenman yapmıyoruz. Düşmanlara karşı kendimizi savunmak için antrenman yapıyoruz, ki babanın birçok düşmanı var."

"Evet, ama beni kumarhaneden hiç çıkarmazsa, kimseyi gerçekten dövme şansım olmaz."

"Bugün seninle uğraşman için üç yeni güvenlik müdürüm var." "Buradaki çalışanlar çok gevşek ve zayıf," diye mırıldanıyorum. "Ama en azından hoş bir oyalama olacaklar."

"Neyden dikkatimi dağıtacaklar?"
diye sorar. "Hiçbir şeyden."

Çikolata rengi gözleri bana doğru yaklaşırken kısıılır. "Hiçbir şey mi? Bileklerindeki morlukları yapan da bu hiçbir şey mi?"

Soluk bileklerimin iç kısmına bakıp, sonra da bileklerimi döndürdüm ve kurnaz yaşlı adamın haklı olduğunu gördüm. Cole, her iki bilek kemiğime de iki büyük, çirkin mavi leke bırakmıştı. Sanki bu aptal erken ölmek için yalvarıyor gibiydi.

Ve neden bir sonraki düşüncem, bu izleri sevdiğimdir? Daha önce kimse beni morartacak kadar sıkı tutmamıştı, antrenmanlarda, turnuvalarda, hatta gece geç saatlerde bile. Rakiplerime bana dokunacak zaman tanımıyorum. Saul bile bana nadiren dokunur, sadece duruşumu veya pozisyonumu düzeltmek için gerekli olduğunda, çünkü babamın kayıtlı seanslarımızı izlediğini bilir.

"Düştüm," omuz silkerek yalan söylüyorum.

"Bir erkeğin ellerine mi düştün? Çünkü bunlar başparmak ve parmak izi morlukları."

"Nereye düştüğümün önemi yok, babama senin yaptığını söylemeden önce bu konuyu kapat."

Koyu tenli dövüş sanatları efsanesi, tehdidimden korkarak gözle görülür şekilde soluyor. "Konuyu kapatıyorum. Isınalım."

Neyse ki, geç gelen formda olmayan üç güvenlik görevlisiyle boğuşurken morluklardan bir daha bahsetmez. Ve Saul'un, babama gerçeği söylemek yerine yalan söyleyip onun sorumlu olduğunu söyleyeceğimden korktuğu için babama morluklardan bahsetmeyeceğini biliyorum.

Hayır, Dante'ye havuzda Cole ile olanları anlatmayacağım. En azından şimdilik. Önce üvey kardeşime, onun sessizliği karşılığında benim sessizliğimi teklif edeceğim.

Cole

Havuzdan çıkar çıkmaz, ıslak ıslak penthouse'da yürüdüm ve merdivenlerden çıkarken valizimi alıp ikinci kattaki yeni odama çıktım.

Yatak odası, annemin dairesindeki eski odamın iki katı, yurt odamın ise üç katı büyüklüğünde. Gerekli her şey var: kral boy yatak, uzun şifonyer ve iki komodin. Ayrıca, yanımda getirdiğim birkaç giysiyi astıktan sonra boş görünecek bir giyinme odası da var. Kendi özel banyom olduğunu görünce çok sevindim.

Islak giysilerimi banyoda çıkarıp küvete atıyorum, sonra valizimden dizüstü bilgisayarımı çıkarıp Shane'e onunla kalmayacağımı bildiren bir mesaj gönderiyorum ve yeni bir cep telefonu sipariş ediyorum.

Bin dolarlık cihazın yenisini bir tuşla sipariş edebilmek benim için yepyeni bir duygu. Annem mafya babasının mirasını almadan önce, yeni bir telefonun beklenmedik masrafı beni tam bir paniğe sürüklerdi. Yeni bir tane almak için gerekli parayı bulmak günler, hatta haftalar sürerdi ve sonra mağazadaki en ucuz cihazı alırdım. Lanet olası bir havuza düşmek gibi aptalca bir şey için o kadar para harcamak beni uykusuz bırakırdı.

Şimdi ise, annemin benim için banka hesabına yatırdığı, çoğunlukla okul harçlığı için olan, dedemin kanlı paralarından oluşan az miktardaki parayı kullanmayı sevmiyorum, böylece yaz boyunca "çalışmak" zorunda kalmayacağım. Ama önümüzdeki üç ay boyunca koşturmak zorunda kalmamak, işletme yönetimi derecem için son sınıf derslerimle uğraşmak zorunda kalmaktan daha iyi.

Telefon meselesi halledildikten sonra, Cass'e bunun karşılığını ödemek için bir yol bulmam gerektiğini not alıyorum, hem de en kısa zamanda. Sonra, ön kapıda duran huysuz görünümlü iki güvenlik görevlisiyle konuşmak için koridora çıkıyorum, onun kiminle yattığını öğrenmem gerekiyor.

Hızlı bir şekilde yirmi bin dolar kazanmanın yolunu düşünmem gerekirken, bunun yerine bu saçmalıkla zaman kaybediyorum.

"Hey, şunu gönderebilir misiniz, adı neydi?" Nemli kafamın üstünü kaşıyarak, Dante'nin güvenlik görevlilerinden sorumlu kişinin adını hatırlamaya çalışıyorum. T ile başlıyor... "Titus. Titus'a benim için bir mesaj iletir misiniz?" diye soruyorum onlara.

"Neden?" İkisinin de sert, aptal suratlarındaki somurtkan ifadeler, anneleri patronlarıyla evlenen ve onlara emir veren bir hiçkimse olan bana karşı ne hissettiklerini açıkça gösteriyor.

"Titus'a birkaç sorum var ama numarası bende yok. Kumarhanenin güvenliğinden sorumlu, değil mi?"

"Evet. Ama *seninle* konuşmak istemeyecektir."

"Ya bana numarasını ver ya da şu anda bodrumda bir adamı öldüren Dante'ye sorarım ve belki de kayıp, gündüz bekçilerinin Cass'in bikinisini biraz fazla uzun süre izlediklerini ona söylerim."

"Siktir git. Bugün penthouse'a ya da havuzun yanına bile girmedik."

"Senin sözüne karşı benim sözüm." Cass'i daracık mayosuyla gördüklerini inkar etmemeleri, sadece bugün olmadığını söylemeleri, çok şey anlatıyor. Belki de onu beceren bu pisliklerden biridir.

Hayır.

Bahse girecek olsam, muhtemelen gece vardiyasında çalışan biri. Babası, annem ve kız kardeşi gündüzleri çok fazla ortalıkta olurlar, gizlice dolaşmaya çalışamazlar.

Bana tek kelime etmeyen güvenlik görevlisi sonunda pes etti ve telefonunu çıkararak "Titus'a hangi numarayı aramasını söyleyelim?" diye sordu.

Siktir. Yeni telefonum yarın geceye kadar gelmeyecek.

"Sadece nerede olduğunu ve kumarhanede olup olmadığını öğrenin. Ona geleceğimi söyleyin."

Adam burnunu çekerek daha da sert bir ifade takındı. "Patronuma nerede olduğunu soramam."

"O zaman ona benim sorduğumu ve bunun penthouse'un güvenliği için önemli olduğunu söyle."

Boğa, homurdanarak sosis parmaklarıyla mesaj yazmaya başlar. Ben de koridorda durup, ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokarak, cevap gelene kadar oradan ayrılmamayı tercih ederim.

"Cevap geldiğinde seni almaya geleceğim," der sonunda. "Biraz zaman alabilir."

Koridorun duvarına yaslanarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum ve ona "Zamanım bol" derim.

Bu doğru. Derslerim yok, yaşamak için para kazanmam gerekmiyor, önümüzdeki üç ay boyunca Vegas'ta yaşayan özgür bir adamım ve kafamda tek bir soru var. Bir ay içinde yirmi bin doları nasıl bulacağım?

Anneme sorabilirdim, ama şu anda pek konuşmuyoruz. Ve o da bana bu kadar paraya neden ihtiyacım olduğunu sorup şüphelenirdi. Paraya ihtiyacım olmasının sebebi, yaptığım şeyi asla öğrenmemesini sağlamak.

Muhafızın telefonuna yeni bir mesaj geldiğini belirten ses beni irkildir. Boğa'ya mesajı okuması için bir saniye veririm. Aslında, o zamanını aldığı için birkaç saniye. "Titus aşağıda olduğunu ve annenin eskiden garsonluk yaptığı salonda seninle buluşacağını söyledi."

Dişlerimi sıkıyorum, bu lafı söyleme şeklini hiç sevmedim. Evet, annem Dante'nin kumarhanesinde yıllarca kokteyl garsonu olarak çalışmıştı, sonra da onunla birlikte olmaya başlamışlardı. Ama onun, annemin önceki mesleğinin onu kendinden aşağıda gösterdiğini ima etmesini hiç sevmedim. "Evet, annem, Rus mafyasını yöneten deli gibi zengin babasıyla yaşamaktansa, sarhoş pisliklere içki servisi yapmayı tercih etti. Düşündürücü, değil mi?"

İki güvenlik görevlisi birbirlerine bakıştılar, ama ikisinden de bıktım artık. Belki de Cass'i becerenler onlardır ve ben de onların bunu pişman olmalarını sağlayacak bir yol bulabilirim. Umurumda değil. Sadece... babasının burnunun dibinde, onun lanet evinde rastgele erkeklerin onunla birlikte olduğunu düşünmek sinir bozucu. Dante nasıl fark *etmedi*? Bu sabah bileti aldığımda, adam uağımın havaalanına ne zaman varacağını biliyordu.

Asansörle ana kata indim, oradan da salona kısa bir yürüyüşle ulaştım. Titus iri yarı bir adam, Dante'nin ikinci ve en iyi arkadaşı, kumarhane ve otel güvenliğinin başı. Tasarımcı takım elbisesiyle gözden kaçması zor.

Onunla birlikte kabine girip, "Benimle görüşmek için zaman ayırdığın için teşekkürler," diyorum.

"Sorun değil. Ne var ne yok, evlat?"

Çocuk yorumunu umursamıyorum, ama adam babam olacak yaşta olduğu için görmezden geliyorum. Bildiğim kadarıyla öyle olabilir.

Annem, gençken tek gecelik bir ilişkidenden hamile kaldığını bilmiyor. Babam hakkında tek bildiğim, USC'de Sigma Chi kardeşliğinin üyesi olduğu. Ya da bir gece üniversite kampüsünde bir kardeşlik partisinde olduğu. Bu, kelimenin tam anlamıyla dünyadaki herhangi biri olabilir.

"Sana bir sorum var," diye başladım. "Ve Dante'nin konuştuğumuzu bilmesine gerek yok, en azından şimdilik."

Titus kalın, koyu renkli kaşlarını kaldırdı. "Patronuma yalan söylememi mi istiyorsun?" Yine, arkadaş kelimesinden daha ağır basan patron kelimesini kullanıyor.

Dante Salvato'nun, çizgiyi aşan arkadaşlarına ateş etmeyecek kadar çok arkadaşı olmadığını hissediyorum.

"Ona yalan söylemeni istemiyorum, sadece sana doğrudan sormadığı şeyleri ona söyleme."

Titus, kehribar rengi sıvının bulunduğu bardağından bir yudum aldıktan sonra sordu: "Peki, onun bana sormayacağı, senin bilmek istediğin şey nedir?"

"Sadece son birkaç haftadır çatı katında gece vardiyasında çalışan gardiyanların isimleri. Oh, ve önümüzdeki birkaç hafta için planlananlar."

Anlaşılmaz bir şey mırıldanır, sonra içkisinin geri kalanını içer ve boş bardağı masaya vurur. "Neden?"

"Bilmem gerekiyor," diye cevap veriyorum, Cass hakkındaki şüphelerimi ona ifşa etmek yerine. Onun sırrını bilen tek kişi olmak istiyorum.

Ve lanet olsun, sanırım ikimizin de artık saklanması gereken bir sırrı var.

O çılgın kaltak beni boğmaya çalıştıktan sonra neden onu öptüm ve kışını elledim ki?

"Eski programları inceleyip, gece penthouse vardiyasında kimlerin çalışacağını söylememi mi istiyorsun?" diye homurdanır Titus.

"Evet. Ayrıca gündüz veya gece penthouse'a girip çıktıklarını da bilmek istiyorum."

"Evet, gelip gidiyorlar, gece gündüz iki saatte bir evin içini devriye geziyorlar. Üçüncü kat hariç."

"Ve Dante bunu onayladı, üçüncü kata çıkmadıkları sürece her iki saatte bir penthouse'a girmelerine izin verdi?"

"Tabii ki onayladı."

"Penthouse'da kamera var mı?"

"Bildğim kadarıyla sadece Dante'nin ofisinde var. Neden sordunuz?"

Onun sorusunu görmezden gelerek başka bir soru soruyorum. "Koridorda kamera var mı, böylece muhafızların her kontrol için ne kadar süre dışarı kaldıklarını biliyor musun?"

"Evet. Ön tarafta bulunan iki güvenlik görevlisi sırayla çalışır, böylece asansör her zaman gözetim altında olur. Ek güvenlik görevlileri genellikle bir sorun olduğunda veya Dante dışarı çıktığında gelirler."

"Yani, bir güvenlik görevlisi gece yarısı birinci ve ikinci katları dolaşıyor, diğeri saat ikide dolaşıyor ve böylece tüm vardiya boyunca görevleri değişiyor mu?"

"Evet. Neden soruyorsunuz?"

"Dediğim gibi, sadece nasıl işlediğini ve penthouse'da kaldığım için beni kim koruyacağını merak ediyorum."

Bunu duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı. "Dante *sana* kızlarıyla aynı binada bir oda mı verdi?"

"Tabii, ikinci katta. Sonuçta, artık yasal olarak üvey oğluyum."

"Öyle olabilir, ama senin de bir aletin var. Dante kızlarının etrafında alet görmekten hoşlanmaz."

"Eli ana katta yaşıyor," diye belirttim.

"Eli, üçüncü kata ayak basarsa Dante'nin onu gerçekten mahvedeceğini biliyor. Ve sen de üçüncü kata çıkmayı düşünürsen aptal olursun. Dante, annenin bile kızları rahatsız etmesini istemiyor."

"Dante bana sert bir uyarıda bulundu. Penisimi pantolonumun içinde tutacağım." Islak pantolonumda bile. Cass birkaç dakika önce üzerinde sürtündüğünde, onun amının her kaymasını hisseden sırlıklam pantolonumda.

Beni yakalatmaya mı çalışıyordu, böylece babası beni soğukkanlılıkla öldürebilsin diye? Annemi o kadar mı nefret ediyor ki, aralarındaki ilişkiyi mahvetmeye hazır?

Bu çılgın sik yalayıcısından her şeyi beklerim.

"Tamam, peki," diye homurdandı Titus. "Programı araştırıp sana göndereceğim, çünkü bu bir sır falan değil. Orada yaşarken aynı adamları göreceksin, yani bu isteğinin bana zarar vereceğini sanmıyorum."

"Harika,
teşekkürler."

"Mesajla
göndereyim mi?"

"Telefonum şu anda bozuk," diyorum. "Basılı bir liste alabilir miyim?"

Gülerek, "Sen inatçı bir pisliksin, biliyor musun?" diyor. Omuz silkiyorum çünkü haklı.

"Tamam. Dante ve Vanessa evde mi?"

"Henüz değil."

"O zaman yazdırır yazdırmaz getiririm."

"Harika. Teşekkürler dostum. Sana borçlandım."

"Eğer bir şey çeviriyorsan ve bu benim başıma bela olursa, ölmek isteyeceksin."

Yine, Dante gibi onun da sözünün eri bir adam olduğundan şüphem yok.

On dakika sonra, mühürlü bir zarf içinde liste elime ulaştı. Gece vardiyasındaki gardiyanların listesi sık sık değişiyor, sadece kişiler değil, eşleşmeler de değişiyor, bu da Cass'in kiminle yattığını bulmanın kolay olmayacağı anlamına geliyor. Sanırım birkaç gece geç saatlere kadar uyanık kalıp, kimin odasına gizlice girdiğini göreceğim.

Cass'in adada o kızla seviştiğimi izlediği sabah, hayatında ilk kez bir penis gören, gözleri fal taşı gibi açılmış, şok olmuş bir bakire gibi görüldüğüne yemin edebilirim. Ve tanrım, benimki muhtemelen onun ilkiydi, gözlerini ondan ayıramıyor gibiydi.

Ama bu neredeyse bir yıl önceydi ve bir yıl içinde çok şey değişebilir.

Babası için çalışan pisliklerden biri, mesai saatleri içinde onun bekaretini mi aldı? Onunla sadece hızlıca sevişiyorlar mı, çünkü her zaman zamanı kısıtlı ve yakalanmaktan korkuyor mu? Eğer öyleyse, o tam bir aptal. Cass'i doyurmak için haftalarca uğraşmam gerek. Beş dakikalık bir sevişme, beni daha fazlasını istemeye itecek, ona da sert bir sevişmeden sonra ağrıyan bir vajina bırakacaktır.

Lanet olsun, kafamda dolaşan bu düşüncelerin hiçbirini sevmiyorum. Ama onları durduramıyorum.

Cass

Saat yediye birkaç dakika kala, o piçin yeni yatak odasının önünde hareketsizce duruyorum, onun çıkmasını bekliyorum. Babam aile yemeklerinde şık giyinmemizi tercih ediyor, bu yüzden bu gece onun isteğini yerine getirdim. Masaya oturduğumda, uzun kollu, elektrik mavisi elbise, push-up sütyenimle göğüslerimi vurgulayan surplice yakası dışında oldukça mütevazı görünecek. Ayağa kalktığımda ise seksi bir hale geliyor. Ortalamanın üzerinde boyum ve gümüş parıltılı, açık burunlu deri terliklerim sayesinde, sağ bacağımın en yüksek noktasında bulunan, diz ortasına kadar uzanan, diyagonal etek ucu biraz skandal bir hale geliyor. Ama babam her zamanki gibi yemeğe geç kalmadan önce oturmayı planlıyorum. Hayır, bu elbise sadece tehdit edeceğim piç kurusu için bir alay konusu.

Yatak odasının kapısı açılır açılmaz, koridora adımını atar ve ben üzerine atlarım. Avuçlarımı geniş göğsüne vurarak sırtını duvara iterim.

Cole, endişeli veya kaygılı görünmek yerine, bana sırtıarak bakıyor. "İkinci raunt için hazır mısın, yaramaz kız? Ne yazık ki, akşam yemeğinden önce seni tekrar dilimle becermek için yeterli zaman yok."

Aman Tanrım. Babamın evinde böyle bir şeyi yüksek sesle söylemekle deli olduğunu kanıtlıyor. Etrafta kamera olmayabilir ama babamın duvarlara her fısıltıyı kaydetmek için dinleme cihazı yerleştirmedikten emin değilim.

"Senden tek istediğim, lanet olası çenenin kapalı tutman, böylece benimki de çalışmasın."

Cole dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Ne hakkında ağzımı kapalı tutacağım? Biraz daha açık olman gerek."

Bu pislik benimle alay ediyor, daha önce yaptıklarımız hakkında konuşmamı istiyor, ama ben bunu asla yapmayacağım.

Sağ bacağımı kaldırıp, kendini beğenmiş piçin bacaklarının arasına dizimi vurarak onu çabucak alçaltmak istiyorum, ama o bunu bekliyor. Cole'un eli hızla uzanıp kaldırdığım bacağımı yakalıyor. Parmakları o kadar sertçe batıyor ki, orada da morluklar bırakıyor. Ayrıca kısa elbisem birkaç santim yukarı kalkıyor, özellikle de dizimi dışa doğru çevirdiğinde, ona tüm vücudumu sergiliyorum.

"Külotun nerede?" diye mırıldanıyor, ben onun elinden kurtulup elbisenin eteğini aşağı çekmeden önce. Yüzüne baktığımda, altın rengi çenesi sıkı sıkıya kapalı. Yeşil gözleri, onu boğmaya çalışmamdan çok, iç çamaşırı giymememden daha çok kızmış gibi kararıyor.

"Tanga, bu dünyadaki en rahatsız giysi." "Külotlar farklı şekil ve stillerde olur, biliyorsun. Ve sen az önce tanga giyiordun."

Ah, demek ben uzaklaşırken kıcımı izlemiş. "Sadece babam çıplak yüzmeme izin vermediği için."

"Tanrım," diyor Cole, elini sakalını ovuştururken beni açıkça baştan aşağı süzerken. "Sen bir erkekleri baştan çıkaran kadın değilsin. Sen yürüyen, konuşan bir Venus Cocktrap'sın. Seksi, ıslak amını kaplayan o güzel kırmızı tüyler, bir sikin içine girip kaplanmasını bekliyor, değil mi?" Uzun işaret parmağı üst ve alt dudağını izlerken, aynı parmağın bacaklarımın arasındaki dudaklarda dolaşmasının nasıl bir his olacağını merak ediyorum.

"Sen bir aptalsın." Yüzüme karşı vücudumun o kısmı hakkında bu kadar rahatça konuşması yüzünden yanaklarımın utançtan kızarmasından nefret ediyorum. Kafamdaki düşüncelerden bahsetmiyorum bile.

"Bulabildiğin en iyi hakaret bu mu?" diye soruyor. "Heyecanlanmadın, değil mi Cassie?"

"Sadece Cass, asla Cassie değil. Ve konuyu değiştirmeye çalışmayı bırak," diyorum ona. "Sen konuşursan, ben de konuşurum."

"Tabii, haklısın," diye burun kıvrıyor. "Babanın muhafızlarıyla yattığını saklamam için beni uyarmaya geldin. Eğer saklamazsam, havuzda yaptıklarımızı ona anlatacağını tahmin ediyorum, değil mi?"

"*Senin* yaptıklarını." Yemek odasına ve mutfığa bakarak, onun yüksek sesli konuşmasını duyan kimse olup olmadığını kontrol ettim.

"Yaptığımız şeyi," diye tekrarlar ve dikkatimi kibirli yüzüne geri çeker. "Sen beni öldürmeye çalıştıktan sonra ağzımda iki dil vardı. Ve sana tırmanıp azgın bir maymun gibi üstüne atlayan ben değildim, değil mi?"

Bu canlı hatırlatma karşısında sinirimi yutuyorum ve ona şöyle diyorum: "Bir dahaki sefere, direnmeyi bırakana kadar seni su altında tutacağım."

Kollarını göğsünde kavuşturan Cole, sırtını duvara yaslayarak, dolgun dudaklarını sırtarak gülümsedi. "Tamam, peki, o zamana kadar, Dante'den korktuğumu varsayıyor gibisin."

"Korkmalısın," diye uyardım onu.

"Babana ne söylediğin umurumda değil, sikik. O ne yaparsa yapsın, ben halledebilirim. Dante beni bodrumda bağlayıp, Eli izlerken ve mastürbasyon yaparken derimi kesebilir, ama beni asla öldürmez. Senin ispiyonlamaların sadece anneme acı verecek ve onların mutlu mafya evliliğine baskı yapacaktır." Ordu yeşili gözleri yine yavaşça vücudumu baştan aşağı süzer. "Buradaki amacın bu mu? Annemi ortadan kaldırmak mı? Çünkü o, bana dayak attığı için onu terk etmeyecektir. Hatta benim bunu hak ettiğimi bile söyleyebilir. Muhafızlarının bu kadar kolay kurtulacağını mı sanıyorsun? Ben sanmıyorum. Ve birden fazla var, değil mi?"

Ona cevap veremedim, merdivenlerden gelen ayak sesleri ikimizin de mutfağa bakmasına neden oldu. Görünüşe göre iki çift ayak sesi.

"Bugün seni özledim, kelebek," diye babamın derin, gür sesinin Vanessa'ya söylediğini duydum.

"Spa'ya benimle gelebilirdin. Çamur odasında senin hoşuna gideceğini düşündüğüm bir bank var..."

Kahretsin! Yemek odasına gidip oturmalıydım. Şimdi babam ve Vanessa, neden en kısa elbisemi giyip Cole'un yatak odasının önünde durduğumu merak edecekler.

Ama artık onun kapısından birkaç adım uzaklaşıp onların yönüne doğru gitmekten başka bir şey yapamayacağım.

Vanessa, benimkinden çok daha muhafazakar beyaz bir elbise giymiş olarak ilk olarak ortaya çıkar, ardından da tipik siyah, mükemmel dikilmiş takım elbisesiyle babam gelir. İkisi de koridorda kısa bir süre bizim yönümüze bakar, sonra bakışları bir kez daha geri döner.

"Cole?" Vanessa ona gözlerini kısarak bakar, sonra ağzını avucuyla kapatır. "Ne... nasıl?" Babama bakar, babam ona gülümser.

"Sürpriz," diyor babam. "Cole bugün geldi ve bütün yaz bizimle kalacak."

"Bütün yaz!" Öfkemi dile getirmekten kendimi alamıyorum. Onun sadece hafta sonu için burada olduğunu sanıyordum. Bütün yaz demek haftalar demek. Aylar demek. Kahretsin, şimdi babam bana, eteğimin kenarına bakıyor.

"Cass, ne giyiyorsun sen?" diye sorar, Vanessa topuklu ayakkabılarla yanımdan koşarak geçip Cole'un boynuna sarılır, babam ve ben geçici olarak unutuluruz.

"Elbise," diye mırıldanıyorum.

"Burada ne yapıyorsun sen? Ah, tahmin edebiliyorum," diye homurdanıyor. "Tatlım, Cole'un peşini bırakmalısın."

"Ne?" diye bağıyorum. Tanrım. Biliyor! Eli ya da bir güvenlik görevlisi bizi görmüş olmalı. Ve eğer Cole'u bodrumda işkence etmek için bağlarsa, Cole'un dayakların durması için kiminle yattığımı tahmin ettiği hakkında konuşmasını engelleyecek hiçbir şey kalmaz.

Babam elini yüzüne sürer, gözleri ağır ve yorgun görünür. "Yanlış anlaşıldı. Demek istediğim, çocuğu rahat bırak. En azından birkaç günlüğüne. O yerleşince ona cehennemi yaşatabilirsin, çünkü hafta sonu bitmeden onu kaçırırsan, Vanessa çok üzülür."

Aman Tanrım. Cole'un sikinden tam anlamıyla inmesini kastetmemişti. Sadece çok talihsiz ve inanılmaz derecede isabetli bir kelime seçimi olmuştu.

"Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum," diye babama güvence veriyorum. "Neden onun penthouse'da kalmasına izin veriyorsun? Eskiden sadece bir otel odasında kalırdı."

Sesini alçaltarak bana yaklaşır ve şöyle der: "Cole, Vanessa'nın oğlu. O artık benim üvey oğlum ve senin üvey kardeşin, Cass. Kardeş gibi davranacaksınız, sadece kardeş gibi. Sana ya da Sophie'ye dokunursa, pişman olacağını söyledim."

"Gerçekten karının tek oğlunu öldürmezsin, değil mi baba?"

Takım elbisesinin kollarını düzelterek, "Öldürsem bile, ellerimi kirletmeyecek bir şekilde yapardım."

Vay canına. Cole'un bana dokunduğunu öğrenirse, onu bir başkasına öldürttürüp kaza gibi göstereceğini söylüyor.

Biliyordum.

Cole, babamın havuzda oynadığımızı öğrenmesinden çok korkmalı. Onu beceren ben olsam da, o da benim kıcımlı iki eliyle tuttu ve bileklerimde morluklar bıraktı. Bu gece uzun kollu elbise giymemin bir başka nedeni de buydu.

Babam koridordan aşağıya doğru sert bir bakış atıyor. Cole'a dönüp baktığımda, Vanessa'nın hala çok daha uzun boylu oğluna sarıldığını görüyorum, ama oğlunun kolları hala yanlarında sallanıyor. Babamın ısrarlı bakışları karşısında, isteksizce elini Vanessa'nın sırtına koyuyor.

"Eve döndüğüne çok sevindim!"

"Burası benim evim değil," diye cevaplar Cole, bana ve babama bakarak. "Ama sonbahar dönemi başlayana kadar burada kalacağım."

"Senin yakışıklı yüzünü gördüğüme ne kadar sevindiğimi anlatamam. Bir daha benimle konuşmayacağını sanıyordum. Hâlâ kızgın olduğunu biliyorum..."

Vanessa, onu nazikçe bir kol mesafesi kadar uzaklaştırırken, Cole, "Açlıktan ölüyorum. Yemek zamanı mı?" derken topuklu ayakkabılarında sendeliyor.

Cole'un son birkaç aydır pek ortalarda olmadığını biliyordum. Şükran Günü ve Noel'de eve gelmemiştir, bu da Vanessa'yı çok üzmüştü, onu yarım düzine kez ağlarken görmüştüm. Ama tatilleri kaçırdığının, ona kızgın olduğu için olduğunu bilmiyordum. Adadan dönene ve ailelerimiz Cole'un dedesi Yuri Petrov'un öldüğünü söyleyene kadar onun gerçekte kim olduğunu bilmiyordu. Babam önceki hayatını ve adını benden gizlemiş olsaydı, ona kızgın olurum.

Peki Cole neden şimdi Vegas'a dönmeye karar verdi?

Cole, Vanessa'yı henüz affetmiş gibi davranmadığına göre, babam onu burada kalması için manipüle etmiş olmalı.

Anne ve oğluna biraz yalnız kalmaları için zaman tanıyarak, babamın yanından geçip mükemmel Sophie'nin çoktan oturduğu yemek odasına gittim.

Siktir.

Cole ve ben tartışırken gizlice yukarı mı çıktı? Bizi gördü mü, söylediklerimizi duydu mu? Her şeyi mi? Tanrım, bu yüzden Cole'a bu konuyu konuşmamasını söylemiştim!

"Ne zamandır burada oturuyorsun?" diye soruyorum kız kardeşime.

Omuzlarını silkiyor ve uzun siyah saçlarını omzunun üzerinden atıyor. "On dakika kadar. Babam bu gece bir sürpriz olacağını söyledi."

"Tanrım, çok acınasıdır." Karşısına oturduğumda başımı sallıyorum. "Sürpriz, Cole'un yaz için ziyarete gelmesi. Önemli bir şey değil."

Sophie, ilk taşındığında Madison'ın yerini aldıktan sonra, yemek masasında Vanessa'nın yanına oturmaya başladı, bu benim için sorun değildi. Babam

her zaman masanın başına oturur, bu da demek oluyor ki... benim sandalyemin yanında Cole için fazladan bir yer var.

O buradayken akşam yemeği eğlenceli geçecek, çünkü masanın altında bacaklarımız birbirine değecek kadar yakın oturacağız. Yemek sırasında onun aletini tutmak da eğlenceli olabilir. O canavarı dokunmak istediğimden değil, onu korkutup sinirlendireceği için.

Ne kadar çok düşünürsem, Cole'un büyük penisinin bana asla sığmayacağından o kadar emin oluyorum; bu yüzden, iyi hissettirmesi imkansız. Bu kendini beğenmiş piç kurusu tarafından sikilmek sadece acı verici olur, bu yüzden bunu düşünmeyi bırakacağım ve adadaki hizmetçinin bundan zevk aldığını unutacağım. Sonrasında dizlerinin üzerine çökmüştü. Belki de orgazm taklidi yapıyordu ve aslında acı çekiyordu. Ayrılmadan önce ona sormalıydım.

Cole, adadan döndüğümüzden beri onu gördü mü? Muhtemelen Vegas'ta babamın otellerinden, kumarhanelerinden veya diğer kiralık mülklerinden birinde çalışıyordur. Eminim onu bulmak kolay olurdu...

Hayır. Cole şüphesiz bir playboy ve muhtemelen zavallı kızın adını bile hatırlamıyordur.

Dişlerimi sıkıyorum, onun adını ya da onunla ilgili başka bir şeyi hatırlamasını istemediğim için kendimden nefret ediyorum.

Aptal herif, Vanessa ve babamın önünden kendinden emin bir tavırla yemek odasına girer ve benim yanımdaki sandalyeye doğru yönelir. Sandalyeyi çekip oturur ve sıcak, temiz çamaşır kokusunu bana doğru yayar, özellikle de sandalyesini benimkine gülünç bir şekilde yaklaştırdığında. Ben de sandalyemi diğer yöne çekerek onu hafifçe güldürürüm.

Yaptığım veya söylediğim her şeyi komik bulması çok sinir bozucu.

Herkes oturduktan sonra, garsonlar salatayı getirir ve babam, "Cass'e de söylediğim gibi, Cole yaz boyunca bizimle kalacak. Sophie, onun ikinci katta kalması senin için sorun olur mu?" der.

"Bence harika," diyor küçük kardeşim, üvey kardeşimize gülümsüyor. Onun ne kadar saf ve masum olduğunu bilmesem, onunla flört ettiğini düşünürdüm. Ama hayır, Sophie sadece babamdan yılın kızı ödülünü kazanmak için elinden geleni yapıyor.

"Cass?" diye sordu babam, ben zaten fikrimi açıkça belirtmiş olmama rağmen.

"Sorun yok. Neyse ne." Sızlanmak sadece babamın şüphelerini artıracaktı. Neden onun burada kalmasını istemediğimi bilmek isteyecekti

burada kalmasını istemediğimi sorardı. Cole'a havuz olayını babama anlatmakla tehdit ettiğim kadar, babama öpüştüğümüzü ve onu boğmaya çalıştığımda kıcımlı ellediğini açıklamak pek iyi sonuçlanmazdı.

Gerçi öpüşmek, dudaklarımızın ve dillerimizin birbirine saldırdığı durumu ifade etmek için çok hafif bir kelime. Cole buna ne demişti? Dil sikmek mi? Evet, bu daha iyi bir tanım. Derin, hızlı ve öfkeli bir dil çatışmasıydı, o benim saçımı çekerken beni o kadar tahrik etti ki, kot pantolonunun üzerinden onun büyük sikini sürmeye çalışıyordum.

"Cole, üçüncü kata çıkmama kuralıma uymayı kabul etti," diyor babam, kafamdaki tekrarı keserek. Gerçekten külot giymeliydim çünkü şimdi yine sıırıslıklam oldum. "İkinci kattaki *üvey kardeşini* aşağı inip eziyet etmemesini söylememe gerek var mı?"

Babamın Cole'a "aşağı inmek"ten bahsederken bana bakması çok yanlış, çünkü şimdi o senaryoyu hayal ediyorum. Ağzıma sığar mı acaba? Önemli değil.

"Bana az önce söyledin," diye babama işaret ediyorum, o benim cevabımı beklemek için durakladığında. "Ve yapmayacağım."

"Lütfen Dante'nin kurallarını çiğneme," diyor Vanessa oğluna. "Lütfen?"

"Tamam anne. En iyi davranışımı sergileyeceğim," diyor Cole ters bir şekilde.

En iyi davranışları arasında tabii ki benim çıplak amımı izlemek ve koridorlarda ne kadar sürtük olduğum hakkında yüksek sesle yorumlar yapmak da var.

Annesi, Cole'un onun yanında olduğu zamanlarda gösterdiği gibi bir aziz olduğuna gerçekten inanıyor mu? O penthouse'a adım attığı andan itibaren onun sorunlu biri olduğunu anlamıştım. Sanırım bana ilk söylediği şey, bugün olduğu gibi havuzda şamandırada uzanırken oldu. O suya daldı, bana doğru yüzdü ve herkesin duymayacağı bir mesafedeyken, amımdaki kıvrımların saçlarımın rengiyle aynı olup olmadığını sordu. Evet dediğimde, kırmızı biber gibi acı mı yoksa karpuz gibi tatlı mı olduğunu görmek için yalayabilir miyim diye sordu. Ona orta parmağımı gösterdim, sonra babam onu bombalanan poker turnuvasına davet etti.

Sanırım Cole bugün sonunda rengin kanıtını aldı. Ama benim tadımın nasıl olduğunu *asla* tadımın nasıl olduğunu asla öğrenemeyecek.

Şu anda onu duyabiliyorum, amımı yalarken tadı, kokusu, dokusu ve nem seviyesini bana anlatıyor, bana onu bacaklarımın arasında boğmaktan başka seçenek bırakmıyor.

Bundan sonra hepimiz sessizce tavşan yemlerimizi yiyoruz, ta ki Vanessa "Burada

"

"Tabii anne. Yeni telefonum gelir gelmez."

"Yeni bir telefon mu aldın? Eskiğine ne oldu? Daha yeni almıştın."

Oh, evet, onun kibirli kıcını havuza attığımda mahvettiğim eski telefon. Açıkçası, günümüzde tüm yeni telefonların su geçirmez olduğunu sanıyordum.

Cole bana doğru gözünü bile kırpmıyor. Annesi'ne sadece "Biraz ıslandı" diyor.

Onun kelime seçimine aptal kalbim sıkışır ve çıplak amımı ıslatır.

Vanessa iç çekerek başını eğdi ve "Tatlım, daha dikkatli olmalısın. Artık küçük bir güvenlik ağın var diye, paranı israf etmen gerekmez" dedi.

"Oh, inan bana. Bu konuda çok kızgındım," diye mırıldanır Cole ve çatalını gereğinden fazla sert bir şekilde maruluna saplar.

Oops. Sanırım cihazının bozulmasından pek memnun değildi. Saçma sapan konuşmamalıydı. Herkes benim çok sinirli olduğumu bilir. Saç rengim, benimle uğraşmamanız için tam anlamıyla bir uyarı işareti gibidir. Cole, koridorda hala saçma sapan konuşmaya devam ettiği için, bu mesajı henüz almamış gibi görünüyor.

Babamın vereceği cezayı umursamadan sert davranıyor, ama eminim ki bu sadece bir numara. Az önce kıl payı kurtulduktan sonra, Cole bir daha bana dokunmayı aklından bile geçirmeyecektir.

Eğer dokunursa, bir dahaki sefere dizim onun hayalarını iskalamayacak.

Cole

"Ee, tatlım, bu hafta ne yapmayı planlıyorsun?" Annem, ana yemeğimizi bitirdikten sonra bana soruyor. İçinde bir sürü iğrenç domates olan İtalyan makarnası. Umarım bu yaz birlikte bu sıkıcı akşam yemeklerini çok fazla yemek zorunda kalmayız.

"Şey, hesabına para yatırır mısın? Ya da Dante bana kumarhanede bir iş verebilir mi?"

Tıpkı korktuğum gibi, sessizce bana bakarak daha fazla bilgi vermemi bekliyor. "Neden?"

"Araba almayı düşünüyordum." Aklıma gelen ilk yalanı uyduruyorum. Eski bir araba alıp, kalan parayı Amber'a gönderebilirim.

"Araba mı alacaksın?" Annem sanki paraşütsüz paraşütle atlayacağımmışım gibi konuşuyor.

"Evet anne, her yere yürüyerek gitmemek için araba almayı düşünüyorum." *Sonunda* kelimeyi saklıyorum. Son üç yıldır kampüste kalmak ya da toplu taşıma kullanmak zorunda olmak çok kötüydü. Artık o kadar parayı miras aldığından, belki Amber'ın şantajından en azından bir araba alabilirim.

"Arabaya ihtiyacın yok tatlım. Benimkini de artık kullanmadığım için kısa süre önce sattım."

"Neden arabayı sattın?" diye soruyorum, çünkü o araba parçalanmış bir hurda parçasıydı ve birkaç yüz dolardan fazla değeri olamazdı.

"Dante'nin korumaları beni gitmem gereken her yere götürüyor."

"Daha güvenli," diyor Dante masanın başından. "Ve sana daha önce de söylediğim gibi, sana iki koruma ve ihtiyacın olduğunda kullanabileceğin bir araç tahsis edilecek."

"Bekle. Bana sürekli korumalar mı takacaksın ve her yere beni onlar mı götürecekt?"

Annem, "Tabii ki. Şehir tehlikeli olabilir, özellikle de Dante'nin ailesinin bir parçası olduğumuz için," diyor.

"Okulda beni takip eden korumalarım yoktu, neden burada korumaya ihtiyacım olsun ki? Kimse kim olduğumu bilmiyor bile." Amber'ın istediği parayı vermezsem kimse yüzümü tanımayacak.

Annemin gözlerini indirmeden önce yüzünü buruşturması, ihtiyacım olan tüm cevap. Özellikle de Dante tek kaşını kaldırıp bana "*Geçen yaz olanlardan sonra seni korumasız bırakacağını mı sanıyorsun?*" diyen bir bakış attığında.

"Bütün yıl boyunca kampüste beni izleyen adamların mı vardı? Harika, devasa yalan yığınınna bir tane daha ekle."

Cass yanımdaki koltuğundan gülerek, "Kafesimize hoş geldin, altın çocuk," diyor.

"Seni gözetlemiyorduk," diye cevaplar annem. "O adamlar sadece kimsenin peşine düşmediğinden emin olmak için oradaydılar."

Kafamı sallayıp çenemi sıkarak ona "Sana inanamıyorum" diyorum.

"Artık hayatımız farklı, tatlım. Bazı... rahatsız edici değişiklikler olacağını bilmeliydin."

"Rahatsız mı? Sürekli bakıcılar benim her hareketimi sana ve Dante'ye rapor edecek mi? Bu rahatsız olmanın çok ötesinde. Bu müdahaleci ve gereksiz."

"En azından istediğin zaman kumarhaneden çıkabildiğin için mutlu olmalısın," diyor Cass, gözlerini yudumladığı kırmızı şarap kadehine indirerek.

Babasının katı olduğunu biliyordum, ama gerçekten izin vermeden kumarhaneden çıkmalarına izin vermiyor mu?

"Sen istediğin zaman buradan çıkabiliyor musun?" diye anneme soruyorum.

"Tabii ki çıkabilirim. Ama kaçırıldığımda, güvenlik görevlilerinden şikayet etmek ve güvenliğimi öncelikli görmemek konusunda dersimi aldım."

"Kaçırıldın mı?" Annem Dante'ye gözleri fal taşı gibi açılmış bir "oh shit" bakışı atar. "Ne zaman? Ne zaman kaçırıldın anne?"

"Bombalamadan hemen sonra," diye Cass bana bilgi verir, çünkü masadaki diğerleri mezar kadar sessizdir. "Sen gittikten birkaç gün sonra," diye ekler. "Yani, sen ve annen babamla kavga ettikten sonra kumarhaneden ayrıldıktan sonra."

Kaçırılmış. *Tanrım.*

Parmaklarımla saçımı tarayarak, saçlarımı çekiştiriyorum. "Vay canına. Kaçırıldığın ve bana bundan bahsetmediğin için inanamıyorum."

"Endişelenmeni istemedim."

"Endişelenmemi mi? Öldürülebilirdin ya da daha kötüsü olabilirdi. Daha kötüsü oldu mu?" Cevabı duymak istediğimden emin olmasam da soruyorum. "Kaçırıldım" kelimesini duyduktan sonra anneme olan tüm öfkemin bu kadar çabuk buharlaşması çok garip.

Bana küçük bir gülümseme atıyor. "Hayır, tatlım. Dante, istemememe rağmen, neyse ki korumalarına beni gözetlemelerini söyledi. Beni kaçırانlar Yuri'nin adamlarıydı. Böylece hala hayatta olduğumu öğrendiler. Dante ve adamlarının bu kadar çabuk gelip beni kurtaracağını bilmiyordum, bu yüzden Rusların bana dokunmaması için gerçek adımı söyledim."

"Buna inanamıyorum," diye mırıldanıyorum, parmaklarımla yine saçlarımın arasında gezdiriyorum. Büyükbabam gerçekten de zor bir adamdı. Annem onun kızı olmasaydı bu kadar şanslı olamazdı. Muhtemelen adamlarına onu tecavüz ettirdikten sonra öldürürdü. O orospu çocuğunun ölmesine seviniyorum.

"Mafyaya hoş geldin," diye homurdanır Dante. Büyükbabamı öldürmesi, onun yaptığı tek onayladığım şey. Eminim o ve Eli o pislği de acı çekmişlerdir. "Asla fazla dikkatli olamazsın, bu yüzden bu masada oturanlardan başka kimseye güvenme."

Sanırım bu, psikopat Eli'yi kapsamıyor, çünkü görünüşe göre o aileyle yemek yemeye izinli değil. Cass'in beni öldürmeyeceğinden de tam olarak emin değilim.

Akşam yemeğinden önce o daracık elbisesiyle beni uyarmaya gelmesi, Dante'ye onu ve gardiyanlarla olan kaçamaklarını anlatacağımdan ciddi olarak endişelendiğı anlamına geliyor.

Onların kim olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum, ama onu ya da onları Dante'ye teslim etmeyeceğim.

Ciddi bir ilişki gibi ciddi bir şey olamaz, değil mi? Cass, o pislikleri umursamıyor olsaydı, havuzda bana saldırmazdı. Ama onlar ne hissediyor? Onlar sadece onu kullanıyor mu?

Onların kim olduklarını bulacağım ve sonra tüm bu soruların cevaplarını alacağım.

Cass

Akşam yemeğinden sonra odama çıkıp odamın ortasındaki büyük, rahat şezlonga uzanıyorum. Sonra telefonumun kilidini açıp yeni mesajımı okuyorum.

Lowell şöyle diyor: *Bu gece seni görmek için sabırsızlanıyorum. O *kedi emojisini* benim için hazırla.*

Hemen ona cevap yazdım: *Bu gece gelemem. Aslında, bir süre odama gelmemelisin.*

O: *Neden? Testislerim senin için ağrıyor,* diye cevap verdi hemen. Ne romantik, bana testislerinin ağrıdığını söylüyor.

Ben: *Çünkü meraklı üvey kardeşim yaz boyunca burada kalıyor.*

O: *Ne olmuş yani?*

Ben: *Yani, o zaten şüpheleniyor ve senin de onunla aynı duruma düşmeni istemiyorum*

O: *Bana gelebilir misin?*

Ben: *Hayır. Muhtemelen tüm çatı katında pusuda bekliyor olacaktır.*

O: *Üçüncü kata çıkmasına izin var mı?*

Ben: *Hayır, ama ikinci kattan çok şey görebilir ve duyabilir.*

O: *Tamam. Mesajlaşmak hala güvenli mi?*

Ben: *Evet.*

O: *O zaman sana çok seveceğin bir klip var. Bana, onu izlerken . Seni tekrar görene kadar mastürbasyon yapmak için bir şeye ihtiyacım var.*

Sonunda, yorumunun ardından popüler bir porno sitesinin bağlantısı belirir. Bu, Lowell'ın gönderdiği ilk bağlantı değil ve muhtemelen sonuncusu da olmayacak.

Ben: *Neden seveceğimi düşünüyorsun? Yine kız kıza bir sahne mi? Çünkü o benim pek ilgimi çekmez...* Diye soruyorum, bağlantıya tıklamadan önce.

O: *Bu sefer kız kıza değil. Kumarhanedeki tüm kadınlar bu konuyu konuşuyor. Bazıları, bu pisliğin onları ziyaret edebilmesi için evlenmek istediklerini söylüyor. Striptizcilerden biri kostümü rutinine bile ekledi. Çok saçma ama kadınlar bayılıyor. Keyfini çıkar, yaramaz kız ;)*

Bağlantıya tıklamadan önce sesimin tamamen kapalı olduğundan emin oluyorum. Sophie'nin gelip seslerin ne olduğunu sorması en son istediğim şey. Sonra izliyorum, tüm süre boyunca büyülenmiş bir şekilde.

İlk başta, bunun neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum. Aslında, kadının üstündeki adam yaşlı, kılıklı ve iğrenç görünüyor. Ama sonra, siyah deri pantolon ve uyumlu ceket giymiş, altında gömlek olmayan, yüzünü tamamen kapatan bir kayak maskesi takmış, korkutucu görünümlü bir adam yatak odasının kapısından içeri giriyor. Sadece ağzı ve ceketinden görünen muhteşem karın kasları görünüyor. Ne derse desin, çıplak adam kadından uzaklaşıyor, geri çekiliyor. Maskeli adam çıplak kadının ayak bileklerini tutup onu yatağın ayak ucuna çekiyor. Parmakları kadının kıvrımlarını okşuyor, sonra bir şey söylüyor ve adam kadının üzerine atlayıp dizlerinin üzerine çöküyor. Adamın başının arkasını tutup yüzünü kadının amına bastırıyor, sonra kadın sırtını kamburlaştırıp titreyene kadar orada tutuyor.

Kadın açıkça orgazm olduktan sonra, maskeli adam adamı kenara iter. Deri pantolonunun fermuarını açar ve devasa ereksiyonunu çıkarır. Prezervatifi taktıktan sonra, kadının kıcını yatağın kenarına çeker ve kadını sertçe sikmeye başlar.

Kadın çılgın bir hayvana dönüşür, tekmeliyor, ona tırmalıyor, çaresizce göğsüne ve karın kaslarına dokunmaya çalışıyor, daha fazlasını istiyor, ta ki adam parmaklarını kadının boğazına dolayana kadar, onu ikinci kez titreyene kadar yatakta tutana kadar. Adam metodik bir şekilde içeri girip çıkıyor, her seferinde derinlemesine vuruyor, ta ki çekilip prezervatifi çıkarana ve kadının pelvisinin üzerine patlayana kadar.

Kamera daha sonra kadının vajinasına ve çevresine damlayan kalın, süt rengi sıvıyı yakın çekimde gösterir. Maskeli adam, yine yakınlarda yerde diz çökmüş, kısa penisini okşayarak onları izleyen diğer adamı yakalar. Adamın yüzünü kadının vajinasına tekrar bastırır, kafasını tutsak alır, tohumunun her damlasını yalamasını sağlar ve kadını üçüncü kez orgazma ulaştırır.

O orada yığılmış halde iyileşirken, maskeli adam yarı sertleşmiş penisini önce adamın yüzünün bir tarafına, sonra diğer tarafına siler. Adam dilini çıkararak penisi yalamaya çalışır, ama maskeli adam penisini pantolonuna geri sokar ve dışarı çıkar.

Sahneyi ikinci kez izlediğimde, her kelimeyi, her emri, her iniltiyi duymak için önce kablosuz kulaklıklarımı takarım. O zaman, adam ve kadının evli bir çift olduğunu ve işlerinin yarıda kesildiğini öğrenirim. Maskeli adam, ondan açıkça korkan zayıf kocayı utandırır. Ona, bir kadın gibi sikiştiğini ve karısını nasıl tatmin edeceğini bilmediğini söyler, bu yüzden ona karısının tam olarak neye ihtiyacı olduğunu gösterecektir.

Kadının yüksek inlemeleri, özellikle kocası başka bir adamın spermlerini kadının vajinasından yalarken, kadının ne kadar zevk aldığını kanıtlıyor. Maskeli adam, adamın coşkusuna gülüyor, çünkü adamın tadını açıkça beğeniyor.

Sebebi ne olursa olsun, kocanın, karısını önündeki yabancı adam tarafından kullanılmadan önce onu tatmin etmesi için yönlendirilmesi çok seksi. Koca, her saniyeyi hayranlıkla izler, sonra onu tekrar tatmin eder ve başka bir adamın spermlerini vücudundan yalar.

Ve sesi açık olarak üçüncü kez izledikten sonra, sol elimle telefonumu tutup bacaklarımın arasını kaydetmeye başlıyorum. Hala kısa mavi elbisemi giyiyorum, iki parmağımı amıma sokup çıkarırken avucumun içiyle klitorisimi okşuyorum. Görsel uyarılmadan mı, yoksa bugün Cole'u öpüp ona sürdüğüm anıları mı, her zamankinden daha hızlı boşalıyorum.

Videoyu ona gönderdikten birkaç dakika sonra Lowell cevap verdi. O: *Vay canına, çok hızlı oldu.*

Ben: *Video için teşekkürler. Çok keyif aldım.*

O: *Beğeneceğini biliyordum. İki erkek seninle oynadığında çok hoşuna gittiğini biliyorum. O kadar ateşlisin ki, seni kırmak için iki sik gerekti, değil mi?*

Bu yoruma cevap vermiyorum. Bunun yerine, onu görmezden gelip rahat kıyafetler giyiyorum, sonra yatakta doymuş ama aynı zamanda bir erkeğin dokunuşuna hala ihtiyaç duyan bir şekilde yatıyorum.

Ama istediğim erkeği asla elde edemem.

Ve kendime dürüst olursam, Lowell ve Matt ile gizlice buluşmak eğlenceli olsa da, her zaman daha fazlasını istememe neden oluyorlar.

Cole

Asansörden inip kumarhanenin önüne doğru yürürken, iki dev adam beni takip ediyor. "Bu çok saçma."

"Alışırısın," diyor içlerinden biri.

"İşkence görüp öldürülmekten iyidir, değil mi?" diye soruyor diğeri.

Sanırım gölgelerin olması işkence veya ölümden biraz daha iyidir.

"Siz ikiniz anneme ve Dante'ye yaptığım her şeyi anlatacak mısınız?

Nereye gittiğimi? Kimi gördüğümü?"

İkisi de cevap vermiyor, bu da yeterli bir

cevap. "Harika," diye mırıldanıyorum.

"Bu senin kendi iyiliğin için," diye tekrar söylenir.

Kumarhanenin ön girişinden dışarı çıkmadan önce durup telefonuma bakıyorum, annemi arayıp bu saçmalığın ne kadar gereksiz olduğunu biraz daha şikayet etmeli miyim diye karar vermeye çalışıyorum. Hâlâ benim yetişkin bir adam olduğumu kavrayamıyor gibi görünüyor.

Ama sonra dün akşam yemeğinde kaçırılmaktan bahsettiğini hatırlıyorum ve telefonumu kot pantolonumun cebine geri koyuyorum.

Kumarcılar muhtemelen hala akşamdan kalma ya da uyuyor oldukları için, neredeyse boş olan kumarhane salonunun ortasında duran iki korumaya dönerek soruyorum: "Annemin kaçırıldığını biliyor muydunuz?"

"Evet, Dante onu aramaya gittiğinde biz de onunla birlikteydik," diye cevaplar ikisinden biraz daha kısa olanı. İkisi de kısa kesilmiş koyu kahverengi saçlı ve benzer kahverengi gözlü. Dante'nin korumalarının çoğu da öyle. Bu da aklıma Cass'in tercih ettiği tip hakkında başka bir soru getiriyor. Ama önce, "Kötü müydü? Kötüydü, değil mi?" diye soruyorum onlara.

"Onların aracı çok uzağa gitmeden biz onları yoldan çıkardık ve içindeki altı Rus'u da öldürdük."

Altı. Altı haydut, büyükbabamın ya da adamlarından birinin emriyle, Dante'nin kadını olan annemi kaçırmak ve ona kim bilir ne yapmak için gönderilmişti. Görünüşe göre, o sırada kimi kaçırdıklarını bilmiyorlardı. Bu gangsterlik işi çok boktan.

"Peki," diye homurdandım ve diğer sorumu sordum. "İkinizden biri Cass'le yatıyor mu?"

Gözleri büyüdü, sonra iki adam uzun bir süre sessizce birbirlerine baktılar ve sonra ikisi de... kahkahalara boğuldu.

"Bu evet mi demek?" diye bağıyorum gülüşlerinin üstüne.

Küçük olanı, diğerinin koluna bir tokat attı. "Sanırım... Sanırım o... gerçekten ciddi." Bu sözün ardından, yüzleri kıpkırmızı olana ve gözleri yaşarana kadar daha gürültülü kahkahalar attılar.

Daha iri olan adam, düzelirken gözlerinin altını yumruklarıyla siler. "Bu duyduğum en komik şey. Akli başında hiç kimse mafya prenseslerinden biriyle yalnız kalmayı düşünmez, hele ki... Hayır, bunu söyleyemem bile. Dante bunu duyarsa, aynı cümlede böyle şeyler ve kızlarından bahsettiğim için dilimi keser."

Vay canına. Ona inanıyorum. Diğer güvenlik görevlisi de konuşmamızın aniden yön değiştirmesinden dolayı aynı derecede gergin görünüyor. Gözleri, Dante'nin birdenbire slot makinelerinin arkasından çıkmasını beklermişçesine kumarhane salonunda dolaşiyor.

"İkiniz de gece vardiyasında çalışmıyorsunuz, değil mi?"

"Hayır. İkimiz de yeterince kıdemliyiz, sadece gündüz saatlerinde çalışıyoruz. Neden sordunuz?" diye soruyor iri adam.

"Önemli bir şey yok," diye mırıldanarak geri dönüp girişten çıkıyorum. Birkaç araba sıraya girmiş, ya bu sabah çıkış yapıyor ya da vale park etmesini bekliyor, ama bunların hiçbiri Dante'nin siyah, kurşun geçirmez araçları değil. "SUV'lar nerede?"

"Hepsi kumarhanenin diğer tarafına park edilmiş."

Gülmekten sakinleşen güvenlik görevlilerine dönerek soruyorum, "O zaman neden hiçbiriniz bir şey söylemediniz?"

Daha iri olanı, futbolcu gibi geniş omuzlarını silkiyor. "Sormadınız ki." "Evet, bizim işimiz sizi takip etmek, nereye gideceğinizi söylemek değil."

Beton porte cochere'nin altını seyrederek, gökyüzünde dinleyenlere, her hareketimi takip eden bakıcılarım varken yirmi bin doları nasıl bulacağımı soruyorum.

Amber haklıydı. Düzenli olarak yeni sözleşmeler almak için telefonlar alıyorum ve geçen bir yıl boyunca hepsini görmezden geldim. Onun istediği parayı bulmak için başka iş almayı gerçekten istemiyorum. İhtiyacım olan şey, onu sonsuza kadar susturmanın bir yolu. Aksi takdirde, birkaç ay içinde yine beni arayacaktır.

Annemi, okul ücretini doğrudan okula ödemek yerine benim hesabımdan ödemesi için ikna edebilirsem, bu parayı Amber'a ödemek ve öğrenci kredisi falan almak için kullanabilirim.

Sonunda bakışlarımı indirdiğimde, döner kapılardan birinde bir kargaşa görüyorum. Üzerinde büyük beden, kirli giysiler olan esmer bir kadının iskeleti, tamamen siyah giysili üç kumarhane güvenlik görevlisi tarafından azarlanarak uzaklaştırılıyor.

"Burada dolaşıp Bay Salvato'nun müşterilerini para için taciz edemezsin!" diye bağırır adamlardan biri, kadını kaldırıma doğru iterek.

"Bana birkaç dolar borç verin, gideyim." "Defol git yoksa polisi çağırıp seni tutuklatırım."

Evet, tamam, şantaj parası istediğim ve o kadar zengin bir ailenin üyesi olduğum için gerçek insan kalkanlarının beni takip ettiği için şikayet ettiğim için pisliğin tekiyim, ama bu kadın kelimenin tam anlamıyla yabancılardan birkaç dolar dilenmek zorunda.

Arka cebimden cüzdanımı çıkararak, tüm nakit paramı çıkarıp ona doğru büyük adımlarla yürüdüm ve katlanmış banknotları ona uzattım. Yirmi dolar ve birkaç bir dolarlık banknotlar, ihtiyacım olan binlerce dolara bir şey yapmazdı.

Kadın paraya bakar, sonra donuk ela gözleriyle yüzüme bakar ve parayı alır. "Teşekkür ederim, efendim."

"Size kötü davrandıkları için üzgünüm," derim, uzaklaşan adamlara başımı sallayarak. "Ama umarım bu parayla bir şeyler yiyebilirsiniz."

Klimalı kumarhaneye geri dönmek için döndüğümde, beni takip eden iki güvenlik görevlisinden biri, "Senin paranı uyuşturucuya ya da içkiye harcayacak," diyor.

"Sonra da uyuşturucuya ya da alkole harcıyor," diye cevap veriyorum. "Ne israf ama."

"Boşa gitmiyor," diye tartışıyorum, arkamı dönüp hangisinin konuştuğunu görmek için zahmet etmeden. "Belki ona verdiğim para birkaç saat ya da birkaç günlüğüne endişelerini hafifletecektir. Bu paha biçilemez bir şey. Sanırım ikiniz de hiç fakir olmadınız, değil mi?"

"Senin gibi," diye biri homurdanır.

Şimdi o kadar hızlı arkanı dönüyorum ki, daha küçük olan, ağzı bozuk olan neredeyse göğsüme çarpıyor. "Benim hayatımın nasıl geçtiğini hiç bilmiyorsunuz. Annem asgari ücretten fazla kazanmadı, bu yüzden hayatımız hep zordu. Kendi başımızaydık."

Yine, iki adam birbirlerine bakiştılar ve en iri olanı, "Üzgünüm. Bunu düşünmemiştik," dedi.

"Hayır, düşünmediniz. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsunuz, ben de sizin adlarınızı bilmiyorum. Eğer benim gölgelerim olacaksanız, muhtemelen kendimizi tanıtmalıyız."

"Ben August." İri olan elini bana uzatır, ben de elini sıkarım.

"Mike," diye kendini tanıttı küçük adam, aynı şekilde elimi sıkarak.

"Ben Cole. Cole *Brooks*, Petrov değil. Geçen yazdan önce dedemin Rus mafyasının başı olduğunu bilmiyordum. Annem kısa süre önce onun parasını miras aldı ve hayatında ilk kez haftada yetmiş saat çalışıp pisliklere kokteyl servis etmek zorunda kalmadı. Ben onun parasından hiçbir pay almadım, bu yüzden meteliksizim. Eğer onun milyonlarını elimde tutsaydım, ilk yapacağım şey ikinize de siktirip gitmeniz için para vermek olurdu."

"Anlaşıldı," diye cevapladı August. "Şimdi, Bay Salvato'nun filosunu nerede tuttuğunu gösterebilir miyiz?"

"Evet, teşekkürler."

"Bir dahaki sefere, içimizden biri bir araç alıp ön tarafa getirebilir, böylece yürümek zorunda kalmazsınız," diye ekler August.

"Yürümek sorun değil," diyorum ona.

"Nereye gidiyoruz, efendim?" diye sorar Mike, August benim arkamda, kumarhanenin diğer tarafına doğru yol alırken.

"Bana efendim demeyin. İkiniz de babam yaşındasınız. Arkadaşım Shane'i almaya gidiyoruz. Bu gece hızlı para kazanabileceğim bir poker oyunu bulmam lazım. Bildiğiniz bir yer var mı?"

"Öyle bir yer yok. Vegas'ta tüm oyunlar hileli ve Bay Salvato, paranızı boşa harcamasına izin verirsek çok kızar," diye cevaplar August.

"Yani, siz sadece bakıcı değilsiniz, gerçekten benim yeni babalarım mısınız? Büyürken babam yoktu ve şimdi de kesinlikle bir babaya ihtiyacım yok."

"Bizim işimiz seni ne pahasına olursa olsun korumak. Bu, seni kendinden korumayı da içerir," diye açıklıyor August.

"Peki," diye homurdanırım. "O zaman arkadaşımınla takılmaya, sarhoş olmaya, video oyunları oynamaya ve hızlı para kazanmanın yollarını düşünmeye gideceğiz."

"Paraya ihtiyacın varsa, neden birazını çöpe attın? Ya da neden annenden para istemiyorsun?" diye sorar Mike alaycı bir tonla.

"Neden orada durup, büyük ve güçlü Oz sana bir beyin verene kadar sert görünmeye çalışmıyorsun, korkuluk?"

"Kim?"

"Kapa çenenin," August meslektaşına homurdanır. "Durumuna yardımcı olmuyorsun." Sonra bana, "Neden paraya ihtiyacın var?" der.

"Sanki sana söyleyeceğim de sen de koşup patronuna anlatacaksın sanki. Aslında, sorduğumu unut.

"Tamam."

"Tamam," diye onayladım. "Gidelim."

Kişisel meselelerimin kişisel kalmasını istiyorsam, güvenlik ekibimi Dante'ye beni ispiyonlamamaları için ikna etmenin bir yolunu bulmam gerekecek. Bunu, yapmam gerekenlerin giderek uzayan listesine ekleyeceğim:

1. Cass'ın yanında pantolonumun içinde kalmak.
2. Yirmi bin dolar bulmak.
3. Ve ya korumalarımla arkadaş ol ya da bu yaz sessiz kalmaları için onları şantajlamanın bir yolunu bul.

Cass

Pazartesiye kadar, Cole'un benimle eğlencemin arasına girmesinden bıktım. Matt'in birkaç gün daha gece vardiyasında çalışması planlanmıyor ve Lowell'ın iki haftalık son vardiyası bu. Bu yüzden ona bu gece yarısı devriyesi sırasında odama gelmesi için mesaj attım.

Lowell'ın cevabı, *"Tabii ki evet. Benim için o güzel amcığı ıslat, çünkü kendim yapmaya vaktim olmayacak."*

Beni göremese de gözlerimi devirmeden edemiyorum. Tabii ki, sikini içime sokmadan önce parmaklamaya vakti olmayacak. Bu sorun değil, çünkü onun ya da Matt'in benim neyi sevdiğimi anlaması muhtemelen bütün gece sürer ve bizim o kadar vaktimiz yok. İki adam başından beri birbirlerini tanıyorlar ama aylardır aynı vardiyada çalışmadılar. Hatta ikisini aynı anda becerdim. Bir kez. En fazla on dakikadan fazla sürmedi, o sefer bile, ki bu gerçekten berbattı.

Bu gece, Lowell işini bitirdikten sonra, babamla konuşup benimle çıkmak için iznini almasını tekrar isteyeceğim. Babam benim sonsuza kadar bakire kalmamı bekleyemez. Yirmi bir yaşındayım, yasal olarak içki içecek yaştayım ve kiminle ne zaman yatacağıma karar vermeye fazlasıyla hazırım. Madison kaçtığından beri babam biraz daha hoşgörülü davranıyor. Yine de, ona gidip, onun için çalışan iki adamla yattığımı söyleyip, bunu yapmaya devam etmek ve onlarla gerçek randevulara çıkmak için ondan izin isteyemem. Bu asla kabul edilmez.

Bunu doğru oynamalıyız, önce babamdan çıkmama izin vermesini istemeliyiz, sonra da oradan devam etmeliyiz. En kötü ne olabilir ki? Lowell'ı veya Matt'i kovar mı? Onları öldürür mü?

Tamam, ikisinin de bu riski almak istememesini anlıyorum, ama ön sevişme için zaman olmadığı için kendimi tatmin etmek zorunda kaldığım hızlı ilişkilerden bıktım.

Gece yarısına yaklaşık on dakika kala, Lowell'ın gönderdiği son videoyu tekrar izledim, sonra yatakta çıplak uzanmış halimi videoya çektim, bu sefer bir elimde selfie çubuğu, diğer elimde gül şeklindeki vibratörüm vardı. Belki bu, ona bir gece bacaklarımın arasında hangi vücut parçasını istediğime dair bir ipucu verir. Hiç oral seks yapmadım ve o videoyu izlediğimden beri, bunun nasıl bir his olacağını merak ederek hayal kuruyorum. Parmaklarımdan veya vibratörden daha iyi olacağına eminim.

Ama aptalca bir nedenden dolayı, gözlerimi kapatıp çiçek yaprağıyla kendimi tatmin etmeye çalışırken, bacaklarımın arasında Cole'un yüzünü görüyorum. Ne yazık ki bu ilk kez olmuyor. Tanıştığımızdan ve benim tadımı öğrenmek için beni yalamak istediğinden beri, üvey kardeşim kadınlara oral seks yapmaktan gerçekten hoşlanıyor mu, yoksa her zamanki gibi boş boş konuşuyor mu diye merak ediyorum.

Geçen hafta havuzda onu öpmek büyük bir hataydı. Hala nasıl oldu bilmiyorum. Dillerimiz birbirine dolanırken ona tırmanmak, oksijen kadar hayati bir ihtiyaç gibi geliyordu, o ana kadar vücudumun ihtiyaç duyduğunu bilmediğim bir ihtiyaç.

Ama Cole'un hiçbir yerine bir daha dokunmak istemiyorum. Kesinlikle hayır.

Onun kendini beğenmiş yüzünü bacaklarımın arasında boğmak, onun dilinde boşalmak yerine onu öldürmek gibi bir şey. Ve hala onun penisinin zevkten çok acı vereceğine inanıyorum. Nasıl olmasın ki?

Tanrım, Cole'un vücudunun o kısmını düşünmeyi gerçekten bırakmam lazım.

Başladığım kaydı sonlandırıp tekrar deniyorum, bu sefer sadece Lowell'ı düşünüyorum. Sadece Lowell... Ta ki maskeli bir adam, beni sert ama hızlı olmayan bir şekilde sikmek için tavşan gibi sikişmeyi bırakıp, gardiyanı benim amımdan çıkan her damlayı yalamaya zorlayana kadar.

Cole

Pazartesi gecesi herkes yatmaya gittikten sonra, burada kaldığımdan beri her gece yaptığım gibi bir kez daha odamdan sessizce çıkıyorum. Gündüzleri Shane ile takılıp, Vegas'ın en popüler restoranlarından biri olan Sinatra'nın mutfağında çalışmaya gitmesi gerekene kadar sohbet ediyoruz. O zaman devriyem başlıyor. Neyse ki, artık aile yemeklerine katılmak zorunda kalmıyorum ve annem de birlikte vakit geçirmemiz için ısrar etmiyor, onu affetmeye karar verene kadar bana zaman tanıyor.

Ona kızgın olmaktan nefret ediyorum ve geçen bir yıl boyunca onu özledim, bu yüzden yakında ona karşı pislik gibi davranmayı bırakmaya çalışacağım. Ama bu gece değil.

Gece yarısından birkaç dakika önce üçüncü kattaki mutfağa giderken, tüm ışıkları kapalı tutuyorum, böylece bu geceki nöbetçi beni beklerken görmeyecek. Bu gece çalışan iki adam, Neal James ve Lowell Walsh, geçen hafta buraya geldiğimden beri görevdeler. Her gece gece yarısı ve saat ikide birinci ve ikinci katları dolaşıyorlar, ama asla üçüncü kata çıkmıyorlar. Ben de ondan sonra yatıyorum, saat dört ve altı devriyeleri için uyanık kalamıyorum.

Ve bu iki adamın henüz üçüncü kata çıkmamış olmaları, zamanlarını beklememiş oldukları anlamına gelmez. Cass, geçen hafta buraya geldiğimde onlara benim şüpheli olduğumu ve birkaç gün bekledikten sonra tekrar onun yatağını ziyaret etmelerini söylemiştir muhtemelen.

Ben de ondan uzak durdum. Bu, sikimi pantolonumun içinde tutmanın en kolay yolu. Ve nefes almaya devam etmenin. O çılgın orospuyu gördüğümde ne yapacağını asla bilemem ve seçeneklerin hiçbirini iyi değil.

Tıpkı tahmin ettiğim gibi, tam gece yarısı merdivenlerde sessiz ayak sesleri duyuyorum. Sanırım birinin sikini daha fazla bekleyemedi. Pislik. Kararından pişman olmasını sağlayacağım.

Sonunda üçüncü katın sahanlığına geçtim, böylece karanlıkta beni vuracak kadar erken görecektim.

"Siktir! Beni çok korkuttun!" diye mırıldanır iri adam, geniş göğsünü tutarak, ama neyse ki takım elbisesinin ceketinden silahını çıkarmaz. O birkaç saniye, o orospu çocuğundan nefret etmem için yeterli.

August, Mike ve diğer tüm korumalar gibi, o da uzun boylu, geniş omuzlu ve kısa kahverengi saçlı. Ortalama bir görünüşe sahip ama biraz tehditkar olacak kadar şişman. Cass onda ne buluyor ki? Aptal adamları mı seviyor? Geçen yıl yemek için cimrilik etmek zorunda kalmadığım için biraz kilo aldım ama bu pislik kadar şişman olacağım yok.

"Cole, değil mi?" diye soruyor, derin sesini alçaltarak. "Titus bu yaz ikinci katta yaşadığını söyledi." Bir an duruyor. "Bekle.

Üçüncü katta ne yapıyorsun?"

Onun sorusunu ona geri yöneltiyorum. "*Sen* üçüncü kata ne yapıyorsun?"

"Sadece devriye geziyorum. Evi dolaşmak benim işim," diye cevaplar çabucak. Evet, o kesinlikle Cass'in adamı. Ya da en azından onlardan biri. Yumruklarım yanlarımda sıkışır, sırf o... ne? Cass'e dokundu mu? Onu becerdi mi? Onu çıplak mı gördü? Onunla çıplak olarak yatağında yuvarlandı mı?

Cevap, yukarıdakilerin hepsi evet. Neden onun kiminle yattığını umursuyorum, bilmiyorum. Dante'nin kendi evinde neler olup bittiğini bilmeyecek kadar kör olabileceğine inanamıyorum. Cass, patronundan çok korktuğu için ona sadece hızlı bir seks sunacak bir kiralık kaslı adamdan daha iyisini hak ediyor.

"Üçüncü katta devriye gezmen yasak," diye hatırlatıyorum ona.

"Oh, lanet olsun. Haklısın. Bu gece yorgun olmalıyım. Biraz kahve alayım..." Aptal, bana sırtını dönerek hata yapar. Merdivenlerden ona doğru atlarım, sonra ön kolumu boğazına dayarım. Onun üstündeki basamakta durmak bana daha büyük bir boy avantajı sağlar, ki bu da bana kesinlikle ağırlığından üstün olduğu için ihtiyacım olan bir şey. En azından sürpriz unsuru benim lehime.

"Yorgun musun? Gerçekten mi?" kulağına fısıldıyorum. "Cass'in odasına gizlice giriyordun, değil mi?"

"Nasıl..." diye boğuk bir sesle soruyor, ben de sağ kolumu geri çekip nefes borusuna daha fazla baskı uyguluyorum.

"Sen gelmiş geçmiş en kötü casussun, aptal."

"Lütfen... lütfen Dante'ye söyleme," diye hırıltıyla konuşur. Adam korkmuş durumda. Ne korkak adam.

"Eğer Dante'ye teslim etmek istemiyorsan, tam olarak şu sırayla şunları yapacaksın," diye ona sessizce söylüyorum. "Bana silahını ve sonra cep telefonunu vereceksin. Sonra da ön kapıdan çıkıp gideceksin, hiçbir neden göstermeden istifa edeceksin ve bir daha bu otele, hatta bu şehre bir daha asla dönmeyeceksin."

"Ne... bana emir veremezsin!"

"Yapamaz mıyım? Cidden böyle mi düşünüyorsun?" Kolumu boğazına daha sertçe bastırarak, oksijen almasını engelliyorum. Biggie benden yaklaşık 40 kilo daha ağır olabilir, ama ben çok fakir bir ortamda büyüdüm ve kendimi savunmayı erken öğrendim, çünkü yoksulluk sırtına zorbalar için dev bir X işareti koyar. Ayrıca,

güvenlik görevlisi zaten yeterince başı dertte, bana zarar vermeyi de suç listesine eklemeyecektir.

Çırpınan kollarıyla benimkini çekmeye çalışıyor. Başaramayınca, kışının üstüne oturuyor, ben de onunla birlikte oturuyorum, sadece boynundan kolumu çekip onun pes etmesini bekliyorum. "Tamam, tamam, tamam. Siktir!"

"Sesini alçalt," diye hatırlatırım ona. "Şimdi, tabancanı kılıfından çıkar ve yanındaki basamağa koy."

Emredileni yapar. Yine, bana ateş etmeye cesaret edemeyecek kadar korkaktır.

"Şimdi cep telefonunu da yanına koy." Silah yerine telefonda daha uzun süre tereddüt etmesi komik. Eminim yeni bir cihazın ne kadara mal olacağını hesaplıyor ve bu gece düzenli gelirini de kaybedeceği için bundan nefret ediyor.

"Kodunuz nedir?" diye soruyorum, sonunda yavaşça bu emri yerine getirdikten sonra.

"Ne şifresi?" diye soruyor.

"Telefonunun şifresi." "Oh. Bir-bir-bir-bir."

"Tabii ki öyle," diye mırıldanıyorum. Bu aptal herif, Vegas'ın mafya babası için çalıştığı ve silah taşıdığı için, kimsenin onu soymaya kalkışacak kadar aptal olacağını düşünmemiştii herhalde. Yanılmıştı.

Kolumu boynundan çekmeye başladım, ama yumruğumu geri çekip zaferle burnuna çarptım.

"Ah! Lanet olsun!" diye bağırır, burnunu tutarken ben merdivenlerden silahını ve telefonunu alıp ayağa kalkarım. Hemen şifreyi girip çalışıp çalışmadığını kontrol ederim. Çalışıyor.

"Git hadi," diyorum ona. "Bu numarayı da henüz iptal etme. Yeni telefonunla yeni bir numara al," diye ekliyorum ve onu hareket ettirmek için sırtına bir tekme atıyorum.

Ayağa kalkmaya çalışır ve karanlık merdivenlerden aşağı sendeleyerek iner, kendini korkuluğa tutunur.

Dante'nin o çılgın heriften daha iyi bir güvenlik görevlisi bulması gerekiyor.

Ön kapının açılıp kapanmasını dinledikten sonra odama geri dönüyorum. Silahı çorap çekmecemin arkasına koyar koymaz yatağa atlıyorum ve onun mesaj kayıtlarını aramaya başlıyorum.

Ve lanet olsun, bu hayatta ihtiyacım olan tek şey bu.

Günlükte ve kamera rulosunda kaydedilmiş fotoğraflar ve videolar var. Kaydedilen müstehcen içeriklerin çoğu Cass'e ait, ama hepsi değil. Cass, Dante'nin başka kadınlarla birlikte olduğunu, ya da en azından denediğini biliyor mu acaba? Diğer kadınlara hiç dikkat etmiyorum çünkü tanırım, Cass'in videoları bambaşka. Hepsinde ya çıplak ya da dar iç çamaşırlarıyla, küçük bir seks manyağı, çıplak ağır göğüslerini, güzel kırmızı amını, güzel kıcını gösteriyor. Görüntülerden birinde kıcında elmas bir plug bile vardı.

Bu, çılgın kızıl saçlı kadının porno hazinesi. Bazılarında yüzü görüldüğü halde bu tür saçmalıkları herhangi bir erkeğe gönderecek kadar aptal, hele ki babası için çalışan bir gardiyana gönderecek kadar. Yemin ederim, sanki onun yakalanmasını, kovulmasını ve onu becerdiği için parçalanmasını istemiş gibi.

O pislik onları buluttan silmeye çalışırsa diye her bir fotoğrafı ve videoyu kendime iletmeye başladım.

Beş dakika geçmeden, kendime o kadar çok gönderdim ki, sikimi çıkarıp mastürbasyon yapmaya hazırlanırken, küçük sürtükten bir mesaj geldi. Adam, rehberinde onun için farklı bir isim kullanma zahmetine bile girmede. Ne salak adam.

Gözlerimi pornodan ayırmak zor ama yeni mesajı ve önceki birkaç mesajı okumayı başardım.

Cass: Neredesin? Bu gece geleceğini sanıyordum.

Ona kendi amını ıslatmasını söylediği anda, mastürbasyon yaptığı video geldi, çünkü kendisi bunu yapacak zamanı yoktu.

Tanırım. Ne bencil bir pislik. Bir kadını benim büyük sikim için güzelce ıslatmak, sikişmenin en sevdiğim kısımlarından biridir.

Saat ikiden birkaç dakika önce, kendimi zorlayarak telefonu bırakıp mutfakta bir sonraki gardiyanın gelmesini beklemeye başladım. Ama o penthouse'a hiç adımını atmadı. Tahminimce, ilk adam olan Lowell Walsh istifa ettiği için bir adam eksik kaldı, bu yüzden bu yükseklikte olası bir paraşütle atlama veya binaya tırmanma gibi olayları kontrol etmek yerine ön kapıyı korumak zorunda kaldı.

İki hafta sonra geri dönene kadar onun da Cass'i becerip becermediğini öğrenemeyeceğim için çok üzgünüm. Yine de, şimdilik ellerim dolu.

Kelimenin tam anlamıyla.

Cass'in seksi vücudunun her santimini incelerken saatlerce sikimi okşuyorum. Yarın, beynim tekrar düzgün çalışmaya başladığında

bir sonraki adımlarımı belirleyeceğim.

Cass

Dün gece Lowell'ı saat ikiden sonraya kadar bekledim. Gece yarısı gelmeyince ona mesaj attım ama cevap vermedi. Ben de belki diğer gardiyanla nöbetini değiştirmişti ve saat ikide gelir diye düşündüm.

O saatte de gelmedi.

Ve aşağı inip ondan bir açıklama isteyemezdim. Tek yapabildiğim, saatlerce yatakta çıplak ve üşüyerek dönüp durmak ve ona ne olduğunu merak etmektir. Onu korkutacak bir şey mi yaptım? Benimle birkaç dakika geçirmek için hayatını riske atmaktan bıktı mı?

Belki de ciddi terk edilme sorunlarım var. Saul ile antrenman yaparken bu duyguları şiddete dönüştürmeye çalışıyorum, zavallı, aptal bir kız yerine sert bir kız olmaya çalışıyorum.

Sonunda, ertesi gün öğle saatlerinde Lowell bana bir mesaj gönderdi.

Lowell: *Dün gece odana gelemediğim için üzgünüm. Yakında telafi edeceğime söz veriyorum.*

Ben: *Neden gelemedin? Bir şey mi oldu?*

Cole babamın yanına gitmemiş olsana. Lowell:

Titus'un kumarhanede yardıma ihtiyacı vardı.

Sadece bu olduğu ve boşuna endişelendiğim için rahatlardım ve cevap yazdım *Çok kötü. Şimdi iki hafta beklemek zorunda mıyız?*

O: *Bu haftaları atlatmam için bana göğüs fotoğrafları gönder.*

Lowell genelde göğüslerden çok kalçalara ilgi duyar, ama her zamanki gibi istediğini veriyorum.

Kadın olarak, birlikte olduğum erkekler konusunda tüm gücü benim elinde tutacağımı düşünmüştüm. Ne zaman ve nerede olacağına benim karar vereceğimi sanıyordum. Ama şimdiye kadar hiç öyle olmadı. Sanki

tamamen güçsüzüm ve bundan nefret ediyorum. Seks, düşündüğüm gibi değil. Şimdiye kadar sadece zayıf ve çaresiz hissettim ve bu duyguya alışabilecek miyim emin değilim. Tek yapabileceğim, sonunda durumun düzeleceğini ummak.

Sonraki birkaç gece de öncekiler kadar sıkıcı geçiyor. Saul ile antrenman yapıyorum ve güneşleniyorum, ama baş belası üvey kardeşimden ve aile yemeklerinden eser yok. Vanessa ile kavga edip gitti mi diye merak ediyorum, ikinci kattaki yatak odasına bakıyorum ve eşyalarının hala orada olduğunu görüyorum. Sanırım arkadaşlarıyla meşgul ya da kadın tavlama çıkmış. Eminim kaç kişiyle yattığını saymayı bırakmıştır, görünüşü, çekiciliği ve büyük penisi sayesinde sürekli birinden diğerine geçiyordur.

Sik demişken, benim de acilen bir sike ihtiyacım var.

Matt, Lowell'ın son vardiyasından üç uzun gece sonraya kadar programda yoktu. O zamana kadar çok azmıştım.

Sikişmem lazım, kafamdan o kendini beğenmiş pisliği ve vücut parçalarını çıkarmam lazım.

Ama Matt gece vardiyasına döndüğü ilk gece bana mesaj attığında, bu gece de sikilemeyeceğim anlaşıyor.

Matt: *Senin seksi ağzını özledim.*

Ben: *Yani bu gece odama gelecek misin?* diye soruyorum, aynı fikirde olduğumuzdan emin olmak için, böylece yine geç saatlere kadar bekleyip meraklanmak zorunda kalmayayım. *Üvey kardeşim burada kalıyor ve o meraklı bir piç olduğu için dikkatli olmalıyız.*

Matt: *Kahretsin. Öyleyse, gece yarısı kilerde buluşalım.*

Ben: *Kiler mi?*

Matt: *Beni üçüncü kattaki mutfakta görürse, atıştırmalık hazırlıyordum diyebilirim. Dizlerinin üzerine çöküp beni beklemeni istiyorum.*

Sanki Cole buna inanacakmış gibi. Yine de ona cevap yazıyorum: *Tamam, bu gece ağzımı sikebilirsin ama bir dahaki sefere beni eğip sikmeni istiyorum.*

Matt: *Anlaştık.*

İki farklı gardiyanla seks yapmaktan ya da hatta sakso çekmekten zevk aldığım için utanmıyorum. Erkek seçeneklerim sınırlı ve ayrıca gizlice dolaşmak eğlenceli. Yakalanırsak babamın

bunu benden değil, gardiyanlardan çıkaracağını biliyorum. Hayatlarını riske atanlar onlar, bu yüzden onlara aldığımdan daha sık zevk vermekten çekinmiyorum.

Gece geç saatlerdeki buluşmalar, muhafızlarla antrenman yapmaya başladığımda başladı. Onlar daha iri ve güçlü olsalar da, minderde onları yenebilmemden hiç hoşlanmıyorlardı. Bir gece geç saatlerde spor salonunda kum torbasına vururken, Matt ve Lowell aynı vardiyadaydı. Birlikte geldiler, ışıkları kapattılar ve benden "rövanş" istediler.

Karanlık odada o kadar hazırlıksız yakalandım ki, maç başladığı gibi bitti. Beni mindere yapıştırdıklarında gerçek dışı bir hisse kapıldım. Matt yüzüme oturdu, Lowell ise altımı yırttı. İşte böyle, bir göz açıp kapayıncaya kadar bekaretimi kaybettim.

Onlarla mücadele edebilirdim. Bunu daha önce de yapmıştım, birden fazla saldırganla antrenman yaparken. Ama yapmadım. İki erkeğin beni istemesi hoşuma gittiği için onlara izin verdim. Lowell beni ilk kez siktiğinde çok acıdı. Seanslar sırasında gardiyanlarla flört edip onlarla dalga geçtiğim için bakire olduğumu bilmiyorlardı. Her iki erkek de sonra babama söylememem için fısıldayarak yalvararak özür diledi.

Onlara karşı bu ölümcül sırrı saklamayı, aranmaktan neredeyse aynı derecede seviyordum.

Yine de, aylar sonra ve sürekli vardiya değişiklikleriyle, her biriyle sadece birkaç kez birlikte oldum. Ve ne yazık ki, ikisi de beni sikerken hiç orgazm ettiremedi. Misyoner, arkadan, üstte, pozisyon ne olursa olsun, sırasında klitorisimi ovmaya çalışıyorlar ve ben de orgazm oluyormuş gibi yapıyorum çünkü saatleri geri dönmeleri için sürekli işliyor ve ben asla orgazm olamıyorum.

Bana daha fazla zaman ayırsalardı, seksin daha iyi olacağına eminim. Ama her zaman acele ediyorlar, devriye gezip hemen koridora geri dönmeleri gerekirken, penthouse'da geçirdikleri zaman için boyunlarını uzatıyorlar.

Dürüst olmak gerekirse, ne zaman ve ne yapacağımızı beklemek, her zaman çok çabuk biten gerçek seksten bile daha iyi.

Ve Lowell'ın reddetmesinden sonra, bu onun kontrolü dışında olsa bile, istenmeye can atıyorum. Kullanılmaya. Ağzımda sert bir penis varken kendimi parmaklamak kesinlikle daha eğlenceli.

Cole

Cass'in videoları ve fotoğrafları, onun gece geç saatlerde gardiyanlarla yaşadığı kaçamakları hakkında daha fazla bilgi edinmeye takıntılı hale getirdi beni. İçimden bir ses, yakaladığım tek kişi olmadığını söylüyor. Onu mutlu etmek için kaç tane erkek gerekiyor? Neden bir tane yetmiyor? Onlarla akıl oyunları oynamayı mı seviyor?

Eminim babasına söylemekle tehdit ederek zevk alıyor. Cass, diğer insanlar üzerinde güç sahibi olmaktan hoşlanıyor. Havuzda oynadıktan sonra bana karşı bir kozunun olmasını sevmiş gibi görünüyordu. Cass, herkesin Dante'den korktuğunu varsayıyor ve bu tehdidi onlara karşı kullanıyor.

Anlamadığı şey, benim mafya kralından korkmadığım. Büyük laflar ediyor ama Dante annemi sevdiği için benim de Cass kadar dokunulmaz olduğumu biliyorum. Daha da iyisi, Cass'in aksine, o adamın saygısını veya onayını almam umurumda değil. Dante'nin kızlarının tek umursadığı şey bu gibi görünüyor.

Madison'la tanışmadım, ama tatlı küçük Sophie babasının ilgisini çekmek için o kadar çaresiz ki, babasının istediği her şeyi yapar, Cass ise babasına erkekler kadar güçlü ve tehlikeli olduğunu kanıtlamak için sürekli çeşitli karma dövüş sanatları eğitimi alıyor. Cass, Dante'nin onu asla bir yükten, en savunmasız zayıflıklarından biri olarak görmeyeceğini anlamıyor. Kadın olduğu için değil, onun kızı olduğu ve onu sevdiği için.

Muhafızlarla yatmak, muhtemelen Cass'in babasına artık küçük kızı değil, yetişkin bir kadın olduğunu gösterme yöntemidir. Yemin ederim ki yakalanmak istiyor. Gece geç saatlerdeki cinsel ilişkilerini henüz itiraf etmemesinin tek nedeni, babası sevgililerini öldürdüğünde ellerine kan bulaşmasını istememesi ya da babasının ona daha sonra nasıl davranacağından emin olmamasıdır. Dante sonunda onu kendi kararlarını verebilen bir yetişkin olarak mı görecektir, yoksa kızı olarak adlandırmaktan utandığı pis bir sürtük olarak mı?

Şahsen, onun sadece kötü kararlar alabilen kirli küçük bir sürtük olduğunu düşünüyorum. Onu kullanan erkekler tarafından incitilmeden önce, birinin ona hatalarını göstermesi gerekiyor. Dante onu eğitmek için yeterince ilgi göstermiyorsa, ben göstereceğim.

İlk gardiyan onun odasına çıkmaya çalıştıktan üç gece sonra, kendimi şanslı hissediyorum. Öte yandan, benim sikim Cass'in videolarını izleyip mastürbasyon yapmaktan yıpranmış durumda

ama bu başka bir günün sorunu.

Nöbetçi değişim saatinde, gece yarısı saklanıp erkeklerden birinin gelip gelmediğini görmeye karar veriyorum.

Hala koridordayken, üçüncü katta aceleci ayak sesleri duydum. Mutfaktaki bir kapı açılıp kapanıyor gibi sesler geldi, sonra ayak sesleri kesildi. Biri... kilerde mi acaba? Mutfakta bildiğim tek kapı o. Sophie veya Cass neden kilerde olsunlar ki? Birini beklemiyorlarsa kilerde olmazlar. Muhafızlardan biri Cass'ın odasına gizlice girmekten çok mu korkuyor? Sanki mutfak kiler gizli toplantılar için daha uygunmuş gibi?

Cass'e kimlerin katılacağını görmek için ikinci katta bekliyorum. Gece devriyesi görevlisi penthouse'a giriyor ve arkasından ön kapıyı sessizce kapatıyor. Sonra birinci, ikinci ve yasak olan üçüncü kata çıkıyor. O anda, ses çıkarmamak için pijama altımı giyip çoraplı ayaklarımla onu uzaktan takip ediyorum.

Merdiven sahanlığındaki mutfığa çıkar çıkmaz sola dönüyor. Kiler kapısı açılıp tekrar kapanıyor, bu da dar dolapta artık iki kişi olduğu anlamına geliyor.

Elimde, o pisliğin cihazından aktardığım Cass'in videoları ve fotoğraflarıyla dolu yeni telefonumla mutfığa gizlice giriyorum. Kiler kapısının önünde dururken el fenerini ve kamera uygulamasını açıyorum. Erkekçe bir inilti duyduğumda, içgüdülerimin doğru olduğu daha da netleşiyor.

Diğer tarafta ne yaptıklarını görmek için can atıyorum ama aynı zamanda bakmaya da korkuyorum. Hayallerimde sadece Cass ile yapabildiğim şeyleri başka bir pisliğin yapmasını görmek berbat olacak. En azından önümüzdeki birkaç dakika için, o her kimse, onun yerinde olmak istiyorum. Onun dokunduğu kişinin ben olmamı ve onun içine giren kişinin ben olmamı istiyorum. Benim yanımda parmaklarını veya oyuncaklarını kullanmasına gerek kalmazdı, çünkü birkaç haftada bir, birkaç saatte bir, birkaç dakika ayırabilen bu korkak muhafızların aksine, ben onu istediği zaman tatmin etmek için orada olurum.

Kapının diğer tarafında ne yaptıklarını öğrenmek için bir saniye daha bekleyemeyerek, elbette kilidi olmayan kapı kolunu çeviriyorum ve gözlerim manzarayı algılayamadan hemen telefonumun flaşıyla fotoğraf çekmeye başlıyorum.

Fotoğrafları çektiğimde, sikim heyecanla seğirir.

Cass tamamen çıplak bir şekilde yerde diz çökmüş, uzun kızıl saçları sırtına dökülüyor. Tişörtü ya da pijama gömleği bir kenara atılmış, sağ eli bacaklarının arasına sokulmuş, sol eli ise hala açık ağzında olan gardiyanın sikinin dibinde. Adam hala siyah takım elbisesini giymiş, pantolonu ayak bileklerinde. Donmuş gibi orada duruyor, yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle bana bakıyor, gözlerinin akı görünüyor, çenesi açık.

"Vay canına," diye mırıldanıyorum, başka bir şey söyleyemiyorum. Cass'in çıplak bir şekilde dizlerinin üzerinde bir adamı emdiği görüntüsünün bu kadar seksi olacağına hiç hazırlıklı değildim. Artık çok uzun ya da çok sert olmayan penisten dudaklarını çektiğinde bile acele etmiyor.

"Lütfen..." diye boğuk bir sesle söylüyor adam.

"Lütfen ne?" diye soruyorum. "Lütfen bu fotoğrafları Dante'ye gönderme?"

Telefonumun ışığını Cass'in üzerine tuttuğumda, adam gözlerini kırıştırıp başını salladı.

"Telefonunu ve silahını ver."

Titrek bir eliyle pantolonunu çekip ikisini de çıkarır, önce silahı, sonra telefonunu bana verir.

"Şimdi defol buradan, istifa et ve geri dönmeyi aklından bile geçirme."

Aceleyle sikini pantolonuna sokar, fermuarını çekmeye devam ederken mutfak kapısından yanımdan hızla geçer.

"Sen bir pisliksin," diyor Cass, parmaklarını dudaklarının üzerinde gezdirip, kendini yukarı itmek istercesine iki avucunu da yere bastırıyor.

"Henüz kalkma. Seni çıplak ve dizlerinin üzerinde görmek hoşuma gidiyor," diyorum ona. O hareket etmeden önce, gardiyanın silahını ve telefonunu kilerdeki yüksek raflardan birine, onun ulaşamayacağı bir yere koyuyorum, küçük alana girip telefonumu cebime koyuyorum. Arkamdaki kapıyı kapatıp tavandaki ışıkları açıyorum ve onu, her iki yanımızda yiyeceklerle dolu rafların arasındaki küçük, aydınlık alana sıkıştırıyorum. Ona o kadar yakın duruyorum ki, başını bana doğru çevirirse burnu benim kasıklarına değecek. Bu açıdan ona yukarıdan bakınca göğüslerini çok iyi görebiliyorum.

"Lowell'ın geçen gece gelmemesinin sebebi sen misin?" diye soruyor, gözleri hala aşağıda, benimkiler ise onun büzülmüş meme uçlarını izliyor.

"Evet." Bu tek kelimeyi söylemek, olması gerekenden daha zor. "Onun telefonunu ve silahını da aldın mı?"

"Evet." Kilerdeki rafları tutarak, benim önümden geçmeden çıkamayacağını garanti altına alıyorum ve ekliyorum, "Gerçekten rastgele pisliklere pornografik resim ve videolar göndermemelisin."

Çilli yanaklarından boynuna kadar kızarıklık yayıldı, sanki ağzında bir penis varken yakalandığından çok, mastürbasyon yaparken gördüğüm için utanmış gibi. Bu yüzden ona itiraf ettim, "Seni siktiğini izlediğim için penisim yara oldu."

Buna burun kıvrır, büyük, ağır göğüsleri sallanır. İnlememi zorlukla tutarım.

Yine de, "Yirmi parmak, iki dil ve iki penis sana yetmedi mi? Yoksa daha fazlası mı var? Kaç gardiyanı öldürmeye çalışıyorsun, Cassie?"

Sol elinin parmaklarıyla ağzını tekrar siler, bu da bana sağ elinin az önce nerede olduğunu hatırlatır, sonra sorularıma cevap vermek yerine, "Neredeydin?" diye sorar.

Bu kesinlikle beklediğim soru değildi. Bana bunun beni ilgilendirmediğini ya da gidip kendimi becermemi söyleyeceğini düşünmüştüm. Bu gece daha önce nerede olduğumu değil, son birkaç gündür nerede olduğumu sorduğunu anlamam biraz zaman aldı.

"Dışarıdaydım." Eğilip sağ bileğini tutup parmaklarını ağzıma götürerek emip kurutuyorum, sonra her birini yalıyorum, Cass titriyor. Bitirdiğimde bileğini bırakıyorum.

O, artık nemli olan sağ elini yumruk yapar. "Dışarıda mı?" diye tekrarlar, sanki cevabımdan memnun kalmamış ve parmaklarımı yalamam konuşmamızı kesintiye uğratmamış gibi.

"Liseden bir arkadaşımınla vakit geçiriyordum. Neden? Benim sikimi sikmeyi özledin mi?"

"Hayır," diye homurdanır, sonra sonunda başını geriye eğip bana bakar. "Sadece seni öldürmeyi özledim." Soluk yeşil gözleri ölümcül ciddiyetle bakar. En azından gözleri çıplak göğsüme ve kollarıma, sonra karın kaslarıma, sonra da pijama pantolonumdan dışarı çıkan ereksiyonuma kayana kadar. Gözleri tekrar bana döndüğünde, içlerinde cinayet daha az, şehvet daha fazla vardır. "Ee?"

Kaşlarımı kaldırarak soruyorum, "Ee, ne var?"

"Ne istiyorsun?" Göğüsleri, sanki biraz daha hızlı nefes alıyormuş gibi, daha hızlı yukarı aşağı hareket ediyor.

"Ne mi istiyorum?" diye tekrar ettim.

"Matt ve Lowell hakkında babama neyi söylemememi istiyorsun?"

"Dante'nin, gece yarısı kilerde onun muhafızının sikini emdiğini ya da yatak odanda onlarla sikiştiğini bilmesini istemiyor musun?" Cass bana öfkeyle bakar ama cevap vermez. "Ne kadar çaresizsin, sık başaran?"

Dişlerini sıkarak, yumuşak bir sesle, "Seni lanet olası bir muhbir yapmalıyım," der.

"O hiç düşünmeden onları öldürür."

"Biliyorum," diyor basitçe.

"Vay canına. Sen acımasız bir sürtüksün," diyorum ona. "Ve senin sırrını saklamam karşılığında, istediğim zaman senin pis ağzını sikmekten zevk alacağım."

Gözleri yine benim şişkinliğime düşer ve uzun bir süre cevap vermez. Sonunda, "Benim sikini kolayca ısırıp büyük bir parça koparabileceğimi bilerek ağzımı sikmeyi düşünmen bile cesurca," der.

"Mmm," diye mırıldanıyorum, cebimden telefonumu çıkarıp, en iyi fotoğrafı, gardiyanın yüzündeki en büyük şaşkınlık ifadesinin olduğu ilk fotoğrafı Dante'ye yeni bir mesaj ekliyorum. Ekranı hızlıca bir göz atmasını sağlıyorum. "Dişlerinle en ufak bir çizik bile yaparsan, bu mesajı babama gönderirim, ardından Lowell ile olan mesajlaşmalarımı da."

"Babamın onları öldürmesi umurumda değil demiştim."

Bu hayal kırıcı. Onu gerçekten azarlamak istiyordum. Umarım blöf yapıyordur, çünkü ben yapmıyorum.

"O zaman o pislik kumarhaneden çıkmadan önce mesajı göndermeli miyim?"

Parmağım hareket etmeden önce Cass inleyerek iki elini yüzüne sürter. "Bekle."

Tabii ki, evet.

O çok soğuk olabilir, ama en azından hala bir parça kalbi var.

"Pantolonumdan sikimi çıkar," diye talimat veriyorum ona, telefonumu elimde tutarak, işe koyulmaya hazır bir şekilde. Onun kilerdeki o pislikle ne yaptığını hayal ettiğimden beri sertleşmiş durumdayım. Gerçek, hayalimden bile daha iyi. Cass'ın göğüsleri gerçekte çok daha güzel. Ve daha büyük. Çok daha büyük. Bir avuçtan daha büyük. İki dağ arasında sikimi gezdirmek için mükemmel boyutta olan türden. Ama bu, onun sıcak küçük sürtük ağzının sikimde yukarı aşağı kayması kadar iyi hissettirmeyecek.

"Sikimi çıkar," diye tekrar ediyorum. "Ağzına aldığında en sevdiğin sıkmış gibi davran. Ve sonra yutarken, dünyadaki her şeyden daha çok benim spermimin tadını sevdiğin gibi inle."

"Senden nefret ediyorum," diye fısıldarken, elleri pijama pantolonumun elastik bel bandına uzanıyor.

"Ben de senden nefret ediyorum," diye dişlerimi sıkarak söylüyorum, o hiç de nazik davranmadan pantolonumu aşağı çekip sonunda serbest kalan sikimi avuçladığında. Tutuşu... sıkı, sert ve çok iyi.

"Şimdi ağzına al," derim, o ise sadece bakıp sıkmaya devam eder. Gözleri benimkilere bakar. Penisime bakmadan dudaklarını açar, sonra büyük, kalın penisimin başını sıcak, ıslak dilinin üzerine yönlendirirken daha da genişletir.

"Beni cehenneme kadar sık," diye inlerim tavana doğru, o emmeye başladığında.

O andan itibaren coşkusu artar, beni çok derine alır, sanki penis emmek gerçekten en sevdiği şeymiş gibi başını gittikçe daha hızlı sallarken, parmakları tekrar bacaklarının arasına inerek kendisiyle oynar.

Benden önce gelen tüm diğer sikleri ve Cass'in oral seks yapmada ne kadar iyi olduğunu bilen tüm gardiyanları kıskanıyorum. Bu konuda bu kadar iyi olması için bunu daha önce birçok kez yapmış olduğu açık. Testislerimi sıkmak için aşağı uzandığında bile, acı sınırı bu deneyimi daha da iyi hale getiriyor.

"Tanrım, evet."

Sonunda vücudumu tekrar kontrol edebildiğimde, eğilip başının arkasını tutup öne doğru çekerek hızı belirliyorum. Gözleri benimkilere kilitli kalırken, ben de gözlerimi açık tutmak için mücadele ediyorum, böylece sikimin onun gergin dudaklarının içine girip çıkmasını izleyebiliyorum. Gözlerinde yine cinayet var, ama o beni emmeye devam ediyor. Gözlerinden yaşlar akıncaya kadar boğazına daha hızlı, daha sert vuruyorum ve şaşırtıcı bir şekilde burnu neredeyse pelvisime değiyor. Ağzı benim yeni cennetim ve hayalarımı mengene gibi sıkması bile boşalmamı daha fazla geciktiremiyor.

"Tanrım. İyi bir fahişe gibi her damlayı yut," diye uyarıyorum onu, boğazına boşalmadan bir saniye önce.

Cass'in parmakları bacakları arasında hareket etmeye devam etmesine rağmen, tüm bu süre boyunca hiçbir ses, inilti veya boğuk inilti çıkarmadığını fark etmeden edemiyorum.

. Ekstra büyük sikimi tek bir kez bile boğazına almıyor, bu da biraz hayal kırıcı.

Hala titreyerek, başımı geriye atmış, coşkumdan aşağı inerken beklemediğim şey, bir telefonun fotoğraf çekme sesi oldu. Aşağıya baktığımda Cass'in elinde tuttuğu cihaza bakarak, benim sikim hala ağzında iken bu anı ölümsüzleştirmeye çalıştığını gördüm. Cihazı bacağına sıkıştırmış olmalıydı, ben fark etmemiştim. Umurumda da değildi.

Az önce yaptığımız şeyin yeni kanıtına bile kızmadım, ya da o benim taşaklarımı biraz büküp bıraktığında ve doymuş sikimin ağzından kayıp çıkmasına izin verdiğinde.

"Teşekkürler, sik başaran," diyorum ona, iyi bir köpek gibi başının üstüne hafifçe vurarak. "Beni bir profesyonel gibi emip kurutacağını biliyordum."

Cass

Dün gece ne düşünüyordum bilmiyorum. Cole'un o aptal fotoğrafı göndermesine izin vermeliydim, babamı cinai bir öfkeyle uyandırmalıydim ve sonra yatağıma dönmeliydim.

Bunun yerine, Matt'i hayatta tutmak için beni sikini emmeye zorladığını düşünmesine izin verdim.

Havuzda bacaklarımın arasında Cole'un uzun ve sert penisini hissetmiş olsam da, dudaklarımı ne kadar kalın bir şekilde gerginleştireceğine hazırlıklı değildim. Onu emmekten, boğazımı doldurmaktan, boşalmasını tatmaktan ya da boşaldığında küfürlerini duymaktan zevk aldığımı bilmesini istemedim. Bana hakaret etmesini bile umursamadım. Bana iyi bir fahişe gibi yutmamı söyledikten hemen sonra parmaklarımla boşaldım, inlememi bastırdım çünkü ona zevk verdiğimi bilmesinin tatminini yaşamasına izin vermek istemedim.

Hayır, bu raundu onun kazandığını düşünmesine izin verdim.

Bu iyi donanımlı aptalın fark etmediği şey, bundan sonra onu tam anlamıyla elinde tuttuğum. Görünüşe göre zevk alırken biraz acı çekmeyi seviyor, ama ona karşı şantajımı kullandığımda bundan hoşlanacağını sanmıyorum.

O pislik Lowell ve Matt'i bırakmaya ikna ettiğinden beri bu benim yeni eğlenceli oyunum olacak. Ve bu geceki reddedilmeden sonra kesinlikle dikkatimi başka bir şeye vermem gerekecek. Belki Cole'un odasına giderim...

Hayır, bu beni çok çaresiz gösterir. Onun bana gelmesini bekleyeceğim. Ve gelecektir. Muhafızların aksine, o gece boyunca her iki saatte bir birkaç dakikalığına gizlice dolaşmakla sınırlı kalmayacaktır.

"Lochlan yarın akşam ikinizle tanışmak için gelecek," diyor babam o akşamki aile yemeğinde, egomu tam ortasından vurarak.

"Lochlan kim?" diye sorar Cole, geç gelip yanıma otururken. Ne kadar çok istesem de, gözlerimi ondan kaçırmaya zorlarım. Vücudu da inanılmazken yüzünün bu kadar güzel olması haksızlık. Geçen yıl kaslarını geliştirmiş. Dün gece bana söyleseydi, bu kendini beğenmiş piçin her santimini yalardım.

"Lochlan, Emerald Paradise'ın sahibi. Bombadan önce onunla kısaca tanışmıştın," diye hatırlatır babam Cole'a.

"Ah, doğru."

"Madison yokken Lochlan giderek... sabırsızlanıyor," diye açıklıyor babam. "Sophie, barışı korumak için onunla buluşmayı ve Madison'ın yerine onunla evlenmeyi düşünmeyi kabul etti."

"O biraz geç eğil mi?" diye sorar Cole.

"O on sekiz yaşında ve bu onun kararı."

Neyse ki babam, İrlandalı pisliğin beni değil Sophie'yi seçtiğini ve fikrini değiştirmediğini söylemiyor. Neden bilmiyorum ama Cole'un bunu bilmesini istemiyorum. Bu bilgiyi kullanarak adamın beni reddettiğini yüzüme vurur.

Sonuçta, onun aleti boğazımın arkasına sürtünerek ağzıma boşalmasının üzerinden yirmi dört saat bile geçmedi. Ne iersem içeyim, ne yersem yiyeyim, dişlerimi kaç kez fıralarsam fıralayayım, dilimde hala onun tuzlu tadını hissediyorum.

Kötü bir tat değil, bu yüzden ondan bu kadar nefret ediyorum. Bu kendini beğenmiş pisliğin hiçbir parçasını istemiyorum.

"Lochlan yarın akşam yemeğine kalacak mı?" diye soruyor Vanessa.

"Hayır." Babamın cevabı hızlı ve kesin. "Ailemize gelin olarak girebilir, ama asla aileden biri olamaz." Birkaç dakika sonra babam ekliyor, "Titus'un iki gece bekçisi eksik, bu yüzden o programı belirleyene kadar herkes bu gece kapılarını kilitlesin."

"İki gardiyan neden aniden istifa etti?" diye sorar Cole ve sesinde alaycı bir ton duyulur.

"İstifa ettiklerini söylemedim," diye cevaplar babam, Cole'un aptalca alayını yakalayarak. "Ama evet, ikisi de ayrıldı. Hiçbiri nedenini söylemedi. Sebebinin biliyor olamazsın, değil mi?"

Babam Cole'a dik dik bakarken nefesimi tutuyorum. Gözümün ucuyla Cole'un başını salladığını görüyorum. "Hayır, efendim. Eminim onların yerine daha iyi adamlar bulursunuz."

"Ben de öyle düşünüyorum," diye onayladı.

Cole isteseydi, beni ele vermek için mükemmel bir fırsattı. Ama yapmadı. Nedenini biliyorum galiba.

Bir kez daha oral seks yapmak istiyor.

Sonuçta Cole, sırrımı saklaması karşılığında istediği zaman benim pis ağzımı sikmekten zevk alacağını söylemişti.

Bunu göreceğiz.

Cole'un daha fazlası için geri gelmesini uzun süre beklemem gerekmedi. O gece yarısı, o pislik odama daldı, ki bu beklenmedik bir şeydi çünkü lanet kapımı kilitlemiştim. Ve onu sadece ince pamuklu pantolonla görmek çok dikkat dağıtıcıydı.

"Ne oluyor lan?" diye soruyorum ve şortum ve tişörtümle yataktan kalkıp onunla yüzleşiyorum. Seksi olsun ya da olmasın, kapıyı çalmasını öğrenmesi lazım. "Buraya nasıl girdin? Kapım kilitliydi."

"Biliyorum. Kilidi açtım," diyor, daha fazla açıklama yapmadan omuzlarını kaygısızca silkiyor.

"Sen bir pisliksin," derim, yüzüne yaklaşıp maalesef hareket etmeyen çıplak göğsünü iterek.

Bana sırtarak, "Neden pisliğin tekiyim?" diye soruyor. "Çünkü birinin odasına girmeden önce kapıyı çalman gerekir."

"Neden? Seni rahatsız ettiğim ne yapıyordun? Eğer kendini parmaklıyorsan, bunu daha önce defalarca telefonumda gördüğüm için yeni bir şey değil."

"O yapmıyordum," diye alay ediyorum. "Ama şimdi daha sık mastürbasyon yapmak zorunda kalacağım çünkü Lowell ve Matt'i kovduğun için azgın ve sıkıldım."

Bana sahte bir surat asıyor. "Ne kadar üzücü. Eminim yakında emmek için başka bir sik bulursun. Onlar için her zaman diz çökmek zorunda mıydın yoksa bazen onlar da sana karşılık veriyor muydu?"

"Biliyor musun, bence diz çökme zamanın geldi," diyorum

"Sıra bende mi?" diye sordu, sanki bu son şeymiş gibi sarışın kaşını kaldırarak. benim söylememi bekliyordu.

O pislik, gardiyanlara karşı sessizliğini sürdürmesi karşılığında bir oral seks daha talep etmek için buraya geldi.

"Bunu nasıl anladın?" diye sordu.

"Çünkü şimdi durum tersine döndü. Babama, şantaj olarak beni kilerde sana oral seks yapmaya zorladığını söyleyebilir ve ağzımda sikinin fotoğrafını gösterebilirim."

Sırtışı daha da genişledi. "Ama bunu yapmayacaksın çünkü o zaman babana, seni ve gardiyanı nasıl yakaladığımı anlatırken ne kadar sürtük olduğunu itiraf etmek zorunda kalırsın. O zaman baban senin bir fahişe olduğunu anlar. Ya da gardiyanların, senin ağzını sikmek için para ödediği fahişeler olduğunu. O zaman iki adam ölür."

"Üç adam," diye düzeltiyorum. "Kendini unuttun. Seni bodrumda asılı görmek için ellerime bulaşan tüm kanlara değebilir."

Cole'un saçma bir cevap vereceğini ya da geri adım atıp, korkudan sessiz kalmam için yalvaracağını bekliyorum.

Bunun yerine, bana saldırır.

Boynumun arkasını yakalayıp beni kendine doğru çeker, böylece ağzı ağzımı kaplayabilir. Aptal dilim, bilinmeyen bir nedenden dolayı onun dilini okşamak için dışarı fırlar.

Öpüşmemiz daha da çılgınlaşırken, Cole tişörtümü başımdan çekerken beni geriye doğru yürür ve bacaklarımın arkası yatağa değene kadar ilerler. Beni kenara iter, sonra dizlerinin üzerine çöker ve külotumu ve şortumu uyluklarımdan aşağı çeker.

Bana gerçekten oral seks yapıp yapmayacağından emin değildim, ama yapacağını öğrenince mutlu oldum. Ne Matt ne de Lowell bunu hiç yapmamıştı. Mazeretleri, bana oral seks yapmak için yeterli zamanları olmadığıydı. Ama benim onları emmem için her zaman zaman vardı.

Cole'un sert elleri uyluklarımı kavrayıp, yüzünü amıma gömmek için ayırınca, onlar hakkındaki düşüncelerim hızla kafamdan silindi. Alaycı bir şekilde burnunu ıslak amımın içine soktu, sonra da dilini aynı yolu izlemesine izin verdi.

"Aman Tanrım," diye inleyerek yatağa uzanıyorum. Bir sonraki yalamasında çığlık atıyorum. Sırtım kavisleniyor ve o durduğunda utanç verici derecede yüksek bir inilti çıkarıyorum.

Cole, artık beni yalamadan, uyluklarımın arasından kıkırdar ve ben onun aptalca yakışıklı yüzüne bir tokat atmak isterim. "Böyle inlemeye devam edemezsin, yoksa kız kardeşin duvarların arkasından seni duyacak."

"Umurumda değil."

"Ben umursuyorum. Sesini kısı yoksa gidiyorum."

İnleyerek başımı kaldırdım ve yumruğımı dişlerimin arasına sıkıştırdım. Cole bu hareketi gördü ve "Tanrım, o ağzını tekrar sikmem lazım" dedi.

Onun amımı yalama görevini bırakıp yatağa tırmanıp hemen yapmasını bekliyorum. Ama neyse ki, başını eğiyor ve dili tekrar klitorisimin üzerinde geziyor. Koyu yeşil gözleri benimkilere bakıyor, beni izliyor, acıya yakın zevki sürdürdüğünden emin oluyor. Çok iyi, çok yoğun bir his.

Orgazmın eşiğine geldiğimde, dili ıslak çekirdeğimi dürtmek için aşağı iner.

"Karpuz," diye mırıldanıyor sanki. "Amın tadı karpuz gibi olmayabilir... ama kesinlikle karpuz gibi fişkırıyor."

"Siktir git," diye nefes nefese ona söylüyorum. "Devam et... klitorisimi yalamaya devam et." Tabii ki, söyleneni yapmıyor.

Hayır, dilinin yerine parmağını kullanıyor, amımın dışını okşadıktan sonra içeri sokuyor ve beni inlemeye zorluyor.

"Fırından daha sıcak. Günah kadar kaygan." İkinci parmağını da ekliyor ve ikimiz de bu istilaya inliyoruz. "Ve umduğumdan çok daha sıkı. Ama uzun sürmeyecek..."

"Ben bakire değilim," diye patlarım ve yumruğumu tekrar ağzıma sokarım.

"Sence umurumda mı?" Karanlık bir kahkaha atıyor, sonra bana "Bu gece seni her halükarda becerecektim" diyor.

"Klitoris. Hemen!" diye talep ettim.

Tekrar kıkırdadığında, sıcak nefesi hassas tenimin üzerinde süzülüyor. Sonunda, muhteşem dilinin ucu klitorisimin üzerinde tekrar hızla hareket ederken, iki parmağı içime girip çıkıyor, beni dolduruyor, gerginleştiriyor, beni daha da yükseklerle çıkarıyor.

Sonunda parçalanıp da boşaldığımda, o kadar şiddetli boşaldım ki dişlerim yumruğumdan neredeyse kan akıtıyordu.

Sonra bir baktım, Cole tekrar ayağa kalkmış, yatağın ucunda üzerimde duruyor. Pantolonu yok, uzun sert sikini okşuyor, sonra hala hassas olan ıslak kıvrımlarım ve klitorisimin üzerinde başını sürüyor. Yumruğumun etrafında başka bir boğuk iniltiyle başımı geriye atıyorum.

"Çok ıslak ve sıcak," diye inliyor ve okşamaya devam ediyor.

Kalçalarımı kaldırıyorum, boş elimle yanımdaki örtüyü kavırıyor, amımı onun girmesi için açmaya çalışıyorum. Giriyor, en azından sikinin ilk birkaç santimini bir, iki kez içime girdiğini hissediyorum. Üçüncü itişte inleyerek geri çekildi. Gözlerimi açtığımda, çılgınca kendini okşarken, cum'un nabız gibi atarak parmak eklemlerinden damlayarak amıma aktığını gördüm. Tıpkı dün gece yaptığı gibi, zevki yaşarken başını geriye atmış, çenesini sıkmıştı.

Yumruğu yavaşladığında ve gözleri bana geri döndüğünde, mutlu endorfinlerin etkisinden hala kurtulamamış olarak kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. "Bu... hızlı oldu."

Cole'un yanakları utançtan kızarıyor gibi görünüyor, sonra her zamanki gibi kendini beğenmiş piç kurusu, "Bu sadece ısınmaydı." diyor.

"Oh, gerçekten mi?" diye soruyorum.

Onun, görev başındaki muhafızlar gibi sikini toplayıp buradan defolup gitmesini bekliyorum. Bunun yerine, Cole üzerime eğiliyor, ağzıyla meme uçlarımdan birini kaplıyor, emiyor, ısıyor ve sonra diğer tarafa geçiyor. Bu hoş bir his, ama yine de beni doldurmasını arzuluyorum. O, benim ne istediğimi umursamadan, acele etmiyor.

Sonunda geri çekildiğinde, belimden tutup sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni karnımın üstüne çevirir. Şaşkınlığım geçmeden, dili amımın üzerinde kayar, yaptığı pisliği yalar, sonra klitorisime odaklanır ve ben tekrar dilinde boşalana kadar devam eder.

Hayatımın en yoğun ikinci orgazmından hala kurtulmaya çalışırken, beni yatağın daha yukarısına itiyor. Sonra penisi içime tamamen giriyor, o kadar derine giriyor ki, avucuyla ağzımı kapatmadan önce çığlık atıyorum. Bana toparlanmam veya onun kalınlığına alışmam için zaman tanımıyor. Kalçaları yavaş ama derin bir şekilde içeri ve dışarı pompalamaya başlıyor, devasa penisi içimde en derin noktaya ulaştığında her seferinde nefesim kesiliyor.

Ben yine doruğa gelmek üzereyken, o sırtıma eğilip kulağıma fısıldadı, "Benim sikimin üzerine boşalacaksın, değil mi? Tanrım, çok ıslak ve darsın. Sanırım muhafızların siklerini amına sokmaktansa oral seks yapmayı tercih ettiler."

Başımı sallıyorum ve inlemem onun avucuyla bastırılıyor. Böyle kontrol edilmeyi sevmemeliyim, özellikle de uzun saçlarımı diğer yumruğuna dolayarak onu bir dizgin gibi kullandığında. Tanrım, o kadar büyük ki. O kadar büyük ki, resmen sınırlı olmasaydım çok acıtacaktı. Ve lateksi nereden buldu?

Prezervatif açtığını duymadım. Pijama pantolonunda olmalıydı, odama girerse benim için eğileceğime o kadar emindi ki.

Ve ben de tam olarak bunu yapıyorum. En azından karşılığında zevk aldım. Çok fazla zevk. İki, hayır... Tanrım, üç inanılmaz orgazm.

Ben bitkin, terli, dizlerimin ve kollarımın üzerinde dinlenirken bile, Cole beni sikmeye devam ediyor, ilk seferinden daha uzun süre dayanabildiğini kanıtlıyor. Hatta saçımı bırakıp klitorisimi okşamasına izin veriyor, beni imkansız bir dördüncü kez boşaltıyor ve sonunda son bir kez içime derinlemesine giriyor. Penisinin ani şişmesi duvarlarımı tekrar onun penisi etrafında kasılmaya başladığında, avucuyla çığlığımı bastırıyor.

"Tanrım, Cass," diye mırıldanıyor, benim titremelerim ve kendisinininkiler sonunda durduğunda. Dört buçuk lanet orgazm, hepsini bana yaşatan da oydu. "Tanrım," diye tekrarlıyor. Avucuyla kıcıma vuruyor, beni nefes nefese bırakıyor, sonra sonunda içimden çıkıyor.

Orada, şehvetin içinde yatıyorum, vücudumda, özellikle de bacaklarımın arasında hala titreme hissediyorum ve onun bıraktığı acı veren boşluğu nefret ediyorum.

Cole benden uzaklaşır ve "Şimdi ödeştik" der.

Kıcımı son bir kez tokatladıktan sonra, sanki onun dünyası benimki gibi altüst olmamış gibi yatak odamdan çıkar.

Cole

Lanet olası bir sigara içmem lazım.

Sigara içmem bile, kokusunu da pek sevmem. Cass ile seks o kadar iyiydi ki.

O... muhteşemdi.

Ve ben... ilk seferinde çok çabuk boşaldığım için erkekliğimden utandım.

Çıplak sikimi onun sırlıslıklam amına yaklaştırmamalıydım. Ama dayanamadım. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım, prezervatif takmadan sokmuştum. Bariyer olmadan sikişmenin bu kadar iyi olacağına hazırlıklı değildim. Cass o kadar ateşli ve dardı ki kendimi kaybettim. Üç vuruştan sonra boşalmak yine de saçmalıktı.

Cass bana güldü. Başka herhangi bir kadın da muhtemelen gülerdi. Bu olayı asla unutmayacak.

En azından ikinci seferde hatamı telafi ettim, her ihtimale karşı yanımda getirdiğim prezervatifle doğru ve güvenli bir şekilde yaptım.

Ne demeye çalışıyorum ki? Cass'in odasına gizlice girmeden önce cebime kondomu koyarken onu kullanmayı umuyordum.

Ona oral seks yapmak her zamankinden daha eğlenceliydi. Ya bu gece ekstra hassastı ya da amını yalatma konusunda fazla tecrübesi yoktu çünkü Cass çok alıcıydı. Nefes nefese, kıvranarak, sanki onu tatmin edemeyeceğimden endişeleniyormuş gibi klitorisini yalamamı istiyordu. Ama yaptım. İki kez. Hiç bir kadının amını yaladıktan sonra boşalmamıştım, bu yüzden kendimi ilk kez tattım. Boşaldığım sıvıyı temizlemek yerine onun amının içine itme dürtüsü çok güçlüydü. Aptalca, ama yine de güçlüydü.

Şimdi her şey bitti ve odama geri döndüm, yatak kenarına oturmaktan başka ne yapacağımı bilmiyorum. Bacaklarım hala titriyor. Geri dönerken merdivenlerden düşüp boynumu kırmadığım için şanslıyım.

Neden Cass'i bu kadar çabuk terk etme ihtiyacı hissettim? Şimdi hiçbir fikrim yok. Sanırım onun beni ilk önce reddetmesini istemedim.

Cass'in benimle kalmamı isteyeceği falan yoktu. Yoksa ister miydi?

Her halükarda, sonrasında mesafeye ihtiyacım vardı, onun yargılayıcı bakışları olmadan kendimi toparlama şansı.

En azından onun da eğlendiğini biliyorum, üç, belki dört kez orgazm oldu.

Bunu benimle tekrar yapmak istediğini kabul edecek mi? Muhtemelen hayır, sırf inatçılık olsun diye.

Onu şimdiden tekrar istiyorum. Ama bu bana bağlı değil. Şu anda tek yapabileceğim, Cass'in bir sonraki adımında neye karar vereceğini beklemek.

Bir daha odasına girmeyeceğim. Hayır, bir dahaki sefere, oturup beklemek ne kadar zor olursa olsun, onu bana gelmeye zorlayacağım.

Cass

Cole odama girdiğinden sonraki gece, geç saatte yaptığım egzersizin ardından serinlemek için köşedeki şezlongda oturmuş, Cole'la sevişmeyi düşünmüyorum ki, yatak odamın kapısı çalınmadan açılıyor.

Bir an için, üvey kardeşim bir tur daha oynamaya geldi sandım. Ama gelen, daha önce hiç görmediğim bir adamdı.

"Çık dışarı!" diye bağırarak ayağa kalkıyorum.

"Ben de tanıştığımıza memnun oldum, Kızıl," der, elleri ve boynu dövmelele kaplı takım elbiseli yabancı, siyah yoga pantolonumu ve beyaz spor sütyenimi incelerken. Onun karşısında dururken, bu samimi tavrına kaşlarımı kaldırırim.

Uzun boylu, ama Cole kadar uzun değil. Yakışıklı, ama daha az güzel bir erkek gibi. Bu, daha tanışmadan beni istemediğine karar veren İrlandalı gangster Lochlan Dunne olmalı. Pislik.

"Ne kadar orijinal," diyorum. "Sen de kimsin?" diye soruyorum, onu tanımıyor gibi davranarak.

Gülümser ve parmaklarını şifonyerimin üzerinde gezdirerek bir saç tokası alır. "Gördün mü, seninle asla yürümeyeceğini biliyordum. Sen çok... zor birisin."

Hayatta olmaz. Önce kapıyı çalmadan odama daldı, şimdi de bana hakaret mi ediyor?

"Eşyalarımaya dokunma," diye uyarıyorum onu.

Saç bandını geri atar, komodinden uzaklaşır ve bana doğru gelir. Yüzünü kaldırır, burun deliklerini genişletir ve yüksek sesle nefes alır. "Çok meşgul bir kızmışsın," diye mırıldanır. "Burası seks ve prezervatif kokuyor."

Aman Tanrım.

Şimdi o söylediğine göre... tam olarak yanlış sayılmaz. Sperm ve lateks kokuyor.

"Siktir git!" diye bağıryorum, ona hiçbir şey itiraf etmeyi reddediyorum.

"Merak etme. Babana senin masum bir bakire olmadığını söylemeyeceğim. Gerçi, burada gizlice seviştiğin kişiyi yakaladığında ne yapacağını merak ediyorum. Onu çabucak öldürmek, zavallı herifi kolayca kurtarmak olur."

Onun açık tehdidi karşısında kalbim göğsümde donar. Babamın gardiyanları öldürmesi korkunç olurdu, ama Cole'u öldürmesi? Bu... felaket olurdu.

"Lütfen... lütfen ona söyleme." Yalvarmak ilk içgüdüm, bunu yapmaktan nefret etsem de, özellikle de tanımadığım bu pisliğe. O hiçbir şey söylemeyince, ağzını kapalı tutmayacağını kabul etmeyince, isteksizce ekliyorum, "Ben... her şeyi yaparım."

"Her şeyi, ha?" Bana sırtarak bakar ve ben de kabul ettiğimi belirtmek için başımı sallarım. Adamların hepsi aynıdır, sadece şekilleri ve boyutları farklıdır. Onun adamın Cole olduğunu varsayabilirim. Bu pisliğin ailemizi mahvetmesini engellemek için ne gerekiyorsa yaparım. En azından iğrenç biri değil. "Sırrını paylaşmamam için diz çökecek misin?" diye sorar.

Kaderime boyun eğerek omuzlarımı kaldırıyorum. Lanet olsun Cole. "Gerekirse..."

"Boş ver. Seni ispiyonlamayacağım," der aceleyle. "Görmem gereken her şeyi gördüm."

"Bu ne anlama geliyor?" diye soruyorum.

"Sen hakkındaki fikrimi değiştirmedığım anlamına geliyor. Hâlâ Pamuk Prenses'i tercih ediyorum."

"O daha çocuk!" diye bağıryorum ona, sonra tüm kozların onda olduğunu hatırlıyorum. Derin bir nefes alıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve soruyorum, "Onu bu yüzden mi istiyorsun? Hasta bir pedofil fetişin mi var?"

"O reşit ve senden sadece bir yaş küçük, değil mi?" diye cevaplayarak kapıya doğru yönelir. "Ve, Kızıl? Yeşil sana yakışmıyor. Saçınla uyumsuz."

Neyse ki gittiğinde ona orta parmağımı gösteririm.

Çamaşır masasının yanındaki çöp kutusuna doğru yöneliyorum, burada lastik kokusu en güçlü olan sıcak sperm kokusu var. Yırtılmış prezervatif ambalajını değil, herkesin görebileceği şekilde içine atılmış kullanılmış prezervatifi buluyorum.

Cole'u gerçekten öldüreceğim. Beni nasıl bu duruma düşürdü? Ya babam İrlandalı gangsterle birlikte gelip dün gece yaptıklarımızın kanıtını görseydi?

Cole

Yatak odamın kapısı açıldığında, Cass'in bu kadar çabuk geri gelmesine biraz şaşıyorum. Bana yalvararak gelmesi için haftalar geçmesi gerektiğini düşünmüştüm.

Bana bir şey attığında çıplak kalma hevesim bir anda söner. Kokuyu alana kadar ne olduğunu anlamam.

"Seni sonra ararım," diyorum Amber'a ve üvey kız kardeşimle kavga başlamadan önce ona mantıklı davranması için ikna etmeye çalışmak üzere telefonu kapatıyorum. "Ne oluyor, Cassie?" diyorum, telefonu yere atıp prezervatifi başparmağımla işaret parmağım arasında dikkatlice tutarak.

"O kimdi?" diye sorar.

"Hiç kimse. Neden odama dalıp kullanılmış prezervatifleri bana atıyorsun? Umarım bu dün geceden kalma benimdir." Yataktan kalkıp prezervatifi banyodaki çöp kutusuna atıyorum, sonra ellerimi yıkıyorum. Tabii ki Cass peşimden geliyor.

"Onu benim çöp kutuma attığına inanamıyorum!" diye bağılıyor arkamdan, ben ise havluyla ellerimi kuruluyorum.

"Kullanılmış prezervatifler genellikle çöp kutusuna atılır, Cassie." Ona dönerek ekliyorum, "Tabii... çok üzgünüm. Onu sonsuza kadar saklayabilmen için bir gölge kutusuna koymamı mı istedin? Yoksa albüme yapıştırmayı mı tercih edersin? Prezervatifi "*Cass ve Cole'un ilk sevişmesi*" adlı bir sayfaya yapıştırabilirim."

"Dinle, ukala," diye başlar, elleri belinde, vücudu öfkeden titriyor. "Bugün temizlikçiler gelip çöpümü almadılar."

"Vay canına. Kendi çöpünü kendin mi çıkarmak zorunda kaldın, şımarık zengin kız? O hak sahibi sürtükler nasıl cüret ederler bir gün izin alırlar?"

"Lochlan bu gece odamdaydı!"

"Lochlan mı? Kumarhane bombalamasından adam mı?" diye soruyorum şaşkınlıkla. "O senin odanda ne yapıyordu?" diye soruyorum, ve neden bu kadar umursuyorum ki? O, onun odasına giren ilk erkek değil, ama yüzüm hala

onun amının kokusu var, en azından o koku geçene kadar başka biriyle sikişmeyi beklemeli.

"O Sophie " diyor Cass öfkeyle diyor sanki sanki cevap soruma cevap vermek için yeterliymiş gibi.

"Tekrar soruyorum, Lochlan Sophie ile evlenecekse neden senin yatak odandaydı?" Alnını ovuşturarak, "Çünkü babam onun fikrini değiştirmeye çalışıyordu" dedi.

"Oh. Dante, Lochlan'ın Sophie yerine seninle evlenmesini mi istiyor?" "Evet. Ben daha büyüğüm ve o... Sophie."

"Ama Lochlan fikrini değiştirmeyecek mi?" Cass'in o İrlandalı pislikle evleneceği düşüncesi hiç hoşuma gitmiyor. Onu sismeyi henüz bitirmedim. Onu sistemimden çıkarmak için bir geceden fazlası gerekecek. Belki de gizlice, okula dönene kadar bütün yaz tavşanlar gibi sevişebileceğimizi umuyordum. Muhafızları kaçırdım, bu da rekabetimi azaltmaya yardımcı oldu. Gangsterin Cass'e yaklaşmasını planlamıyordum.

"Hayır, pislik. Lochlan benimle tanıştıktan sonra fikrini değiştirmeyecek. Ve dün gece pisliğini geride bıraktığın için, havada lastik ya da sperm ya da ikisinin karışımının kokusunu alabildi. Yakın zamanda biriyle seks yaptığımı biliyordu. Ve eğer babama söylerse, seni öldürürüm."

"Dante'ye söyleyecek mi?" diye soruyorum.

"Söylemeyeceğini söyledi, ama onu anlayamıyorum. Yalan söylüyor olabilir. Bundan sonra tek gözün açık uyusan iyi olur, ahmak."

"Neden? Ben bayginken gizlice buraya girip sikime tırmanmayı mı planlıyorsun?"

Cass inleyerek, "Tabii ki hayır," diyor.

"Oh, seks arkadaşlarını yeni güvenlik görevlileriyle mi değiştirdin? Söylesene Cassie, hiç ikisini birden alıp aynı anda sismelerine izin verdin mi?"

"Bilmek istemez misin?" diye sorar dişlerini sıkarak. "Mastürbasyon yaparken bunu mu hayal ediyorsun, iki muhafızın beni sırayla sikmesini mi?"

"Tanrım, hayır," diye cevap veriyorum. Onu bir erkekle düşünmek istemiyorum, iki erkekle düşünmek ise hiç istemiyorum. Çiftlik yapmaktan bahsederkenki rahatlığı, bunu gerçekten yaptığını düşündürüyor. "Artık sevişmemizin kanıtlarını attığıma göre, odamdan defolup, senin böldüğün telefon görüşmemi bitirebilirim."

Aslında bu gece Amber'ı tekrar arayıp yalvarmayacağım, ama Cass'in ne yapacağını görmek istiyorum. Gerçekten gidecek mi, yoksa bana tekrar saldıracak mı?

Bana saldırmıyor.

Hayır, sadece arkasını dönüp banyomdan çıkıyor ve çıkarken yatak odamın kapısını çarpıyor.

O gittikten sonra, muhtemelen daha dikkatli olmam gerektiğini fark ettim. Kanıtları saklamak için prezervatifi ve ambalajını tuvalet kağıdına sarmak bir dakika bile sürmezdi.

Bu hatadan dolayı kızgın olması gereken kişi Dante'nin bodrumda asacağı kişi olan ben olmalıyım, bu yüzden Cass'in neden bu kadar sinirlendiğini anlamıyorum.

Cass

Ertesi gün, Lochlan'ın keşfi konusunda benim kadar paniğe kapılmadığı ve ayrıca ben araya girdiğimde bir kızla konuştuğu için Cole'a hala kızgınım. Bu kız New York'ta aynı okula gittiği biri mi? Kız arkadaşı mı?

Vanessa, Cole'un ciddi bir ilişki yaşadığından hiç bahsetmedi. Eğer öyleyse, o aldatıcı bir pislik. Ben de ona iyilik yapıp annesine, onun beni iki kez yalayıp siktiğini anlatmalıyım.

Ertesi gün Vanessa ve Sophie gelinlik alışverişine çıkarken onu bulmaya karar verdim.

Küçük kardeşim, henüz çocuk yaşta olmasına rağmen, üç hafta sonra yapılacak tören için gelinlik deniyor.

Kıskanmıyorum ve tanımadığım bir adamla görücü usulü evliliğe zorlanmak istemiyorum. Lochlan'ın Madison'ın yerine beni bir seçenek olarak bile düşünmemesi beni çok kızdırıyor. Sadece Sophie uygun. Neden erkekler bakire hizmetçileri mahvetmeyi bu kadar seviyorlar?

Cole'u ikinci kattaki oturma odasındaki kanepede oturmuş, bilgisayarında bir şeyler yazarken buluyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Başını kaldırıyor, sonra gözleri siyah spor sütyenim ve spandeks şortumun üzerinde dolaşüyor, çıplak karnım ve göğüslerimde bir an daha uzun süre duruyor, sonra bakışları tekrar dizüstü bilgisayar ekranına dönüyor. "Seksi videolarını tüm porno sitelerine gönderiyorum."

"Ne?" diye fısıldadım.

"Şaka yapıyorum," diye mırıldanır, bana bakmadan. "Peki, gerçekten ne yapıyorsun?"

Derin bir nefes alarak, "Sadece biraz araştırma yapıyorum," diyor.

"Araştırma mı? Ne hakkında?" diye soruyorum, kanepenin yanındaki sandalyeye oturarak. "Neden umursuyorsun ki?"

Vay canına. Bugün çok kötü bir ruh hali içinde. Dün gece sevişmediğimiz için mi? Onu öldürmekle tehdit ettiğim için mi? Aslında onu boğmaya falan çalışmazdım. Muhtemelen.

Cevap vermediğim ve ayrılmadığım için Cole sonunda bana cevap verdi. "Bu yaz yapacak başka bir şeyim olmadığı için... babamı arıyorum."

"Oh." Bu, onun söylemesini beklediğim son şeydi. Ses tonuna ve göz teması kurmayı reddetmesine bakılırsa, bunun hassas bir konu olduğunu tahmin ediyorum. Onu bu konuda sıkıştırmamam gereken bir konu, yoksa beni asla affetmez. Bu yüzden, kötü bir şey söylemiyorum. Bunun yerine, sadece "Babanın nerede olduğunu bilmiyor musun?" diyorum.

"Adını bile bilmiyorum," diye açıklıyor. Bu söze nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Neyse ki, Cole eklemeyen önce cevap vermek zorunda kalmıyorum: "Babanın yanında büyüdüğün için ne kadar şanslı olduğunu bilemezsin."

"Sen de Vanessa ile büyüdüğün için ne kadar şanslı olduğunu bilmiyorsun," diye hemen cevap veriyorum.

Başını tekrar kaldırır, gözleri bana takılır. "Üzgünüm. Annenin ortadan kaybolduğunu unutmuşum."

"Sorun yok."

"Dante ona ne olduğunu düşünüyor? Yuri Petrov'un onu öldürdüğünü mü?"

"Kimse kesin olarak bilmiyor," diyorum ona. "Bir gün birdenbire ortadan kayboldu. Ben daha bebektim."

"Çok kötü. Üzgünüm, Cassie. Kolay olmamıştır. Dante'nin de kolay biri olmadığını biliyorum, ama en azından seni yaratan kişinin kim olduğunu biliyorsun."

Bu düşünceye katılarak başımı salladım ve ona şöyle dedim: "Yıllarca, Dante ona, nerede olduğuna veya ne zaman eve döneceğine dair soru sorduğumda uydurma cevaplar verirdi. İş için seyahatte olduğunu, ailesini ziyaret ettiğini veya tatilde olduğunu ve yakında döneceğini söylerdi. Ve tabii ki, hiç dönmedi. Onun nerede olduğunu bilmediğini ama bana söylemek istemediğini fark ettiğimde, ben bir ergendim. Keşke bana o umudu bırakmasaydı."

"Umut, hiç yoktan iyidir," diyor Cole.

“Bundan pek emin değilim. Bana onun hakkında hiçbir Şey anlatmadı. Nasıl birine benzediğini bile bilmiyorum. Babamın evinde ölen kız arkadaşlarının fotoğraflarını saklayacak biri değildi.”

“Kendi acısı ve suçluluk duygusu dışında fotoğrafları asmaktan kaçındığını sanmıyorum. Belki de kaybetmekten sorumlu olduğunu dışındığu kadınları, yani annenizi görmeye dayanamıyordur. Üç masum kadın, üç tane fazla.”

"Evet, yle," diye katılıyorum. "Biliyorum, bu çok saçma olabilir, ama umarım o kadın ldürölmüştür."

Cole, benim bir kaltak olduğumu dışınmak yerine, gözlerinde acıma ile uzun bir süre sessizce bana bakar. "ünkü eğer ldüröldüyse, bu seni terk etme kararını kendisi vermemiş demektir, değil mi?"

Başımı sallarım, bu duyguyu bu kadar çabuk kavradığına şaşırırım. Konuyu değiştirmek için ona sorarım, "Baban hakkında ne biliyorsun?"

"Fazla bir Şey bilmiyorum."

"Vanessa sana daha fazla bilgi vermeyi reddediyor mu?"

"Öyle sayılır," diye onayladı ve kısa saçlarını parmaklarıyla karıştırdı. "Tek bildiğim, babamın 2002 sonbaharında USC'deki Sigma Chi kardeşlik kulübünde olabileceği. Ya da, belki de sadece kulüp evindeki partilerden birine katılmış olabilir. şu ana kadar, o yıl kulüpte yirmi üye olduğunu öğrendim. Onun... yattığı adamın orada yaşadığı değil, ama görünüşe göre orada sevişmişler. Sadece erkekleri araştırıyordum, bilmiyorum, fotoğraflardaki erkeklere benziyor muyum diye. Annemin sa ve göz rengini aldığım için, hiçbir Şey dikkatimi çekmiyor."

Bu bilgiyi uzun bir süre dışındıktan sonra, "Peki ya boyun?" diye sordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Ne olmuş ona?"

"Annenizden 30 santim daha uzunsunuz, yani babanız dev gibi bir adam olmalı."

"Dedem uzundu, yani mutlaka öyle olması gerekmez. Ama bu kötü bir fikir değil."

"Belki kardeşlik kulübündeki arkadaşlarından basketbol oynayan biri vardır."

Cole gülümser. "Uzun boylu olabilirim, ama basketbolda berbatım. Aslında tüm sporlarda berbatım."

"O zaman atletik gen bir nesil atlamış olabilir." "Belki."

Birkaç dakika boyunca dizüstü bilgisayarında tıklamalar yapar, gözleri sanki resimleri tarar gibi ekranın üzerinde dolaşır. "Listeyi daraltmayı başarırsan ne yapacaksın? Ondan DNA testi isteyecek misin?"

Omuz silker ve "Nereden bileyim? Yani, babam her kimse, neredeyse yirmi iki yıl önce beni dünyaya getirdiğinden haberi yok. Hayatına, ailesine karışmamı isteyeceğini sanmıyorum. Tabii ki, ondan bir şey istediğimi düşünecektir."

"Öyle mi? Ondan bir şey mi istiyorsun?" diye soruyorum.

"Hayır. Sadece onu tanımak istiyorum. Mesele para değil. Evet, tabii ki paraya ihtiyacım var, ama fakir bir çocukluk geçirmeme rağmen mesele hiçbir zaman para olmadı. Sadece... kendimin bir parçasını kaybetmiş gibi hissediyorum."

"Ben de annem için böyle hissediyorum," diye itiraf ettim. "Dante, annemin Ruslar tarafından öldürüldüğünü varsayıyor olabilir, ama ben onun öylece çekip gittiğini düşünmeden edemiyorum. Bu yüzden onun haklı olmasını umuyorum."

"Gerçekten seni ve babanı kasten terk etmiş olabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Her şey mümkün."

Cole başını sallar. "Hayır, Cassie. Buna bir saniye bile inanmıyorum. Sen bebektin ve annenin seni kasten terk etmesi imkansız."

"Eh, cesedi bile bulunamadığına göre, ölüp ölmediğini bile bilemeyeceğiz. Bu yüzden... umarım bir gün cevabını bulursun."

"Teşekkürler. En azından babamın başka seçeneği olmadığını biliyorum. Yani, bu çok kötü ama o zamanlar onun kim olduğunu hiç öğrenmediği için anneme kızgıyım. Onun maddi desteğine ihtiyaç duyabilirdi ve ben de hayatımda bir babamla büyümek isterdim. Ama o, fırsatı varken geri dönüp onu bulmayı ve ona söylemeyi reddetti. Bu çok berbat."

"Vanessa muhtemelen sadece seni korumaya çalışıyordu. Ve kendini," diyorum ona. "Eğer o bir pislik olup ona sırtını dönseydi, bu onu çok incitirdi, bu yüzden o da ona sırtını döndü. Sonuçta, yeni bir kimlik edinmek, genç bir bekar anne olmak ve psikopat mafya babasından saklanmak gibi bir sürü sorunla uğraşıyordu."

"Evet, doğru," diye onayladı ve yine içini çekti. "Sanırım aynı şeyleri yaşamamışsam, onun kararlarını gerçekten anlayamam." Dizüstü bilgisayarını kapatıp kanepeye yaslandı ve şöyle dedi: "Tek bildiğim, eğer dünyada bir çocuğun babası olsaydım, bir ailem olsa bile ya da bu her şeyi altüst etse bile, bunu bilmek isterdim. Bu benim

sorumluluğum olurdu, çocuğun yaşı ne olursa olsun, onu öğrendiğimde büyümüş olsa bile."

Ona sormadan edemiyorum: "New York'tan bir kızın yakında hamile kalmasını mı bekliyorsun?" Belki de dün gece telefonda konuştuğu kızdır?

"Hayır. Tanrım, hayır," diye cevaplıyor. "*Her zaman* korunuyorum. Aptal değilim. Annem bu konuyu kafama 13 yaşından beri kazımıştır. O zaman bana ilk prezervatif kutumu vermişti."

"On üç yaşında mı?" diye şaşkınlıkla soruyorum. "Babam, yirmi bir yaşında hala bakır olmam gerektiğini düşünüyor."

"Evet, on üç. Annem, gerçekten değer verdiğim bir kız bulana kadar prezervatif kullanmamamı söyledi, ama seks yapacaksam, ciddi bir ön sevişme başlamadan önce prezervatifsiz yapmayı aklımdan bile geçirmemem gerektiğini söyledi."

"Benimle yapmadın."

"Ne?" diye sordu.

"Sen, şey, benimle prezervatif takmadın. En azından ilk başta." Ne kadar çabuk boşaldığını hatırlayarak sırtışıma gizlemeye çalışıyorum ama başaramıyorum.

"Önemli olduğunda taktım," diyor. "Dün gece yüzüme attığını hatırladığım prezervatifi."

"Hak ettin," diyorum ona. "Oda hala prezervatif ve sperm kokuyor, her ne kadar prezervatif gitmiş olsa da. Kokuyu örtbas etmek için parfümden boğuluyordum neredeyse."

Kıkırdayarak, "Zavallı küçük zengin kız," diyor.

Ona orta parmak gösterip onu daha çok güldürdükten sonra, "Sophie ve Lochlan'ın düğününe gidecek misin?" diye soruyorum.

"Evet, sanırım öyle. Dante'nin onun evlenmesine izin verdiğine hala inanamıyorum." "Lochlan ile ittifak kurmak için kızından vazgeçmek zorunda kalmış olmalı."

küçük kızını feda etmek için çaresiz olmalı."

"Öyle olmalı," diye onayladı Cole. "Kıskanıyor musun?" "Ne?" diye homurdandım.

"Sophie evleniyor, sen değil, kıskanıyor musun?" "Hayır."

"İyi," diyor ve kalkıp dizüstü bilgisayarını koltuğunun altına sıkıştırarak uzaklaşıyor.

Ve bunun ne anlama geldiğini ya da bu küçük samimi konuşmadan sonra durumumuzun ne olduğunu hiç bilmiyorum.

Cole'la sevişmek harika bir duyguydu, ama yakalanmadığımız için şanslıyız. Kaderle tekrar kafa tutmak, şiddet eğilimli babam, akıllıca olmaz. Cole de aynı şekilde düşünüyor belli ki.

Bunun beni hayal kırıklığına uğratmasından nefret ediyorum.

Cole

Sophie'nin Lochlan ile resmi olarak evlendiğini öğrendiğimde neden bu kadar rahatladığımı bilmiyorum. Belki de bu yaz Cass'i seks arkadaşım olarak görmeyi hala umduğum içindir. Tanrı biliyor ki dikkatimi başka yere vermem lazım.

Dün Amber'a ilk on bin doları gönderdim, bir aylık son teslim tarihine zar zor yetiştim. Para, bir daha asla kabul etmeyeceğimi söylediğim sözleşme için bir avanstı. Ama başka seçeneğim yoktu. En azından sonbaharda New York'a dönene kadar bunu yerine getirmek zorunda değilim. Daha fazla sözleşme kabul etseydim daha fazla para kazanabilirdim, ama şu anda daha fazla sözleşme yapmak yerine, önümüzdeki ay birdenbire ortaya çıkacak paraya şansımı denemeyi tercih ederim.

Evet, Cass'i düşünmek kafamı o boktan şeylerden uzaklaştırıyor. İlk geceden beri tekrar sevişmiş değiliz ama.

Annem son üç haftadır düğün hazırlıklarıyla uğraşırken ev çılgına dönmüştü. Artık her şeyin normale dönebileceği için bu işin bitmesine de seviniyorum.

Sophie'nin evlenmesinin bir başka avantajı da, artık üçüncü katta Cass ile aynı duvarı paylaşmayacak olması, böylece bizi birlikte yakalamaktan endişe edecek bir kişi azalacak.

Tabii, bir daha sevişirsek.

Kendime, işler sakinleşince Cass'in daha fazlasını isteyeceğini söyledim. Umarım haklıyım, çünkü bugün seksi altın rengi elbisesiyle cınai kızıl saçlı kızı görünce neredeyse pantolonuma boşalacaktım.

"Hey, Cassie?" Sonunda onu tek başına, üçüncü dilim pastasını yerken yakaladığımda diyorum. Yargıladığımdan falan değil. Muhtemelen stresinden yiyor, küçük kız kardeşi ondan önce evlendiği için kıskanıyor.

Cass son lokmasını yutarken, sanki ben onun hayatının belasıymışım gibi gözlerini kısarak bana baktı. "Evet, gerzek?"

Vay canına. Bu iki kelimedede ciddi bir zehir var, kara duldan bile.

Yine de, onun tehlikeli ağından hiç de caymadım. Göğüslerine bakarak ona soruyorum, "Terzi işini batırıp elbisenin göğüs kısmını iki beden küçük mu yaptı, yoksa göğüslerinin üstünden taşmasını mı istedin?"

"Oh, kapa çeneni," diye homurdanıyor. "Prova yaptığımızdan beri birkaç kilo aldım. Tüm o pasta tadımları falan yüzünden."

Tamamen saçmalıyor. "Prova sadece iki ya da üç hafta önceydi, değil mi? Ve göğüslerinde yaklaşık on kilo mu aldın?"

"Öyle görünüyor, pislik. Ve bununla bir sorunu olan tek kişi sensin. Şey, sen ve babam."

"Hadi oradan," diye homurdandım.

Şimdi de bana siktir git falan diyecek diye tahmin ediyorum.

Bunun yerine, "Neredeyse Lochlan ile evlenmek zorunda kalıyordum" diyor. "Ne?"

"Törenin başlamasına az kala Sophie donakaldı ve vazgeçti."

"Öyle mi? Onun yerine gelin rolünü üstlenir miydin?"

"Evet. Üstlenirdim."

Düğünün birkaç dakika geç başladığını biliyordum, çünkü balkonda oturmuş gün batımını izliyordum, ama Sophie reddetseydi Cass'in bugün Lochlan ile evleneceğini bilmiyordum.

"Çok yazık, çünkü Lochlan'ın çok yetenekli bir dili varmış," diye ekliyor Cass.

"Neden bahsediyorsun?" diye soruyorum, her saniye daha da sinirlenerek. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Sophie, Lochlan'ın onu evlenmeye ikna etmek için ona oral seks yaptığını söyledi."

"Vay canına."

İrlandalı pislğe bakarak, Cass alt dudağını ısırır ve "Eminim sevişirken de tanrı gibidir" der.

"Sen her zaman bu kadar azgın mısın yoksa bugün ekstra tahrik mi oldun, sik başaran?" diye soruyorum ona. Şimdi dikkatini damattan çekip bana göz kırptıyor. "Sert meme uçların, birinin gelip onları emmesi için elinden geleni yapıyor"

Buradaki tüm erkekler ve birkaç kadın onlar tarafından hipnotize oluyor." Ben de dahil.

"O zaman bu onların sorunu. Benim değil." "Yani, azgın değilsin?"

"Ben öyle demedim." Şimdi soluk yeşil gözleri göğsümden karnıma, pantolonumun önüne doğru kayıyor ve fermuarımı dikkatle süzüyor. "Ben her zaman azgıyım."

Her zaman mı? Oysa, en son sevişeli haftalar oldu.

"Bu, korumalarını değiştirdiğin anlamına mı geliyor?" Dişlerimi sıkarak soruyorum.

Karanlıklaşan bakışları benimkilere yükseldi. "Henüz değil."

Tabii ki, çoğu gece yarısından sonra üçüncü kattaki ziyaretçileri izlemek için uyanık kaldığımdan, değiştirmedikten zaten oldukça emindim.

"Dün gece kulüpte birkaç potansiyel adayla dans ettim." "Dün gece kulübe mi gittin?"

"Evet."

"Dante biliyor mu?" diye soruyorum.

"Tabii ki biliyor. Annen, Sophie ve benim refakatçimizdi." "Annem mi?" diye haykırırım, tanımadığım birkaç kişi bize bakmaya başlar.

bize bakmasına neden oldu. "Annemle kulübe mi gittin?"

Bana göz kırparak Cass, "İhtiyacımız olduğunda görmezden geldi." der.

"Tanrım. Biriyle yattın mı?"

"Hayır, yatmadım. Ama Sophie yattı."

"Cidden mi?" diye şaşkınlıkla soruyorum, fildişi gelinliğini giymiş gelini korkulukta somurturken buluyorum. "Kiminle yattı?"

"Lochlan." "Dün gece mi?"

"Sanırım düğün gecesini bekleyemedi." Gözleri yine İrlandalı gangstere takılıyor ve ben onu parmaklıklardan aşağı itmek istiyorum.

"Neden henüz yatağıma gizlice girip sikime tırmanmadın, Cassie?" Ona sessizce soruyorum, ona ne olduğunu bilmek istiyorum. Bize ne olduğunu.

"Neden odama tekrar girip amımı yalamadın ve üç pompa ile boşalmadın?" diye karşılık veriyor.

Siktir, bu çok alçakça bir darbe.

"Senin sikimde çığlık atarak boşalman için yeterince uzun süre dayandığımı hatırlıyorum."

Şimdi bana kızgınmış gibi bakıyor. "Hala videolarımı izleyip mastürbasyon mu yapıyorsun?"

"Evet," diye itiraf ediyorum. "Ama gerçek şey videolardan çok daha iyi. Dilimi ve seni dolduran büyük sikimi sevdiğini itiraf et. Onu boğazına soktuğumda da hoşuna gitmişti, değil mi?"

Kadın tek kelime etmeden uzaklaşıyor ve boş tabağını atmak için en yakın çöp kutusuna yöneliyor.

Sanırım bu bir hayır demek, belki de onu kızdırdığı için mutfakta oral seks konusunu açmamalıydım.

Ama sonra dönüp güzel kıcını sallayarak bana doğru gelir, göğüsleri güzelce sallanır ve "Belki" der.

Belki mi?

Evet demek için fazla gururlu, ama eminim ki "belki" dediğinde kastettiği tam olarak budur.

"Biliyorsun, anne babamız o kadar meşgul ki, birkaç dakika ortadan kaybolsak ikisi de farkına bile varmazlar," diye bilgilendiriyorum onu.

"Doğru, çünkü senin tek ihtiyacın olan birkaç saniye, değil mi Cole?"

"Ne kadar dayanabileceğimi çok iyi biliyorsun, Cassie. Ee, ne dersin? Dilimle ne kadar iyi olduğumu sana hatırlatabilirim."

"Tamam," diyor, sanki bu benim hayatımın en iyi seksi değil de, korkunç bir işmiş gibi. "Rose Bridal Suite'te aşağıda buluşuruz."

Tabii ki.

"Orada görüşürüz," diye kabul ediyorum ve hemen içeriye açılan kapıya doğru yönelip merdivenlerden aşağı iniyorum.

Kimsenin bana dikkat etmediğinden emin olmak için etrafa bir göz attım ve sonra merdivenlerden aşağı koşarak bu gül süitini bulmaya gittim.

Kapı açıldığında ve Cass içeri girdiğinde, geride kalan birkaç şeyi karıştırmaya bile zamanım olmadı. Kapıyı kapatıp kilitledi ve eteğini yukarı çekti. Ona dönünce, bana atladı, kollarını boynuma doladı ve bacaklarını belime doladı. Onun ani hareketine şaşırarak geriye sendeledim, ama tamamen onun istediği gibiydi. O dilini ağızma sokarken etrafa bakındım ve bizi en yakın sert ya da yumuşak yüzeye yönlendirdim. Herhangi bir yüzey. Şu anda zemin iyi görünüyor. Ama kanepe daha da iyi.

Yastıkların üzerine geriye doğru düşüyorum ve Cass üzerime çıkıyor. Öpüşmemizi kesmeden pantolonumu çıkarıyor ve sikimi dışarı çıkarıyor. Tamamen soyunmak için yavaşlamaması benim için sorun değil.

Külotunu yana çekip benim aletimi ıslak sıcaklığıyla hizalamaya başladığında, dudaklarımı onun ısırğan dişlerinden çekiyorum.

"Dur. Bekle. Prezervatif. Prezervatif alayım."

"Sorun değil. Seni şimdi içimde istiyorum," diyor ve daha fazla gecikmeden üzerime çöküyor.

"Bırak da... yalayayım... *siktir*," diye inlerim, çünkü parmaklarımla onu önce gerdirmemiş olmama rağmen, o sıırıslıklam ve çok dardır.

Çıplak amcığı bana sonuna kadar vurarak üç saniyeden fazla dayanmak hayatımın en büyük başarısı olacak.

Tanrı biliyor ki Cass, geçen sefer ona zar zor girip çıkarken bunu bana hiç unutmadı.

Ve o, bir at yarışı jokeyi gibi sert ve hızlı bir şekilde sikimi sürerken, birinci olmaya kararlı, bu neredeyse imkansız.

Çirkin ayak parmaklarını ve kıllı sırtları, hatta kıllı ayak parmaklarını düşünerek kendimi oyalamaya çalışıyorum. Ama zıplayan göğüsleri beni çağırıyor. İki elimle onları sıkmak için uzanıyorum ama kadın ellerimi itiyor ve sonra onları aynı derecede güzel olan kalçalarına yönlendiriyor.

Onu o elmas tıpanın sokulduğu yere götürmeyi düşünerek neredeyse boşalıyorum. Ama ben büyüğüm ve bu çok sıkı bir uyum olur. Çok, çok sıkı.

Kahretsin, boşalacağım, özellikle de Cass her aşağı doğru itişte sanki acı veriyormuş gibi çığlık atarken ve benim sikimi tamamen içine almak ona harika hissettirirken. O yavaşlamıyor, bu yüzden onun için iyi olmalı.

Neyse ki Cassie de rekor sürede bana sıkıca sarılıyor. O göğsüme yığılana kadar taşaklarımı patlamaktan alıkoyabiliyorum.

"Tanrım. Siktir!" Sonunda boşaldığımda inliyorum. O benim sikimin üzerinde otururken o kadar sert ve uzun süre boşaldım ki, yaptığımız pisliğin onun uyluklarından sızıp benim takım elbise pantolonuma ve onun elbisesine bulaşacağından endişeleniyorum.

Ama Cass, ben kendime gelmeden önce hızla üzerimden kalkar ve kendini temizlemek için mendil arar. Dağıtıcıdan birkaç tane alır, bacaklarının arasına sürer, sonra göğsüme atar.

"Bu sefer benden önce boşalmadığın için teşekkürler," diyor. Yanağıma iki kez eliyle şefkatle tokat attıktan sonra, odadan çıkıyor

odadan çıkıyor ve ıslak sikimin hala pantolonumdan dışarı çıktığını bilerek kapıyı açık bırakıyor.

Sallanan bacaklarımla ayağa kalkar, Cass'in kullandığı mendilleri kullanarak temizlenir, sonra sikimi pantolonuma sokarım.

O kadın benim sonum olacak.

Dante, kızını siktiğimi öğrenirse ya da annem korunmadan yaptığımı öğrenirse, kelimenin tam anlamıyla.

Cass doğum kontrol hapi kullanıyor olmalı. Aksi takdirde korunmazdı, değil mi?

Bu o kadar da şaşırtıcı değil, çünkü o gardiyanlarla çok... ilişki kuruyordu.

Bir kez olsun, o piçlere minnettarım, çünkü bu, onun kayganlığına gömüldüğümde benim için daha fazla zevk anlamına geliyor.

Tek bildiğim, o pisliklerle korunmadan sevişmemiş olması gerektiği.

Cole

Sophie'nin düğünündeki hızlı sevişmeden sonraki iki hafta boyunca, Cass bana eskisinden daha da soğuk davranıyor. Artık sadece dördümüz olduğumuz için, zoraki aile yemeklerinde benimle konuşmuyor, hatta bana bakmıyor bile: ben, annem, Cass ve Dante. Bu çok kötü olsa da, Ağustos sonunda yapmam gerekeni bildiğim için, bunu sürdürmemek, bunun sadece harika bir seksten daha fazlası olmasına izin vermemek muhtemelen en iyisi.

Cass'in odasına veya mutfağına yeni gardiyanlar da gelmiyor. En azından benim bildiğim kadarıyla. Hatta bir gece Dante'ye artık spor salonunda onun çalışanlarıyla çalışmadığını söyledi.

Neden böyle bir şeye razı oldu, hiç bilmiyorum. Muhtemelen Cass'in kendini daha iyi savunmayı öğrenmesine yardımcı olacağını düşündüğü içindir. Gerçekte ise, bir grup pisliğe, azgın kıızıyla yuvarlanma şansı verdi.

Cass beni ziyaret edecek kadar azgın değil. Ben de odasına tekrar girmeye çalışmadım. O tek seferlik bir şeydi. Beni isterse, nerede bulacağını biliyor. Sonuçta, onun aşağı kata gizlice inmesi, benim üçüncü kata gizlice çıkmamdan daha kolay.

Annemin beni Sophie ile tenis oynamaya zorladığı bir sabah dışında, günlerimin çoğunu uyuyarak geçiriyorum. Bu, annemin yeni kocasının hoşuna gitmedi, bu yüzden yakın zamanda tekrar gitmeyi düşünmüyorum.

Bir öğleden sonra, Cass'in videolarına bakarak gece geç saatlere kadar mastürbasyon yaptıktan sonra, penthouse'un ana katından gelen yüksek sesler ve kapıların çarpmasıyla uyanıyorum.

Düğünden bu yana buralarda yaşanan en heyecanlı olay olduğu için neler olup bittiğini öğrenmek için aşağı indim. Düğün bittikten sonra

Dante ve annem sürekli penthouse'da dolaşıyorlardı ve ben oradan ayrıldığımda korumalarım bana hiç rahat vermiyorlardı.

"Ne oluyor?" diye soruyor annem Dante'ye, onlar Dante'nin ofisinin yanındaki koridorda buluşurken, ben hala merdivenlerdeyim. "Sophie'yi duyduğumu sandım."

"Sen yaptın," diye mırıldanır Dante. "O evde ve o... Lochlan Dunne'ı öldüreceğim!"

Dante'nin bu adamı kızdığı için mi böyle söylediğini yoksa gerçekten mi kastettiğini bilmiyorum. Mafya kralını asla anlayamazsın.

"Ne oldu? Ne yaptı?" diye sorar annem, ben de kulak misafiri olurum.

"Sophie bana söylemiyor. Sadece ağlıyor ve durmuyor. Ona geri dönmemesi için bana yalvarıyor."

"Oh, hayır."

Dante iç çekerek ekliyor, "Benden hamilelik testi almamı da istedi." "Oh, lanet olsun," diyor annem.

"Evet," diye onaylar Dante. "Penthouse'da iki kadın görürseniz, onlar Lochlan'ın tuttuğu yeni korumaları. Sophie onlarla kendini güvende hissettiği için kalmaları için daha fazla para vermeyi teklif ettim."

"İyi, bu iyi," annem onayladı. "Yapabileceğim bir şey var mı? Aşağıdaki eczaneye gidip test alayım mı?"

"Evet. Bir düzine al. Sophie'nin her halükarda emin olmasını istiyorum."

"Tamam, hemen dönerim," diye kabul eder. Parmak uçlarına basarak Dante'nin yanağına bir öpücük kondurur ve kapıya doğru yönelir.

"Koruyucuları da yanına al, kelebek," diye bağırır

Dante. "Her zaman," diye cevaplar Sophie.

"Sophie ile her şey yolunda mı?" diye Dante'ye soruyorum, birinci kata çıktığımda. Şimdi, geçen sabah tenis oynarken gördüğüm kışındaki kemer izlerinden ona bahsetmediğim için kendimi suçlu hissediyorum. Çoğunlukla sessiz kaldım çünkü mafya kralıyla kızının kızı hakkında konuşmak istemedim ve ikinci olarak, nedense Sophie'nin o pisliği sevdiğini düşünüyorum, bu yüzden Dante kemer izlerine aşırı tepki gösterip onu öldürürse çok yazık olur.

"Hayır."

"Yapabileceğim bir şey var mı?"

Dante'nin çenesi gerilir. Kafasını sallar ve donar. Annemin az önce çıktığı kapıya bakarak, "Aslında, ofisimde seninle konuşmam gerek," der.

Siktir. Siktir, siktir, siktir. "Ah, evet, tabii."

Ya o benim ve Cassie'yi biliyorsa ve Lochlan'a olan öfkesini benden çıkaracaksa? Yani, bana olan öfkesi ve Lochlan'a olan öfkesi, çünkü onun tek kızını becerdiğimi öğrenirse cinayet işleyeceğini biliyorum. Tabii Sophie eve geri dönmediyse...

Mafya babasını ofisine kadar takip ediyorum ve o kapıyı arkamdan kapatıyor. Silahlı bir gangsterle baş başa kalmak hiç iyi bir fikir değil. İki muhafızdan çaldığım silahlardan birini taşımaya başlamalıyım. Sonra Dante diyor ki, "Otur. Annen geri dönmeden önce seninle bir şey konuşmak istiyorum."

"Tamam, tabii. Ne oldu?" diye soruyorum, korkmuş bir korkak gibi görünmemeye çalışarak. Cass'le iki kez oynadığımda sonuçlarının ne olacağını biliyordum ve hiç pişman değilim. Aslında, tek bir pişmanlığım var: ilk seferinde çok çabuk boşalmış olmam.

"Şöyle ki," diye başlıyor Dante, masasına yaslanarak. "Annen bu konuşmayı yapmamdan hoşlanmayacak, ama umarım ikimiz onu ikna edebiliriz. Tabii, eğer sen de istersen."

Tamam, şimdi kafam allak bullak oldu.

Dante, kravatının düğümünü çekiştirirken biraz gergin görünüyor, sonra devasa masasının arkasına geçip oturuyor.

"Lochlan Dunne, ben öldüğümde ya da şehirdeki yasal ve yasadışı işleri yürütmekten bıktığımda benim halefim olacaktı."

"Oh. Vay canına," diyorum şaşkınlıkla. "Her şeyi kızlarına bırakacağını sanıyordum."

"Kızlarımın tüm bunları idare edebileceğini mi düşünüyorsun?" diye soruyor, ellerini etrafımızdaki ofisi işaret ederek.

"Açıkçası hiçbir fikrim yok."

Cassie'nin tüm şehri, hatta muhtemelen eyaleti veya ülkeyi demir yumrukla yönetebileceğini görebildiğimi söylemiyorum.

"Şöyle bir durum var. Annen, mafya ile hiçbir ilişkin olmasını istemediğini açıkça belirtti."

"Evet, doğru. Yani, hayatım boyunca bana her konuda yalan söyledi ve beni Rus mafyasının bir parçası olmamam için babasından sakladı." Bunun için ona hala biraz kızgın olduğumu söylemiyorum. Annemi seviyorum.

Beni tek başına, hiçbir destek olmadan büyötmek için ne kadar fedakarlık yaptığını biliyorum, ama yine de ben büyüdüğümde bana gerçeğı söyleyebilirdi.

Daha da iyisi, babamın kim olduğunu bilseydi, o da bize yardım edebilirdi. Sanırım hayatımın bu kısmı, babasız büyüme konusunda da biraz kızgınım. Annem ben üniversiteye gidene kadar hiç kimseyle çıkmadı. Ve onun eski erkek arkadaşı Mitchell'ı asla hayranlık duyulacak veya rol model olarak görölecek bir kişi olarak görmedim.

"Bu yüzden, Vanessa'nın tereddütlerini tamamen anlasam da, ona yine de bu dünyanın bir parçası olmakla ilgilenip ilgilenmediğini sormak istediğimi söyledim," diye açıklıyor Dante.

"Nasıl bir parçası?" diye soruyorum.

"Benim varisim olarak, bir gün, muhtemelen yakında benim yerimi alman." Tanrım.

Siktir.

Tanrım.

"Uyuşturucu kaçakçılığı imparatorluğunu devralmamı mı istiyorsun?"

"Onu, kumarhanemi, mülklerimi ve diğer tüm işlerimi. Sen akıllı bir çocuksun, Cole. İşletme okuyorsun, değil mi?"

"Evet, ama ben küçük bir şirketi yönetmeyi hayal etmişim, bütün bir şehrin yeraltını değil."

"Yani ilgilenmiyor musun?"

"Öyle demedim. Sadece böyle bir şeyin mümkün olduğunu hiç hayal etmediğimi söyledim. Annem, büyükbabamın mafyası hakkında hiçbir şey bilmememi sağladı. Senin onun gibi olmadığını, senin bir etik kuralların olduğunu biliyorum, oysa o masum insanları öldürmekten çekinmezdi."

"Bu tehlikeli bir yaşam tarzı," diyor Dante, masasında parmaklarını birleştirerek yüzyılın en hafif tabiriyle. "Ama bence sen akıllı başında birisin, insanları hizada tutacak, onların liderin olmanı isteyecek kadar karizmatik ve acımasızsın."

Mafya kralından gelen bu, müthiş bir iltifattır. Bu bir tür tuzak mı?

"Ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Şu anda bir şey söylemene gerek yok," diye cevaplıyor. "Sadece düşün ve ben de annenle konuşayım. Sana teklif ettiğim için çok kızacak."

"Artık çocuk değilim. Onun beni her zaman korumak isteyeceğini biliyorum, ama bu benim kararım olmamalı mı?"

"Evet, senin kararın olmalı."

"O zaman geri döndüğünde seninle birlikte onunla konuşabilir miyim?" "Emin misin? İşler çirkinleşebilir."

Gülümseyerek ona, "Onunla başa çıkabilirim," diyorum.

"O zaman birlikte onu ikna etmeye çalışabiliriz. Bu fikri ilk kez ortaya attığımdan bu yana neredeyse bir yıl geçti. Aslında geçen yaz, Petrov'u ortadan kaldırmadan önce."

"Kahretsin," dedim, çünkü bu da başka bir sürprizdi. "O zamanlar beni neredeyse hiç tanıımıyordun.

Sadece bir kez mi görüşmüştük? Sonra da bombalama olayı oldu..."

"O konuya girmeyelim," diye sözünü kesti. "Sadece lider olarak sana karşı iyi hislerim olduğunu söyleyeceğim. Anlaşılması kolay birine benziyorsun, ama gerektiğinde dişlerini gösterebilecek birisin bence."

"Ah, teşekkürler, sanırım."

"Sen annenin oğlu gibisin. O, cehennemi yaşamış sert bir kadın. Eminim bu özelliğini ondan almışsındır," diye cevaplar. "Onun önünde bunu asla söylemem, ama sende büyükbabanın kanı da var. Sorun çıkarmaya çalışan bazı Rus kalıntıları, Yuri Petrov'un torununun bir gün benim yerimi alacağı fikrine sevinmiş olabilirler."

"Onu öldürdükten sonra seni pek sevmediklerini mi düşünüyorsun?"

"Beni hiç sevmiyorlar. Beni henüz öldürmeye çalışmadıklarına şaşıyorum."

"Şaka yapmıyorsun."

"Benden emir almaya tahammül edemeyenlerin toparlanıp kasabayı terk etmelerine izin verdim. Bu, Rusların yaklaşık yarısıydı. Kalanlar da şüphesiz hala mutsuzlar. Senin yardımıyla, kurtarılmaya değer bir şeyler olabilir. Barlarında ve restoranlarında çok sayıda insan çalışıyor. Ayrıca, tüm bu yasal işletmeler aracılığıyla yasadışı fonlar yönetmenin sağladığı avantajları kaybetmek istemem."

"Tamam, işin yasadışı tarafı hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diye dürüstçe söylüyorum.

Gülümseyerek, "Güven bana. Öğrenemeyeceğin bir şey değil," diyor.

"Eczaneyi temizledim. Oradaki her türlü test ve markayı satın aldım," diyor annem, Dante'nin ofisine dalarak, kapı kapalıyken onu rahatsız etmenin

Sonra masanın diğer tarafında oturan beni görür ve kaşları açık sarı saç çizgisine kadar yükselir. "Cole? Burada ne yapıyorsun? Sophie'ye olanları duydun mu? O İrlandalı adamı ona zarar verdiği için dövmek isterdim."

"Cole aslında benimle bir şey konuşmak için buraya geldi," diyor Dante. "Ona benim varisim olmakla ilgilenip ilgilenmediğini sordum."

"Ne yaptın sen?" diye bağırır annem, elindeki çantayı yere düşürür.

"Sakin ol, kelebek." Dante sandalyesinden kalkıp masanın etrafından ona doğru yürüdü. "Onun bu dünyanın bir parçası olmasına karşı olduğunu biliyorum..."

"Yirmi yıl boyunca onu babamdan uzak tutmak için elimden gelen her şeyi yaptım! Bu konuda ne hissettiğimi biliyordun."

"Evet, geçen yıl ilk kez bahsettiğimde senin ne hissettiğini biliyordum, ama Cole'un ne hissettiğini bilmiyordum," diye cevaplar Dante. "O artık yetişkin bir adam. Artık kendi kararlarını vermeyi hak ediyor."

Annem, kocası savaş açmış gibi alaycı bir şekilde güldü. "Asla. Asla olmayacak."

Şimdi ayağa kalkıp ben de fikrimi söyleyeceğim. "Bunu istiyorum anne. Önemli bir şey değil."

"Önemli değil..." Avuçlarını yüzüne sürter ve "Bunun önemli olmadığını düşünmen, mafya hakkında ne kadar az şey bildiğini gösteriyor. Hiçbir şey. Hiçbir şey bilmiyorsun!"

"Ama öğrenebilirim."

"Hayır. New York'taki okulda öğrettiklerinden başka hiçbir şey öğrenmeyeceksin."

"Kelebek," diye başlar Dante, ama kız ona bir bakış atar ve Dante ağzını kapatır.

"Nasıl yapabildin? Nasıl arkamdan onunla bu konuyu konuşabildin? Ben, kalbi kırık kızın için hamilelik testi aramaya gitmişken!"

"Benim ve kızlarım için yaptığın her şeye minnettarım, biliyorsun. Ama bu konuyu ciddi olarak düşünmeye başlamam gerekiyor. Ben öldüğümde geride milyar dolarlık bir imparatorluk kalacak."

Bir milyar doların ne demek olduğunu bile anlayamıyorum. Bu, hayal edebileceğimden çok daha fazla bir rakam.

"Güvendiğim biri onu yönetmek zorunda, yoksa birçok insan işsiz kalacak ve ailelerini geçindirme imkanlarını kaybedecek. O zaman şehir,

çocukları hastaneye ve mezarlığa gönderen türden uyuşturucularla dolacak. Bunun olmasını istemiyorum ve senin de istediğini sanmıyorum.”

"Tabii ki, iğrenç uyuşturucu satıcılarının Vegas sokaklarını ele geçirmesini istemiyorum. Ama oğlumun da bu işi yönetmesini istemiyorum!" diye öfkeyle söylüyor. "Peki ya Cass?"

Dante, sanki yüzüne yumruk atılmış gibi bir adım geri çekildi. "O ne olacak?" diye sordu yumuşak ve sakın bir sesle.

“Neden bu konuyu kendi kızınla, kendi kanından olan kızınla konuşmuyorsun? Cass akıllı bir kız, çok sert ve tanıdığım çoğu erkekten daha acımasız. Güvenlik görevlileriyle antrenman yapıyor ve muhtemelen silahsız olarak kendi elleriyle yarım düzine adamı alt edebilir.”

"Bu biraz abartılı," der Dante, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Evet, Cass güçlü ve göğüs göğüse dövüşte kazanabilir, ama bu onun... duygusal olarak yasal bir işi yürütebilecek durumda olduğu anlamına gelmez, hele ki insanların özel bir şekilde ele alınması gereken yasadışı bir işi."

"Peki, Cole'un böyle bir şey için duygusal olarak donanımlı olduğunu mu düşünüyorsun?"

Dante ona bakıp dişlerini sıkar. "Ne demek istediğini anlıyorum, kelebek. Cinsiyetçi davranmıyorum."

"Oh, gerçekten mi? Çünkü öyle görünüyor, Dante. Lochlan Dunne'in varisin olmasını istedin, şimdi de Cole'un, ama kendi kızlarını hiç düşünmedin."

"Çünkü onlar kız! Güçlü erkekleri diz çöktürebilecek kadınlar değil, kızlar."

"Cass yapabilir," diyor annem basitçe. "Aslında, onu buraya getirip bu sohbe katılmasını sağlamalıyız." Annem cebinden cep telefonunu çıkarıp yazmaya başlıyor.

"Sakın bunu yapmaya kalkışma," diye Dante onu uyarır.

"Yani, benim iznim olmadan oğlumla konuşman sorun değil, ama ben senin kızını buraya davet edip tüm bunlar hakkında ne düşündüğünü soramam mı?"

Bir dakika sonra, kapı hızla çalınır.

"Vanessa," Dante, çok sinirli olduğu için ona takma adını değil, gerçek adını kullanarak homurdanır.

Annem kapıya doğru yürür ve kapıyı sonuna kadar açar. "Gir içeri Cass. Az önce senin hakkında konuşuyorduk ve bu konuşma seni de ilgilendirdiği için en azından bu konuşmaya katılabilmen gerektiğini düşündüm."

Cass'in soluk yeşil gözleri biraz büyür, sonra bana bakar. Kafamı hafifçe sallayarak, bunun onun düşündüğü gibi bir şey olmadığını belirtirim. Ailelerimiz, onların arkasından seviştiğimizi öğrenmemiştir.

"Ne oldu?" diye sorar, nefesi kesilmiş gibi. "Sophie'nin ağlayarak eve gelmesinin sebebi bu mu?"

"Kız kardeşin şu anda zor bir dönemden geçiyor. Ona karşı öfkeli bir cadaloz gibi davranmamaya çalış," diyor Dante, annemin öfkeyle homurdanmasına neden oluyor. "Ne?" diye soruyor ona.

"Cole'a da Sophie'ye öfkeli bir cadaloz gibi davranmamasını söyledin mi?"

"Hayır, çünkü o, insanlar zor durumda olduğunda aktif olarak onlara vurmaya çalışmıyor ya da bundan zevk alıyor gibi görünmüyor."

"Senin yaptığını mı düşünüyorsun?" Cass inanamadan sordu. Nedenini bilmiyorum ama bu doğru.

"Sophie savunmasız ve o da..."

"Hamile kalmış olabilir," diyor Vanessa Dante'nin sözünü tamamlayarak. Yerdeki atılmış eczane poşetini alıp, "Onun için bazı testlerimiz var," diyor.

"Oh," diye cevaplar Cass, kaşlarını çatarak. "Ben... ona testleri yaptırmasında yardım edebilirim." "Onu daha kötü hissettireceksen olmaz," der Dante.

"Yapmam. Yemin ederim." Sesi samimi geliyor, ki bu... tuhaf. "Çok naziksin Cass," diyor annem. Sonra, "Asıl konuya dönelim. Seni buraya çağırmamızın nedeni. Baban, öldüğünde aile işini kimin devralacağını düşünüyor."

"Öleceğim demedim," diye homurdanır Dante. "Belki de seninle daha fazla zaman geçirmek ve omuzlarımdaki yükü hafifletmek istiyorum."

"Oğlumun pahasına olmaz, olmaz!"

"Ne?" Cass, ne olup bittiğini anlamaya çalışır gibi ikisinin arasında bakışlarını gezdirir. Ama bana bir daha bakmaz. Bu kız, bazen sana kendini bir bok parçasıymışsın gibi hissettirir, aynı zamanda da hiç var olmamışsın gibi. Bu çok zor bir numara.

Dante boğazını temizler ve şöyle der: "Lochlan her şeyi mahvettiği için, benim varisim olmayı unutabilir. Tabii ki, benim paramı ele geçirmek için beni öldürmeye kalkışmayacağını da söyleyemem. Artık geçerli bir seçenek olmadığı için, Cole'a bu işi öğrenmek isteyip istemediğini sordum."

"Cole mı?" Cass tekrarlar ve yine adımı pislikle lekeler. "Cole'un varisin olmasını mı istiyorsun? Neden? Neden ben değilim?"

"Seni seviyorum Cass. Bunu biliyorsun," diye başlar Dante. "Ve seni korumak için her şeyi yaparım..."

"Yani, oğlumu tehlikeye atarak onu güvende tutacaksın," diye araya girer annem.

"Hepsi tehlikede, Vanessa! Hepimiz her zaman tehlikede olacağız. Bu bir gerçek."

"Biliyorum Dante! Ama Cole'u sorumlu yapmak, sırtına dev bir hedef tahtası çizmek olur. Belki Sophie ve Lochlan bir çözüm bulurlar."

"Hayır. Siktir et. O orospu çocuğu benim için öldü, Sophie onu mucizevi bir şekilde affetse bile."

"Yani, beni değil de Cole'u mu seçtin?" diyor Cass. "Neden? Erkek olduğu için mi?"

"Cinsiyeti bununla hiçbir ilgisi yok."

"Saçmalık," diyor Cass ve annem aynı anda.

Dante ikisine de sert bir bakış attı. "Açıkçası Cass, senin sorumluluk almaya ilgi duyacağını düşünmemiştim."

Cass öfkeyle nefes alır ve kollarını, yüzümü gömmek istediğim dolgun göğüslerinin üzerinde kavuşturur. Ya da sikimi. Onunla oynadığımız zamanlarda ikisini de yapma fırsatı bulamamış olmam çok yazık.

"Başka ne yapacağım? Çıkmama ya da dışarı çıkmama izin vermiyorsun. Bütün gün spor salonunda antrenman yapıyorum. Hepsi bu. Hayatım bundan ibaret. Ve daha fazlasını istiyorum. Şirketlerini, yasal olanları ve uyuşturucu kaçakçılığını nasıl yöneteceğimi öğrenmek istiyorum."

"Öyle mi? Ciddi misin?" diye sorar Dante. "Yoksa sadece Cole'un benim halefim olmasını istemiyor musun?"

"Onun yapabildiği her şeyi ben daha iyi yapabilirim. Bana şans verersen sana bunu kanıtlarım."

"Bence ona bu şans vermelisin Dante." Annem gözlerini bana diker. "Cole da bunu yapmakta ısrar ediyorsa, bırak ikisi bunun için mücadele etsin."

"Kendi oğlun yerine Cass'i destekleyecek misin?" Dante ona sorar.

"Evet. Cass da en az onun kadar yetenekli."

Küçük sürtük "Teşekkürler, Vanessa" derken ben alaycı bir şekilde gülerim.

"O sadece değerli oğlunu tehlikeden uzak tutmak için senin kazanmanı istiyor," diye Dante ona bilgi verir.

"Tek neden bu değil. Bence Cass, ona bunu kanıtlama şansı verirsen, bunu yapabilecek kapasitede."

Nedense, kendi annem ve benim için ateş eden kızla birlikte Dante'nin tarafında buldum kendimi.

Cass'i tanıyorum. İyi gününde bile acımasızdır. Bu kadar büyük bir şey söz konusu olduğunda? Kazanmak için ne kadar ileri gideceğini kimse bilemez. Havuzda onunla dalga geçtiğim için beni boğmak üzereydi.

"Ee, Dante, ne diyorsun?" diye sordu annem. "Cass'e kendini kanıtlama şansı verecek misin, vermeyecek misin?"

Adam volkan gibi patlamak üzereymiş gibi görünüyor. "Peki," dişlerini sıkarak söylüyor. "Cole okula dönene kadar, önümüzdeki iki ay boyunca Cole ve Cass'e kendilerini kanıtlama şansı vereceğim. Yazın sonunda, ikisinden birini halefim olarak sececeğim."

"Nasıl?" diye sorar Cass. "Kendimizi nasıl kanıtlayacağız?"

"Henüz bilmiyorum. Muhtemelen her iki dünyada da bir dizi zorlukla karşılaşacak ve nasıl başa çıktığınızı göreceğim."

"Ve her mücadelenin hakemi başka biri olmalı," diye annem söz alır. "Aksi takdirde adil olmaz."

"Tamam, her mücadelede kararı verecek bir dış jüri bulmanın bir yolunu bulurum. Yaz boyunca en çok kazanan kazanır, tartışma yok, itiraz yok. Anlaştık mı?" diye sorar, anneme bakarak.

"Cass ve Cole da kabul ederse, kabul," dedi

annem. "Bana uyar," dedi Cass.

"Evet, benim için de sorun yok."

"O zaman karar verildi," diye cevaplar annem. "şimdi, Cass, sen ve Cole, bana ve babanıza biraz yalnız kalmamıza izin verir misiniz?"

İkimiz de kolayca kabul ediyoruz, çünkü onların arasında çıkacak kavganın ortasında kalmak istemiyoruz.

Annem Cass'e hamilelik testlerinin bulunduğu poşeti uzatır ve koridora çıkıp ofisin kapısını kapattığımız anda bağırışlar başlar.

"Siktir," diye mırıldanırım.

"Merak etme, Vanessa kendi başının çaresine bakabilir," diyor Cass geri çekilirken.

"Ben daha çok Dante'nin gözlerinin oyulmasından endişeleniyordum." Cass'in dudaklarının neredeyse gülümsemeye başladığını görüyorum.

"Onların bizim için böyle kavga etmelerine izin vermek yanlış mı?" diye soruyorum ona.

"Bunu durdurmak istiyorsan çekilebilirsin." "Ben mi? Sen çekil."

"Sen iyi bir adamsın, bu da gangster olmak için gereken özelliklere sahip olmadığın anlamına gelir," diyor Cass.

"Ama sen öylesin, çünkü sen öfkeli bir kaltaksın, değil mi?"

"Sen bu ailenin bir parçası bile değilsin!" diyor merdivenlere çıkarken.

"Siktir git." Bu, bana söylediği en acımasız sözlerden biri.

Elini korkuluğa koyarak durup bana dönüp baktı. "Bu... Sadece babamın kanından olmadığın anlamında söylemedim. Aynı zamanda hiç yanımda olmadığın anlamında da söyledim. Sonbaharda New York'a geri döneceksin."

"Bunları biliyorum. Ama New York sonsuza kadar sürmeyecek. Mezuniyetime sadece bir yıl kaldı. Ve inan bana, Dante'nin benim iyi bir lider olacağımı düşünmesinin tek nedeninin Yuri Petrov'un torunu olmam olduğunu çok iyi biliyorum."

"Bu övünecek bir şey değil. Yuri, babamın elinde yavaş yavaş ölmeyi hak eden bir pislikti."

"Biliyorum. Onunla akraba olmaktan gurur duymuyorum. Sadece Dante'nin adamlarının onu değil, beni ve kesinlikle seni takip etmeyi tercih edeceklerine inandığımı belirtiyorum."

"Sen bir pisliksin."

Ona göz kırptım. "Sen benim pisliğimi seviyorsun."

O buna cevap veremeden, ofisten yüksek bir çarpma sesi geliyor.

"İyi olup olmadıklarını kontrol edelim mi?" diye soruyorum. Ama ikimiz de harekete geçmeden önce, koridordan gelen başka sesler beni Cass'in peşinden merdivenlere çıkmaya zorluyor.

"Sanırım şimdiden barışma seksi yapıyorlar," diye mırıldanır Cass merdivenleri çıkarken.

"Çok hızlı oldular."

Cass burun kıvrır. "Sen kadar hızlı değil, ama evet."

"Tanrım. O küçük olayı bana hiç unutturmayacaksın, değil mi?" diye sorarım ve sonra yüzümün önünde sallanan kışına bir tokat atarım.

"*Küçük* kelimesini ekleyen sensin."

"Bu, beni suçlayabileceğin bir kelime değil, o yüzden deneme bile."

Omuzlarını geriye atarak, "Her neyse. Sikiinin bir daha bana yaklaşmasına izin vermeyeceğim." der.

O üçüncü kata çıkmaya devam ederken, ayaklarım ikinci katın sahanlığında donar. "Öyle mi?" diye sorarım, hayal kırıklığımın belli olmaması umuduyla.

"Evet. Artık benim
düşmanımsın." "Düşmanım mı?"
diye tekrar ediyorum.

"Doğru." Omzunun üzerinden bana bakarak, plastik poşeti göğsüne çekip şöyle dedi: "Senden daha önemli işlerim var. O yüzden oyunlar başlasın."

"Kazanma şansın yok Cassie ve bunun cinsiyetle bir ilgisi yok. Ben üç yıldır işletme okuyorum, sen ise ne yapıyorsun, minderlerde gardiyanlarla oynayıp buna antrenman mı diyorsun? Eğitimcilerini de sikiyor musun?"

"Sen bir pislisin. Eğitimcim yetmiş yaşında falan."

"Ne olmuş? O kadar seçici olduğumu sanmıyordum."

"Seni içime aldığım için, belli ki değilim," diye cevapladı.

Ve son sözü ona bıraktım, bir daha benim sikimi yanına yaklaştırmayacağı konusunda ciddi olmadığını umarak.

Cass

O akşam yemeğinden önce Sophie, hepsi negatif çıkan hamilelik testleri yaptı, tüm penthouse'un duyabileceği kadar yüksek sesle kocasına bağırdı ve sonra tüm Vegas'ın duyabileceği kadar yüksek sesle onunla barıştı. Sophie'nin çığlıkları ve Lochlan'ın yüksek sesli küfürlerinden kaçmak için kulaklıklarımı takıp spor salonuna inip koşu bandında koşmak zorunda kaldım.

Matın üzerinde esneme yapıyorum, yani sırt üstü yatıp tavana bakarken kulaklarımda sağır edici rock müziği çalıyor, tam o sırada Vanessa'nın yüzü üstümde beliriyor.

Müziği duraklatmak için kulaklıklarımdan birini çıkardım. "Cass, biraz konuşabilir miyiz?" diye sordu.

"Tabii, olur," diyorum. Oturup dizlerimi göğsüme çekiyorum.

Vanessa devasa mavi bir egzersiz topunu yuvarlar ve üzerine oturur. Minyon kadın, babamla tartışıp sonra barıştıklarından sonra hiç de kötü görünmüyor. Sanki cehennem kopmuş ve bugün penthouse'daki herkes kavgaya edip sevişiyor gibi.

Ama ben ve Cole hariç.

Ona bir daha asla yapmayacağımı söylerken ciddiydim. Hayata geçirmek için milyonlarca farklı planım var, ilk olarak babamı Cole yerine beni varisi yapmaya ikna etmekle başlayacağım.

"Sadece Cole'u korumak için bu yarışmayı kazanmanı istemediğimi bilmeni istedim. Tabii ki seni de korumak istiyorum," diye açıklıyor.

"Anlıyorum."

"Ciddiyim Cass. Dante seni bu dünyanın en kötü yönlerinden korumuş. Bu kadar tehlikeli, bu kadar şiddet içeren bir şeyin parçası olmak istediğinden emin misin?"

"Eminim," diyorum ona dürüstçe. "Ben... bunu sandığından daha çok istiyorum." Ve sonra, sözler boğazımı yaksa da, ekliyorum: "Beni bu konuşmaya davet ettiğin ve babamın bana da bir şans vermesini ısrarla istediğin için teşekkür ederim."

Küçük bir gülümsemeyle şöyle diyor: "Sen güçlü ve zekisin. Koleje gitmemeyi seçmiş olsan da, Cole kadar zekisin. Sadece benim ne düşündüğümü bilmeni ve sana yardım etmek için burada olduğumu bilmeni istedim."

"Gerçekten oğlunu yenmeme yardım etmeye çalışacak mısın?" diye şaşkınlıkla soruyorum. "Elbette. Neye ihtiyacın olursa."

Başımı sallayarak, ona gerçeği soruyorum. "Sence babamın benim onun yerini almama izin verme ihtimali var mı?"

"Kazanırsan, mecbur kalacak," diye cevaplar ve ayağa kalkar. "Bunu sağlayacağım ve yarışmaların adil olmasını ve tarafsız kişiler tarafından değerlendirilmesini de sağlayacağım."

"O zaman onlara yeteneklerimi kanıtlamak için sabırsızlanıyorum," diyorum ona. "Ben de."

O gece, dördümüzün katıldığı aile yemeğinde babam şöyle diyor: "İlk yarışman için fikirler üzerinde çalışıyorum. Umarım yakında başlayabiliriz. Önce Sophie ve Lochlan arasında her şeyin yoluna girdiğinden emin olmak için birkaç gün beklemek istiyorum."

"Barışmış gibilerdi," diyorum.

"Sophie Lochlan'ı köşeye sıkıştırdıktan sonra," diye ekliyor Cole kıkırdayarak. "O konuyu konuşmak istemiyorum," diye tersliyor babam.

"Baban, Sophie'nin onun önünde Lochlan'a 'baba' dediği için hâlâ biraz sinirli," diyor Vanessa kız gibi kıkırdayarak.

"Tanrım," diye mırıldanır Cole ve ardından kıkırdar. "Kelebek..."

Sesindeki uyarıyı dikkate alan Vanessa, gülmesini bastırmak için dudağını ısırır. Ben de gülümsememi peçeteyle saklarım.

Şimdi planımın bir sonraki kısmını gündeme getirmek için uygun bir zaman olduğunu düşünerek babama, "Sophie'nin evliliği bir aydan fazla sürebilecek gibi görünüyor, artık benim aşk hayatımdan bahsedebilir miyiz?" diyorum.

"Ne?" Babam homurdanırken, Cole su yudumlarken boğulur. "Senin flört hayatın yok ki."

"Doğru," diyorum ona. "Yok. Henüz yok. Flört etmeye başlamak istiyorum..."

"Hayır." Babam, sanki konuşma bitmiş gibi tek kelimeyle cevap verdi.

"Dante," diye başlar Vanessa. "Cass, birkaç randevuya çıkacak kadar ona güvenmezsen, imparatorluğunu devralabileceğini sana nasıl kanıtlayabilir?"

"Hoşuma gitmiyor." Babam başını sallar ve bana bakar. "Sen benim tek varlığımın. Sana bir şey olursa..."

"Madison kaçtı ve Sophie'yi aceleyle evlendirdin diye Cass'i sonsuza kadar bu çatı katında kilitli tutamazsın," diyor Vanessa, sadece onun yapabileceği şekilde babama yüklenerek.

"Sophie'nin evliliğini ayarladığım için beni asla affetmeyeceksin, değil mi, kelebek?"

"Sophie bir yıl sonra mutlu bir evlilik yapmış olursa, evet," diye dürüstçe cevaplar.

"Öyle olmasını umalım," diye mırıldanır. "Peki, benim flört etmem konusunda," diye tekrar başlıyorum.

Cole'un kafamın yanına dik dik baktığını hissedebiliyorum, sanki kafası karışmış ve sinirlenmiş gibi. Belki de onu ele vereceğimi düşünüyor. Ya da belki de benim başka erkeklerle çıkmamdan hoşlanmıyor. Onun kıskançlığından hoşlanıyorum ama bu onu ilgilendirmez. "Şuna ne dersin baba, çıktığım erkekleri senin seçmene izin vereceğim."

"Çıktığın kişiyi benim seçmeme izin mi vereceksin?" diye tekrarlar, sanki bu bir tür tuzakmış gibi.

"Evet. Bana birini ayarla. Senin onayladığın herhangi birini, yemin ederim şikayet etmeyeceğim."

Cole'un dizi uyluğumun yan tarafına çarptı ama onu görmezden geldim.

"Tamam," der babam, çok çabuk ve kolayca kabul eder. "Ben kimseyi seçmiyorum."

İç çekerek, "Baba, lütfen. Sophie için Lochlan'ı seçtin ve bugün onunla oldukça mutlu görünüyordu," diyorum.

Babam, sanki kız kardeşimin mutluluğunun sesini kafasından tamamen silmeye çalışır gibi şakaklarını ovuşturur.

"Bana iyi bir uzlaşma gibi geliyor," diyor Vanessa. "Cass'le kumarhaneden ayrılmalarına izin vermeden önce her iki erkeği de iyice inceleyebilirsin."

"Onun buradan ayrılacağından kim bahsetti?" diye homurdanır.

"Tamam, burada kalıp Cass'in yatak odasında birbirlerini tanıyabilirler," diye gülümseyerek cevaplar Vanessa.

"Penthouse'dan çıkacaklar," diye düzeltir babası hemen. "Bunu... düşüneceğim"

"Teşekkürler."

"Aradığın belirli bir kriter var mı?" Vanessa,
. Sanırım düğün hazırlıkları bittiği için artık yapacak pek bir şeyi kalmadı.

"Zengin ve çok iyi güvenliği olan biri," diye babam benim yerime cevap veriyor.

"Tabii," diye onaylıyorum, çünkü güvenlik konusunda taviz vermeyeceğini biliyorum ve bu, parasız erkeklerin sahip olabileceği bir şey değil. "Ve tabii ki çekici," diye ekliyorum. "Tabii ki," diyor Vanessa, gözlerini devirerek. "Ama senin tipin nedir, Cass?"

tipin nedir, Cass?"

"Oh, şey, benim bir tipim yok."

Cole burun kıvrır ve öksürük gibi göstermeye çalışır. Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum: Benim bir sürtük olduğumu, bu yüzden seçici olmadığımı. Ya da gardiyanlardan hoşlandığımı.

Onu görmezden gelmeye devam etmeye karar veriyorum, bundan sonra da öyle yapacağım.

Sonunda umarım ipucunu anlar.

Cole ipucunu anlamaz.

Hatta, o gece geç saatlerde odama zorla girer. O odaya daldığında, ben hala uyanık bir şekilde başucuna yaslanmış, telefonumda gizli tarayıcıda biraz araştırma yapıyorum.

"Ne oluyor Cassie?" diye soruyor, yatağın ayak ucunda dururken.

"Ne neydi?" diye masumca soruyorum, arama sekmelerini kapatırken, ona bakmaya bile tenezzül etmiyorum.

"Neden babandan senin için çıkacak erkekleri seçmesini istedin?"

"Çünkü sen korumalarımı istifa etmeye ikna ettin," diye hatırlatıyorum ona. "Ayrıca, hiç akşam yemeğine çıkma ya da insanların randevularda yaptığı diğer şeyleri yapma fırsatım olmadı."

"Sevişirler Cassie, insanlar randevularda bunu yapar."

"Oh, peki, bu mükemmel," diyorum ona sırtarak. "Ve ben sadece çıkıp sevişmek istemiyorum. Bir koca istiyorum." Sonunda, yatak odamda duran

kibirli piç kurusuna baktım.

"Koca mı? Kafan mı güzel?" diye bağıırır. "Hadi ama Cassie..."

Yatağın ayak ucuna tırmanıp diz çöküyor, ama ben başımı sallıyorum. "Yapma, Cole. Daha önce söylediğimde ciddiydim. Biz düşmanız. Seninle bir daha sevişmeyeceğim. Bitti. Ve benim adım Cass. Cassie beni köpek gibi hissettiriyor."

"Bu hiç mantıklı değil," diyor ve yerinden kıpırdamayı reddediyor. Gitmesi gerekiyor ve hem de hemen. Sarışın ahmak, neredeyse çıplak bir şekilde yatağında diz çökmüş halde çok cezbedici görünüyor.

"Bana mantıklı geliyor. Cassie, Lassie gibi geliyor kulağa."

"Ne demek istediğimi biliyorsun! Senin lanet olası adından bahsetmiyordum. Neden birdenbire bir koca istediğini kastettim."

"Sana bir açıklama yapmak zorunda değilim," diyorum. "Şimdi odamdan çık."

"Peki," diyor yataktan kayarak ayağa kalkarken. "Ama unutma, sen erkeklerle çıkıyorsan, ben de istediğim herhangi bir kadınla çıkabilirim. Neyse ki, annemin benim için randevu ayarlamasına ihtiyacım yok."

Adi herif. Tam bir adi herif.

"Babam, gardiyanlar ve eğitimcim dışında hiçbir erkeğe yaklaşmama izin vermiyor!" diye ona, gerekenden daha yüksek sesle bağıırıyorum. En azından Sophie artık burada yaşamıyor, duyamaz. Patlamamın bir kısmı, Cole'un bir sürü rastgele kadınla yattığı düşüncesinden kaynaklanıyor olabilir.

"Evet, muhafızlarla ne kadar iyi sonuçlandığını gör." "Siktir git, Cole. Defol."

O gerçekten dediğimi yapıp gittiğinde, onu geri çağırma istiyorum.

Bu çok aptalca. Onu istememeliyim. Vegas'a döndüğünden beri başımın belası olmaktan başka bir şey yapmadı.

Ve şimdi, o sadece üvey kardeşim değil, aynı zamanda rakibim. Harika seksten ne kadar zevk alsam da, şimdi geleceğe odaklanmam gerekiyor ve o gelecekte Cole'un yeri yok.

Cole

Dante'ye Cass'i bir erkekle çıkmaya, hatta evlenmeye ikna edip etmeyeceğini sormak için birkaç gün beklemem gerekiyor.

Ertesi gün Lochlan'ın evinde işler sarpa sardı. Sophie, Lochlan'ın üvey kardeşi Flynn tarafından neredeyse öldürülüyordu. Flynn, bir yıl önce birçok insanın ölümüne neden olan kumarhane bombalamasından ve Sophie'ye yapılan drone saldırısından da sorumlu olduğu ortaya çıktı. Ayrıca, Lochlan'ın uçağını düşürmek için patlayıcı drone'lar gönderdi, ama uçak havaalanından hiç kalkmadı.

Dante ve Eli, Flynn'i tüm ayrıntıları öğrenmek için "sorgulamaya" yardım etmeyi seve seve kabul ettiler. Bu pislik, ölmeden önce her şeyi bölge savcısına itiraf etti.

Görünüşe göre Dante bugün beni ofisine bu yüzden çağırdı. "Sophie nasıl?"

Dante'nin masasının karşısındaki her zamanki yerime oturunca soruyorum.

"Hala sarsılmış ve iyileşiyor.

"Hâlâ sarsılmış durumda ve iyileşiyor. Şanslıydı. Lochlan'ın ve Sophie'nin korumaları şanslı değildi, ama birkaç tanesi kurtulacak."

"Onu güvende tuttukları için iyi olmuş."

"Hâlâ Flynn'in aletini bıçakladığına inanamıyorum."

"Hadi canım," diye gülerek katılıyorum. "Orada kan kaybından ölmemesine şaşırdım."

"Lochlan ona tıbbi yardım yapılmasına izin verdi, ama sadece konuşacak kadar hayatta kalması için. Ve konuştu da," Dante, uzun boylu yönetici koltuğuna başını yaslayarak diyor. "Flynn bize tüm saldırılarını Rusların finanse ettiğini söyledi."

"Ruslar mı? Size isim verdi mi?"

"Hayır. Onları tanımadığını iddia etti ve Eli onu o kadar çok incitti ki, tanısaydı isimlerini verirdi. Flynn, sadece telefonla konuştuklarını

sonra ona para transfer ettiklerini söyledi," diyor bana. "BT ekibim, o pislikleri bulmak için telefon ve banka kayıtlarını inceliyor."

"Umarım bir ipucu bulursun."

"Eğer bulamazsam, Ruslara onların bir sonraki patronu olabileceğini söyleyerek aralarına sızmanı isteyeceğim."

"Ne zaman ve nerede olacağımı bana bildir."

"Bunu hallediyorum. Şimdilik rahat bir şeyler giy. İlk görevin bir saat sonra."

"Öyle mi?"

"Cass'in güçlü olduğu alanda başlayacağım: göğüs göğüse dövüş. Bu mücadelede onu yenemezsen üzülme. Kendini kanıtlamak için başka birçok fırsatın olacak."

"Müsabaka ne olacak?"

"İkiniz de Cass'in dövüş sanatları hocası Saul'a karşı mücadele edeceksiniz. En uzun süre dayanan ve onu etkileyen kazanır."

Cass ile doğrudan dövüşmek zorunda kalmayacağım için çok şükür. O beni yaralayacak olsa bile, kazara ona zarar vermek istemiyorum. Ve kesinlikle, dövüşürken babasının beni sertleşirken görmesini istemiyorum.

Bu da beni ona sormak istediğim soruya getiriyor. "Cass'i rastgele erkeklerle randevulara çıkarmayacaksın, değil mi?"

İç çekerek başını sallar ve "Vanessa potansiyel adayların listesini hazırlamama yardım ediyor. Bu, diğer seçenekten sadece biraz daha iyi." der.

"Alternatif ne?"

"Cass'in penthouse'a ayak basan her erkekle yatması," diye cevaplar, kızını iyi tanıyan biri olarak. "Onun Eli'nin yanına yaklaşmasına izin vermektense, sikimden bıçaklanmayı tercih ederim."

"Eli mi?" diye şaşkınlıkla soruyorum. Şimdi o söyledi de, o psikopat gerçekten de penthouse'da yaşıyor. Her zaman ortalıkta dolaşıyor, bu da onu Cass'in pençelerini geçirebileceği kolay bir av haline getiriyor.

"Eli bir sadist. Kızlarımın yanına yaklaşmasını istediğim son kişi o."

"Şaka yapmıyorsun," diye katılıyorum. "Peki, kızının yanına kimi yaklaştırırsın?"

"Ben de bunu çözmeye çalışıyorum. Vanessa'nın da bunu uzun süre ertelememe izin vermeyeceğini hissediyorum. Her döndüğümde o ve Cass bana karşı birleşiyorlar."

Ben de aynen öyle hissediyorum.

Hayatımda ilk kez, annem beni mahvetmek için elinden gelen her şeyi yapıyor gibi hissediyorum.

Dante'nin varisi olmamı bu kadar şiddetle karşılaşmasını anlayabiliyorum. Mafya içinde büyümüş ve Dante dışında mafya ile ilgili her şeyi nefret ediyor, anlaşılan. Ama Cass'in beni yenmesine yardım etmekle kalmayıp, ona bir koca bulmasına da yardım etmek? Bu çok saçma.

Annem, Cass'in başka erkeklerle çıkması düşüncesinin beni hayatımda hiç olmadığı kadar şiddet arzulamama neden olduğunu bilmiyor.

Bir saat sonra, eşofman ve tişörtümle, ikinci kattaki spor salonunda yapılacak ilk yarışmaya hazırım.

Dante ve annem, yaşlı, gri saçlı bir adamla birlikte içeri girerler.

"Vanessa, Cole, Saul ile tanışın," diyor Dante. "Yıllardır Cass'in hocası ve bugün kum torbası ve hakem olmayı kabul etti."

"Cass'e karşı önyargılı olmayacak mı?" diye soruyorum içtenlikle.

"Keşke," diye homurdanır Cass, en son içeri girerken. Onu küçük siyah şortu ve ona uyan spor sütyeniyle görmek, babası da aynı odadayken müstehcen geliyor. Muhtemelen bu yüzden giymiş, beni şaşırtmak için. Aslında, o bizim grubumuza katıldığında, o kadar uzun süre ona bakıyorum ki, ne hakkında konuştuğumuzu bile unutuyorum. "Ama Saul ahlak kurallarına sıkı sıkıya bağlı bir adam," diyor Cass. "Sırf en sevdiği öğrencisiyim diye kazanmama izin vermez."

"Şu anda benim tek öğrencim sensin," diyor Saul. "Ve benim favorim yok. Sadece istedikleri şey olmak için çok çalışmaya istekli öğrencilerim var."

Cass gözlerini devirir ama adama sevgiyle gülümser.

"Cassandra haklı," diyor adam, onun tam adını kullanarak. Sanırım bunu ilk kez duyuyorum. "Bu oyunda benim bir çıkarım yok, dedikleri gibi. Dante bana adil bir jüri olmam için on bin dolar ödüyor. Ayrıca, Cass son zamanlarda antrenmanlarını ihmal ettiği için paslanmış olabilir."

"Ne demek tembellik ediyor?" Dante, benim de sormak istediğim soruyu adama sorar. Birkaç hafta önce buraya ilk geldiğimde, Cass sadece antrenman yapıyordu, günde bir değil, iki kez.

"Cass sana söylemedi mi? Geçen hafta her gün derslerimizi iptal etti."

Herkesin dikkati ona yöneldiğinde Cass, uzun kıvıll saçlarını dağınık bir topuz haline getirmekle meşgul oluyor. "PMS'im vardı," diye mırıldanıyor. "Ve istemediğim sürece antrenman yapmak zorunda değilim, değil mi?"

"Doğru, tatlım," diye onayladı annem. "Cole, Cass'in eğitmenine karşı çıkmakta bir sorun var mı?"

"Hayır."

Eğitmenin Cass'in söylediğı kadar yaşlı olduğunu ve ona hiç ilgi duymadığını görünce, yaşlı adama karşı herhangi bir kötü niyetim kalmadı. Yine de onunla dövüşmekten çekinmem. Cass yıllarca antrenman yapmış olabilir, ama en azından boy ve kilo avantajım var.

"Önce bayanlar mı?" diye soruyorum. "Kurallar nedir?" "Kural yok," diyor Dante. "Cass?"

"Son olarak ben çıkmak istiyorum." "Tamam.

Ben çıkayım," diyorum.

Tiörtümü başımdan çıkarıyorum, böylece diğer adam kumaşı kullanarak beni yakalayamaz ve Cass'in dengesini bozamaz.

"Hadi bakalım, ihtiyar."

"Bu kadar kendini beğenmiş olmak seni çabucak utandırır," diyor Saul, ikimiz matın ortasında buluşup birbirimizin etrafında dönmeye başlamadan önce.

Bu adamın dövuştüğünü hiç görmedim, bu yüzden nasıl saldıracağını bilmiyorum. İlk başta saldırmıyor, benim ilk hamleyi yapmamı bekliyor.

Boynunun arkasını tutup dizimi yüzüne doğru kaldırmak için hamle yaptığımda, o hazırdır. Yumruğı karnıma çarpar ve beni bir anlığına sersemletir, bu da bacaklarımı altımdan çekip beni matın üzerine düşürmesine yeter.

Düşerken hızla üstünlük sağladım ve boğazını yakaladım. Bir saniye sonra Saul bizi ters çevirdi ve ben onun altına kaldım. Yumruğumu boğazına sapladım ama o çoktan tekrar hareket etmeye başlamıştı. Sağ kolumu da beraberinde götürerek garip bir şekilde bükdü, ben de ona uymak zorunda kaldım. Karnımın üstüne döndüğümde, kolumu hala tutarken dirseğini böbreklerime batırdı.

Omzum çıkınca pes ediyorum ve Cass'le ilk seferinde neredeyse aynı hızla yeniliyorum. Cass yine bana gülüyor.

Kolumu bırakıp ayağı kalkan yaşlı adam, yarama tuz biber ekiyor. "Etkileyici değilsin. Tereddüt edip bana vurmak yerine beni yakalamaya çalıştığında seni öldürebilirdim."

"Benim hatam," derim, sırt üstü dönüp otururken, zonklayan omzumu tutarak. "Ben sadece... erkeklerin, sen bakmıyorken kafanın arkasına vurmak gibi, haksız yere kavga etmeye başladıkları sokak kavgalarına karıştım."

"Ne zaman sokak kavgalarına karıştın?" diye sorar annem.

"Büyürken çok oldu. Lise ikinci sınıfa geldiğimde, sonunda herkesten uzun boylu olduğum için çoğu sona erdi," diye itiraf ettim.

"Cass senden daha uzun süre dayanırsa, ki bu kolay olmalı, bu raundu o kazanır," diyor Dante, performansından hayal kırıklığına uğramış gibi.

Çılgın kızıl saçlı kızın da beni utandırmasını bekliyorum. Ne de olsa, beni havuzda boğmaya çalıştığında onun vahşiliğinin kurbanı oldum.

O ve Saul, kısa kavgamızdan sonra Saul'un nefesi bile kesilmediği için hemen karşı karşıya gelirler.

Birbirlerinin etrafında dönerek, ikisi de diğerinin ilk hamleyi yapmasını bekliyorlar. Saul, beni aptal gibi gösterecek kadar gösterişli bir dönen tekme attığında, ayağı Cass'in karnına doğru gidiyor. Cass, geriye doğru sendeleyip kışının üstüne düşerken, Saul'un ayak bileğini yakalıyor ve onu da kendisiyle birlikte yere indiriyor.

"Siktir," diye mırıldanır. Adamı bırakıp, avuçlarını kaldırarak maçı durdurur. "Ayak bileğim burkuldu."

"Bu, yaşlı adamı tuzağa düşürmek ve sonra hayalarına yumruk atmak için bir numara mı?" diye soruyorum, tırnaklarını kırmadan bana saldırdığı için onun ani yaralanmasına pek inanmadığımı belli ederek.

Ancak ayağa kalkmaya çalıştığında, yüzünü buruşturur ve tekrar oturur. "Sanırım burktum," dediğinde kendimi büyük bir pislik gibi hissedirim.

"Oh, lanet olsun."

"Ne oldu Cassandra?" Antrenörü daha yakından bakmak için eğildiğinde ona saldırmadı. Dante ve annem yanına yaklaştılar, ben de onlara katıldım.

"Bir bakayım." Yaşlı adamın ayağına ve bileğine dokunması beni öfkeliendirir. Kimsenin ona dokunmasını istemem. Ama adam sadece parmaklarıyla o bölgeyi yoklar ve "Şişlik hissetmiyorum" der.

"Ayağımın üzerine basınca çok acıyor," diye mırıldanır Cass.

"Belki de tedbiren röntgen çektirmeliyiz," diyor annem. "Dr. Gates'i arayıp randevu alayım," diyor Dante.

"Önemli bir şey değil!" diyor Cass. "Biraz buz koyayım, sonra nasıl hissedeceğime bakarım."

Yalan söylüyor. Neredeyse tüm varlığımı ortaya koyarak, onun aslında incinmediğine bahse girerim. Ama neden yaralanmış gibi davranıyor?

Benim bu kadar kötü performansımdan sonra kazanmama izin vermek mi?

Hayır. Cass birçok şey olabilir, ama o kadar cömert değildir.

"Bunu berabere sayalım," diyor Dante. "Ne dersin, Saul?"

"Bence ikisi de karanlık bir sokakta tek başına yürürken saldırıya uğramamayı ummalılar."

"Teşekkürler, pislik," Cass ve ben aynı anda mırıldanırken, aynı anda adama orta parmak gösteririz.

Son zamanlarda ikimiz çok fazla zaman geçiriyor olmalıyız, ama ne yazık ki, yeterince değil.

Cass

Sonraki birkaç gün boyunca ayak bileğimle topallayarak dolaştım ve spor salonunda olanları unutabilmeyi diledim. Keşke bu kadar aptal olmasaydım.

Saul'un kışını tekmelemeliydim. Yapmam gereken buydu. Ama bunun yerine... panikledim, ki bu benim alışık olduğum bir şey değil.

O günden beri Cole, bana ne olduğunu anlamaya çalışır gibi şahin gibi beni izliyor.

Ve her seferinde ona siktirip gitmesini söylüyorum. Sonra, Cole hala duyabileceği mesafedeyken babama bana ne zaman bir randevu ayarlayacağını soruyorum.

Cole vazgeçip beni bir kez olsun rahat bırakmalı.

Ama ona ne kadar nefret dolu davranırsam, o da bana o kadar nazik davranıyor. Bu hiç mantıklı değil.

Bugün onu adil bir şekilde yenip, aynı zamanda egosunu da incitmem gerekecek.

Şehrin hemen dışındaki atış poligonuna vardığımızda, Cole çok kendini beğenmiş görünüyor. Son zamanlarda giysilerinin altında bir silah taşıdığını fark etmeden edemedim. Büyük olasılıkla Matt'in ya da Lowell'in silahıdır. Silah taşıması, onu isabetli bir şekilde kullanabileceği anlamına gelmez.

Babam gibi bir mafya patronu olmanın bir parçası, her zaman silahlı olmak ve pisliklerin kafalarını uçurmaya hazır olmak.

Bu yüzden babam, ben ve kız kardeşlerime ergenlik çağında silah kullanmayı öğretti. Bize bunun hayatımızda bilmemiz gereken önemli bir beceri olduğunu, ancak silahların oyuncak olmadığını ve dikkatli kullanılması gerektiğini söyledi.

Tetiği çektiğimde ve mermi patlayarak namluyu doğrulttuğum yöne doğru fırladığında, tüm o gücün ellerimde hissedilmesini her zaman sevmişimdir.

Madison atışını geliştirmek için başarısız denemeler yaptı, ama Sophie silaha dokunmaktan nefret ediyordu. Birini vurmaktansa tenis raketiyle dövmeyi tercih ederdi.

Sophie'nin yakın zamanda bir adamın penisini kestiği iddiası çok çılgınca. Flynn Dunne'ın erkekliğini parçalayan bıçağı kullananın mafya babası kocası değil, benim küçük kız kardeşim olduğuna inanmıyorum.

Her neyse, babam silahlarını kasasında kilitli tutuyor ve görünüşe göre Madison ayrılırken bir tanesini çalmış. Yasal olarak reşit olmama rağmen hala ehliyet almama izin vermediği için, on sekizinci yaş günümde bana kendi silahımı aldı.

"Sonunda silah kullanmada iyi olup olmadığını görmeye hazır mısınız?" diye soruyorum Cole'a, SUV'den inip açık hava atış poligonuna doğru yürürken.

"Silah kullanmada ne kadar iyi olduğumu çok iyi biliyorsun," diye sessizce cevapladı. "Ben de silahla iyi bir nişancıyım."

"Senin silahın mı?"

"Senin seks arkadaşlarından el koyduğum iki silahtan biri."

Onun bu yorumu bir şekilde beni hem azdırıyor hem de midemi bulandırıyor. Son birkaç haftadır yatağım yalnızlık çekiyor. Kendimi tatmin etmek bile istemiyorum, yani en son orgazm olduğumda Sophie'nin düğününde üvey kardeşimle sevişiyordum.

Cole o gün farkında mıydı bilmiyorum, ama öfkeli bir sevişmedir. Ona çok kızgındım, ama ne yazık ki yine de onunla yatmak istiyordum.

Kendi atış kulvarlarımızda antrenman yapmaya başladığımızda, Cole'un aslında iyi bir nişancı olduğunu fark ettim. Ama yine de, en iyi ihtimalle ortalama bir seviyede. Muhtemelen, kendi silahımı aldığımdan beri bir hedef kurup Sophie'nin tenis kortunun yanındaki çatıda ayda birkaç kez antrenman yaptığımı bilmiyor.

Yüz yüze dövüşmek, üzerimde dolu bir silah taşıma endişesi olmadığı için tercih ettiğim şiddet yöntemi olsa da, silahın kötü adamların yüz yüze gelmeye gerek kalmadan ellerimden çok daha ölümcül olduğunu da biliyorum.

Annemin başına geldiği gibi, babamın düşmanlarından biri tarafından kaçırılıp öldürülmeyi asla kabul etmem.

"Başlamadan önce," diyor babam yüksek sesle, dikkatimizi çekmek için. Kulaklıklarımı çıkarıyorum ve Cole de aynısını yapıyor, ona doğru dönerek. O

Vanessa ve güvenlik şefi Titus ile birlikte ayakta durup gözlemliyordu. "Tabanca kullanmadaki isabetliliğın, iyi bir lider olup olmayacağını bana kanıtlamaz, ama kendini koruma yeteneğine daha fazla güvenmemi sağlar. Kendini koruyamazsan, çabucak ölürsün. Muhafızların her zaman yanında olacağına veya silahlı olacağına güvenemezsin. Öyleyse, Titus'a neler yapabileceğini göster. Bugünkü mücadelenin hakemi o olacak."

İri adam kollarını göğsünde kavuşturur ve şöyle der: "Kararım kolay olacak. Elli atıştan daha fazla isabetli atış yapan kazanır. Çeşitli mesafelerde on hedef olacak, her biri için beş atış. En iyi nişancı kazansın."

Nişancı demesi gerekirdi. Çünkü birkaç dakika sonra, açık ara kazanan ben oldum.

"Vay canına, Cass," der babam, Titus'la birlikte kağıt hedefleri incelerken.

"O çok iyi vurdu," diyor Titus. "Kesinlikle kazanan o. Üzgünüm, Cole."

"Aferin tatlım," diyor babam ve beni kucaklıyor.

"Seninle gurur duyuyorum. Bu kadar iyi bir nişancı olduğunu bilmiyordum."

"Tebrikler, Cass," diyor Vanessa ve o da bana sarılıyor.

"Evet, tebrikler," diyor Cole. "Bu sefer kesin kazanırım sanıyordum ama beni rezil ettin."

"O kadar da zor değil," diyorum gülümseyerek. O da pek de ince olmayan bir şekilde orta parmağını şakağına sürter.

"Bundan sonra, uyurken hariç, her zaman silahınızı yanınızda bulundurmanızı ve uyurken bile yatağınızın altında gibi yakınıınızda bir tane bulundurmanızı istiyorum," diyor Dante, Vanessa'ya göz kırparak. "Titus size iyi ve rahat bir kılıf satın almanıza yardımcı olabilir."

"Yatağının altında silah mı saklıyordun?" diye soruyorum üvey anneme, babamın kastettiğinin bu olduğunu anladığımda.

"Sıradan bir silah değil, seri numarası kazınmış, dolu ve kurulu bir silah," diye cevaplar babam onun yerine.

"Bu çok havalı, anne," diyor Cole. "Silahlı olduğunu nasıl bilemedim?"

Küçük kadın omuz silkiyor. "Bunu bilmen gerekmiyordu. Ama elbette seni korumak için her şeyi yaparım, tatlım." Kolunu onun sırtına dolayarak ona yandan sarılır. "Ve pantolonunun arkasına bir silah soktuğunu fark etmediğimi sanma.

pantolonunun arkasına bir silah soktuğunu fark etmediğimi sanma. Kılıcını uçurmadan önce bir kılıf al, tatlım."

Cole gülerek ona şöyle der: "Namluya mermi koymamam gerektiğini biliyorum." "Evet, ama kazalar olabilir. Sen ve Cass'in güvende olmanızı istiyorum.

tetik çekme, lütfen."

"Ben de aynı fikirdeyim," diyor Dante. "Evde devriye gezen, işini yapan masum muhafızları da vurma."

Cole ağzını açtığında ona sert bir bakış atarak, şu anda muhafızları alt ettiğimle ilgili alaycı yorumlar yapmaması için onu uyarırım.

"Eve gidelim artık," diyor Vanessa. "Cass'in bu akşam randevusu var!"

"Öyle mi?" diye şaşkınlıkla soruyorum, ona ve babama bakarak.

"Tüm geçmiş kontrolünden geçen bir adamın seni dışarı çıkarmasına isteksizce izin verdim," diyor babam.

"Heyecanlı mısın?" Vanessa heyecandan patlamak üzere gibi görünüyor.

"Tabii," diye kabul ediyorum, her ne kadar bu gerçeklerden çok uzak olsa da. Babam ve annemin benim için seçtiği rastgele bir adamla kör randevuya çıkmak istemiyorum, ama bu bir zorunluluk. O yüzden, bunu kabulleneceğim, hazırlanacağım ve bir deneyeceğim.

Ve ilk randevumun haberine Cole'un tepkisini görmek için ona bakmayacağım bile.

Cass

Theodore Russo, II, Theo olarak çağrılmayı tercih ediyor. Yirmi beş yaşında, Theodore Russo senior'ın oğlu, Vegas'taki lüks mağazalar da dahil olmak üzere bir dizi perakende mağazasının sahibi.

"Biliyorum, biliyorum. Lüks mağazalar kulağa çelişkili geliyor, değil mi?" diyor, her masada güvenlik görevlileriyle çevrili lüks bir restoranda akşam yemeğimizi yerken doğrudan göğüslerime bakarak. "Ama bunlar, üretim sırasında meydana gelen düzensizlikler nedeniyle indirimli fiyatlarla satılan bir dizi lüks marka. Çoğu zaman fark bile edilmez. Sadece küçük şeyler, mesela çantanın astarı ters dönmüş falan. Önemli bir şey değil, ama ürünler orijinal fiyatının çok altında satılıyor."

"Kulağa... harika geliyor," diyorum ona, başka ne söyleyeceğimi bilemeden. "Peki, sen baban için mi çalışıyorsun?"

"Bakım bölümünün başındayım," diyor gururla, yine göğsüme yaslanarak. "Tüccarlar için ampul değiştirmekten klimayı tamir etmeye kadar her şeyi yapıyoruz. Çoğunlukla yaptığımız iş bu, bozulan klima ünitelerini değiştirmek."

"Ve bunu seviyor musun, bir şeyleri tamir etmeyi?"

"Oh, evet. Bütün gün masada oturamam. Deliririm," diyor gülümseyerek, sonunda bakışlarını yüzüme çevirerek. "Peki ya sen? Ne iş yapıyorsun?" Ve bir saniye sonra yine göğüslerime bakmaya başlıyor.

Orman yeşili, diz boyu, kolsuz elbisem bu gece pek de açık değil, ama push-up sütyenim işini iyi yapıyor galiba.

"Oh, pek bir şey yapmıyorum aslında. Çoğu gün birkaç saat çeşitli dövüş sanatları eğitimi alıyorum."

Son zamanlarda bunu yapmadım ama.

"Güzel. O zaman muhtemelen beni yenebilirsin?"

"Oh, seni kesinlikle yenebilirim," diyorum ona ve şarabımdan uzun bir yudum alıyorum.

"Bu çok seksi," diyor gülümseyerek. "Antrenman yaparken ne giyiyorsun? Seni bikini giymiş başka bir kızla boğuşurken hayal etmem kötü mü?"

"Dur tahmin edeyim, ayrıca çamur çukurunda yuvarlanıyoruz, değil mi?" Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Evet! Nasıl bildin?"

"Şanslı bir tahmin," diyorum ona. Sonra yanımdan geçen garsona elimi kaldırarak dikkatini çekiyorum.

"Tatlıya hazır mıyız?" diye sorar genç adam. "Hayır, teşekkürler. Hesabı alabilir misin lütfen?"

"Hemen," der ve yüzünü buruşturarak aceleyle uzaklaşır.

"Ne... oh, gitmeye hazır mısınız?" diye sorar Theo. Görünüşe göre, değiştirmesi gereken ampuller arasında en parlak olanı o değil.

"Evet, gitmeye fazlasıyla hazırım."

"Benim evime uğramak ister misin? Yakınlarda."

"Hayır, Theo. Senin evine gitmek istemiyorum."

Uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir adam olabilir, ama ondan sapıkça bir his alıyorum. Muhafızların beni şehvetle bakması ya da Cole'un ikimiz hakkında müstehcen düşüncelerle bana bakması gibi değil.

Theo, sırf listesindeki kadınları tek tek işaretlemek için dünyadaki tüm kadınları becermek isteyen türden bir adama benziyor.

Cole

Cass, annemin onun için seçtiği bir pislikle lanet olası bir randevuya çıktı.

Beni kıskandırmaya çalıştığını sandım, ama sonra atış poligonundan eve döndükten sonra hazırlanıp, bacaklarını muhteşem gösteren yüksek topuklu seksi yeşil bir elbise giyip, bir sürü gardiyanla birlikte penthouse'dan çıktı.

İşte o zaman, kendi korumalarımın peşimde olduğu halde uygulamaktan başka seçeneğim olmayan bir plan yaptım.

"Ne bekliyoruz?" diye sordu Mike, üçümüz otelin yanındaki gölgelerde gizlenip Romeo'nun Cass'i penthouse'a kadar götürdükten sonra dönmesini beklerken.

"Göreceksin," diyorum ona.

O pislik içeri davet edilmese iyi olur. Dante ilk randevudan sonra buna izin vermez, değil mi?

"Bu ne kadar sürecek?" diye sızlanıyor muhafız. "Saatler önce işim bitmeliydi."

"Bunun için beni suçlama. Ben mülk sınırları içindeyim. İkiniz gerçekten burada bana bakıcılık yapmak zorunda mısınız?"

"Evet," diye cevaplar August. "Biz uzaklaşır uzaklaşmaz, muhtemelen sen de gideceksin, sonra da kığımız kovulacak."

"O zaman arkadaşına şikayet etmemesini söyle," diye cevap veriyorum.

Bir dakika sonra, bir adam otelden çıkar ve bizim beklediğimiz yerde park etmiş araca doğru yürür.

O geçtikten sonra, gölgeden çıkıp, korumaları beni fark etmeden silahımın namlusunu o pisliğin kafasının arkasına doğrulttum.

"Yürümeyi bırak ve arkanı dön."

"Oh, lanet olsun," diye homurdanır korumalarımın biri, ikisi de yanıma gelip yakışıklı çocuğun güvenlik ekibiyle yüzleşir.

Dante bu aptalların başarısızlığını onaylamazdı. Cass'i asla koruyamazlardı.

Sonunda, arkamda silahlarının kurulduğunu duyuyorum.

"Burada ne işin var, Cole?" diye sordu August.

"Alvin, Simon ve Theodore ile kısa bir konuşma yapmak istiyorum," diyorum onlara. "Bir saniye sürmez."

"Ne istiyorsun?" diye kekeliyor ahmak. "Param mı? Saatim mi?"

"Sadece sana bir uyarı vermek istedim, ama tabii, işimiz bittiğinde paranı, saatini ve telefonunu alacağım, ayrıca tüm güvenlik görevlilerinin cihazlarını ve diğer eşyalarını da. Ben söylemeden hiçbir şey yapma. Ah, unutmadan, şifren ne?"

"Ne şifresi?"

"Yüzümü tanımadığında telefonuna girmek için kullandığın şifre."

"Bir-iki-üç-dört."

"Tanrım. Siz aptallar, telefonlarınızı kırmak için biraz daha zorlaştırmalısınız," diye mırıldanıyorum ve sonra asıl konuya giriyorum. "İşte anlaşma şu: Cass'i bir daha görmeyeceksin. Onu aramayacaksın, hatta onu düşünmeyeceksin bile. Sen ve adamların, o lanet olası kadının var olmadığını varsayacaksınız. Anlaşıldı mı?"

"Dante bunun için seni öldürecek," diye tehdit ediyor.

"Adamlarını silah zoruyla tutan bu adamlar sence kimin için çalışıyor? Ya da şu anda güvenlik odasında olanları kim izliyor?" diye soruyorum ona. "Bu gece kızına davranışından hoşlanmadı."

"Oh, lanet olsun," diye fısıldadı, gözleri otoparktaki güvenlik kameralarını aramak için etrafa bakınıyordu.

"Oh, lanet olsun, haklısın. Şimdi, sağ elinle taşıdığın tüm değerli eşyaları yavaşça çıkar ve ayaklarının önüne at."

Önce cüzdanını çıkarıp hepsini yere atıyor, sonra saatini, ardından da telefonunu.

"Aferin. Şimdi adamlarına silahlarını yere bırakmalarını söyle, sonra sen de aynısını yap."

"Yapın... dediğini yapın. Kimse Dante Salvato'yla uğraşamaz."

"Doğru," diye onayladım ve mafya babasının bu soygunun arkasında olduğunu düşünmeye devam etmesine izin verdim.

Birkaç tıklama ve gürültüyle eşyalar kaldırıma düştükten sonra, August ve Mike'a "Hepsi bu kadar mı?" diye sorarım.

"Öyle görünüyor," diye cevaplar August.

"O zaman beyler, gidebilirsiniz ve bir daha geri dönmeyin. Yavaş yürüyün. Araca ulaşana kadar ellerinizi havada tutun, içeri girin ve arkanıza bakmadan sürün gitsin."

Kimse bir an için kıpırdamadı, sonra Theo arkasını dönüp uzaklaşmaya başladığında korumaları da onu takip etti. August ve Mike yanıma geldiler, silahlarını benimkiyle birlikte hala onların sırtlarına doğrultmuşlardı.

Üç adam, koyu renk camlı gümüş rengi bir Bentley'nin içine binerler ve talimatlara uyarak uzaklaşırlar. Arka lambalar sonunda kaybolduğunda, August ve Mike silahlarını indirirler, ben de aynısını yaparım.

"Bu da neydi böyle?" Mike, silahını omuz kılıfına geri koyarken homurdanır.

"Küçük bir uyarı iyi olurdu," diye mırıldanır August, silahını da kılıfına koyarken.

"Senin işin beni takip etmek, bana talimat vermek değil," diye hatırlatırım ona. Arkanı dönüp, yerde bırakılan ganimeti incelerim. "Bu çok iyi bir ganimet oldu." Bu gece hava çok sıcak olduğu için kapüşonlu sweatshirt'ümü çıkarır ve onu bir çantaya dönüştürürüm.

"Cidden dostum, ne halt ediyorsun sen?" diye sorar August.

"Sanırım, hedeflerine çok yaklaşımdan çekinmeyen bir kleptoman olduğumu söyleyebilirsin."

"Senin seks düşkünü olmanın, o pislikleri soymakla ve neredeyse hepimizi öldürmekle ne ilgisi var?" diye sorar Mike.

August önce güldü, sonra ben de gülmemi tutamadım ve ayağa kalkarak, çılgın bir Noel Baba gibi omzuma geçici çantamı attım.

"O klepto dedi, nympho değil, aptal," diye açıklıyor August.

"Po-ta-to, po-tah-to," diye homurdanıyor.

"Hayır, bu değil bile yakın buna aynı aynı şey diyor

"Kleptomanlar kompulsif hırsızlardır, nymphomaniacs ise seks bağımlıdır."

"Oh."

"Ama o pislik hala sorumuza cevap vermedi," diye mırıldanır August. "Ne düşünüyordun, Cole?"

"İkiniz de o adamın güvenlik ekibinin ne kadar boktan olduğunu gördünüz, değil mi? Cass onunla asla güvende olamazdı, bu yüzden onunla tekrar çıkmasının bir anlamı yok. Ve ben nankör pisliklerden hakaret almayı seviyorum."

"O evsiz kıza verdiği para, nankör bir pislikten mi geldi?"

"Belki."

"Sen kendini ne sanıyorsun, Robin Hood mu?" diye sorar August.

"Neden? Benim Küçük John'um mu olmak istiyorsun?"

"Senin Küçük Jon'un mu? Bir sürü şarkıda YEAH! ve OH-KAY! diye bağırarak rapçi mi?" diye sorar Mike.

"Evet, Mike, o Küçük Jon," diyor August ve ardından kahkahalarla gülüyor.

Kumarhaneye geri dönüp asansörle çatı katına çıkarken, August kıkırdar ve sonra ikimiz de kahkahalara boğuluruz. Karnım ağrıyana ve yanaklarımdan gözyaşları akıncaya kadar kahkahalarla gülerim.

Mike ikimize de sert bir bakış attı, bu da beni daha da gülmekten kırıp geçirdi. "Şimdi ne bu kadar komik?"

"Sen," der August başını sallayarak ve yüzünü kurulamak için takım elbisesinin kolunu yüzüne sürer. "Sen beni öldürmeden önce yeni bir iş bulmam lazım."

sen ikiniz beni öldürmeden önce yeni bir iş bulmam gerek."

Cass

Uyuyamadığım için, sadece uyuyamadığım için ve başka bir amaç olmadan, kalkıp sessizce ikinci kata, Cole'un odasına indim.

Aslında seks yapmak da istemiyorum. Sanırım sadece randevumu onun yüzüne biraz sürmek istiyorum, hayatımın en sıkıcı, en garip saati olsa bile.

Cole'un kapısı kilitli değil, bu yüzden kolu çevirip içeri giriyorum ve onu uyanık buluyorum... yatağındaki bir yığını karıştırıyor.

"Selam. Uyuyamıyor musun?" diye soruyor, sanki gece bu saatte buraya gelmem en normal şeymiş gibi.

"Hayır. Sen?"

"Görünüşe göre tamamen uyanığım," diye cevapladı. "Randevun nasıldı?"

Yalan söyleyip harika olduğunu söylemeyi düşünüyorum. Ama bunun yerine ona gerçeği söylüyorum. "Üç saniyeden fazla göğüslerime bakmaktan kendini alamadı."

"Eh, onu suçlayamam." Cole elindeki telefondan gözlerini kaldırıp doğrudan göğüslerime bakar. "Göğüslerin mükemmel."

Konuşurken genellikle göğüslerime bakmadığını belirtmiyorum. Sadece gömleğim çıkık ve spor sütyen giydiğimde göğüslerime takıntılı gibi görünüyor. Ya da elbisenin üstünden göğüslerim dışarı çıktığında.

"Bunu sadece onlara dokunmak istediğin için söylüyorsun." Sırıtarak ekliyor, "Ve ağzımla. Ağzımı unutmamak lazım."

"Ama bu olmayacak," diye hatırlatıyorum ona.

"Doğru. Çünkü sen ve ben düşmanınız," diyor basitçe. "Evet."

"Bu yarışmada mola yok mu?"

"Hayır."

"Çok kötü," diye mırıldanır ve dikkatini tekrar telefona verir.

Tamam o zaman. "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum, göğüslerimi bu kadar mükemmel buluyorsa, onlardan daha çekici ne olabilir diye merak ediyorum.

"Oh, sadece yeni aldıklarımı düzenliyorum."

Yaklaştıkça, iki büyük siyah tabanca, bir saat, çeşitli cüzdanlar ve iki cep telefonu daha olduğunu fark ettim.

"Bütün bunları nereden buldun?"

"Kayıp eşya bürosundan," diye cevaplar, hiç tereddüt etmeden.

"Kumarhanenin kayıp eşya bürosundan mı?" diye soruyorum, inanamadan.

"Öyle bir şey." Elindeki, kendisinininkinden farklı bir kılıflı telefonu kaydırırken sırtarak, "Tanrım. Cidden berbat bir şey görmek ister misin?" diyor.

"Tabii."

Yanındaki yatakta boşluğu okşadı, ben de bacaklarımı altına çekip oturdum. Cole telefonun ekranını aramızda tuttu ve oynat düğmesine bastı.

Ekranı yirmili yaşlarında, güzel bir genç kadın soyunuyor.

"Porno izlediğine neden hiç şaşırmadım?" Kadın, uyumsuz siyah sütyen ve yeşil-beyaz külotla soyunduğunda alaycı bir şekilde soruyorum.

"Keşke porno olsaydı," diye mırıldanır.

Cole kamera rulosundaki videoları kaydırır ve başka bir video oynatır. Bu sefer farklı bir kadın soyunuyor ve farklı kıyafetler giyiyor.

Başımı yana eğerek soruyorum, "Orası soyunma odası mı?" "Çok uzun sürdü."

"İğrençsin," diyorum Cole'a ayağa kalkıp gitmek üzereyken.

Videoyu durdurur ve bana sert bir bakış atar. "Bunların hepsi randevunun telefonundaki videolar."

"Ne?"

"Theodore sapık bir piç," diyor. "Dur tahmin edeyim, babasının mağazalarının bakım departmanında çalışıyor, değil mi?"

"Evet. Nereden bildin?"

"Tüm giyim mağazalarına sınırsız erişimi var, kapalı olduklarında bile, değil mi? O zaman kadınların soyunma odalarına kamera takmış olmalı."

" Cihazı yatağa atarak, "İğrenç. Bu da muhtemelen reşit olmayan kızlar olduğu anlamına gelir, ki bu ciddi bir federal suçtur."

"Nasıl... Theo'nun telefonu neden sende?"

"Söyledim ya, kayıp eşya bürosundan."

"Cole," diye iç çekerek söylüyorum. "Gerçekten mi?"

"Onun iğrenç bir sapık olduğunu şimdi öğrenmek, sonra öğrenmekten daha iyi değil mi?" diye sordu. "Artık ne yapacağıma karar vermemde bana yardım edebilirsin. O kadınlardan biri olsaydın nasıl hissederdin? Annem böyle izlenseydi, onun haberi olmadan, nasıl hissederdim, sana söyleyebilirim."

"Eğer ben o kadınlardan biri olsaydım..." diye başlıyorum. "Muhtemelen onu öldürürdüm." "Hapis daha iyi bir ceza olurdu. Birçok insan onu öldürmeye çalışırdı

onu öldürmeye çalışırdı." "Yapın," diyorum gülümseyerek.

"Öyle mi? Ailesi sorun olmaz mı?"

"Hayır. Siktir et onları. Babası onun yaptıklarını bilseydi, o da hapiste çürümek hak ederdi."

"Katılıyorum," diyor Cole. "Yani, gelecekte düğün çanları çalacak gibi görünmüyor."

"O sadece ilki, son randevum olmayacak," diyorum ona, sonra kendimi zorlayarak yatak odasından çıkıyorum.

Cole

August ve Mike, sapığın telefonunu karakola götürdüler ve hafta sonu ziyaretleri sırasında kumarhanede düşürdüğünü söylediler.

Henüz suçlamalarla ilgili bir haber almadık, ama bu tür şeyler zaman alır. Eminim polisler, gardiyanlar telefonu ele geçirmeden önce videoların ve diğer şeylerin telefonda olduğundan emin olmak isteyeceklerdir, sadece o herifi tuzağa düşürmek için değil.

Eminim mağazalar için arama emri çıkarmak yeterli olacaktır, bu da onları kameralara ve onları oraya kimin koyduğuna kolayca ulaştıracaktır.

Ve tüm bunlar güzel ve hoş olsa da, Cass'e ne olduğunu, neden bu kadar çok pislikle çıkmaya kararlı olduğunu ve benimle tekrar çıplak olmayı reddettiğini hala anlayamıyorum.

Dörtümüz bu akşam bir başka aile yemeğini bitirirken kafamda olanlar bunlar.

"Flynn, Sophie'ye saldırdıktan sonra, Rusların kendisine finansman sağladığını söyledi. Görünüşe göre, Petrov'u öldürdüğüm için sonunda benden intikam almaya karar verdiler," diyor Dante, tiramisusunu bitirir bitirmez.

"Suçluların onlar olup olmadığını nasıl öğreneceğiz?" diye soruyor annem, endişeyle kaşlarını çatarak.

"Şey, kelebek, bu hoşuna gitmeyecek, ama Cole ve Cass'i bazı Rus şirketlerine gönderebiliriz..."

"Hayır."

"Tek yapmaları gereken, bizim ve onların çalışanlarıyla konuşmak, şüpheli veya bana kişisel olarak kızgın görünen biri olup olmadığını görmek."

"Hayır dedim," annem sanki Dante ilk seferinde duymamış gibi tekrarlar.

"Bu çok tehlikeli."

"Mafya için bu işin bir parçası," diye cevaplar Dante. "Ayrıca çocuklar korumalarını da yanlarına alacaklar ve her zaman silahlı olacaklar. Cass bana kendini koruyabileceğini kanıtladı. Cole da öyle."

"Sorun olmaz anne," diye onu sakinleştiriyorum. Aslında Cass ile penthouse'un duvarları dışında vakit geçirme fikri hoşuma gidiyor. Sanki bizim özel randevumuz gibi olacak. "Beni seveceklerdir, değil mi? Yuri'nin çekici, yakışıklı, uzun süredir kayıp olan torunu onun yerini doldurmaya geliyor?"

"Tiramisumu kismama neden olma," diye mırıldanır Cass.

Tabağına bakarak, "Neredeyse hiç dokunmamışsın," diyorum.

"Cole haklı. *Muhtemelen* nispeten güvende olacaktır," diye homurdanır Vanessa. "Cass kendi kararını verebilir, ama daha fazla tehlike altında olacaktır..."

"Ben yapacağım," der hemen. "Sadece ne yapmamızı istediğini söyle."

"Tamam," der Dante, annem kızına yönelik tehlikeyi işaret ettiği için tedirgin görünür.

"Adamlarım bir yıl önce her işletmenin başına getirildi. Ama hala etrafta çok sayıda Rus var, şimdi benim çalışanlarımla karışmış durumda. Petrov'un kumarhaneli barları, fahişeleri, golf kulüpleri, restoranları vardı ve tabii ki her işletmede uyuşturucu satıcıları vardı."

"Vegas'ta fahişelik yasadışı sanıyordum," diyorum.

"Oh, öyle," diye yanıtlar Dante. "Bu yüzden ben bu işlerle uğraşmıyorum. Petrov, kızlarına ' eskort' diyerek yasayı atlatıyordu. Ben devraldığım da çoğunu kovdum, sadece birkaçını düzenli müşterileri için tuttum. Seks endüstrisinde olmaktan pek hoşlanmıyorum ve Lochlan da muhtemelen işine karışmamamızı tercih ederdi. Ama şimdilik, hala bir avuç fahişe var. Yeni müşterileri yukarıya almıyorlar, sadece kontrol edilmiş düzenli müşterileri alıyorlar, bu yüzden polisin herhangi bir operasyon yapmasından endişelenmemize gerek yok. Lochlan sonunda bana kolluk kuvvetleriyle olan bağlantılarını, üst düzey yetkililer üzerinde sahip olduğu şantaj malzemelerini verdiğine göre, bu artık pek bir sorun değil."

"Yani, sen ve Cass'in bu iş yerlerine girip takılmamızı, konuşkan olanlarla sohbet etmemizi mi istiyorsun?" diye soruyorum ona.

"Aynen öyle. Sahada olunca, diğerlerinin gözden kaçırmış olabileceği şeyleri görür veya duyarsın umarım. Özellikle sen, Cole. Yuri'nin torunu olduğunu veya benim potansiyel varisim olduğunu saklamamı istemiyorum. Bununla övün, benden nefret ediyormuş gibi davran, Rus kalıntılarıyla kaynaşmak için ne gerekiyorsa yap. İçeriden bir adam lazım bize."

"Tamam, evet, bunu yapabilirim," diye kabul ediyorum.

"Ve eğer onlardan biri gibi davranırsa, daha güvende olur," diyor Vanessa. "Ama Cass, onlar onu sadece düşmanın kızı olarak görecekler."

"Doğru, kelebek," Dante, Cass'e bakarak onayladı. "Herkesin, kimsenin saçmalıklarını kabul etmeyeceğini bilmesini sağlamalısın. Anladın mı?"

"Yani, istersem onları dövebilir miyim?" diye sordu.

"Seni kışkırtırlarsa, evet. Onları yumruklayabilirsin, vurabilirsin, ne istersen. Umurumda değil. Muhafızlar işlerin çığırından çıkmamasını sağlayacaklar. Sadece çevrene dikkat et. Bir şey başlatma ve sayıca çok azsan, belaya bulaşma."

"Anladım," diye cevaplar, gözlerinde heyecan dolu bir ışıltıyla.

"Rusların işlerinin tüm muhasebe defterlerini inceleyen bazı adamlarım var, kimsenin hile yapmadığından emin olmak için. Şimdiye kadar her kuruş hesaba katıldı. Ama Petrov öldürüldükten sonra kalan piçlere güvenmem. Bana ne kadar sözde sadakat gösterirlerse gösterebilirler, hala ona sadıktır. Ve her zaman öyle olacaklar, bu yüzden onları yakınımızda tutmalıyız."

"Neden hepsini şehirden kovmuyorsun?" diye soruyorum.

"Çünkü tüm cepheleri yönetmek için güvenebileceğim yeterli sayıda çalışanım yok. Kozlov'un yaptığı gibi, ama çok daha büyük ölçekte, bu yerler aracılığıyla para akladığım için şaşırmasın. Yani şimdilik onlara ihtiyacım var. Mümkün olsaydı, tüm binaları satar ve gelirinin tamamını anneme verirdim."

Annem alaycı bir şekilde güler. "Onun kirli parasından bir kuruş bile istemiyorum." "Ne zaman başlamalıyız?" diye soruyorum.

"Siz ikiniz hazır olduğunuz anda."

"Bu gece mi?" Cass'e bakarak öneriyorum. "Tabii başka bir randevun yoksa."

"Bu gece bana uyar," diye kabul etti.

"O zaman saat onda çıkalım, herkese iyice sarhoş olmaları için zaman verelim, sonra da konuşmaya çalışmaya başlayalım."

Saat ondan biraz sonra, ana katta, ön kollarımı merdiven korkuluğuna dayayarak bekliyorum. Cass'in topukları nihayet merdivenlerden aşağı inmeye başlıyor.

Onun giyinip süsleneceğini tahmin etmiştim ama bu kadar seksi olacağını beklemiyordum.

Limon yeşili, yanardöner cam boncuklarla süslenmiş halter yaka elbise, göğüs kemiğinin üzerindeki benzer ince askılarla kısa eteğe bağlanıyor. O bir inçlik askı dışında, önündeki V kesim göbek deliğini geçip, kalçalarını saran eteğin üst kısmına kadar iniyor.

"Beğendin mi?" diye soruyor merdivenlerin altına ulaştığında, altın rengi topuklu ayakkabılarıyla tam bir daire çizerek bana kısa eteği ve kalçasının üstünde sallanan uzun kırmızı dalgalı saçları dışında çıplak sırtını gösteriyor.

"Ben..." Yorum yapmaya çalıştığım da, ağzımdan hiçbir şey çıkmaz. Beyaz gömleğim ve siyah pantolonumla, onun yanında aptal gibi görüneceğim.

"Babam beni görmeden ve kıyafetimi değiştirmeden gitmeliyiz," diyor Cass, dört erkek muhafızın bizim ayrılmamızı beklediği kapıya doğru yürüyerek.

O yaklaşınca hepsi silahla tehdit edilmiş gibi donup kalırlar. Sonunda, bu gece fazla mesai yapan August harekete geçer. Cass'in geçmesi için ana kapıyı açar.

Dante'nin onu kumarhane alanından çıkmasına izin vermemesine şaşmamalı. Bu kadın, sadece onlara doğru yürüdüğü için akıllı erkekleri aptal yerine getiriyor. Cass'in her ayrılışında bir isyan çıkarmamasına şaşıyorum.

Belki de başlatıyordur.

Zaten bu gecenin çok uzun olacağını söyleyebilirim.

Dante, korumalarımıza eskiden Ruslara ait olan mekanların listesini verdi. Liste, onun en güvenli bulduğu mekanlardan en tehlikeli bulduklarına doğru sıralanmıştı. Hiç şaşırtıcı olmayan bir şekilde, listenin ilk sırasındaki, Kraliyet Sarayı'ndan sadece birkaç blok uzaklıktaki bir spor barına gidiyoruz. Dante, birkaç saniye içinde oraya bir koruma ordusu gönderebilir.

Bara gireli on dakika olmadı, iki bira sipariş etmek ve Cass'in bir bardak istemek için zar zor yeterli bir süre, iki yaşlı adam içkilerimizi beklediğimiz tezgâha yaklaşıyor.

"Yardımcı olabilir miyim, beyler?" diye soruyorum.

Kırpık kaşlı, daha uzun ve zayıf olan adam Rusça bir şey söyledi.

"Üzgünüm, ne dediğinizi hiç anlamadım," diyorum ona. "Sen Petrov'un torunusun, değil mi?" diye İngilizce soruyor. Vay canına. Beni beklediğimden daha hızlı tanıdılar.

"Öyle söylendi," diye soğukkanlılıkla cevap veriyorum.

"Annen sana ana dilimizi öğretmedi mi? Ne yazık," burnunda kılları görünen adam diyor.

"Ah, annemin Rusça bildiğinden bile emin değilim."

"Tabii ki biliyor," diyor Kaşlı. "Yuri ve yaşlı karısı, dışarıdakilerle iletişim kurmak için gerekli olmadıkça asla İngilizce konuşmazlardı." Bu yorumuyla, büyükbabamı karısıyla tanışacak kadar iyi tanıdığını ele veriyor. Sonra Cass'e sert bir bakış atıyor ve bu adamların Rus olarak doğmamış herkese karşı önyargılı olduklarından emin oluyorum. Onun Dante'nin kızı olduğunu bilmeleri imkansız.

Burun Kılı, Cass'e "Bize iyi para kazandırabilirsin, khoroshen'kaya suka" dediğinde, gözlemim daha da kanıtlandı.

Onun Rusça olarak ona söylediği şeyin bir iltifat olmadığına eminim. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, ama ben fahişe değilim," diye cevaplar Cass. "Ve eğer

Bana bir daha böyle bir şey ima edersen, *babamın* bana öğrettiklerini sana gösteririm. bana öğrettiklerini gösteririm. Bir ipucu vereyim: bu boktan bir dil değil.

"Adlarınız ne?" diye soruyorum, Cass'e sırtımı dönerek, sanki orada olması umurumda değilmiş gibi.

"Ben Lev," diyor Kaş. "Ve bu da Ony," diyor, Burun Kılı'nı işaret ederek.

Avuçlarımı uzatıp ikisinin de elini sıkıyorum. "Eminim büyükbabamla ilgili bana anlatabileceğiniz birçok harika hikaye vardır."

"Çok fazla hikaye var," diye temin eder Lev. "Yuri dikkate alınması gereken biriydi. Bu özelliğini sana da miras bırakmış mı diye merak etmeden edemiyoruz."

"Ben mi? Ben hiç kimseyim," diyorum onlara dürüstçe. "Sadece, zorluklar içinde yaşayan bekar bir annenin çocuğu. Hayatımızı zorlukla sürdürdük ve sahip olduğumuz her şeyi kendimiz kazandık, olması gerektiği gibi."

Rusça birbirlerine bir şeyler söylüyorlar, sanırım aynı fikirde olduklarını ima ediyorlar. Onların nesli, şımarık zengin kızlar gibi her şeyi hazır bulmak yerine, kendi çabalarıyla yükselmiş insanlara saygı duyacaktır diye düşünüyorum.

"Yarın akşam poker turnuvarımıza gelmelisin. Sadece erkekler," diyor Ony, Cass'e keskin bir bakış atarak. "Tabii bizim eğlencemiz olmak istemiyorsan, Kızıl?"

Cass'in bu yoruma nasıl tepki vereceğini düşünmeye bile vaktim olmadı. O kadar hızlı hareket etti ki, bulanık bir görüntü gibi, taburesinden kalkıp önüme geçerek iki erkeğin sağ bileklerini aynı anda yakalayıp bükerek yüksek bir çıt sesi çıkardı.

Siktir, bu çok acıtmış olmalı.

Muhafızlarımız anında dikkat kesilir, yaklaşır, ellerini silahlarının kabzasına koyar ve onu desteklemeye hazır hale gelir.

"Sanırım bir süre kişisel eğlencenizin tadını çıkaramayacaksınız," diyor Cass onlara. "Sizin için buruşuk yaşlı siklerinize dokunmak isteyen başka birini bulmakta iyi şanslar."

Bu adamlara gülmemek için tüm gücümü kullanıyorum. Yüzleri güneşin altında parlak kırmızıya dönmüş, öfkeli, utanmış ve şiddetli acı içinde, ama ikisi de homurtudan başka ses çıkarmıyor.

"Artık gitmeliyiz," diyorum, öfkelerinden intikam almaya çalışmadan önce onunla pisliklerin arasına girerek. "Onu aşağılamak ve sonra da küçümsemekle hata yaptınız beyler. Bir daha böyle bir şey yapmamak akıllıca olur."

Tüm gözlerin üzerimizde olduğu bardan çıkmadan önce, genç sarışın bir kadın arkadan çıkar ve diğerlerini çağırarak adamları uzaklaştırırken Rusça konuşur.

"Kusura bakma," diyor bana, onlar ortadan kaybolduktan sonra, avuçlarıyla siyah, kalçalarını saran elbisesinin eteğini düzeltiyor. "O yaşlı aptallar gevezelik etmeyi severler ve biri karşılık verince sinirlenirler. Ben Inessa, müdür yardımcısıyım. Buradaki işleri yönetmeye yardım ediyorum. Sen Cole olmalısın."

"Ah, evet. Herkes benim kim olduğumu nasıl biliyor?" diye soruyorum ona. "Senin fotoğrafların vardı."

"Fotoğraflar mı?"

"Gazetelerde ve internette bir düğünden. Herkes neredeyse bir yıldır konuşulan gizemli torunu merak ediyordu. Nerede olduğunu merak ediyorduk. Sosyal medya hesabın yok mu?"

"Hayır, benim yok. Üniversitedeyken annemin her hareketimi takip etmesine gerek yok."

Sarışın kaşları kalkıyor. "Yani, üniversite öğrencisi misin?"

"Sonbaharda işletme bölümünde son sınıfa başlayacağım."

"Çok etkileyici."

"Pek sayılmaz," diye mırıldanıyor Cass arkamdan. Tekrar tabureye tırmanırken taburenin gıcırdandığını duyuyorum, ben de tekrar oturduğum yere oturuyorum.

"Peki sen kimsin?" Cass'ın görüşünü engellemediğim için Inessa sorar.

"Cassandra Salvato," diye tanıtıyorum. Inessa elini uzatır, ama Cass tiksintiyle bakar.

"Cass diye bilinir ve şu anda keyfi yok," diyorum, onun kabalığını mazur göstermek için. "Arkadaşların ondan tepki almak için gevezelik ediyorlardı. Sanırım bekledikleri tepki bu değildi."

"Sanırım öyle," Inessa sırtarak onaylar. "Sana bir bira daha getireyim mi? Yiyecek bir şey?"

"Hayır, teşekkürler. Cass?" Omzumun üzerinden ona bakarak soruyorum. Bana verdiği tek cevap, çoğunlukla dolu olan bira bardağından bir yudum daha almadan önce bana attığı sert bakış.

"Sanırım şimdilik ikimiz de hazırız," diye Inessa'ya haber veriyorum.

Gülümseyerek, "Tanıştığımıza memnun oldum, Cole. Bir şeye ihtiyacın olursa, söyle yeter," diyor.

"Hey, Inessa," diye sesleniyorum, o uzaklaşmaya başladığında. "Yarınki poker turnuvası saat kaçta?"

Geri dönerek, "En çok kim sarhoş olacak diye görmek için gece yarısı başlıyor, böylece diğerleri tüm paralarını alabiliyor. Katılmayı düşünüyor musun?" diyor.

"Belki. Sen oynar mısın?"

Uzun, düz, açık sarı saçlarını salladı. Saçları anneminkine o kadar benziyordu ki, onu asla beceremeyeceğimi biliyordum. Muhtemelen bu yüzden hep esmerleri tercih ettim. Ya da ateşli kızıkları. "Hayır. Sadece erkekler oynar. Ben kumarbaz değilim."

"Yani, burada işleri sen mi yürütüyorsun?" diye soruyorum. Onunla flört etmek kolay olacak, başka bir şeye yol açmasa bile.

"Evet. Anton Kozlov'un işlerini devraldım. Onu duymuş olabilirsin."

Dişlerimi sıkarak ona gerçeği söylüyorum. "Adamlarının anneme yaptıklarını duydum."

Rusça küfür ediyor gibi geliyor. "Ne dedin?"

"Üzgünüm. O, adımıza leke sürdü ve öldüğüne sevindim. Öldü, değil mi? Neredeyse bir yıldır kimse onu görmedi. Dante Salvato'nun işkencecisi Eligor'un onu parça parça ettiğini söyleyen söylentiler vardı."

"Muhtemelen öyle bir şey," diye onaylıyorum, kesin olarak bilmesem de.

"Annen sana Rusça öğretmedi mi?"

"Neden herkes bu konuda bu kadar şaşırıyor? Onun İngilizce dışında başka bir dil bildiğini bilmiyordum."

"Buradaki adamlar iş ilişkilerinde Rusça konuşmayı tercih ediyorlar. Sır saklayabilmeyi, rakiplerine ve düşmanlarına üstünlük sağlayabilmeyi seviyorlar."

"Hayır, sen ailenin bir parçasısın." "Ama bu, iş dünyasında farklı bir şey."

Bu iğrenç düşünceye karşı kendimi zorlukla tutuyorum. Katil bir piç kurusuyla kan bağı olmak istemiyorum. Bu insanların Petrov ile akraba olmayı gurur verici bir şey olarak görmeleri rahatsız edici.

Annemin oğlu olmaktan gurur duyuyorum. Beni doğru olanı yapmak, sahip olduğum her şeye değer vermek ve bu dünyada bunun bedeli ruhunu feda etmeye değmez diye yetiştirdi. Hak etmeyenlerden çalmanın yanlış olduğunu düşünmüyorum, sadece geçinmek için ihtiyacım olanı alıp, geri kalanını doğuştan zengin olmayanlara yardım etmek için verdiğim sürece. Ya da annem gibi, o gümüş kaşığın üzerinde kan damladığını ve her zaman damlayacağını bildiği için ondan uzaklaşanlara.

"Peki, yarın akşam turnuvada görüşür müyüz?" diye soran Inessa, çok uzun süre düşüncelerime daldığımı fark etmemi sağladı.

"Ah, evet, belki. Lev ve Ony beni davet etti. Ya da bilekleri incinmeden önce davet ettiler."

"Eminim hala seni orada görmek isteyeceklerdir." Gülümsayarak ekliyor, "Senin genç ve tecrübesiz olduğunu düşünüyorlar, bu da seni kolay bir hedef yapıyor."

"O zaman beni hiç tanımıyorlar," diye onu temin ederim.

"Tanrım, kusacağım," diye mırıldanır Cass arkamdan. "Artık gidebilir miyiz lütfen?"

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyerek ayağa kalkarım. "Yakında görüşürüz."

"Yakında," der ve gözlerini vücudumun üzerinde gezdirir, bakışları ilgiyle doludur. "Ve sana ana dilimizi öğretmekten büyük mutluluk duyarım."

"İğrenç," diye alay eder Cass, korumaları arkasında, aceleyle kapıdan çıkarken.

Onu dışarıya kadar takip eder etmez, bana dönüp "Tanrım, Cole. Barın ortasında dizlerinin üzerine çöküp onun amını yalayacağını sandım" der.

"Sadece nazik davranıyordum," diye doğruyu söylüyorum, ikimiz de SUV'ye doğru yürürken. "Sen de bir ara denemelisin. Bal ile sirke ile daha çok sinek yakalarsın diye bir söz duymadın mı hiç?"

Cass, SUV'ye yarı yolda yürürken durur ve avucunu bana doğru uzatır. "Cidden, ayakkabılarına kusmadan önce iğrenç şeylerden bahsetmeyi kes." Karnını tuttuğunda ve zorla yutkunduğunda, alaycı olmadığını anlarım.

"İyi misin?"

"İyiyim. O yer, o insanlar beni hasta etti," diye homurdanır. Sonra daha yumuşak bir sesle, "Sence biramı zehirlemiş olabilirler mi?"

"Şişeyi bardağa döken sensin," diye hatırlatırım. "Evet, barmen açtıktan sonra."

"Kahretsin!" Bara, sonra da SUV'ye dönüyorum. "Hastaneye gidip muayene olalım mı?"

"Hayır, ben iyiyim. Sadece eve gitmeye hazırım." "Ya seni zehirledilerse..."

Kafasını sallayarak, "Beni zehirlediklerini sanmıyorum. Böyle aptalca bir şey yaparlarsa babamın orayı onlar içindeyken havaya uçuracağını biliyorlar."

"Çaresiz insanlar aptalca şeyler yapar."

"Neden çaresiz olsunlar ki?" diye sordu.

"Çünkü Dante iktidarı ele geçirdiğinde, çoğu ya geçim kaynaklarını kaybetti ya da yasadışı işlerden elde ettikleri kazançlarının çoğunu elinden aldılar. Kimse para kaybetmeyi sevmez."

"Bana kalırsa cehenneme gidebilirler." Dönüp SUV'ye kadar kalan yolu yavaşça yürümeye başladı. Muhafızlarından biri, iki muhafızın önce arkaya sıkışmak zorunda kalmasına rağmen, ona arka yolcu kapısını açmak için aceleyle koştu. Acaba o da onun külotuna girmeye mi çalışıyor?

"Cidden, Cass," diyorum ona, araca binip onun yanındaki ikinci sıraya otururken. "Bu tür yerlere geldiğimizde, onları seviyormuş gibi davranmak, onların sıkı sıkıya bağlı grubunun içine sızmamıza yardımcı olabilir. Kız kardeşinin peşine drone gönderip göndermediklerini öğrenmek istemiyor musun?"

"Tanrım, herkes bu konuyu kapatabilir mi lütfen? Birkaç uçan robot Sophie'yi hedef aldı. Ne olmuş yani? Hayatta kaldı. O iyi."

"Belli ki hayatında hiç travmatik bir şey yaşamamışsın." "Sen yaşadın mı?" diye soruyor, nihayet otoparktan çıkıp ve kumarhaneye geri dönerken.

"Yoksulluktan kurtulmak, zengin, ayrıcalıklı veletler tarafından zorbalığa uğramak ve yirmi iki kişinin öldüğü, düzinelerce kişinin yaralandığı kumarhane bombalamasından kurtulmak dışında, hayır, boktan bir şey yaşamadım."

"Üzgünüm," dedi sessizce. "Bombalamayı unutmuşum. Sen yaralanmamışsın."

"İnan bana, bir felaketten zarar görmeden kurtulsan bile, ölebilirdin ama diğerleri o kadar şanslı değildi, sen hayatta kaldın" diyorum ona. "Baban, arkadaşlarım ve ben patlama anında o odada olmaya ne kadar yakındık, biliyor musun? Oradan birkaç metre uzaktaydık. Ve eğer orada bir poker masası olsaydı, bomba patladığında masada oturuyor olacaktık. Öyleyse, böyle bir felaketten kurtulanların nasıl hissetmesi gerektiğini, bunu kendin yaşadıktan sonra bana anlatmaya ne dersin?"

Hayatım boyunca, bunun benim söylediğim şeyden mi kaynaklandığını yoksa artık dayanamayarak mı yaptığını anlayamadım, ama tam o anda Cass belinden eğildi ve SUV'nin zeminine, ayakkabılarım da dahil olmak üzere her yere kustu.

Cass

"Babama kustuğumu söyleme," dedim, gardiyanlardan birinin bana verdiği peçeteyle ağzımı silerken. Cole ve ben kumarhanenin yanındaki kaldırımda durmuş, adamların zemini temizlemesini bekliyorduk.

"Ya zehirlenmiş olsaydın?" diye soruyor Cole, mahvolmuş ayakkabılarını silkelerken.

"O zaman ölürüm."

"Cassie..." Bana bakıyor, ordu yeşili gözleri benimkilere kilitlenmiş, sanki ciddi olup olmadığımı anlamaya çalışıyor gibi.

"Bu gardiyanlardan herhangi biri beni ihbar ederek hayatını tehlikeye atarsa ve babam sana sorarsa, ona çok içtiğimi söyle," diyorum, adamların duyabileceği kadar yüksek sesle.

"Peki," diye homurdanarak bana bir adım yaklaşır. "Ama bu gece sana göz kulak olacağım."

"Seninle yatmayacağım," diyorum, denersek üzerine kusacağımı bilerek.

"Az önce tüm akşam yemeğimizi ayakkabılarımın üzerine kustun Cassie. Endişelenme. Kusmuk benim için afrodizyak değil, sana söz veriyorum."

"O zaman ne yapacağız? Pijama partisi mi yapacağız? Bütün gece uyumadan film izleyip erkekler hakkında mı konuşacağız?" diye soruyorum ona.

"Sen uyuyabilirsin. Ben sadece nefes almaya devam ettiğinden ve kusmuğunda boğulmadığından emin olacağım."

"Çok eğlenceli olacak gibi," diye homurdanırım.

"Ee? Nasıl gitti?" Cole ve ben nihayet kumarhaneye döndüğümüzde babam sorar. Vanessa ile birlikte birinci kattaki fuayede bekliyorlar, ikisi de pijamalarıyla, ki bu çok tuhaf bir manzara. "Beklediğimizden erken döndünüz."

"İki yaşlı piç kurusu seni pek sevmiyor gibi görünüyor," diyor Cole. "Ve herkes neden 'ana dilimi' konuşamadığımı bilmek istiyor. Anne, sen Rusça biliyor musun?"

"Eskiden konuşabilirdim, ama şimdi biraz paslanmış olabilirim," diye cevaplar Vanessa. "İlk birkaç yıl, aksanımın ortaya çıkmaması için çok çalışmak zorunda kaldım, ta ki İngilizce bana o kadar doğal gelmeye başlayana kadar, sonra da aksanımı kaybettim. Bana İngilizce öğretmekte ısrar eden dadımdı, yoksa hiç bilemezdim. Evimizde İngilizce konuşan tek kişi oydu."

"Doğru, çünkü bu, insanların haberi olmadan onların önünde dedikodu yapmanın bir yoludur," diye açıklıyor babam. "Benim ailem de aynı şeyi yaptı, babam Amerika'da doğup Amerika'da özel okula gidene kadar ikinci nesil olana kadar çoğunlukla İtalyanca konuşuyorlardı. Büyükbabam İngilizce öğrenmeyi reddetti. Babam sadece sinirlendiğinde İtalyanca konuşurdu." Elini havada sallayarak, "Bu gece başka ne öğrendin?" diye soruyor.

"Yaşlı pislikler Lev ve Ony'ydi," diye bilgilendirir Cole. "Masum oldukları kanıtlanana kadar düşman olarak görülmeliler."

"Inessa'yı unutma," diye ekliyorum.

Cole bana bakarak, "O tamamen zararsızdır," diye homurdanır.

"Inessa Kozlov mu?" diye sorar babam.

"Kozlov'un yerine geçeceğini söylemişti," diyorum.

"Kızları falan mı?" diye sorar Cole, entrikacı sarışın kaltağa biraz fazla ilgi göstererek. Tatlı ve masum görünebilir, ama o sürtük siyah elbisesinin altında bir uyluk kılıfı vardı. Kılıfın diğer uyluğuna sürtünmemesi için duruşundan anlayabilirdim.

"Hayır, onun kızı değildi. Inessa, Anton Kozlov'un ikinci karısıydı."

"Eşi mi?" diye tekrarlar Cole. "Ama o çok genç."

"Ruslar, bizden daha çok görücü usulü evlilikleri severler.

On sekiz yaşına girer girmez Kozlov ile evlendirilmiş olabilir." "Ya da on altı yaşında," diye ekledi Vanessa. "Bu hoş karşılanmazdı, ama damat komuta zincirinde üst düzeyde ve ısrarcıysa olurdu."

"Baban, on altı yaşında seni bana vermezdi," der babam Vanessa'ya kaşlarını kaldırarak.

"İğrenç," mırıldanırım, midem yine bulanır ve karnımı tutarım. Cole'un gözleri hareketimi takip eder ve ben ona uyarı olarak başımı sallarım.

"O zaman seninle evleneceğimi söylemiyorum, sadece bu konunun gündemde olmadığını söylüyorum," diye babam karısına açıklıyor. "Neyse, Inessa'ya dönelim. O artık açıkça bir yetişkin ve spor barında işleri yürütmeye yardım ediyor. Senin için iyi bir eş olabilir, Cole."

"Ne?" diye bağıriyorum, sonra ağzımdaki kusmuğu yutmak zorunda kalıyorum.

Babam omuz silkiyor. "Cole evlenerek aileye katılırsa Ruslarla başa çıkmak daha kolay olabilir."

"Hayatta olmaz," diye homurdanır Cole. "O görücü usulü evlilik saçmalığını benden uzak tut."

"Anlaştık!" diye bağırir Vanessa.

Babam teslim olarak ellerini kaldırır. "Tamam. Sadece bir öneriydi."

"Oğlum, senin işine yardım etmek için çılgın bir Rus kaltakla evlendirilmeyecek," diyor Vanessa babama minnetle. "O yüzden bunu aklından bile geçirme."

"Dediğim gibi, sadece bir öneriydi. Herkes sakın olsun. Inessa'nın çok çekici bir kız olduğunu duydum."

Cole gülüyor. "Bu, ona bağlanmak istediğim anlamına gelmez." "Tamam, ben yatmaya gidiyorum," diyorum, orada durup bu konuşmayı "Cole, yarınki davetinizi onlara söylemeyi unutmayın," merdivenleri çıkarken söylüyorum.

"Ne daveti?" diye sorar Vanessa.

"Yaşlı adamlar, Lev ve Ony, beni gece yarısı poker turnuvasına davet ettiler."

"Son poker turnuvasına gittiğinde ne olduğunu hatırlıyorsun, değil mi tatlım?"

"Evet, anne. Nasıl unutabilirim ki? Ama Dante barı havaya uçurmayı planlıyorsa, sanırım güvende olacağım."

"Bu hafta havai fişek gösterisi yok," diye gülümseyerek cevaplar babam.

"Bundan o kadar emin olmazdım," der Cole, ben ikinci merdiven basamağına ayağımı koyarken. O cesaret edemez. "Cass, bardan ayrıldığından beri kendini kötü hissediyor."

. Zehirlenme ihtimaline karşı onu kontrol etmek en iyisi olabilir."

"Zehirlenme mi?" diye bağıır Dante. "Cass, hemen buraya gel!
Neden daha önce bir şey söylemediniz?" "Ben iyiyim.

Yatağıma gidiyorum."

"Rengi biraz solgun görünüyordu," diye Vanessa araya
girdi. "Ben iyiyim!" diye bağırdım.

"O zaman Dr. Gates'i odana göndereceğim."

"Saat geç oldu ve bu tamamen gereksiz!"

"İyi doktor Dante için gece geç saatte ev ziyareti yapmaktan rahatsız
olmaz," diye bağıır Vanessa. "Ve tedbirli olmak, pişman olmaktan iyidir!"

İnleyerek odama doğru yürümeye devam ediyorum, Cole'u öldüreceğıme
her zamankinden daha eminim.

"Merhaba Cassandra," orta yaşlı doktor yarım saat sonra babamın peşinden
odama girdiğinde diyor. "Bu kadar çabuk tekrar görüşmek zorunda kalmak ne
yazık. Bileğın nasıl?"

"İyi. Ben iyiyim," diye onu temin ederim.

"Zehirlenmiş olabileceğini düşününüz," diyor babam. "Telefonda bundan
bahsetmek istemedim. Onu hemen hastaneye götürmeli miyiz?"

"Durumu daha iyi değerlendirebilmem için bize biraz yalnız kalalım, sonra
bakarız," diyor Dr. Gates, lacivert takım elbisesiyle onu kapıdan dışarı çıkarıyor.
"Ofisinde bekler misin, ben de birazdan gelirim." Babam gidince ve kapıyı
yüzüne kapattığında bunun gerçekten işe yaradığına inanamıyorum.

El çantasıyla yatağımanın başına dönen Dr. Gates, yatağı oturur ve "Peki,
Cassandra..." der.

"Sadece Cass," diye hatırlatıyorum ona.

"Tamam, Cass, bardan ayrıldığından beri kustuğunu mu söyledin? Kaç
kez?" Tableti, hatta kalemi ve kağıdı bile yok. Sanırım babam, ziyaretlerinin
kaydını tutmasını istemiyor.

"Arabada sadece bir kez." Sanki yalan söylediğimi biliyormuş gibi, gözünü
kırpmadan bana bakıyor ve bekliyor. Kahretsin. "Ve odama çıktığımda iki kez."

"O zaman zehirlenmişsen, umarım vücudun toksini atmıştır."

"Zehirlenmiş olduğumu sanmıyorum. Arka koltukta kustuğumda gıda zehirlenmesi olduğunu söylemeliydim."

"Ama gıda zehirlenmesi olduğunu da düşünmüyor musun?"

Kafamı sallıyorum. "Hayır. Akşam yemeğinden sonra başka kimse hastalanmadı, o yüzden..." "Ateşin çıktı mı? Titreme var mı?"

"Hayır. İkisi de yok."

"Son zamanlarda mide virüsü olan birinin yanında bulundun mu?"

"Hayır."

Başını sallayarak, bana küçük bir gülümsemeyle sordu: "Son adet döneminiz ne zamandı, Cass?"

"Yakın zamanda."

"Tarihini söyleyebilir misin?"

"Geçen hafta."

"Yani, hamile değilsin, değil mi?" diye sordu, bunu bir ifade değil, bir soru şeklinde.

"Tabii ki."

"Öyleyse, ertesi gün hapi işe yaramadığında reçete edilen belirli bir hapi sana vermeme gerek yok, değil mi?"

"Hayır, gerek yok. Teşekkürler. Muhtemelen sadece mide rahatsızlığıdır."

Keskin gözleri benimkilere kilitlenir. "Bilgin olsun, gerekirse sana o ilacı verebilirim. Baban da bunu asla öğrenmez."

Gülerek ona soruyorum, "Ölmek mi istiyorsunuz, Dr. Gates?" "Hayır, ama benim önceliğim her zaman hastalarımıdır,

faturamı kim öderse ödesin." "Ben

senin hastan değilim."

"Elbette öylesin."

"Senin ilaçlarına ihtiyacım yok. Öyleyse, işimiz bitti mi?" "Evet, tabii karnını muayene etmeme izin vermezsen." "Hayır."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Derin bir nefes alarak ayağa kalkar ve çantasını omzuna asarak yatak odasının kapısına doğru yürür. "Mide bulantısı için bir reçete yazayım mı?" diye sorar.

"Olur," diye kabul ettim.

Kapıyı açarak, "Sabah hala hayatta olursan, bence bir şeyin kalmaz," diye devam etti.

"Harika. Bu saatte gelerek zamanını boşa harcadığın için üzgünüm."

"Bu gece ona göz kulak olacağım," diyor Cole koridordan, ben de gözlerimi deviriyorum. Sonra fısıldayarak, "O, şey, hamile değil, değil mi Doktor?" "Muhtemelen sadece mide rahatsızlığıdır," diyor Dr. Gates ona daha yüksek sesle.

"Bol bol sıvı almasını sağla ve durumu kötüleşirse Dante'ye beni aramasını söyle."

"Kötüleşirse mi?" diye sorar Cole.

"Kusması kontrol edilemez hale gelirse, karın ağrısı şiddetlenirse veya ateşi çıkarsa, bu tür şeyler."

"Tamam, teşekkürler."

"Dante'ye raporumu verip çıkacağım," dedi Dr. Gates

Bir saniye sonra Cole, hâlâ gömleği pantolonunun dışına çıkmış halde kapıda belirir gömleği ve pantolonuyla kapıda belirir. "Yani, muhtemelen ölmeyeceksin?" "Öyle görünüyor."

"Annem ve Dante yatmaya gittikten sonra, yarım saat sonra geri geleceğim," der sessizce.

"Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Bu gece kendi kusmuğunda boğulmadığından emin olacak biri lazım, hatırladın mı? Annemin seninle yatmasını mı tercih edersin?"

Başımı salladım.

"O zaman yarım saat sonra geri gelirim. O zamana kadar kusmuğunda boğulmamaya çalış."

"Deneyeceğim," diye mırıldanıyorum.

Mide bulantım geçtiği için neredeyse uykuya dalmışken, yatak odamın kapısının açılıp kapandığını duyarım.

Cole soyunurken bir hışırtı duyulur, sonra yatağın diğer tarafında, yorganın altına girerken bir çöküntü hissedilir. Bana sarılmak için yeterince yaklaşmaz, ama avucunu uzatıp alnımı okşar.

"Ateşim yok," diye mırıldanıyorum. "Ve kusmuğumla boğulmadım. Şimdi ya uyu ya da git."

Elini çekip yatağa uzandığında içini çekerek bir nefes verdi.

"İyi geceler, Cassie."

"İyi geceler, Cole," diye cevap veriyorum, ismi için onu azarlamaya zahmet etmeden. Sanırım bu isim bana gitgide daha çok hoş gelmeye başladı, ki bu çok kötü bir fikir.

Cole

"Bugünün görevi eğlenceli olmayacak," diyor Dante, Eli ile birlikte bizi ofisine çağırıldığında. Cass'in zehirlenmesinden, ya da onu hasta eden her neyse, kurtulmasının üzerinden birkaç gün geçti ve bu, atış poligonundan sonraki ilk yarışma.

Yarım saniye boyunca, Cass'in benim ya da gardiyanlardan biri tarafından hamile bırakılmış olabileceğini düşündüm. Ama doktor öyle olmadığını söyledi ve Cass o gecenin geri kalanında iyiydi. Ertesi sabah, sonunda uykuya daldığımda, Cass beni uyandırmak için yüzüme tekrar tekrar tokat atarak uyandırdı ve sabah seksi için hiç ilgim kalmadan odama geri gönderdi.

"Ne yapacağız?" Cass, ellerini beline koyarak sabırsızca babasına sorar. Siyah tayt ve mavi tişörtle bile çok seksi görünüyor. Hâlâ Saul ile antrenmanlara gitmiyor, bu yüzden son birkaç gündür ne yaptığını bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla başka randevuları olmadı.

Ben ise korumalarımın spor barında takılıp, yaşlı adamlarla gece geç saatlere kadar poker oynayıp, Inessa ile flört ediyorum. Cass'e de katılmasını söylemedim, çünkü onsuz daha kolay sızabileceğimi düşündüm. Tabii birinin onu tekrar zehirleme riskini göze almak istemediğimden bahsetmiyorum bile. Cass, neden hastalandığı konusunda istediğini düşünebilir, ama ben paramı Ruslara yatırırdım.

"Beni ve Vanessa'yı ihanet eden, ikimizin hayatını tehlikeye atan adam nihayet Vegas'a geri getirildi," diye açıklıyor Dante. "İkiniz de onu sorgulayacaksınız. Kendisi hakkında, yaptıkları hakkında ve adamlarım onu Los Angeles'ta yakalamadan önce başka kimlere ağzını açmış olabileceği hakkında her şeyi anlatmasını sağlayın. Ve ondan alabileceğiniz tüm bilgileri aldıktan sonra

onu ailemize karşı işlediği günahlar için acı çektirirken, yaşayıp yaşamayacağına ve bu yolu seçerseniz onu nasıl öldüreceğinize karar vereceksiniz."

Dante'nin insanları öldürmekten bu kadar kolayca bahsetmesine alışmak biraz zaman alacak. Acı çekmek üzere olan bu adamın anneme acı çektirdiği gerçeği, bunu kabullenmeyi biraz daha kolaylaştırıyor. Yine de sormadan edemiyorum: "Ya içimizden biri onun ölmesini isterken, diğeri yaşaması gerektiğini düşünürse?"

"Onun kaderi nihayetinde Eli'ye bağlı. Bu yarışmayı o yönetecek. Size hiçbir gardiyan eşlik etmeyecek. Eli her şeyi denetleyecek ve sorular, teknik ve sizin nihai kararınıza göre kazananı seçecek. İkiniz de şunu bilmelisiniz ki, o işkencenin her saniyesinden büyük zevk alacak." Sadisti gözetleyen Dante, "Eli'ye, sikini pantolonunda tutması gerektiği konusunda uyarıldı, yoksa onu kesip boğazına sokmamı ister mi?" diye ekliyor.

"Evet, efendim," gri takım elbisesiyle GQ mankeni gibi giyinmiş sarışın adam, alaycı bir selamla onaylar.

"Bu görevi tamamlamak için yarın bu saate kadar vaktiniz var."

Eli ile birlikte bodruma inen asansörde, bana ve Cass'e şöyle diyor: "İkinize de zaman kazandırayım. Bodrumda asılı duran adam Gavin Perkins. Wyoming'deki bir çiftlikten gelen yirmi sekiz yaşındaki bir striptizci. Vanessa'nın erkek arkadaşı Mitchell'ı, Kozlov'un fahişeleriyle yatması için tuzağa düşürdüğünde Dante'nin düşmanı oldu. Mitchell, fahişelerin bedava olduğunu düşünerek yatmış ve ödeyemeyeceği bir borç biriktirmişti. Mitchell elbette borcunu zamanında ödeyemeyince, haydutlar Vanessa'yı dövdü. Ayrıca, Vanessa'nın kaburgaları dövülmeden dolayı hala morarmışken, striptiz kulübündeki herkesin önünde onu yerde becerdi. Dante o zaman müdahale etti."

"Yani babam onu kıskanıyor mu?" diye sorar Cass.

"Bu adamın, annemin Rus pislikler tarafından dövülmesinden sorumlu olduğu kısmını kaçırdın mı?" diye soruyorum ona.

"Birkaç çürük vardı ama ciddi bir şey değildi. Ve böylece babamın dikkatini çekti. Yüzü berbat haldeyken onu çatı katına taşıdı."

"Hepsi bu kadar değil," diyor Eli, asansör nihayet bodrum katına ulaştığında. Boş beton katta, floresan ışıkların altında çıplak bir şekilde asılı duran adama doğru yol gösteriyor. O kadar tuhaf bir manzara ki,

Eli, "Gavin de Vanessa ve Dante hakkında ağzını açtı ve bu Petrov'un kulağına gitti," dediğinde neredeyse gözden kaçırıyordum.

"Ne hakkında ağzını açmış?" diye soruyorum. "Yuri'ye nasıl ulaşmış bu haber?" "Özür dilerim, Eli! Lütfen beni öldürme!" diye ağlıyor adam, gözyaşları

. Bir parçam onun için üzümlüyor bile.

Ya da Eli adama bakarak "Gavin, Dante'nin bana gönderdiği, Vanessa ile yatakta... samimi bir şekilde görünen özel bir fotoğrafını gördü. Mitchell'a tuzak kurduğu için özür dilerken bu konuyu açtı..."

"Mitch'e Vanessa'nın Dante ile mutlu görüldüğünü söyledim çünkü onun zorla alıkonulduğundan endişeleniyordu! Gangster ona takıntılıydı!" diye bağırır adam. "Bu doğru. Yemin ederim. Lütfen beni öldürmeyin. Ne isterseniz yaparım. Her şeyi!"

Eli tekrar bana ve Cass'e dönerek şöyle diyor: "İyi niyetli olup olmadığı önemli değil. Mitchell daha sonra Petrov'a Dante ve Vanessa'nın gerçek bir çift olduğunu ve Dante'nin ona aşık olduğunu söyledi."

"Peki bunun nesi kötüydü?" diye sorar Cass, Eli'ye.

"Çünkü baban ve onun annesi, Vanessa'yı sadece onun rehinesiymiş gibi davranarak Petrov'a teslim etmek ve uzun süredir kayıp olan kızıyla yeniden bir araya gelmesini sağlamak, böylece ona yeterince yaklaşip onu öldürebilmek için bir plan yapmışlardı."

"Ama Yuri onların yalan söylediğini hemen anladı," diyorum anlayışla. "Bu yüzden Yuri annemi bir hafta boyunca yiyeceksiz bir kulübede kilitli tuttu ve her gün saatlerce dövdü."

"Ding, ding, ding," Eli ciddi bir ifadeyle. "Kazananımız belli oldu millet. Bu dünyada, küçük sırlar bile ortaya çıkarsa felaketle sonuçlanabilir. Mitchell'ın Gavin'den aldığı bilgi Vanessa'nın hayatına mal olabilirdi. Neyse ki Dante, anneni kurtarmak için benim ve birkaç arkadaşımın sessiz becerilerini de içeren harika bir plan yaptı."

"Öyleyse onu öldürmeli miyiz?" diye sorar Cass, Gavin'in daha yüksek sesle ağlamasına neden olur.

Eli ceketinin içinden bir matara çıkarır ve büyük bir yudum alır. "Onu öldürmeli misin? O pisliğin görüntüyü görmesine izin verdiğim için beni öldürmeli misin? Cevaplanması gereken soru bu, değil mi?"

Eli sarhoş olurken, adamın açıklamalarını ve yalvarışlarını dinleyerek otuz dakika bekledikten sonra, Cass yanıma gelip "Hangi tarafa

eğilimdesin?"

"Dürüst olmak gerekirse, henüz bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Annem onun yüzünden ölebilirdi, ama onun kötü bir niyeti olduğunu sanmıyorum."

"Teşekkürler! Evet, teşekkürler Cole. Vanessa'ya zarar vermek istemedim, yemin ederim. Ona aşkıttım. Beni bırakmalısın Cole. Vanessa da bunu isterdi!" Gavin bağırır ve Eli'ye isimlerimizi söylediği için onun hayalarını yumruklamak isterim. Nedense, esir bana şahsen yalvarınca, ona zarar vermek daha da zorlaşır.

"O her şeyi mahvetti ve bunun bedelini ödemeli." Cass, bağlanmış çıplak adama bakar ve iç çeker. "Ama o çok yakışıklı."

"Yani, sırf yakışıklı diye onu öldürmememiz mi gerektiğini düşünüyorsun?" Bu düşünceye alaycı bir şekilde tepki veriyorum, ama aslında onun haklı olduğunu bildiğim için kendimden nefret ediyorum. Heteroseksüel bir erkek olabilirim, ama kör değilim. Mükemmel bronzlaşmış, heykel gibi bir vücudu ve film yıldızı gibi yakışıklı bir yüzü var. Eminim striptiz yaparak servet kazanmıştır.

"Ben de aynı sebepten onu kesemedim," diye iç geçirerek araya girer Eli, adama bakarak çalışma tezgahına tırmanırken. "O piç kurusu o kadar güzeldi ki, derisinin bir santimini bile mahvedemedim. Şimdi ise onu baştan aşağı derisini yüzmek istiyorum."

"Ciddi misin?" diye soruyorum.

"Lütfen, Eli," diye yalvarır Gavin. "Lütfen onların beni öldürmesine izin verme. Hayatının geri kalanında beni istediğin kadar, istediğin şekilde sikebilirsin!"

"Vay canına," diye mırıldanırım.

Cass, Eli'ye tek bir kırmızı kaşını kaldırdı. "Babam onu siktiğini biliyor mu?"

"Oh, evet. Dante, Vanessa'yı sahnede becerdiği gece, ben onu ağızla tatmin ederken içeri girdi."

"Sen... ağızla onu tatmin mi ettin?" Cass tekrarlar.

"Onun sikini emdi ama bitirmesine izin vermedi, her seferinde bitirmesine yakinken çekildi," diye açıklıyorum ona.

"İşte bu," Eli parmağını bana doğrultarak diyor.

"Ne demek istediğini anladım," Cass homurdanıyor.

Eli ekler, "Ben de onu asılıyken siktim." Cass buna sırtıtarak bakar. "Eşcinsel olduğunu bilmiyordum."

"Eşcinsel değilim, biseksüelim. Erkeklerle ve kadınlarla sevişirim, bazen aynı anda," diye yanıtladı Eli kayıtsızca.

"Dante'nin, kiminle yattığını kızına anlatmanı isteyeceğini sanmıyorum," diye ekliyorum.

Eli dikkatini Gavin'den çekip beni baştan aşağı süzer. "Peki ya sen, sarışın? İki tarafta da mı oynuyorsun?"

"Hayır. Ben heteroseksüeller tarafındayım, teşekkürler. Senin ya da başkalarının ne yaptığı umurumda değil. İnsanlar istedikleri kişiyle yatmalı, gerisini siktir etmeliler." Bunu söylerken Cass'e bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Sen ve Gavin'in bir geçmişi olduğuna göre, gerçekten benim ya da Cole'un onu öldürmesine izin verir misin?" Cass sadiste sorar.

"Yapman gerekeni yapmalısın," diye mırıldanır Eli, boşalmış matara içindeki her neyse, sarhoş olmasa da kesinlikle çakırkeyif. "Karar senin. Ben sadece denetlemek ve kararlarını yargılamak için buradayım."

"Yani, bir fikrin yok mu?" diye sordum.

"Hayır, pek sayılmaz. Daha çok Dante'nin tercihini biliyorum, neredeyse bir yıl boyunca bu piçi takip edip Vegas'a geri getirdikten sonra nasıl bir sonuç istediğini biliyorum. Kararına en yakın olanınız kazanır. Vegas'ın yeni patronu olmak için yapılan bu küçük yarışmanın şu anki skoru ne?"

"Karar vermek için hala bolca zaman var," diyorum.

"Ben öndeyim," diyor Cass, çenesini gururla kaldırarak. "Yakın dövüşte berabere kaldık, ama atış poligonunda kolayca kazandım."

"Cass'le göğüs göğüse mücadelede berabere mi kaldın?" diye sordu Eli.

"Berabere kaldık," diye tekrarlarım. "Eğitmenle dövüştük. Ben berbat oynadım ve Cass ilk birkaç saniyede bileğini incitti."

"İlk birkaç saniyede bileğini incittin mi?" Gözleri Cass'e dikilir ve Cass başını sallar. Eli onu baştan aşağı inceler ve "Buna inanmak çok zor. Tehlikeli olduğunu biliyorum. Saul ve çalışanlarla antrenman yaparken seni gördüm. Ölümcülsün. Hiçbir şey seni durduramaz, özellikle de burkulan bir ayak bileği. Mücadeleyi bilerek kaybettin, değil mi?"

"Hayır, yapmadım," diye mırıldanır Cass, konuşmadan uzaklaşmak istercesine Gavin'e yaklaşırken.

Eli'nin değerlendirmesini ve Cass'i benden daha iyi tanıdığını düşünerek, bu enerjik kızıl saçlı kadını takip ederim. "O haklı mı, Cassie? Ayak bileğini gerçekten incittin mi, ne oldu?"

"Evet, bileğimi incittim! Sadece burkulma olabilir, ama daha da kötüleştirmek istemedim. Bilirsin, kendimi savunmam gerekirse diye."

Aman Tanrım, ne kadar da yalancı. Bunu daha önce nasıl fark etmedim?

"Tabii, sanki o gün burkulmanın olduğu hafta gelecekmiş gibi," diyor Eli. alaycı bir şekilde, onun yalanlarına da inanmıyor.

Cass savunmacı bir tavırla kollarını göğsünde kavuşturdu. "Olabilirdi. Erkeklerle çıkmaya başladım, biliyorsun."

"Oh, duydum. Kumarhanede senin piyasada olduğun hakkında dedikodular dolaşıyor."

"Ee? İnsanlar onun hakkında ne diyorlar?" Merakımı gizleyemiyorum.

"Oh, şu bu," diye cevapladı Eli ve sonra kıkırdadı. "Çoğu erkek çalışan, onu elde etmek için sol testislerini feda edeceklerini söylüyor. Görünüşe göre, birkaç hafta önce bir kargaşaya neden olmuşsun. Penthouse'da yaşıyor olsan da, Sophie evlenmeden ve birkaç gün sonra kumarhanede düzenlenen bağış etkinliğine katılmadan önce, sadece bir avuç personel seni veya kız kardeşlerini görmüş ya da adını duymuştu. Her iki etkinlikte giydiğin elbiseler ve geçen gece bir barda giydiğin elbise hakkında söylenenleri tekrar edemem bile."

"İnsanlar benim ve elbiselerim hakkında mı konuşuyor?" diye sorar Cass, şaşkın bir ses tonuyla.

"Evet, insanlar senin hakkında konuşuyor, bu yüzden baban son zamanlarda endişeden hasta oldu. Düğün fotoğrafları internette her yerdeydi."

Düğün sırasında Ruslar da benim fotoğraflarımı gördü. "Bu fotoğraflar nereden çıktı?" diye Eli'ye soruyorum.

"Page Six zenginlerin evlenmesini çok sever. Düğünden biri onlara fotoğrafları göndermiş olmalı, onlar da yayınladı. Altın rengi elbise erkekler ve kadınlar tarafından çok beğenildi. Göğüslerin neden dışarıdaydı Cass? Elbise yıkamada çekmiş falan mı?" "Dante dilini kesmeden önce ağzına dikkat etmelisin dilini kesmeden önce ağzına dikkat etmelisin," diye uyarıyorum onu.

Eli omuz silkiyor ve gülüyor. "Dante ona bir soru sormamın sakıncası olmaz. Ve buralarda dili kesen tek kişi benim. Bu kanlı bir iş."

"Bence Dante, kızına göğüsleri hakkında soru sormanı umursar."

"Elbisem biraz dar gelmişti, hepsi bu," diye homurdanır Cass. "Önemli bir şey değil. Düğünden önce kilo almıştım."

"Neden? Lochlan seni istemediği için mi depresyonda kaldın?" diye sorar Eli. "İsteseydim onu elde edebilirdim," diye cevaplar Cass.

"Öyle mi? Kendine güvenen birisin. Hoşuma gitti," diyor adam sırtarak.

"Lütfen işkence ve cinayete geri dönebilir miyiz?" Eli sikini çıkarır ve Cass dizlerinin üzerine çökerken ikisine homurdanırım.

Cass

Bir adamı öldürmek mi, öldürmemek mi, işte bütün mesele bu.

Ve ben bu sorunun cevabını bulmalıyım.

Elbette Gavin'in ölmesi gerektiğini biliyorum. Babam da bunu bekliyor ve kendisi de öyle yapardı. Ama bir şeyi yapman gerektiğini bilmekle, onu gerçekten yapmak çok farklı şeyler.

Cole'un gelmesinden bu yana, son birkaç hafta içinde değiştim. Eski Cass, çoktan Gavin'in sırtına atlamış ve onu boğarak öldürmüştü olurdu.

Kibirli sarışın pislik beni yumuşattı. Yarın. Yarın

Gavin'i öldüreceğim.

Sadece kendimi bunu yapmaya ikna etmek için bir gün zamana ihtiyacım var. Sonuçta, babam karar vermek için yirmi dört saatimiz olduğunu söylemişti.

"Bunu bir gece uyuyup düşünmek istiyorum," diye Cole ve Eli'ye söylüyorum. "Tabii şimdi karar vermeye hazır değilsen?" diye üvey kardeşime soruyorum.

"Hayır. Ben de bir gece uyuyup düşüneceğim," diye kabul eder. "Yani onu burada bekleteceğiz?"

Haklı. Son kararı vermeden önce ona işkence etmemiz, onu cezalandırmamız gerekiyor.

Güzel, çıplak adama doğru yürürken, ayakları yere değmeyecek kadar yüksekte asılı olduğu için ona yukarıdan bakıyorum, penisi neredeyse ağzımın hizasında. Eli'nin onu tahrik etmekten bahsetmesinden sonra, bu pozisyonun nedeninin bu olduğunu anlıyorum.

Tırnaklarımı belirgin altı paket karın kaslarının üzerinde gezdiriyorum, uyluklarına iniyorum, kırmızı çizgiler bırakıyorum ve sonra aynı yolu tekrar izliyorum. Gavin tüm bu süre boyunca hareketsiz kalıyor, beni izliyor, bekliyor. Nefes alıp almadığından bile emin değilim.

Bir erkeğin tamamen benim merhametime kalmış olmasını sevdiğimi itiraf etmeliyim. Gavin'in, yaklaşan ölümüne rağmen, benim yaptıklarımdan hoşlandığını anlamak uzun sürmüyor.

"Güzel bir sikin var," diyorum ona dürüstçe, uzun sikinin şişerken. Cole kadar büyük ve kalın değil, ama yine de geri kalanı gibi oldukça mükemmel.

"Onunla istediğin her şeyi yapabilirsin," diye cevap veriyor. "Seni çok iyi sikerim. Ve dilim. Harika bir dilim var. Beni seks kölen yap, ben de her gün, bütün gün amını yalarım, Cassie."

"Sadece Cass," diyorum, sertleşen penisinin alt kısmını işaret parmağımla okşarken, Cole'un aptal lakabını bu kadar çabuk benimsemesinden nefret ediyorum. "Peki ya taşakların, Gavin? Onlara da istediğim her şeyi yapabilir miyim?"

O cevap veremeden, onları tutup çevirdim, bu da onun bağlarından kurtulmaya çalışarak çılgık atmasına neden oldu.

"Kadın olmam, yumuşak olduğum anlamına gelmez," diye bağırarak ona söylüyorum. "Babam senin ölmeni istiyor, bu yüzden artık seni kurtaracak hiçbir şey yok. Özellikle de sikin ya da dilin, seni sikik erkek fahişe."

Sonunda onu bırakmadan önce, biraz daha acı çektirmek için tırnaklarımı testislerine batırıyorum.

Cole'un yanına geri döndüğümde, o omurgasını düzeltir ve Eli çalışma tezgahındaki koltuğundan atlar. Cole, "Bu çok korkunçtu," derken, Eli de "Bu çok seksiydin," diye mırıldanır.

"Bunu bir gece uyuyup düşüneceğim," diyorum. "Ya sen?" "Ben de, evet, ben de bir gece uyuyup düşüneceğim," diyor Cole.

Onun peşinden asansöre doğru yürümeye başladım. Eli bize katılmadı ve sessizce çatı katına çıktık.

Ancak güvenlik görevlilerini geçip içeri girdikten sonra Cole sonunda konuşur. "Onun sikine dokunduğuna inanamıyorum."

"Güzel bir sik," diyorum merdivenleri çıkmaya başlarken. "Belki de onu öldürmeden önce dildo olarak kullanmak için kalıbını almalıyım."

"Yani onu gerçekten öldürecek misin?" diye soruyor arkamdan. "Evet."

"Nasıl?"

"Henüz emin değilim," diye itiraf ettim. Dürüst olmak gerekirse, bu eylemi fazla düşünmek istemiyorum. Öldürmek mafya işinin bir parçası olduğu için, bundan zevk alacağım anlamına gelmez.

"Ben senin için yapabilirim," diye teklif eder Cole.

İkinci katın sahanlığında duruyorum, burada yollarımızın ayrılacağını biliyorum. Ona dönerek, "Benim için birini öldürmene gerek yok, özellikle de kendini aramaya cesaret edemeyecek kadar mide bulandırıcıysan," diyorum.

"Mide bulandırıcı mı? Ben mide bulandırıcı değilim. O orospu çocuğunu hemen şimdi öldüreceğim." Altın rengi çenesi sıkılaşıyor, "Güven bana, sen onun sikini beğendikten ve o da senin seks kölen olmayı teklif ettikten sonra bunu gerçekten istiyorum," diyor.

"Neden? O pozisyonu mu istiyorsun?" diye gülümseyerek soruyorum. "Dizlerinin üzerine çök."

"Sen diz çök," diye cevapladı ve beni parmaklığa doğru itti. "Bu katta da bir kiler var."

"İyi," dedim. Ordu yeşili gözleri beklentiyle parıldadı, ben de ekledim, "Neden kendini oraya kilitleyip, benim ağzıma tek ve tek seferlik girdiğinde ne kadar sert boşaldığını hatırlayarak sikini okşamıyorsun?"

"Kaydedip sana video göndereyim mi? Bilirsin, benim açık havada duşta bir kızı siktiğimi izledikten sonra aylarca yaptığın gibi, onu izleyip kendini tatmin edebilirsin."

"Kız gerçekten boşaldı mı, yoksa sadece acıdan mı bağıırıyordu?" Bilinmeyen bir nedenden dolayı ağzımdan kaçırır.

"Oh, benim sikimde o kadar iyi ve uzun süre boşaldı ki, ben onun amından çıkardığım anda bacakları çöktü. Sen de o kısmı hatırlıyorsun, değil mi?" "Eğer seks o kadar harikaysa, neden onun babam için çalıştığı yeri bulup

"O burada, otelin beşinci ve altıncı katlarında temizlikçi olarak çalışıyor," diye cevaplar, çok hızlı bir şekilde. Kahretsin. Onu bulmuş. Onu aramaya mı çıktı

"Bu otelde beşinci ve altıncı katlarda temizlikçi olarak çalışıyor," diye çok hızlı cevaplar. Kahretsin. Onu bulmuş. Onu aramaya mı gitmiş? "İstersem bu yaz o katlardaki her odada her gün onunla birlikte olabilirdim. Dante'nin her gece onu odama getirmeme izin vereceğine eminim."

"Öyleyse neden yapmadın?" diye soruyorum.

"Çünkü oynadığımız bu aptalca oyunu çok seviyorum, vazgeçmem."

Ben. Bahsettiği oyun benimle sevişmek. Ve aslında, başka biriyle birlikte olmadı çünkü bunu yaparsa bir daha ona dokunmayacağını bildiğini söylüyor.

"Aramızdaki bu oyunun bittiğini sana söylemiştim."

"Henüz bitmedi, Cassie. Ağustos ayında ayrılmadan önce kesinlikle benimle tekrar yatacaksın," diye söz verir, sonra da kendini beğenmiş piç kurusu koridordan odasına doğru yürür.

Onu yatak odasına kadar takip edip, o muhteşem vücudundaki kıyafetlerini yırtıp atmak ve ona teslim olmak için kendimi zor tutuyorum.

Bunun yerine odama çıkıp kapıyı kilitliyorum ve artık adının Masked Motherfucker olduğunu bildiğim adamın başka bir videosunu izlerken kendimi okşuyorum.

Yeni sahnede, başka bir koca, karısıyla sıkıcı ve sıkıcı seks yaparken bir yabancının araya girmesine çok kızıyor. Maskeli adam, karısının kıcını ve amını yalattıyor, böylece ikisi aynı anda onu sikebiliyor. Koca yatak üzerine uzanır ve maskeli adam ikisini de becerirken karısının kıcını siker. Sonunda maskeli adam çekilir, prezervatifini çıkarır ve karısının yüzüne boşalır, bir kısmı da kocasının yüzüne damlar. Oops.

İşleri bittiğinde, karısı başını çevirip ağzında diğer adamın spermi varken kocasını öper. O zamana kadar koca artık kızgın değildir, sadece doymuştur. Hatta karısının yüzünü yalayarak temizler.

Tanrım, maskeli adam kadına vururken, sanki onu ve kocasını aynı anda sikiyormuş gibi, ikisini de tatmin ediyor ve bu çok seksi. Hepsi bittiğinde, maskeli adam kadını terli kocasının üzerine uzanmış halde bırakıyor ve ikisi de çok mutlu görünüyorlar.

O gece uykuya dalarken, Cole ve maskeli adamın beni aynı anda becerdiği benzer bir sahneyi hayal ediyorum.

Ertesi sabah, Cole ve ben kahvaltıyı atlamak konusunda aynı fikirdeyiz gibi görünüyor, çünkü o birinci kattaki mutfakta elinde bir fincan kahveyle oturuyor, yakışıklı yüzü somurtkan.

"Bunu halletmemi izlemeye hazır mısın?" diye soruyorum ona. "Bu benim avım, Cassie."

"Hayır, o benim," diyorum ona.

Yeni omuz kılıfına sakladığı silahı göstererek, "Önce kafasına bir kurşun sıkarsam olmaz. Ya da belki ikinci kurşun. Belki önce sikine bir kurşun sıkarım," diyor.

"Benim de silahım var," diyorum ona, pantolonumun paçasını kaldırıp ayak bileği kılıfını gösteriyorum. "Ve benim daha uzak mesafeden daha iyi nişancı olduğumu unuttun mu?"

Cole gülüyor. "Yani, O.K. Corral'da olduğu gibi silahlarımızı ateşleyerek oraya mı gideceğiz?"

"Sanırım öyle. O pisliği kurşunla dolduralım."

Birkaç dakika sonra, Cole ve ben, tavandan sarkan ama dün olduğu kadar yüksekte olmayan, gevşek ve çürümüş Gavin'in cesedinden on fit uzakta duruyoruz. Çıplak ayakları yerde eğri duruyor. Bodrum, dışkı, sidik ve... seks gibi iğrenç bir koku karışımıyla dolu. Havada kesinlikle lateks ve meni kokusu var.

"Ne oluyor lan?" diye fısıldadı Cole. Tişörtünün yakasını burnuna kadar çekerek sordu. "Bunu dün gece sen mi yaptın?"

"Hayır! Senin yaptığını sandım," diyorum, yüzümü ve ağzımı avucumla kapatarak.

"Ben yaptım," diye karanlık köşeden boğuk bir ses geliyor. Eli, elinde neredeyse boş bir viski şişesiyle bize doğru sendeleyerek geliyor. "Onu öldürdüm. Onu boğarak öldürmeden önce son bir kez sikti. Ben yapmadan önce ölmüş olabilir..." Yüksek sesle geçiriyor, sesi beton bodrumda yankılanıyor. "Ben bitirmeden önce. İlk seferinde. İkinci seferinde kesinlikle ölmüştü."

Vay canına. Bu o kadar berbat bir durum ki, söyleyecek söz bulamıyorum. "Şimdi ne yapacağız?" diye Cole'a soruyorum.

"Onun için bir çukur kazmalısın," diyor Eli. Şişesinden bir yudum alıyor. "Toprağa."

"Onu buradan çıkarıp gömmek mi zorundayız?" diye soruyor Cole.

"Ben senin için pis işi yaptım, en azından bunu yapabilirsin. Ve gerçekten pis bir işti. DNA bırakma ve yakalanma," diyor Eli, sonra asansöre doğru sendeleyerek giderken beni ve Cole'u ölü adamla baş başa bırakıyor.

"Şimdi ne yapacağız?" diye Cole'a soruyorum.

"Onu duydu. Cesedi ortadan kaldırmamız gerekiyor."

"Nasıl? Nereye?" Tamamen çaresizim. Cole ile adamı öldürmek için çatışmadan büyük laflar etmiş olabilirim ama onu saatlerdir ölü görmek

saatlerdir ölü olduğunu görmek... çok iğrenç.

"Sanırım daha fazla insan gücüne ihtiyacımız olacak." "Babam gardiyan istemedi," diye hatırlatıyorum ona.

"Siktir. Onu aşağı indirip buradan sürükleyip gömmeme yardım edecek misin?"

Bunu iyice düşünmeye çalışıyorum, bir plan yapmaya çalışıyorum. "Evet. Kürekler lazım olacak, değil mi? Ve branda?"

"Doğru. Ve bunu kusmadan yapabileceğini mi düşünüyorsun?" Cole alay ediyor.

Omuzlarımı geriye doğru çekerek ona "Kesinlikle. Midem zayıf değildir." diyorum.

"Bir hafta önce ayakkabılarıma kusan kadın böyle diyor."

"Belki de zehirlenmişimdir, çünkü o zamandan beri kendimi iyi hissediyorum. O bardaki herkesi vurmalıyım, Inessa'dan başlayarak."

"Bana uyar," diye kabul eder Cole. "O pislikler pokerde benden daha kötü hile yapıyorlar. Kazanmam gereken ama kazanamadığım o kadar çok el var ki, bu çok saçma."

"Demek her gece oraya gidiyordun?"

Bana sırtarak, "Neden? Yatağında beni özledin mi?" diyor. "Hayır.

Aslında, bu gece bir randevum var, o yüzden acele edip bunu halletmeliyiz elimi cesede doğru sallıyorum, sanki çöpü dışarı çıkarmakla bir farkı yokmuş gibi. Tabii ben de nasıl yapılacağını bilmiyorum. Yine de geri adım atmayı ya da mide bulandırıcı görünmeyi reddediyorum. Bununla başa çıkabilirim.

Bunun üstesinden geleceğim.

Cole, August'tan anahtarları aldıktan sonra SUV'yi sürmekte ısrar etti. Ehliyetim olmadığı için isteksizce kabul ettim, bu da o ahmağın çok komik bulduğu bir şeydi.

Ama son gülen ben oldum, çünkü Gavin çölde onun için kazdığımız çukura girmeden önce, kusma olayı yaşandı. Neyse ki bu sefer kusmayan bendim.

"*Siktir*," diye inliyor Cole, tişörtünün altını kaldırıp ağzını tişörtün kenarıyla silerek karın kaslarını gösteriyor. Bunu kasten yaptığını sanmıyorum. Beş metre ötede brandaya sarılmış bir ceset varken beni baştan çıkarmaya çalışmak için fazla yeşil görünüyor.

"İğrenç," diyorum, küreğime yaslanıp nefesimi toparlarken. Mezar kazmak zayıflar için değil. Saul ile yaptığım antrenmanları şimdiden özlüyorum. Ama onlar beklemek zorunda.

"Şaka yapmıyorsun."

"Neredeyse bitirmiştik, neden şimdi kustun? Bütün bu kir mi?" "Hayır," diyor Cole. "Üzerimizde uçan bir akbaba vardı.

kazmayı bırakmaya hazırdım, ama sonra kuşla birlikte geri gelirse ne olacağını düşündüm ve evet... bu iğrenç."

"Sen öyle diyorsan. DNA yığınınını da örtmeyi unutma," diye mırıldanıyorum ve devam etmek için küreğimi toprağa saplıyorum.

"Şimdi ödeştik," diyor Cole birkaç dakika sonra.

"Nasıl eşit?" diye soruyorum, bana bu sözleri söylediği tüm anları hatırlayarak

"İkimiz de birbirimizin üzerine ya da yanına kusmuşuz."

"Doğru," diye onayladım ve ayağımla küreği daha derine ittim.

"Kazarken bile seksisin, biliyor musun?" diye sırtıyor piç kurusu.

sırıttı.

"Evet, tabii."

"Kazarken seksi olduğumu düşünmek için gömleğimi çıkarmalı mıyım?"

"Kapa çeneni ve küreklemeye devam et," diyorum ona. "Bu akşam randevum var, unuttun mu?"

"Unutmam mümkün değil," diye mırıldanıyor gibi geliyor. "Ama öğlen daha yeni geçti."

"Duş almak, saçımı ve makyajımı yapmak saatlerimi alıyor."

"İşimiz biter bitmez onunla buluşsan harika görünürdün."

Kazarken burnumu çekerek, "Bugün ne yaptığımı sorduğunda, bu kesinlikle harika bir ilk izlenim bırakır," diyorum.

"Eğer küçük bir cinayet ya da ceset ortadan kaldırma işini kaldıramazsa, bu ilişki asla yürümez," diyor Cole, benden iki kat daha hızlı küreklerken. O benden daha iri, daha kaslı. Tabii ki tişörtünün kolunda kaslanan pazılarına dikkat ettiğimden değil. "Sen şehri yönetirken, senden daha aşağı biriyle bir ilişki kurmanın nasıl yürüyeceğini düşünüyorsun?"

"Yani, seni yeneceğimi mi düşünüyorsun?" diye gülümseyerek soruyorum.

"Öyle demedim. Sadece Dante'nin varisi olursan nasıl yürüyeceğini soruyorum."

"Hiçbir fikrim yok," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Ama ciddi bir ilişkiye, bir kocaya hazırım."

"Hayır, değilsin Cassie! Sophie'nin senden önce evlendiği ve Madison'ın macera yaşamaya gittiği, senin ise burada benimle mezar kazmaya mahkum olduğun için kıskanıyorsun."

"Sen de benim dışarı çıkıp başka erkeklerle yatmamdan kıskançlık duyuyorsun," diyorum ona, üzerine toprak atarken.

"Kıskanmıyorum. Sadece neden benimle tekrar yatmak istemediğini, ama yabancılarla çıkmak istediğini anlamıyorum."

"Bu iki şey birbirine hiç benzemiyor. Sen birkaç hafta sonra ortadan kaybolacak bir hataydın, ben ise kalıcı bir şey arıyorum."

Cole bu yoruma cevap vermez. Aslında, işimizi bitirene kadar fazla konuşmayız.

Bu hayal kırıcı.

Sanırım onun benim flört etmem konusunda daha fazla sızlanmasını ve beni durdurmak için daha fazla mücadele etmesini umuyordum.

Beni durdurabileceğini sanmıyorum, ama bu duygu hoş olurdu.

Cole

Ölü bir adamın cesedini ortadan kaldırmakla geçen yoğun bir günün ardından, bitkin durumdayım. Tek istediğim yatağa uzanıp uyumak, ama Dante penthouse'a girdiğimizde bizi bekliyor.

"Ee?" diye soruyor.

"Eli ile konuştun mu?" diye soruyor Cass.

"Sarhoşun tekiydi. Ondan tek öğrenebildiğim, Gavin'e ne olduğunu size sormam gerektiği oldu."

Harika, Eli bizi tuzağa mı düşürmeye çalışıyor? Yoksa ikimizden birine zaferi kazanma şansı mı veriyor?

Nasıl davranacağımı düşünmeden Cass babasına, "Eli'den ilişkisi olduğu bir adamı öldürmesini istememeliydin" diyor.

Vay canına.

Babasını azarlama şekli beni o kadar şaşırttı ki, neredeyse gülecektim.

Dante hiç de eğlenmiyor. "Senin fikrini sorduğumu hatırlamıyorum."

"O senin istediğini yaptı. En azından ona bir tatil borçlusun." "Görüşünü dikkate alacağım," diye cevaplar Dante alaycı bir şekilde.

"Şimdi bana ne olduğunu anlat."

"Cole ve ben bu sabah Gavin'i öldürmeye hazırдық, ama o zaten ölmüştü," diye açıklıyor Cass. "Onu çölde ortadan kaldırdık."

"Hadi canım," diye mırıldanır Dante. "İkiniz de çamurda yuvarlanmış gibi görünüyorsunuz."

"Daha da kötüsü, o kuru boktan şeyi kazmak," diye cevaplar Cass. "Şimdi duş alabilir miyim? Kendimi iğrenç hissediyorum."

"Kazanmayı kim hak ediyor?" Dante, ikimizi sırayla bakarak sorar. "Eli," diyorum. "Onu öldürdü."

"Cass?" diye sorar, Cass uzaklaşmaya başlarken.

"Sanırım yine berabere kaldık. Genel olarak hala öndeyim."

Dante bana dönerek, "Beraberlik senin için uygun mu?" diye sorar.

"Bana uyar," diye kabul ediyorum, duş alıp bu boktan işi bir an önce derimden yıkamak için sabırsızlanıyorum.

Bu gece erken yatmayı tercih etsem de, spor barında başka bir poker oyunu var ve ben hala Ruslarla iyi geçinmeye çalışıyorum. Dışarı çıkmadan önce, hala kendimi iğrenç hissettiğim için tekrar duş alıyorum.

Merdivenlerin üstünden, Cass'in randevusunun Dante ve annemle fuayede konuştuğunu görüyorum. Onu bir süre izledikten sonra sessizce merdivenlerden üçüncü kata çıkıyorum.

Cass kapısını kilitlemeye zahmet etmediği için odasına girmek oldukça kolay.

Kapının kapandığını duyduktan sonra, kısa safir mavisi, ince askılı bir elbise ve güzel, tonlu bacaklarını uzatan uyumlu topuklu ayakkabılar giyerek banyodan çıkıyor. "Ne istiyorsun, Cole? Çıkmak üzereyim."

"Oh, biliyorum," derken gözlerimi en az üç kez vücudunda gezdiriyorum. Kendimi durdurup soluk yeşil gözlerine tekrar bakarken soruyorum, "Bu pisliği gördün mü? Babasının takım elbisesini giymiş küçük bir çocuk gibi görünüyor. Ondan en az on beş santim uzunsun."

Cass, aşağıda bekleyen adamı inanılmaz derecede doğru bir şekilde tanımladıktan sonra umduğum gibi hayal kırıklığına uğramış görünmüyor. Hayır, bana doğru yürürken sırtıyor ve kot pantolonunun önündeki şişkinliği avuçlayarak benimle alay ediyor. "Belki de önemli olan yerde senden 12 santim daha uzundur."

"Ha. Komik. Ama ikimiz de bunun asla olmayacağını biliyoruz," diye cevap veriyorum. "O, senin bu kadar güzel görünerek buradan gitmene kesinlikle değmez. En azından dön ve gitmeden önce seni duvara dayayıp bir kez olsun becermeme izin ver."

Bu söz üzerine elini çekip bir adım geri atıyor, kolları ağır göğüslerini örtüyor ve elbisesinin üstünü gerginleştiriyor.

"Odama girme. Ve lanet olsun, kilidi açmayı bırak."

"Kapını gerçekten kilitlemiş olsaydın ya da şu anda kapının önünde durup çıkışımı engellemiyor olsaydın, reddini daha inandırıcı bulurdum," dedim

ona söylüyorum, sonra eğilip kırmızı rujlu dudaklarını dilimle okşayarak rujunun tadına bakıyorum.

Tahmin ettiğim gibi, Cass inler ve sırtı kapıya yaslanır. Dudakları benim için açılır, dilimin içeri girmesine izin verir ve dilini benimkiyle oynamaya ikna eder.

Yaklaşık bir dakika boyunca onu kapıya yapıştırarak derin bir şekilde öptükten sonra, dillerimizin sevişmesinden daha fazlasını isteyen sessiz bir taleple Cass'in avuç içleri omuzlarıma yapışır. Beni dizlerimin üzerine çöktürür ve ben kolayca boyun eğirim. Elbisesini yukarı çekmeye zahmet etmem, sadece kısa eteğinin altına dalıp külotunun kasık kısmını yalarım.

Elbise ve ayakkabılarla uyumlu mavi tanga külot.

"Bu pislik için tanga mı? Onlardan nefret ettiğini sanıyordum." Dilimin hafif dokunuşuyla onu tekrar tahrik ettiğimde, bacakları daha da açılır ve bana daha iyi erişim sağlar. Parmaklarımı külotunun kasık kısmına geçirip kenara çekerek klitorisine saldırırım. Cass inler ve kalçalarını öne doğru eğerek devam etmemi ister. Elbisesi aracılığıyla başıma bastıran avuç içleri, o boşalana kadar durmayı aklımdan bile geçirmememi ister.

Yemin ederim, onu nefes nefese bıraktım, bacakları titriyordu ve amcığı rekor sürede benim için fişkırıyordu.

İyi ki hızlı oldu ve sessizdi, çünkü ben onun sonsuz uyarılmasını yalarken, o hala yaslanmış olduğu yatak odasının kapısı çalındı.

"Cass, hazır mısın? Alistair geldi," diyor annem ona.

"E-evet," diye cevaplar, sesi hala titriyor ama avuç içleri hala başımı sıkıca tutuyor. "Bir saniye... hemen geliyorum."

Uyluklarının içini nazikçe ısııyorum ve o da inliyor.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu annem, Cass ise kumaşın üzerinden kafama tokat atıyordu.

"Evet, sadece ağrıyan bileğimi burktum," diye cevaplar güzel yalancı.

"Tamam, ona birazdan ineceğinizi söyleyeceğim," diye cevaplar annem. Sonra ekler, "O çok sevimli ve tatlı. Onu seveceğini düşünüyorum."

Sonunda Cass'in elbisesinin altından kafamı çıkararak ayağa kalkarım. Cass sinirli bir şekilde eğilip, kasıtlı olarak amının üzerinde eğri bırakmış olduğum külotunu düzeltmek zorunda kalır.

"Munchkin adamla randevunda iyi eğlenceler," diyorum ona sessizce, dudaklarımdan onun tadını yalarken.

"Acaba diz çökmeden beni yalayacak kadar kısa mı? Bu eğlenceli olabilir."

"Sen tam bir yalancısın. Kendinden daha küçük bir erkek istemezsin." "Sen nereden biliyorsun?" diye sorar.

"Çünkü beni lanet bir ağaç gibi tırmanmaya bayılıyorsun. Düğün gecesini de unutmadığımı sanma, bana atladığın ve sonra bir rodeo yıldızı gibi sert ve hızlı bir şekilde beni becerdiğin geceyi hatırlıyor musun?"

O gece son kez tam anlamıyla seks yaptık, değil mi? Ve bu aylar önceydi. Tanrım.

"O gece sarhoştum," der kadın ciddi bir yüzle yalan söyler.

"Saçmalık, Cassie. Bir damla bile alkol almadın."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü bütün gece seni izledim ve dudaklarını ve dilini tattım, hatırladın mı?"

Kafasını sallayarak, "Sana bunu durdurmamız gerektiğini söyledim, Cole," diyor.

"Bunu mu?" diye soruyorum, sanki ne demek istediğini tam olarak anlamamış gibi. "Bir daha odama gelme, yoksa babama söylerim."

Bu yalan beni güldürdü. "Hayır, söylemezsin."

"Bahse girer misin?" dedi, çok ciddi bir ses tonuyla.

"Neden?" diye soruyorum, açıkça eğlendiği halde bizim oynaşmamızı durdurmak için nedenini bilmek istiyorum.

"Sana söyledim."

"Çünkü ben senin düşmanın mıyım? Rakibin mi? Sen tam bir pisliksin."

"Sen ise pantolonunun içindeki aletini tutamayan azgın bir üniversiteli çocuksun." "Öyle mi? Fark etmediysen, benim aletim haftalardır . Aslında düğünden beri. Sana oral seks yapan, seni çılgık attıran ve dilime boşaltan benim."

"Bunu sadece benden karşılığında bir şey beklediğin için yaptın."

Cass'i sıkmak ya da onun tekrar benim için diz çökmesini istediğimi inkar edemem, ama bu kadarla bitmiyor.

Öyle mi?

O randevuya giderken, ben de rahatlayacak hiçbir işaret görmeden çok kafam karışık ve sertleşmiş durumdayım, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum. Sadece ondan uzaklaşıp, temizlenmek için banyosuna gidiyorum ve ona odasından çıkıp

ben de gizlice çıkabilmek için. Cass ipucumu anlar ve odadan çıkar, yatak odasının kapısı yumuşakça açılır ve kapanır.

O, rastgele bir pislikle dışarı çıkarken, ben onun onu sevip sevmediğini, gece sonunda onu öpüp öpmeyeceğini ya da onunla yatıp yatmayacağını merak ederek kaldığım her geceyi nefret ediyorum.

Ya da en kötüsü, bir gün onunla evlenip evlenmeyeceğini merak ediyorum.

Cass

Cole'un haklı olmasından nefret ediyorum.

Ne kadar iyi olursa olsun, randevumun boyunu aşamıyorum. Aslında fazla iyi. Onun üzerinde dolaşırdım, kelimenin tam anlamıyla, ve o muhtemelen topuğumu etine biraz daha sertçe batırmam için bana yalvarırdı.

Bana meydan okuyacak, kavgada geri adım atmayacak birine ihtiyacım var. Bu aptalca bir mantık. Her zaman kazanmama izin veren biriyle birlikte olmak istemem gerekir, değil mi?

Dilenciler seçici olamaz... ama hayır, Alistair James ile evlenemem. Bu adamla bir gece bile geçiremem, kemiklerinden birini kıracağım diye endişelenmeden.

Cole'un suçu, çok uzun boylu ve beni kaldırıp taşıyacak kadar güçlü olması. Beni muhteşem orgazmlarla şımarttığını da söylemeye gerek yok. O, sadece... eh olan gardiyanlardan çok daha iyi. Cole ile geçirdiğim beş dakikadan sonra, o anları bir saniye bile unutmak ve daha fazlasını istememek imkansız. Sürekli.

Bu gece dışında, güçlü duruyordum, pes etmiyordum ve onunla dalga geçiyordum çünkü o benim rakibim. Hedeflerimden sapamam. Babama, bana verdiği her görevi yerine getirebileceğimi kanıtlamalıyım.

Ve eğer Alistair'in bir randevuya değer olduğunu düşünüyorsa, onun için bir şeyler hissetmek için elimden geleni yapacağım.

"Peki, ne iş yapıyorsun?" Sushibarda nöbet tutan korumalarım gözetlerken, karşımda oturan sessiz adamla bu sıradan Japon restoranında sohbet etmeye çalışıyorum. Her şeyin daha rahat olması

önemli değil. Buradaki müşteriler o kadar kibirli değil ve bize bakıp durmuyorlar.

"Birkaç yıl Vegas Metro'da polislik yaptım, şimdi kendi özel dedektiflik şirketim var."

"Öyle mi?" Polis olmak için fazla zayıf görüldüğü için şaşırarak soruyorum. Takım elbisesinin altında kasları olmalı. "Peki neden polis teşkilatından ayrıldınız?"

Parmakları masaya vuruyor, sanki onu tedirgin ediyormuşum gibi. Ya da daha büyük olasılıkla, ben aşağı inip onunla buluşmadan önce babam ona sert bir şekilde uyarıda bulunarak onu tedirgin etmiştir. Ama konuşurken kendinden emin bir tavır sergiliyor. "Polis teşkilatında o kadar çok yolsuzluk vardı ki, sürekli iki yön arasında çekiliyormuşum gibi hissediyordum. Üstler bize şehirdeki suçlarla mücadele etmemizi söylerdi, ama sonra birisi onlara rüşvet verip görmezden gelmelerini sağladığında, kesin sonuçlanacak davaları çöpe atarlardı. Kime güvenebileceğimi, kimin doğru nedenlerle orada olduğunu anlamaya çalışmak çok yorucuydu. Bu yüzden ayrıldım."

"Özel dedektiflik işi polislik işine benzemiyor mu?"

"Evet, ama en azından artık kimin için çalıştığımı önceden biliyorum. İstemediğim davaları reddedebiliyorum. Mentorüm emekli olduğunda, onun ajansını devraldım, şimdi kendi patronumum. Her iki dünyanın da en iyisi."

"Ne tür davalar alıyorsunuz?" diye soruyorum, ellerimi kucagımda sıkarken. Sandalyenin arkasına asılı çantamdan telefonumu alıp, Cole'u benim için diğer tüm erkekleri mahvetmiş olabileceği için azarlamak için kendimi zor tutuyorum. "Şüpheli davalar almıyoruz," diyor Alistair. "Çoğunlukla eşleri aldatanlar, çalınan mallar, kayıp kişiler, senin kız kardeşin Madison gibi."

Yüzünü buruşturuyor ve

"Böyle pat diye söylediğim için özür dilerim. Zor olmalı..."

"Hayır, sorun değil," diye onu teselli ediyorum, çünkü ablamdan bahsetmek beni hiç de rahatsız etmiyor. Muhtemelen yeni kazandığı özgürlüğüyle dünyanın bir yerinde en güzel hayatını yaşıyordur. "Babam için Madison'ı bulmaya mı çalışıyorsun?"

"Evet, gittiği gecedan beri. Kasabadaki diğer tüm özel dedektiflerle birlikte."

Babamın, kendisi tarafından bulunmak istemeyen bir kızı aramak için bu kadar radikal önlemler almasına şaşırdığımı söyleyemem.

"Ve yeni bir ipucu yok mu?"

Alistair başını sallar. "Hayır. Kız kardeşinin kaçtıktan birkaç gün sonra özel bir araçla şehirden ayrıldığına eminim. O gece mi, yoksa ertesi gün mü ayrıldığını bilmediğimiz için olasılıklar sonsuz."

ertesi gün ayrıldığını bilmiyoruz. Kraliyet Sarayı'ndaki mutfaklardan birinden ayrıldıktan sonra onu gösteren hiçbir güvenlik kamerası kaydı yok."

"Yani, öylece ortadan kaybolmuş olamaz, değil mi? Yani, belli ki hala hayatta. Belki kılık değiştirmiştir?"

"Onun cesedini bulamadığımız için... Ö y l e düşününüz. Üzgünüm."

Başımı sallayıp su bardağımdan bir yudum alıyorum. "Kayıp insanlar hayatımda yeni bir şey değil. Annem ben bebekken ortadan kayboldu," diye itiraf ediyorum.

Parmakları bir an durur ve "Biliyorum. Üzgünüm," der.

Bir kez daha özür dilerlerse, onu bacağından tekmeleyeceğim. Ama cevabı o kadar hızlıydı ki, sürekli özür dilemesini görmezden gelip ona soruyorum, "Annem hakkında nereden biliyorsunuz?"

Bana küçük, hüzünlü bir gülümsemeyle, "Baban o dava için kasabadaki tüm özel dedektifleri tutmuştu," diyor.

"Ama bu yirmi yıl önceydi. Sen daha beş yaşındaydın, değil mi?"

"Yedi. Haklısın, ilk aramadan haberim yoktu, ama iki yıl önce onun için çalışmaya başladığımda, akıl hocam Baker'ın elinde dava dosyası vardı. Dava hâlâ açık."

"Hâlâ açık mı? Yani hâlâ annemi aramak için para mı alıyorsun?"

O başını sallar. "Charlotte Maye." Onun adını duymak, buz gibi bir su küvetine daldırılmış gibi hissettirir beni. "Onun ve Madison için yıllık ücretin üzerine verilen nakit ödül, tüm özel dedektiflerin yeni kanıtlar bulmayı umut etmesine yetiyor. Tabii ki para tek neden değil," diye ekler hemen. "Masum bir kadının kaybolması, özel dedektifler tarafından her zaman ciddiye alınır."

"Onu bulana ödül mü var?" Babamın Madison'ı bulmak için elindeki her kuruşu vereceğini biliyordum, ama annem için? Sophie'nin annesine yöneldiğini ve onu tamamen unuttuğunu sanıyordum.

"Bay Salvato, onu bulmak için değil, sadece yeni kanıtlar için milyonlarca dolar ödül veriyor. Ama yıllardır hiçbir kanıt bulunamadı. Tekrar özür dilerim."

"Vay canına," diye mırıldandım, şaşkınlığımı gizleyemeden. Özel dedektifin bu geceki milyonuncu ömrünü bile affettim.

"İsterseniz size dosyanın bir kopyasını verebilirim," diye teklif ediyor sessizce. "Ciddi misiniz?"

"Tabii. Babanın bir sakıncası olacağını sanmıyorum. Ama ne olur ne olmaz, bunu aramızda tutabilir miyiz?"

"Tabii, elbette," diye temin ederim. "Teşekkürler, Alistair." "Rica ederim, Cassandra."

"Sadece Cass. Cassandra değil," diyorum ona içten bir gülümsemeyle.

Geleceğimizde patlayıcı bir seks olmayabilir ve muhtemelen düğün çanları da çalmayabilir, ama Alistair James'i sevmemek imkansız.

Vanessa'nın babamı benimle onunla tanıştırması için neden teşvik ettiğini anlayabiliyorum. O, her kadına kraliçe gibi davranan, nazık ve dürüst bir adam.

Ama beni hem azdırıp hem de cinayet işleme isteği uyandırmayan biriyle kendimi hayal edemiyorum.

Belki de bende ciddi bir sorun vardır.

Beni bu kadar berbat bir duruma düşüren mafya babamı ve kayıp annemi suçluyorum, çünkü herkes gibi mutlu bir son istemiyorum.

Hayır, beni boğacak, dibe çekecek ve bir daha bırakmayacak kadar yoğun bir aşk istiyorum. Sadece bu hayatta değil, bundan sonra ne olursa olsun sürecek, ruhun derinliklerine işleyen, şiddetli bir aşk.

Ve bunu yaşayabileceğimi düşündüğüm tek kişiye gerçeği söyleyemediğim için kendimden nefret ediyorum.

Cole

Bu gece spor barındaki poker oyunu şüphesiz diğerleri gibi olacak: bir grup kendini beğenmiş pislik Rusça konuşup, hile yaparak benden daha fazla para koparmaya çalışacak. Inessa da bu işin içinde galiba, çünkü sürekli odada dolaşıp içkileri dolduruyor, muhtemelen kartlarıma bakmak için. Ama bu pisliklerin bilmediği şey, son üç yıldır zengin üniversiteli çocukları dolandırarak biraz para kazandığım. Ben her seferinde dolandırılabilen bir enayi değilim.

Onlara gerçekte ne düşündüğümü göstermeyeceğim tabii. Hayır, kaybetmeye devam ediyorum, aptal bir çocuk olduğumu düşünmelerini sağlıyorum. Sonuçta, onların grubuna girmek için, boktan dedem hakkında her şeyi bilmek istiyormuş gibi davranmam gerekiyor.

Yuri Petrov hakkında bilmem gereken tek şey, anneme ne kadar kötü davrandığı. Dante, geçen yaz bir hafta boyunca onu aç bıraktığını ve dövdüğünü, nerede olduğumu söylemesini istediğini söyledi. Onun hayatının ilk on altı yılında ne yaptığını bilmiyoruz.

Yuri'nin adamlarının da ondan farklı olmadığından eminim. Hiçbiri kadınlara iyi davranmıyor. Poker oyunlarında bulunduğum süre boyunca, kadın çalışanları dövdüklerini falan gördüm. Buradaki "eskortlar" o kadar kafaları karışık ki, artık nerede olduklarını bile bilmiyorlar. Neden biri bu kadar kafası karışık biriyle yatmak istesin, hiç anlamıyorum.

"Bu kadar çabuk mu döndün?" Inessa barın yanıma gelince böyle diyor. Saat daha on olduğu için bira içiyorum. İki saatim var ama Cass'in randevusunu düşünerek penthouse'da oturmaktansa, dikkatimi dağıtmak için buraya geldim.

"Uzak duramıyorum," diye gülümseyerek cevap verdim, Dante ve tüm ailesini öldürmek isteyen kim olduğunu bulmam gerektiği gerçeğini söylemek yerine.

"Maça erken geldin," diyor. Ön kolunu bara dayayarak benimkine sürüyor. "İstersen burada ya da yukarıda sana eşlik edebilirim."

Cass'e oral seks yaptıktan sonra rahatlayamadığım için testislerim hala morarmış ve ağrıyor, ama Inessa'yla sevişmek istemiyorum. Onu istemem gerekirdi. Cass son zamanlarda beni sürekli reddediyor ve odasına gelmememi söyledi, bu da ne yapıyorsak yapalım, her şeyin bittiğini anlamam gerektiği anlamına geliyor. Elbette, Inessa güzel, ama o hala düşmanım.

Ama en önemlisi, o Cass değil.

Birayı uzun bir yudumla içip, onu nazikçe reddetmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum. "Üzgünüm, Inessa, ama ben... yapamam."

"Yapamıyor musun, yoksa yapmayacak mısın?" diye sordu, başını eğerek, güzel mavi gözlerini bana dikerek.

"Yapamam."

"Kızıl saçlı kızla kavga ettiğin için mi bu kadar üzgün ve yalnız görünüyorsun? Salvato'nun şımarık kızı mı?"

"Ne? Hayır. Neden böyle düşünüyorsun?" diye şaşkınlıkla soruyorum.

Sanki Cass'i istediğim çok açılmış gibi omuzlarını silkiyor. "Siz ikiniz birlikte değil misiniz?"

"Hayır. Cass sadece rakibim." "Ne için rakipsiniz?"

Gerçeklerin ortaya çıkma zamanı. Haydi bakalım. Dante onlara söylemenin sorun olmadığını söyledi, ama ben henüz söylemedim. Şimdi tam zamanı. "Senin bir sonraki patronunun kim olacağına dair bir rekabet."

"Oh." Bunu düşünürken kaşlarını çatıyor. "Salvato barı sana mı yoksa *ona* mı devredecek?"

"Bu kadar heyecanlanma," diye gülerek cevap verdim, onun bariz küçümsemesine. "Ve sadece bu bar değil, şehirdeki tüm mülkleri, tüm Rus işletmeleri dahil."

"Bence sen harika olursun. Sadece buradaki diğerlerinin bir kadının yönetici olmasını tolere edeceklerini sanmıyorum. Anton ile evlenmemiş olsaydım, burayı yönetmeme izin vermezlerdi. Zaten pek bir şey yapmama izin verilmiyor."

"Cass halledebilir," diye onu temin ederim. "O her şeyi halledebilir."

"Diğerlerini ikna edip onu yenmene yardım edebilirim, biliyorsun. Tabii Salvato'ya sadık değilsen?" diyor Inessa, ama Cass'i düşündüğüm için onu zar zor duyuyorum.

Ve onu düşünmek, onu görmek, randevusunu bozmak istememe neden oluyor. Evde mi, yoksa hala o ufaklıklarla mı dışarıda? Ya eve gelmez de onun evine giderse?

Olasılık düşük. Yine de, başka bir erkeğin ona dokunduğunu düşünmek, olasılık düşük olsa bile, içimden yanıyormuşum gibi hissettiriyor.

"Biliyor musun? Arkadaşlara bu akşam maça gelemeyeceğimi söyle, ama belki bir sonrakine gelirim," diyorum Inessa'ya ve uzaklaşıp bilardo oynayan korumalarının yanına gidiyorum. Bilardo salonundan bana göz kulak olabilirler ve bana biraz alan bırakabilirler, bu da hoşuma gidiyor.

"Ne var?" diye sorar August, bilardo sopasına yaslanarak.

"Cass'ın korumalarından bu gece randevusunda nereye gittiğini öğrenip beni oraya götürmeni istiyorum."

Cass

Akşam yemeğinden sonra Alistair, teklifini yerine getirerek muhafızlara bizi ofisine götürmelerini söyler. O dosyayı getirirken ben lobideki kanepede beklerim. Beklediğimden uzun sürer. Muhafızlar dışarıda beklemeyi kabul ederler, ön girişteki tavandan tabana pencereler sayesinde kapalı iş merkezinin ortasındaki ofisi net bir şekilde görebilirler.

"Alın," diyor Alistair geri döndüğünde ve bana belgelerle dolu bir akordeon dosya uzatıyor.

Kağıt yığınının çıkarırım. Yığının en üstündeki güzel, genç, kıvılcı saçlı kadının fotoğrafı beni şaşkına çevirir.

Alistair sandalyenin yanında durup omzumun üzerinden bakarken, "Annenize çok benziyorsunuz," diyor. "Bu dosya tamamen sizin. Kopyalarını çıkardım ama orijinallerinin sizde olması gerektiğini düşündüm. Başka fotoğraflar da var."

Onları alıp yavaşça karıştırıyorum, hiç tanımadığım kadının hayatını görüyorum. Beni bu dünyaya getiren ve sonra ortadan kaybolan kadın.

Küçük, kahverengi saçlı bir kızla çekilmiş fotoğrafı kalbimi durduruyor. "Bu Madison. Annemi hiç hatırlamadığını sanıyorum, ama belki

hatırlamıştır. Muhtemelen o... gittiğinde ya da kaybolduğunda sadece üç yaşındaydı."

"Küçüktü, muhtemelen annesini hatırlayamayacak kadar küçüktü," diye Alistair de aynı fikirde. "Dosyanın çoğunun banka hesapları, sosyal medya paylaşımları gibi kayıtlardan oluştuğunu fark edeceksin. 2004 yılında çok fazla güvenlik kamerası yoktu. Aslında vardı, ama çoğu bulut teknolojisi kullanılmaya başlamadan önce şirketlerin kendi sunucularında saklanıyordu. Yani, biri bir günü sildiyse, o gün sonsuza kadar kaybolmuştu. Yedekleme yoktu."

Alistair benim gitmem için acele etmiyor gibi görüldüğü için, o arkamda anlatırken ben de evrakları karıştırmaya devam ediyorum. El yazısı notları deşifre etmek biraz daha uzun sürüyor. "Mentorun babamdan şüpheleniyor muydu?"

"Baker bunu Dante Salvato'nun yüzüne asla söylemezdi ve umarım bunu da kendine saklarsın, çünkü o artık mutlu bir emeklilik hayatı sürüyor," diye açıklıyor. "Ama sonunda Baker, babanın masum olduğunu biliyordu çünkü hiç pes etmedi ve bilgi için daha fazla para teklif etmeye devam etti. Charlotte'u bulmak için çaresizdi ve bunu başaramayınca, ona tam olarak ne olduğunu kanıtlayacak kesin deliller bulmak için çabaladı. Suçlu adamlar, özel dedektiflerin eski davaların kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmak için araştırma yapmasını istemezler."

"Babamın onu bulmak için bu kadar çok çalıştığına inanamıyorum," diye fısıldıyorum, daha çok kendime.

Belge yığnında, bir video kaydından alınmış gibi görünen fotoğraflara rastlıyorum. Görüntüler, bir perakende mağazasında olduğu gibi uzaktan çekilmiş, ama kesinlikle uzun boylu, zayıf, kızıl saçlı annem. Üstünden kitapların görüldüğü kadar dolu bir çanta taşıyor.

"Bu, kaybolmasından önceki gün," diyor Alistair. "Kraliyet Sarayı'nın yakınındaki bir kitapçıya gidip bir yığın çocuk kitabı satın almış. Fatura da dosyada var."

Birkaç sayfa daha çevirip kitapların listesini görüyorum; hepsi çocukluğumun en sevdiğim kitapları. "Hepsi hala kütüphanemizde duruyor. Hepimiz büyüdükten sonra bile babam onları bağışlamayı reddetti."

"Annen bunları sen ve kız kardeşin için satın almıştı. Sana bunları okuma fırsatı bulamaması hiç adil değil," diyor Alistair. "Kaybolduğunda senin yaşındaydı."

O gittiğinde kaç yaşında olduğunu hiç düşünmemiştim ama... kahretsin. Önünde koca bir hayat vardı ve biri onu yok etti. Dosyayı görünce, annemin çocuk kitapları satın aldığını görünce, beni terk etmediğinden

Beni terk etmediğine dair. Hangi anne, çocuğunu terk etmeden önce bir kitapçının çocuk bölümünün tamamını satın alır ki?

İki kızını. Madison'ı kucağında tutarken o kadar sıcak gülümsemesi, onu öz kızı gibi sevdiğini düşündürüyor.

Okuduğum her şey arasında beni şaşırtan tek şey, annemin yanında tek bir koruma bile olmamasıydı. Bu şaşırtıcı çünkü babam, kız kardeşlerimin ve benim tek başımıza dışarı çıkmamamız konusunda çok katıdır, hatta Vanessa ve Cole'un korunmasız kalmasına bile izin vermez, hepimiz bundan şikayet etsek de.

Sanırım nihayet neden ekstra güvenlik konusunda bu kadar ısrarcı olduğunu anlamaya başlıyorum.

Cole

"Cass'in randevusunda nereye gittiğini nereden bileceğiz?" Mike, spor barından çıkarken soruyor.

"Çünkü korumalarına soracağız, seni salak," diyor August, gözleri karanlık otoparkı tararken. Telefonu zaten elinde, sanki SUV'ye güvenli bir şekilde ulaşır ulaşmaz onlara mesaj atmaya veya aramaya hazırmış gibi. Adam işini ciddiye alıyor, orası kesin.

"Uh," diye başlar Mike. "Nereye gittiklerini neden umursuyorsun?" "Karmaşık bir durum," diye mırıldanırım.

"Yardıma ihtiyacımız olacak mı?" diye sorar August ciddi bir şekilde, arka yolcu kapısını benim için açık tutarken. Sorumlu kişi ben olsam bile, zengin bir mafya ailesinin parçası olmaya asla alışamayacağım.

"Onların randevusuna karışmayacağıma söz veriyorum. Sadece... gözlemleyeceğim," diyorum ona.

"Tabii, tabii," diye gözlerini devirerek homurdanır ve kapımı çarparak kapatır. Onlardan istediğim şey inanılmaz derecede aptalca. Bunun farkındayım. Ama sonra August'un kapıdan Mike'a "Sen sür. Ben ne bulabileceğime bakayım," dediğini duyarım.

On beş dakika sonra, kasabanın dışındaki kapalı dükkanların bulunduğu bir alışveriş merkezinin yanındaki yan yolda durduğumuzda biraz kafam karışıyor. Tek açık olan ışıklar, özel dedektif Alistair James'in ofisinin ışıkları. Cass'in SUV'si, siyah, klasik bir Mustang dışında park yerinde tek araç.

"Alistair James, Cass'in randevuya çıktığı kısa boylu adam mı?" diye iki güvenlik görevlisine soruyorum ve koltuklarının arasına sıkışarak pencereden dışarı bakıyorum

"Evet." August yolcu koltuğundan başını sallar ve hepimiz ön camdan dışarıya bakarız.

"Evet." August yolcu koltuğundan başını sallar, hepimiz ön camdan dışarıya bakıyoruz.

"Ve o bir özel dedektif mi? O

küçük adam mı?" "Evet."

Neden onu randevu için ofisine davet etsin ki? "Yemeğe çıktılar mı?"

"Neredeyse bir saat önce Mizu Japon Restoranı ve Suşi Bar'da yemeğini bitirdiler," diye cevaplar August.

"Bir saattir onun ofisinde mi?" diye haykırarak kapı koluna uzanıyorum... ama kapı kilitli.

"Beni dışarı çıkar yoksa koltuğun üzerinden atlayıp kafanı ön cama çarpacağım," diye Mike'ı uyarırım.

August koltuğunda dönerek karanlık iç mekanda bana öfkeyle bakar. "Sadece gözlemlemek ne oldu?"

Cevap veremeden, bir hareket gözlerimi tekrar ofise çeker. Cass ve karides, tek bir koruma bile olmadan birlikte ön kapıdan çıkıyorlar. Kapının hemen dışında dururlar ve Cass arkasını döner ve... ona sarılır. Hepsi bu, sadece bir sarılma. Öpücük yok. Mesafeden, yanağa bir öpücük bile olmadığını anlayabiliyorum.

Biliyordum!

İkisi arasında dostane bir ilişki dışında hiçbir şey olmayacak. Ve eğer karides bir özel dedektive, o zaman muhtemelen Madison'ın kayıp vakası üzerinde çalışıyordur.

"Burada ne yapıyorsun dostum?" diye sorar Mike. "Son randevusunda yaptığı gibi küçük özel dedektifi silah zoruyla soyacak mısın?"

"Hayır, o bir tehdit değil."

"O zaman neden bir saat boyunca burada kaldı?"

"Aralarında sadece iş ilişkisi var gibi görünüyor. Muhtemelen... arkadaşlık." Bu kelimeyi söylemekten ya da Cass'in benden başka bir erkekle vakit geçirmekten hoşlandığını düşünmekten bile hoşlanmıyorum.

Neyse ki SUV'sine biniyor ve bir dakika sonra uzaklaşıyor.

Onu takip etmeden önce, görünüşe göre çok gözlemci olan karides aniden bizim yönümüze doğru yürümeye başlar.

"Siktir. Bizi fark etti. Kaçalım mı?" diye soruyor Mike.

"Hayır." Ne istediğini öğrenmek için camımı açmak için düğmeye basıyorum.

"Sen Cole Brooks'sun, değil mi?"

Artık biri soyadımı söylediğinde, tüm kişisel belgelerim teknik olarak geçerli olsa bile, bu bana yalan gibi geliyor. Annem kaçmasaydı, Brooks benim soyadım olmazdı. Yine de, diğer seçenekten daha iyidir.

"Yoksa sana Cole Petrov mu demeliyim?"

"Brooks yeter," diyorum küçük adama. "Cass'i bu gece neden buraya getirdin?"

Bana hoş bir gülümsemeyle, "Neden burada olduğunu bilmeni istiyorsa, sana kendisi söyler," diyor.

"Madison hakkında haber var mı?"

Ofisin ön pencerelerine bakarak yenilgiyi kabul etmiş gibi iç çekerek, "Maalesef Madison hakkında yeni bir gelişme yok. Cass'e annesi Charlotte hakkında bildiklerimi verdim," diyor.

Cass'in annesi mi? Tanrım. Bu eski bir vaka.

"Peki ne gibi bilgilerdi?" diye soruyorum.

"Muhtemelen sana söyleyene kadar beni takip etmeye devam edeceksin, peki. Sana sır olmayan şeyi söyleyeyim. Charlotte Maye, Dante Salvato'nun evinde yaşayan dadısıydı. Kaybolduğunda yirmi bir yaşındaydı, Cass ile aynı yaşıydı. Onu takip eden korumaları yoktu, o gün nereye gidiyorsa, yalnızdı, muhtemelen silahsızdı ve bir daha görülmedi, haber alınamadı."

"Siktir," diye mırıldanıyorum. Bu gece tüm bu yeni bilgileri öğrendikten sonra Cass'in annesinin hayaleti tarafından takip edilmesinin ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum.

"Bu, ona bir daha görüşmememi söyleyeceğin kısım mı?" diye sorar Alistair. "Bingo. Dante'nin seni işe almasına şaşmamalı. Çok zekisin," derim

"İyi geceler," diyor el sallayarak, sonra arkasını dönüp ofise doğru yürümeye başlar.

"Cass'in randevularıyla ilgili bu saçmalığın ne olduğunu bize söyleyecek misin, söylemeyecek misin?" diye sorar August.

"Hayır. Ve ikiniz de çenenizi kapalı tutsanız iyi olur," diye uyarıyorum onları. "Bugünden sonra, cesetleri gömmek için çölde harika bir yer biliyorum."

Cass

Randevumdan eve döndüğümde, Cole hala dışarıdaydı, muhtemelen yine Rus mafya üyeleriyle poker oynuyordu.

Annemin kayıp kişi dosyasını tekrar incelerken kilitli kapı kolunun döndüğünü duyduğuma yemin edebilirim, ama eğer Cole'duysa, zorla girmedi, sadece uzaklaştı.

Ertesi sabah, yüzmek için dışarı çıkarken babam beni bulur. Neyse ki, onun onaylamayacağı dar mayomun üzerine bir örtü giyiyorum.

"Günaydın. Alistair'le randevun nasıl geçti?" diye sordu, o gün için düğmeli gömlek ve takım elbise pantolonu giymişti, ama henüz kravat ve ceket giymemişti.

Ona dönerek gerçeği söylüyorum. "Oh, iyiydi. O... hoş biri." Babam siyah kaşlarından birini kaldırıyor. "Sanki bu kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun."

Gömleğimi daha sıkı tutarak, ne kadar cilt gösterdiğini görmemesi için, "Hayır, Alistair'in iyi biri olmasını seviyorum, ama sanırım o benim tipim değil. Madison'ı nasıl aradığını konuştuk."

"Evet, Baker, eski patronu yıllardır benim güvendiğim özel dedektifi."

"Alistair, annemi araması için Baker'ı tuttuğunu söyledi."

Takım elbisesinin kolunu düzeltmek için aşağıya bakarak, "Evet, tuttum. Diğerlerinden daha şanslı olduğu söylenemez. Ama her altı ayda bir bana yeni bir gelişme olmadığını bildirmek için haber verirdi."

"Onun koruması yoktu," diye patladım.

Babamın mavi gözleri benim yeşil gözlerime bakıyor. "Bunu nereden biliyorsun?" "Dosyayı gördüm." Babama, dosyayı aldığımı söylemiyorum sonuçta, özel dedektife ona bundan bahsetmeyeceğime söz vermiştim.

"Annen Charlotte benimle yaşarken, babam hâlâ işleri yönetiyordu. Ondan, özellikle Madison'ın annesi Maria'ya olanlardan sonra, ona koruma tutmasını istedim. Ama o reddetti."

"Neden?"

Verandaya bakarak derin bir nefes aldı ve cevap vermek için biraz zaman aldı. "Babam, tüm kız arkadaşlarımı korumak için adam tutacak parası olmadığını söyledi. Bir kadını önemsiyorsam, onu korumak benim sorumluluğum olduğunu söyledi. Charlotte'u önemsiyordum. Onunla herkesten daha uzun süre birlikteydim. O, ortadan kaybolmadan önce sana ve Madison'a iyi bir anne oldu. Bu dünya için fazla iyi ve nefes kesici derecede güzel bir kadındı. Sen ona çok benziyorsun."

Eğer tahmin etmem gerekirse, babam bana, Madison'a veya Sophie'ye her baktığında, korumayı başaramadığı bir kadının yüzünü görüyor. Sophie'nin annesinin başlangıçta doğum komplikasyonları nedeniyle öldüğü sanılıyordu, ancak Yuri Petrov'un tuttuğu biri tarafından öldürülmüş olabileceği anlaşıyor.

"Madison gittiğinde, kötü bir déjà vu gibi olmalı, değil mi?" diye soruyorum ona.

Ciddi bir ifadeyle başını salladı. "En kötü kabusum tekrar tekrar yaşanıyordu. Madison'ın hayatta ve güvende olduğunu öğrenene kadar Madison'ın hayatta ve güvende olduğunu öğrenene kadar içim rahat etmeyecek."

"Üzgünüm," diyorum ona, Alistair'in sürekli özür dilemesinin bana da bulaşmış olabileceğini düşünerek. "Bir daha muhafızlar hakkında şikayet etmeyeceğim ya da silahsız çıkmayacağım."

"İyi. Teşekkür ederim."

Mutfağa doğru yürürken, sırtına doğru, "Ama beni sonsuza kadar kafeste tutamazsın," diyorum.

Yüzünü tekrar bana çevirir. "Artık bunu biliyorum. Sen artık büyüdün. Son birkaç hafta içinde bu çok netleşti, her ne kadar senin hala yanımda tutabileceğim küçük bir kız olmanı istesem de."

"Sanki kalkıp gidecekmişim gibi konuşuyorsun."

"Gitmeyecek misin? Cole'u varisim yaparsam?"

"Onu varisin yapacak mısın?" diye soruyorum, nefesimi tutarak.

"Hala ikinize de kendinizi kanıtlamanız için zaman veriyorum. Henüz kararımı vermedim. İlk başta Cole'un uygun olacağını düşünmüş olsam da, şimdi hanginizin işleri daha iyi yürüteceğine karar veremiyorum."

Ona Cole'u New York'a geri göndermesi için yalvarmak istiyorum. Kazanamaz. Burada kalamaz. Kaldığı takdirde, Ruslar onu hain olduğu ve babamın tarafında olduğu için öldürebilir. Cole işletme bölümünü bitirmek üzere. Suç ve şiddetten uzak, normal, yasal bir hayat sürebilir. Çok daha güvende olur. Vanessa, ailesiyle ilgili onu karanlıkta bırakmakta haklıydı.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor babam.

"Evet, iyiyim. Ben, şey, Alistair'le romantik bir bağ hissetmediğim için bana başka bir erkek bulman gerektiğini düşünüyordum."

Başını bana doğru eğerek sorar, "Acelen ne, Cass? Özgürlüğün tadını bir kez aldıktan sonra yıllarca yerleşmek isteyeceğini düşünmemiştim."

"Büyüyorum. Her zaman yanımda olacak birinin olması... o kadar da kötü gelmiyor."

"O zaman Vanessa ile konuşurum ve sana kiminle çıkacağını karar veririz."

"Tamam. Teşekkürler."

"Cole sana zorluk çıkarıyor mu?" diye sordu, ben kapıdan çıkıp verandaya kaçmadan önce.

"Ne demek istiyorsun?"

"Muhtemelen annesi kadar rekabetçi olduğunu biliyorum."

"Hadi canım," diye gülerек cevap veriyorum.

"Sadece kazanmak için işleri çok ileri götürmesini istemiyorum, mesela seni tüm bunlara hazır olmadığını ikna etmeye çalışmasını."

Kafamı sallayarak ona dürüstçe cevap veriyorum, "Hayır, bana hiç öyle hissettirmede. İşin ticari yönünde başarılı olacak. Ve Ruslar onu kabul etmese bile, sıradan insanları anlamakta da başarılı olacak."

"İşçi sınıfını mı kastediyorsun? Tabii ki onlarla daha iyi anlaşıyor," diyor babam. "Cole yirmi yıl boyunca fakirlik çekti, geçimini sağlamak için zorluklarla boğuştu. Vanessa tek bir kelimeyle bunu değiştirebilirdi. Bir malikanede büyüüp, hizmetçilerin hizmetinde, paranın satın alabileceği en iyi okullara gidebilirdi. Vanessa'nın fedakarlıklarını, kendisinin de yapmak zorunda kaldığı fedakarlıkları takdir etmiyor olabilir, ama bir gün yaşadıklarını deneyimlediği için minnettar olacak, çünkü hiçbir şeyi hafife almayacak."

"Sence ben, Sophie ve Madison takdir ediyor muyuz?"

“Sophie maddi şeylere hiç önem vermedi. Madison ise, şimdiye kadar benden aldığı para bitmiş olmalı. Geçimini sağlamak için çalışmak zorunda kalarak birçok ders alacak. Sen ise, bunun nasıl bir şey olduğunu hala bilmiyorsun. Ben de bilmiyorum. Bunu eleştirmek için söylemiyorum. Bu sadece, umarım hiç yaşamak zorunda kalmayacağımız bir hayatın parçası. Unutma ki bir gün, bildiğin ve sevdiğin her şey, annenin ortadan kaybolduğu kadar çabuk yok olabilir. Kontrolümüz dışında olan, parayla satın alınamayacak şeyler vardır. Bu yüzden, bir ilişkiye hazır olman, hayatta para ve güçten daha önemli şeyler bulman iyi bir şey bence.”

“Sen öyle diyorsan, baba,” diyorum ona, gözlerimde biriken yaşları görmeden önce bu konuşmayı bitirmem gerektiğini hissederek.

Cole

“Sizin için yeni bir görevim var,” diyor Dante, Cass ve ben, Cass'in Alistair ile randevusundan birkaç gün sonra bir Pazartesi günü ofisine gittiğimizde.

Mafya kralının sözleri de büyük bir rahatlama sağladı.

Ondan ofisine gelmemizi emreden bir mesaj aldığım da, bizim seviştiğimizi öğrendiğinden endişeleniyorum. Ya da seviştiğimizden.

"Ne yapmamızı istiyorsun?" diye sordu Cass, siyah pantolonu ve... güzel mavi blazeriyle dünyayı fethedecekmiş gibi. Sanırım spor kıyafetlerini bir kenara bırakıp mafya prensesine yakışır bir görünüm sergilemeye hazır.

"İkinizin, ev çalışanlarımızdan hangisinin Lochlan'a ailemle ilgili ayrıntıları verdiğini bulmanızı istiyorum. Bir şekilde, o çok fazla şey biliyordu. Sanırım ona fotoğraflar ve bilgiler verilmiş. Annelerinizin ölümünden sonra, adliyedeki bir iç kaynak sayesinde doğum belgelerinizi kamu kayıtlarından uzak tuttum. Lochlan ve Sophie ile işler yolunda gitmiş olabilir, ama bu, o köstebeği burada çalışmaya devam ettirmek ya da işten ayrılıp kaçmışlarsa cezasız bırakmak istediğim anlamına gelmez. BT ekibim, mevcut veya eski çalışanların hesaplarında büyük meblağlar bulamadı, bu yüzden Lochlan muhtemelen nakit ödeme yapmıştır. Bu kişi, sadece kumarhanede çalışan biri değil, penthouse'a gelen biri olmalı."

"Yani, ağzını açan kişiyi bulup ona ibret olsun diye cezalandırmamızı mı istiyorsunuz?" diye açıklığa kavuşturmak için soruyorum.

"Aynen öyle."

Ofisinin uzak köşesindeki masaya ve iki sandalyeye doğru yürüyerek, iki yasal defter ve bir kutu kalemin yanında duran dizüstü bilgisayara avucunu vurur.

"Burada insan kaynakları departmanımız yok, ama burada çalışanların

şu anda kumarhanede çalışanların geçmişlerini, pozisyonlarını, ev adreslerini vb. bulabilirsiniz. Ayrıca, bilgi sızdırdıktan sonra son birkaç ay içinde işten ayrılmış eski çalışanları da bulabilirsiniz. İşten ayrılma oranı yüksek olduğu için, liste kısa değil."

"Yani çok seçici olduğun ve yanlış göz kırptıkları için insanları kovduğun için mi?" Cass gülümseyerek babasını taklit eder.

"Onlara iyi maaş ödüyorum, bu yüzden istersem yanlış göz kırptıkları için kovabilirim. Şimdi işine bak. Gün sonuna kadar bir isim bulmam lazım."

"Bugün mü?" Cass tekrarlar.

"Bu öncelikli bir konu, yani evet, bugün," diye yanıtladı. "Onları bul, korkut. Kimse zarar görmediğine göre, bu sefer yaşamalarına izin vereceğim, ama bu işin yanlarına kalmasına izin veremeyiz. Anladın mı?"

"Anladım," diye onayladım.

Dante, o kişinin öldürülmesini veya ciddi şekilde yaralanmasını istemiyor, ama bir şekilde acı çekmelerini istiyor. Kızlara zarar vermek isteyen şüpheli birine bilgi vermiş olabilecekleri için, yardım etmekten mutluluk duyarım.

Dante ofisinden çıktığında, Cass bana fısıldar, "Madem bu kadar acil bir durumdu, neden onları aramak için bu kadar uzun süre bekledi?"

"Düğün planlaması, ardından drone saldırısı ve Flynn'in Lochlan'a karşı saldırısı ile meşguldü."

"Bence sadece unuttu," diyor Cass sırtarak. "Babam zihinsel olarak zayıflıyor."

"Dante zihinsel olarak zayıflamıyor. Muhtemelen Lochlan'dan ismi söylemesini istemiştir, ama Lochlan kaynağını söylemeyi reddetmiştir."

"Belki," diye kabul eder. Ellerini beline koyarak iç geçirir ve "Bu bilgilerin bulunduğu tek bir dizüstü bilgisayar var, peki bunu nasıl yapmak istersin?" der.

"İş geçmişini inceleyerek düğünden önceki altı ay içinde çatı katına erişimi olanları daraltalım, sonra da oradan insanları eleyelim."

"Nasıl eleyelim? Bankada büyük meblağlar yatırılmadığını söyledi. Parayı saklıyor olabilirler."

"Hayır, ev personeli kadar kazanan insanlar paranın bir kısmını harcarlar," diye onu temin ederek oturdum ve cihazı açtım. "Sadece paraya ihtiyacı olan veya kendine pahalı bir hediye alan kişileri bulmamız gerekiyor."

"Peki, nakit kullandıkları için satın alımlar banka hesaplarında görünmüyorsa bunu nasıl yapacağız?"

Ona bakarak gülümsedim. "Kolay. Sosyal medyayı kullanacağız."

"Sosyal medyayı mı?" diye tekrarlar ve yanıma oturmak için bir sandalyeyi kaydırır. "Birkaç selfie, hainimizi ortaya çıkarır mı sence?"

Onun "bizim" demesi, sanki bir takım olarak çalışıyormuşuz gibi, beni aptalca bir şekilde mutlu ediyor. Öyle olmadığımızı, rakip olduğumuzu biliyorum, ama çoğu zaman düşman olmaktan çok ortak gibi hissediyorum.

"Evet, sosyal medyaya yükledikleri fotoğraflardan hainimizi bulabileceğimizi düşünüyorum. Bu yüzden ben sosyal medyayı kullanmıyorum. Normal bir insan büyük bir alışveriş yaparsa ya da zor zamanlar geçirirse, bunu internette paylaşır, şikayet eder ya da arkadaşlarına övünür. Günün sonunda hainimizi bu şekilde bulacağız."

"Bir sürü insanın sosyal medya hesaplarını incelemek sonsuza kadar sürecek. Bir günde suçluyu bulmamız imkansız."

"İyi ki ikimiz varız. Listeyi bölüşüp telefonlarımızla internette arama yapabiliriz."

"Peki. Ya ben senden önce fareyi bulursam?" diye sorar.

"O zaman sen kazanırsın."

"Bütün bunlar senin fikrin olmasına rağmen mi?"

Omuz silkiyorum. "Bunun işe yarayacağını garanti yok demiştim."

"Tamam," diye homurdanarak pantolonundan telefonunu çıkarır. "Listeyi zaman dilimine göre daraltarak başlayalım, sonra her ismi tek tek inceleyelim."

Cass'in şans eseri suçlunun adını bulma ihtimali yüzde elli olsa da, ben pek endişelenmiyorum.

Zengin kız, gerçek dünyada hangi sorunların bir servete mal olabileceğini ya da orta sınıf bir çalışan için hangi tür alışverişlerin abartılı olduğunu bilmiyor.

Beklendiği gibi, saatler sonra, ikimiz de bölünmüş listelerimizin sonuna geldiğimizde, geriye kalan tek şey listeleri değiştirip, birimizin ilgili bir şeyi gözden kaçırıp kaçırmadığını kontrol etmektir.

Ve tabii ki, doğru tahmin ettiğim gibi, Cass bizim ispiyoncuyu gözden kaçırmıştı.

"Buldum!" diye zaferle ilan ettim. Salvatos'ları ispiyonlayan kadının fotoğrafını yazdırdıktan sonra, kollarımı kaldırıp Dante'nin masasındaki yazıcıya doğru giderken küçük bir dans yaptım. Fotoğrafının basılı bir kopyası aslında gerekli değildi, daha çok zaferimi kutlamak için bir ganimet gibiydi.

Cass ayağa kalkar ve kimin ispiyoncu olduğunu görmek için yazıcıya gelir, makine fotoğrafı çıkarır çıkarmaz sayfayı kapar.

Fotoğrafa bakıyor, kaşları çatılmış. "Onu hatırlıyorum. Tüm çalışanlar arasından onun ispiyoncu olduğundan nasıl bu kadar emin olabilirsiniz?"

İşaret parmağımla sayfayı işaret ederek ona şöyle diyorum: "Çünkü o kadın, Annette Davidson, birkaç hafta önce işten ayrıldı, internette 'kendisi için' izin aldığını yazdı ve sonra da kocasının yıldönümleri için ona yeni bir evlilik seti aldığını iddia etti."

Cass başını sallar ve bana bakar, kafasındaki karışıklığı gizlemeye çalışmaz. "Anlamıyorum. Neyi kaçırıyorum?"

"Tabii ki anlamazsın Cassie. Orta sınıf insanlar, günlük işlerinden uzaklaşacak kadar fazla paraları olduğu için otel odalarını temizleme işinden öylece istifa etmezler. Çoğu, özellikle de onun yaşındakiler, maaşlarını maaşlarını yiyerek yaşarlar."

"Onun yaşında mı?" Resme tekrar bakarak, "O genç, belki yirmi altı, yirmi yedi yaşında," diyor.

"Aynen öyle! Kocasını da onunla aynı yaşlarda görünüyor. Büyük bir birikim yapabilecek kadar uzun süre çalışmamışlar. Mütevazı bir evde yaşıyorlar, bu da muhtemelen ikisinin de zengin ailelerden gelmediği anlamına geliyor. Ve bu kadar çok yeni elmas almayı hak edecek kadar uzun süredir evli olmadıkları da kesin."

"Çok emin konuşuyorsun. Ya yanılıyorsan?"

"Onların evine eli boş gidip parmakla işaret etmek niyetinde değilim. Daha fazla kanıt toplayacağım."

"Bu kanıtı tam olarak nereden bulacaksın?" diye soruyor. Kadını gözden kaçırdığı için hayal kırıklığına uğradığını anlayabiliyorum, ama aynı zamanda bu gizemi çözmek için heyecanlı da görünüyor. Belki de benim yanıldığımı umuyor, böylece bunu yüzüme vurabilir.

"Yerel bir kuyumcuya gidip bir mücevher uzmanıyla konuşacağız."

"Şimdi de uyduruyorsun," diye homurdanarak sayfayı bana uzattı. "Bir mücevher uzmanı mı?"

"Evet, elmasları kesip takan uzman." Ofis kapısına doğru ilerlerken, zafer bayrağı gibi gururla fotoğrafımı sallayarak ona soruyorum, "Benimle geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Tamam. Neyse ne," diyor ve peşimden çıkıyor. "Gerçekten haklı mısın yoksa her zamanki gibi saçmalıyor musun, merak ediyorum."

Cass

Dört korumamızla birlikte kısa bir sürüşten sonra yerel bir kuyumcuya vardık ve cevabımızı aldık.

Kibirli piç Cole haklıydı.

"Bu setin kübik zirkon değil, gerçek elmaslardan yapıldığını varsayarsak, yaklaşık iki buçuk karatlık bir mücevherle karşı karşıyasınız," diyor, Cole'un telefonunda bulunan yüzüğün birkaç fotoğrafına bakarak, seksenli yaşlarında, kar beyazı saçlı, gerçek bir mücevher uzmanı.

"Peki, bunlar gerçek elmaslarsa, bu seti ne kadara satarsınız?"

Fotoğrafları biraz daha inceler, kadının yüzüğün yakın çekimini yaptığı fotoğrafa yakınlaştırır. "Aklıma gelen ilk rakam, on beş ya da on altı bin dolara satabiliriz."

Cole, bu çok para gibiymiş gibi ıslık çalar.

Bana kendini beğenmiş bir şekilde bakarak şöyle diyor: "Cassie, bu çiftin kamyoneti ve arabasının toplam değeri 15 bin doları bile etmiyor. Sana söylüyorum, kadın aptalca elmaslara para harcadı, ama muhtemelen paranın bir kısmını sakladı."

"Sen öyle
diyorsan." "Öyle
diyorum."

Ses tonu çok kendinden emin. Ve onun açıklamasını sorgulayabileceğim bir yol olmadığı için, ona "O zaman gidip onun inanılmaz aptalca kararını pişman edelim" diyorum.

Gemolog bu yorum üzerine biraz soluyor, sonra arkamızda dev heykeller gibi duran siyah giysili iri adamlara bakıyor, sanki korumalarımızı şimdi fark etmiş gibi.

"Merak etme. Onu öldürmeyeceğiz ya da ciddi şekilde yaralamayacağız," diyorum ona. Sonra Cole'a, "Ona tam olarak ne yapacağız?"

"Bu benim zaferim olduğu için, karar verme hakkı bende."

"Peki. Gidelim," diye homurdanırım ve bu zaferi ona bırakırım, bu da ikimizin babamın varisi olma yarışında eşit durumda olduğumuz anlamına gelse bile.

Annette Davidson'ın iş belgelerinde kullandığı adrese gidiyoruz. Ev, son paylaşımlarının arka planındaki eve oldukça benziyor, bu da onun hala burada yaşadığını düşündürüyor. Kamyonetleri de garaj yolunda duruyor, ama sedan yok. Dört muhafızımızla birlikte kapıya gidip kapıyı çaldığımızda kimse cevap vermiyor.

"Ne kadar hayal kırıcı. Evde değiller. Şimdi ne yapacağız?" diye Cole'a soruyorum. "Şimdi onun eve gelmesini bekleyeceğiz."

"Beklemek mi? Saatler sürebilir!"

"Evet, olabilir," diye onaylıyor. "Bu gece daha önemli planların mı vardı?"

"Aslında evet." Telefonumdan saati kontrol ediyorum ve küfrediyorum. "Hepimiz tek bir SUV ile buraya geldiğimiz için planımı yeniden yapmam gerekecek galiba."

"Hangi planları yeniden düzenliyorsun?" diye soruyor, sanki yalan söylediğimi düşünürcesine sırtarak ve başını eğerek.

"Saat sekizde Alistair ile buluşacaktım."

Cole, ona mesajımı yazarken sessizce bana bakıyor. "Ne?" diye soruyorum, gönderdikten sonra, o hala bana bakıyor.

"Şaka yapıyorsun, değil mi? Yine o cüce adamla çıkmayacaksın, değil mi?"

"Öyle olmasaydı, ona bu gece yerine yarın çıkmak istediğimi söyleyen bir mesaj gönderir miydin?" diye cevap veriyorum, telefonumu kaldırıp iki yana sallayarak. Gerçek şu ki, sadece arkadaş olarak pizza yemeye ve sonra da bir gösteriye gidecektik. Aslında, babam benim için başka bir randevu ayarlamadan önce, özel dedektifle kumarhaneden çıkıp özgürlüğümün tadını çıkarmak istiyordum.

"Göster bana," diye ısrar etti Cole.

"Tamam." Mesaj kaydını açıp ekranı ona gösteririm.

Her mesajı okur ve hatta telefonu elinden almak istercesine elini kaldırır. Yukarı kaydırmam için, ama ben onu geri çekip, o yakalamadan önce pantolonuma sokuyorum.

Gözleri tekrar benimkilere takıldığında, yüzünde somurtkan bir ifadeyle "Neden?" diye soruyor.

Ooh, çok kıskanç. Ve ben bundan biraz fazla zevk alıyorum.

"Neden ne?" diye geçiştiriyorum, sanki neden bahsettiğini hiç anlamamış gibi. "Neden yine o cüceyle çıkıyorsun?"

"Alistair iyi biri. Ve ona cüce ve bodur demeyi bırak. Yön bulma konusunda zorluk çekmesi onun suçu değil."

"Yani yarın akşam onunla görüşeceksin?" "Evet.

Mesajımda da öyle önermişim, değil mi?"

"O zaman, yarın akşam Inessa'yı tekrar görmem için bir neden yok galiba."

Ağzımdaki acı tadı yutuyorum. Onun adını duymaktan bile nefret ediyorum. Yine de, "Ne istersen yapabilirsin, Cole," diyorum.

Sanki daha fazla konuşmamı beklermiş gibi bana bakıyor, sanki ondan başka bir kadınla görüşmemesi için yalvaracağımı bekliyormuş gibi, oysa bu onun yapabileceği en iyi şey. Bu yüzden ona istediğini vermek yerine konuyu değiştirmeye karar veriyorum. "En azından bu insanların verandasında değil de SUV'de bekleyebilir miyiz?"

"Hayır," diye cevaplıyor. "Hey, Mike, sakıncası var mı?" Cole başını kapıya doğru eğiyor, sonra şöyle diyor: "Cassie'nin korumaları arkaya oturabilir. August, bize sürpriz unsuru sağlamak için SUV'yi başka yere çekebilir misin? Kapı zili kamerası yok, yani sorun olmaz."

Muhafızlarımın isimlerini bile bilmemem yanlış mı? Cole'dan önce, bu kaslı adamların isimlerinden çok daha fazlasını bilirdim. Son zamanlarda, babamın adamlarıyla flört etmek beni eğlendirmiyor, hatta çabaya değmiyor gibi geliyor. Üvey kardeşimden nefret etmemin bir başka nedeni daha.

"Ben yokken öldürülmeyin," diye homurdanır en iri adam, sonra araca doğru yürür.

"Kenara çekilin, kenara çekilin," Cole'un diğer koruması Mike, biz verandanın diğer tarafına geçene kadar bize böyle diyor. Koşarak başlıyor, sonra omzunu kapıya vuruyor. Ağırlığı altında kapı kırılırken ahşap çıtırdıyor. Bir saniye sonra kapı açılıyor.

"Önden buyurun," der Cole, elini içeri doğru sallayarak.

"Harika, şimdi haneye tecavüzden suçlanacağız."

"Onları ispiyoncu oldukları için yüzleştirdiğimizde bizi ihbar edeceklermiş gibi. Ayrıca, içeri giren Mike'tı."

Sokağa, çevredeki evlere bakarım. "Komşular bizi görmüş olabilir."

"Yok. Hava karanlık. Herkes akşam yemeği falan yiyor. Sorun yok. Suçlanırsak bile, Dante bizi kurtarabilir."

"Ya da Alistair," diye ekledim. "O bir polisti, biliyorsun. Eminim hâlâ bağlantıları vardır."

Cole içinden bir şeyler mırıldanarak beni içeri takip eder.

"Şimdi ne yapacağız? Onlar dönene kadar oturup biraz televizyon mu izleyeceğiz?" diye soruyorum ona, aynı zamanda orta sınıf bir evin içi nasıl görüldüğünü merakla inceliyorum. Büyük boyutlu mobilyalar ve duvardaki fotoğraflar evi... rahat ve konforlu gösteriyor.

"Hayır. Paranın geri kalanını nerede sakladıklarını bulacağız," diyor Cole ve koridora doğru yürümeye başlıyor.

Tanrım, ne kadar kendini beğenmiş.

"İyi şanslar. Ben burada oturup kirli işi sana bırakacağım, çünkü bu *senin* zaferin," diyorum, sonra koltuğa uzanıp ayağımı kaldırmak için kolu çekiyorum. Kesinlikle rahat.

"O zaman payını alamayacaksın. Mike? Pay ister misin? Bulduğun paranın yarısını sana veririm. Sanırım on ya da on beş bin dolar kadar vardır."

"Tabii ki," diyor Mike. "Biraz ekstra para için burayı alt üst edeceğim," diyor güvenlik görevlisi ve sanki zamanla yarışmış gibi mutfak çekmecelerini ve dolaplarını karıştırmaya başlıyor.

"Lochlan neden benim ve Sophie hakkındaki bilgiler için birine otuz bin dolar ödesin ki?" Cole koridorda kaybolmadan önce ona soruyorum.

"Çünkü o zengin piç bilgiye çok ihtiyaç duyuyordu ve bunu karşılayabilecek parası vardı," diye basitçe cevaplar.

Şöminenin üzerinde duran küçük Aztek çömleklerini inceleyecek zamanım bile olmadan, kendini beğenmiş pislik yatak odasından "Buldum!" diye bağırıyor.

Bir dakika sonra Cole, elinde siyah metal bir kutu ile gülümseyerek oturma odasına geri döner. "Yangın kasasına saklamışlar, kilit yok. Ne kadar güvenilirler."

"Ne kadar?" diye soruyorum, koltuğumu kapatıp bakmaya gidiyorum, o da kutuyu kanepeye koyup bir deste banknot çıkarıyor.

O kadar çok banknot var ki, hepsini sayması biraz zaman alıyor. "Yedi bin," diyor sonunda.

"Yani yanılmış mıydın? On ila on beş bin dolar olacağını söylememiş miydin?"

"Sanırım biraz daha fazla harcamışlar. Ama onun ispiyoncu olduğu ve nakit parası olduğu konusunda haklıydım. Ve ben bulduğum için hepsini alıyorum."

Gözlerimi devirerek, "Yani burada bekleyip ona bildiğimizi mi söyleyeceğiz?" diyorum.

"Evet." Kutuyu masanın üzerine koyar ve oturduğu yere oturur, ben de sallanan koltuğuma geri dönerim. Kimsenin bu mobilyalardan kalkıp gidebileceğini sanmıyorum. Bütün gün burada oturabilirim.

August ön kapıdan girer ve Mike ona, "Arka kapıyı gözetleyenleri kontrol edeceğim, sonra onlar eve geldiklerinde ön kapıyı gözetlemeye hazır ol," der.

"Ben burada patronlarla takılacağım," diye cevaplar diğer adam ve benimkiyle aynı sandalyeye oturur. "İş sırasında oturma fırsatı pek sık olmuyor."

"Sürerken tadını çıkar," diyor Cole gülümseyerek. Masadaki uzaktan kumandayı alıp duvara asılı düz ekranı açıyor, sonra sanki evinde dinleniyormuş gibi rehberi kaydırıyor.

Ama yine de, yapacak daha iyi bir şey yok sanırım.

Cole televizyonu eski bir sitcom kanalına ayarlar, sonra ayakkabılarını sehpaaya koyar, ellerini başının arkasına koyarak rahat bir pozisyon alır.

Bir saatten biraz fazla bekledikten sonra, bir arabanın farları garaj yoluna girerken göründü.

"Gösteri zamanı!" Cole, koltuktan kalkıp televizyonu kapatırken ellerini çırparak söyler.

"Ben Mike ile birlikte olacağım, ön kapıyı gördüklerinde polisi aramamaları veya kaçmamaları için onları kontrol altında tutacağım," diyor August ve arka kapıdan aceleyle çıkıyor.

"Neden o taraftan çıkıyor?" diye sormadan edemiyorum, ayağa kalkıp ayak bileğimdeki kılıftan silahımı çıkarıyorum.

"Arkalarından yaklaşmak için," diye cevaplar Cole, omuz kılıfından silahını çıkarırken. "Hazır mısınız?"

Omuz silkiyorum. "Bize ateş edecek tiplere benzemiyorlar." Ayrıca duvarlarındaki düğün fotoğraflarını incelemek için de vaktim oldu.

"Muhtemelen öyle, ama her ihtimale karşı hazırlıklı ol."

Muhafızlarımdan biri içeri geri gelir ve hatta tam önüme geçer, bu da onun etrafını görmek zor olduğu için biraz can sıkıcıdır. Ama herkes içeri girene kadar

herkes içeri girene kadar beni korumasına izin verdim.

"Ellerini yukarıda tut ve yavaşça ve sakın bir şekilde yürü," kırık ön kapı açıldığında August'un dediğini duydum. "İşte böyle, aynen öyle. Hepimiz silahlıyız."

"N-ne oluyor?" diye sorar yirmili yaşlarında, iri yapılı adam, oturma odasına ilk giren kişi olarak, ardından çok daha küçük yapılı karısı gelir.

Gözleri odadaki herkesi tarar, sonra beni korumasının arkasından kafamı çıkardığımı görünce gözleri büyür. "Oh, lanet olsun."

"Oh, lanet olsun, haklısın," diyor Cole ona. "Lochlan Dunne'dan Dante Salvato'nun kızlarının ayrıntılarını vermek için yaklaşık otuz bin dolar aldın, değil mi?"

Sanki bizim bunu çözdüğümüze şaşırmış gibi, bir anlığına ağzı açık kalır. Ya da Cole'un bunu anladığına şaşırmış gibi.

"Onun... bir aile dostu olduğunu sanıyordum," der yumuşak bir sesle. "Saçmalık," diye bağırır Cole.

"Ama... o Sophie ile evlendi. Öyle değil mi?" diye sorar.

"Evet, ama verdiği bilgileri kızlara zarar vermek için kullanacağını önceden bilemezdin, değil mi?"

Kız olarak adlandırılmaya şiddetle karşı çıkarım, ama bu sefer görmezden geliyorum. Kadının başını sallar.

"Yüzükleri verin, biz de gidelim. Zaten nakit paranızı bulduk ve el koyduk."

Annette adlı kadın, kocasına danışır gibi ona bakar. "Onu duydun. Ver şunu, bebeğim. Bunun başımıza bela olacağını biliyordum."

Sonunda ellerini indirir. Yüzükleri parmağından çıkarır ve uzattır. August arkasına uzanır ve yüzükleri alır. "Teşekkürler, hanımefendi."

"Sadece ihanetinizden kazandığınız parayı geri aldığımız için şanslısınız," diyor Cole. "Ve 'kendine zaman ayırma' döneminiz bittiğine göre, bu şehirde başka bir iş bulmakta iyi şanslar. Her otelde kara listeye alınacaksınız."

"Hazır olduğunuzda arka kapıdan çıkın patron," der August. "İkiniz arabaya binene kadar onlara göz kulak olacağım."

Cole başını sallayarak arka kapıya doğru yürür, ben de onu takip ederim, korumam arkamda.

Mike ve diğer gardiyanı toplayarak yolun aşağısında park etmiş olan SUV'yi yükleriz. Bir dakika sonra August yolcu koltuğuna oturur, sonra dönerek iki yüzüğü Cole'un bekleyen avucuna bırakır.

"Bu gece iyi iş çıkardınız beyler," diyor Cole onlara. Yüzükleri pencerelere doğru tutuyor, sokak lambaları elmasları parlatıyor.

"Yüzükleri ve parayı ne yapacaksın?" diye sormadan edemiyorum. Bana elmas falan vermesini istediğimden değil. Bu çok saçma olurdu.

"Yüzükleri bize daha önce yardım eden mücevher uzmanına götüreceğim ve bana ne kadar vereceğini göreceğim."

"Sonra ne olacak?"

Yüzükleri, sığabilecekleri tek parmak olan küçük parmağına takar. "Sonra... eski borçlarımı ödeyeceğim."

Bunun ne anlama geldiğini hiç bilmiyorum, bu yüzden sadece "Annen senin küçük bir hırsız olman hakkında ne düşünürdü acaba?" diyorum.

"Siktir git. Dante bu hırsızlığı onayladı ve Theo bunu hak etti," diye cevaplar, pencereden dışarı bakarken.

Ve haftalar sonra ilk kez, aramızda kocaman bir uçurum açılmış gibi hissediyorum. Cole daha önce hiç bu kadar... mesafeli davranmamıştı.

Sonunda ipucunu anladığı için mutlu olmam gerekirdi, ama tek hissettiğim şey moral bozukluğu.

Cole

SUV eve dönerken o kadar sessiz ki, sessizliği bozmak zorunda kalıyorum.

"Yarın neden yine o cüce adamla görüşüyorsun?"

İkimiz de onunla yatmakla hiç ilgilenmediğini biliyoruz," diyorum Cass'e.

Gözlerini karanlık pencereden ayırmıyor. "Sana söyledim. Artık yerleşip evlenmeye, kendi evime sahip olmaya hazırım. Ve ona öyle deme."

"Saçmalık. Birkaç hafta önce, sadece eğlenmek için... herhangi birini arıyordun," diyorum, "bekçiler" kelimesini zar zor tutarak. "Şimdi birdenbire bağlanmak istiyorsun. Bu hiç mantıklı değil, Cassie."

"Mantıklı olması gerekmiyor çünkü bu seni ilgilendirmez," diye bana tersler.

Bir saniye düşündükten sonra ona soruyorum: "Şehri yönetmenin yükünü omuzlamana yardım edecek bir kocan olursa, Dante'nin varisi olma yolunda bir adım önde olacağını mı düşünüyorsun?"

"Tabii ki hayır. Kiminle evlenirsem evleneyim, işleri nasıl yürüttüğüm konusunda söz hakkı olmayacak."

"Peki, bu adam evlilikte tam olarak nasıl bir rol oynayacak?" Gelecekteki kocasıyla ilgili planlarını sorgulamadan edemiyorum.

"Henüz bilmiyorum. Ben işlerimi hallederken çocuklara bakar mısın?" "Çocuk mu istiyorsun?" diye soruyorum, tamamen inanamadan.

"Evet." Şimdi bakışları bana dönüyor. "Neden bu kadar şaşırdın?"

"Bilmiyorum. Sanırım... seni anne olarak göremiyorum. Sophie, evet, tabii. Ama sen..."

"Neden ben de anne olamayayım ki?"

Vay canına. Huysuz Cass'in ortaya çıkmasının üzerinden epey zaman geçti. Sanırım sinirine dokundum.

"Uh, belki de çok sinirli olduğun içindir. Bebeğin ilk kez ağlamayı kesmediğinde muhtemelen onu sallayıp durursun."

"Siktir git."

Belki sokak lambalarının etkisiyle öyle göründü, ama bakışlarını kaçırmadan önce gözlerinin parladığını neredeyse yemin edebilirim.

Ağlıyor mu?

Hayır, bu saçmalık. Cass hiçbir şeyden duyguları incinmez. Tabii, her şeyden duyguları incinir de bu yüzden bazen bu kadar şiddetli davranırsa başka.

Şu anda, sadece duygularını incitmekle kalmadım, söylediklerim yüzünden bana gerçekten kızgın.

"Cassie, neden bana bu kadar kızgınsın?" diye soruyorum. "Varsayımsal anne saçmalığına yaptığım yorum seni neden bu kadar üzdü?"

"Sadece senin ve bu SUV'deki diğer tüm erkeklerin kışını tekmeleyebilecek bir kaltak olmam, masum bir bebeği inciteceğim anlamına gelmez!" diye bağırıyor.

"Vay canına. Tamam. Anladım," diye cevap veriyorum. "Önyargılı davranmamalıydım. Sanırım çocuk sahibi olmak konusunda ciddi olmana şaşırdım."

"Neden? Sen istemediğin için mi?"

"Hayır, istemiyorum. En azından yakın zamanda istemiyorum. Bir çocuğa yarı yarıya iyi bir baba olabilmek için gerçek bir işe, düzenli bir gelire ve daha fazla eğlenmek için zamana ihtiyacım var."

"O zaman tamamen farklı iki gelecek planımız var. Benim planım babamın halefi olmak. Ben onun kızımı ve kız kardeşlerimden biri hala kayıp, diğeri ise en ufak şeyde ağlıyor, bu görevi üstlenebilecek tek kişi benim."

"Benim sadece rakibin değil, Dante'nin halefi olarak seçtiği kişi olduğumu unutmuş gibisin."

"Artık değil. Geçenlerde bana onu etkilediğimi söyledi."

"Aferin sana. Bu rekabetin tek amacı bu mu? Babamın onayını almak mı? Çünkü kazanırsan, işleri yürütme görevini üstlenmeni bekleyecek."

"Biliyorum. Ve karşıma çıkan her şeyi halledebilirim." "Bir şeyi halledebilmen, halletmen gerektiği anlamına gelmez."

Derin bir nefes alarak bana döndü. "Bu ne demek oluyor?" "Bu, sen fildişi kuleinde iş kararları alırken, asla anlayamayacağın nasıl kararların kararların etkisini etkileyeceğini tüm yüzlerce, hatta binlerce orta sınıf işçiyi etkiler. Dante

şu anda istihdam ediyor. Birinin milyarlarca doları elinde tutup, bununla düzgün bir şey yapmak yerine nasıl oturabileceğini asla anlayamayacağım."

"Yani hayır işleri gibi mi?" diye sorar Cass, alaycı bir tonla değil, anlamaya çalışır gibi.

"Evet. Hayırseverlik. Annem neden bana dedemin mirasından temel eğitim ve harçlarımı karşılamaya yetecek miktardan fazlasını vermiyor biliyor musun?"

"Hayır. Neden?"

"Çünkü eminim hepsini çoktan bağışlamıştır."

"Bağışlamış mı? Kime?"

"Bilmiyorum. Vegas'taki evsizlere veya muhtaç çocuklara yardım etmek için. Büyükbabamdan aldığı tüm o kanlı para sonunda biraz fayda sağlayabilir. Dante'nin tüm parasının dağıtılması gerektiğini söylemiyorum, ama bence o parayı otelinin ve kumarhanesinin en üst katındaki lüks dairelerinde oturup saklamak yerine daha fazlasını yapabilir."

"Yani, babamın varisi olursan, parasının çoğunu bağışlayacak mısın?"

"Öyle demedim."

"Peki ya fentanil kaçakçılığı?" diye sordu Cass. "O ne olmuş?"

"Onu da durdurur musun?"

"Henüz bu konuda yeterince bilgim yok. Ama Dante yasadışı işlerden para kazanmaya devam ettiği sürece, başı belada demektir. Kafamda sürekli hapis tehdidi varken uyuşturucu işini yürütmenin bir faydası olduğunu düşünmüyorum."

"Yani, onun yasal işlere sadık kalması gerektiğini mi düşünüyorsun?" "Evet, sanırım öyle demek istiyorum."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Cass. "Fentanil işine devam etmek istemem. Uyuşturucuların kötü olduğu ve insanları öldürdüğü için değil. Sadece, uyuşturucu satarken yakalanıp yıllarca hapis yatmanın bedelini ödemek istemem. Özellikle de bir ailem varken. Babam henüz tutuklanmadığı için şanslı."

"Eminim Dante birçok önlem alıyordur, doğru kişilere rüşvet veriyor, federallere görmezden gelmeleri için para ödüyor, bu tür şeyler."

"Ama hiçbir şey kusursuz değildir."

"Hayır, değil," diye onayladım. "Dante'ye, onun varisi olursan yasal yollara yönelme konusundaki düşüncelerini söyledin mi?"

"Hayır."

"Neden?"

"Çünkü onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum," diyor, karanlık arka koltuktan bana tekrar bakarak.

"Uyuşturucu kaçakçılığının risklerinden daha fazla fayda sağlayacağına inanmıyorsan, seni hayal kırıklığına uğratmayacaktır."

"Daha önce yakalanmanın olası sonuçlarını umursamıyordum..." diyor ve sonra aniden duruyor.

"Neyden önce?"

"Bu yarışma başlamadan önce. Şimdi, Vanessa'nın seni büyükbabanızdan uzak tutmasının nedenini anlayabiliyorum. Seni ondan ve onun gibi olmaktan korumanın tek yolunun bu olduğunu biliyordu. Bu yüzden senin kazanmanı istemiyor."

"Anlıyorum, gerçekten," diyorum ona içtenlikle. "Ama bununla başa çıkabilirim." "Sen öyle diyorsan."

İç çekerek, Cass ile aramızda artan gerginliği biraz olsun gidermeye çalışıyorum. Sonra aklıma bir fikir geliyor. "Acıktın mı?"

"Biraz."

"O zaman gidip bir şeyler yiyelim. Mike, bizi bir markete götürebilir misin?"

"Markete mi?" Cass şaşkınlıkla tekrarlar.

"Daha önce hiç markete gitmedin mi, hiç yiyecek alışverişi yapmadın mı?" diye soruyorum ona.

"Hayır. Yemekler akşam yemeği vaktinde buzdolabında ya da masada belirir," diyor. "Bir şey istersem, ev yöneticisine haber veririm ve kısa süre sonra gelir."

"Kuyrukta beklememek güzel olmalı. Ama sana neyi kaçırdığını göstereyim."

SUV aydınlık otoparka girerken kaşları çatıldı. "Neden? Zaten kendi market alışverişimi kendim yapmam gerekmiyor ki." "Beni idare et yeter."

"Peki," diye kabul eder.

Cass

Smith'in süpermarketi dışarıdan pek göze çarpmıyor. Ama birkaç dakika sonra içeri girdiğimizde, önümüzde uzanan dondurucu rafları karşısında ağzım açık kalıyor. Bütün bir raf dondurmaya ayrılmış!

"Dondurmanın bu kadar çok çeşidi olduğunu bilmiyordum!" Cam kapıların arkasındaki kapakların etiketlerini okumaya çalışırken söylüyorum. "Bunun gibi bir soda reyonu da var mı? Peki ya çikolata? Çikolata için ayrı bir reyon var mı?"

"Bu mağazada görmek istediğin tek şey bu mu? Dondurma, soda ve çikolata mı?"

"Oh, belki biraz fıstık ezmesi de!" Cole gülerek, "Beni takip et" dedi.

Beni şekerlemelerle dolu bir bölüme götürdü.

"Aman Tanrım. Seçebileceğim o kadar çok şey var ki ve hepsi de çok lezzetli görünüyor." Cole bana tekrar güldüğünde, ona "Babam bize hiç abur cubur yememize izin vermez" diyorum.

"İstediyini al. Annette ödüyor. Güvenlik görevlilerinin Dante'ye, yetişkin kızının odasında Cadılar Bayramı'ndaki çocuklar gibi şeker biriktirdiğini söyleyeceklerini sanmıyorum."

"Sence babam parayı ya da yüzükleri geri isteyecek mi?" diye soruyorum Cole'a.

"Hayır."

"Nasıl bu kadar emin olabilirsin?"

"Çünkü mesele hiçbir zaman para değildi. Dante için mesele, ihaneti cezalandırmak."

"Yani, hepsini alacaksın?"

"Çoğunu. Yüzükler şimdilik ihtiyacım olan her şeyi karşılayacak, o yüzden parayı harcayacağız."

Yarım saat sonra, dolu bir alışveriş arabasıyla kasaya geliyoruz. Kasiyerin her ürünü bip sesi çıkaran tarayıcıdan geçirdiğini ve otomatik olarak toplam tutara eklediğini izliyorum, bu oldukça havalı. Tabii bunu Cole'a itiraf etmiyorum.

"Ayrıca bazı hediye kartları da alacağız," diyor Cole kasiyere.

"Öyle mi?" diye soruyorum.

"Kaç tane ve ne kadarlık?" diye soruyor yirmili yaşlarındaki kadın, yorgun ve sıkılmış görünüyor. Sanırım tarama ve bip sesi birkaç saat sonra sıkıcı hale gelir.

birkaç saat sonra sıkıcı hale gelir.

"Her birinde beş yüz dolarlık on iki kart."

"Her birinde beş dolar mı?" diye sorar kasiyer, işinden başını kaldırıp açıklamasını bekler.

"Hayır, beş yüz dolar," diye düzeltir Cole, bu da onun ve benim gözlerimi iri iri açmamıza neden olur.

"Bu mağazadan neden bu kadar paraya sahip bir düzine hediye kartına ihtiyacınız var?" diye soruyorum ona.

"Çünkü bu parayla, cimri davranırlarsa bir düzine kişiye neredeyse bir ay yetecek kadar yiyecek alabiliriz ve bu kartları kadın sığınma evine vereceğimiz için cimri davranacaklardır," diye cevaplar ve Annette'den aldığı para destesinden banknotları saymaya başlar.

Aptalca bir soru olduğundan eminim, ama cevabı bilmek istiyorum. "Kadınlar neden sığınma evinde yaşıyor?"

"Çünkü gidecek başka yerleri yok. Çoğunun çocuğu var ve şiddet uygulayan kocalarından veya babalarından kaçıyorlar."

"Annenin yaptığı gibi mi?"

Saymayı bırakır. "Öyle bir şey. Ama annemden farklı olarak, bu kadınların çoğu, şiddet uygulayan pisliklerin yaşadığı şehri terk edecek paraya sahip değil. Genellikle, o pisliklerin onları tekrar bulması sadece an meselesi."

"O zaman neden uçak bileti alıp daha uzağa gitmiyorlar?"

Cole bana aptalmışım gibi bakıyor. "Çünkü bu kadınların kimlikleri olmayabilir, oysa uçakla seyahat etmek için kimlik gerekir. Ve bilet alacak paraları olsa bile, taşındıktan sonra gidecek yerleri ve işleri olmayacak. Yeni bir başlangıç yapmak pahalıdır. Henüz onlara tüm bunları sağlayacak kadar param yok."

"Henüz. Yani, babam seni halefi yaparsa gerçekten her şeyi satacağını mı söylüyorsun?"

"Büyükbabamın tüm mülklerini hiç tereddüt etmeden satarım. Dante daha önce de onlarsız hayatta kaldı, yani finansal yapısı için onlara gerçekten ihtiyaç yok."

"Peki ya işsiz kalacak tüm çalışanlar? Orta sınıfa değer verdiğini sanıyordum."

"O insanlar kumarhanede işe alınabilir ya da Dante'nin apartmanlarında kalabilirler, bir çözüm bulana kadar."

"Her şeyi planlamışsın gibi konuşuyorsun."

"Birisi bana istediğim gibi harcayabileceğim bir milyar dolar verseydi ne yapardım diye düşündüğümde aklıma gelen bazı fikirler. Annem Yuri'nin parasının çoğunu aldı ve muhtemelen vazgeçti. Bir gün, onun tüm offshore banka hesaplarını bulup onları da boşaltmak istiyorum. Eminim arkadaşları bunların nerede olduğunu biliyordur. Muhtemelen şu anda onlarla geçiniyorlardır."

"Eli'nin onları konuşturmaya yardımcı olabileceğinden eminim. Babam neden onu denemedi acaba?"

"Çünkü bunun bir savaş başlatacağını biliyor. Önce onların altını oyup, sonra sorguya çekmeliyiz."

"O zaman acele etmelisin, yoksa Eli 'tatilinden' dönene kadar beklemek zorunda kalacaksın. Tabii onları kendin işkence etmeyeceksen?"

"Gerekirse yaparım," diyor Cole. "Ama New York'a dönmeden önce bu işleri halletmek için zamanım olacağını sanmıyorum."

"Bana yenileceğini mi düşünüyorsun?"

"Çünkü kazan ya da kaybet, diplomamı alacağım. Artık çok yaklaştım."

"Tamam," diyorum, bunu bilerek ve yine de bundan nefret ederek. Onu her zaman görmekten çok alıştım. Onunla dalga geçmek ve tartışmak eğlenceli. Okula geri dönmek zorunda kaldığında onu özleyeceğim.

"Eminim Dante, bir yıl içinde, hatta daha uzun bir süre içinde halefinin görevi devralmasını bekleyecektir," diyor Cole. "Şu anda sadece planlar yapıyor."

"Muhtemelen. Ama mezun olduktan sonra Vegas'a dönme konusunda endişelenmene gerek yok," diye onu teselli ediyorum. "Çünkü o beni seçecek."

Cole

Cass bu gece Alistair ile sözde randevusuna çıktı, bu da beni çok sinirlendiriyor.

Şimdi düşününce, o küçük pislik aslında Cass'le görüşmeyi bırakmayı hiç kabul etmemişti. Sadece ofisinin dışında konuştuğumuzda ona söyleyeceğim şeyi tahmin etmişti: Cass'le bir daha görüşmemesi konusunda onu uymayı planladığımı.

Rus ekibine girmeye çalışmak yerine, bu gece ne yapıyorum? Yatakta oturmuş, Cass ile merdivenlerden odasına gizlice çıkan ilk gardiyan arasında geçen mesajların ekran görüntülerini inceliyorum. O piç kurusu telefonun hizmetini iptal ettiğinden ve tahmin ettiğim gibi buluttan her şeyi sildiğinden, artık orijinalleri göremiyorum.

Cass ile karşılıklı gönderdiği tüm mesajları daha önce okumuş olsam da, telefon çalışırken hiçbir bağlantıya tıklamadığımı fark ettim.

Küçük resimlerden, bunların porno sitelerine bağlantılar olduğu açıkça anlaşıyor.

O pislik başlangıçta ona bunlardan çok göndermiş, bağlantıların altındaki küçük fotoğraflardan çoğunun kız kıza olduğunu fark ettim.

Ama küçük resimlerden biri çok tanıdık geliyor.

Ne yazık ki tıklayıp doğrulayamıyorum, ama neredeyse eminim ki bu, deri giysili maskeli bir adamın bir çiftin yatak odasında ortaya çıktığı bir video.

Adam, yabancıya şok olmuş ve korkmuş bir şekilde "Sen de kimsin?" diye soruyor ve maskeli adam "Ben karının arzuladığı boğa sikiyim" gibi bir şey söylüyor, sonra kadının ayak bileğini tutup onu yatağın kenarına çekiyor. Sonra kadını parmaklıyor, ıslak olmadığını fark ediyor ve kocasına kadını orgazm olana kadar amını yalatıyor, sonra da onu sikiyor.

Sonra, maskeli adam işini bitirince kadının amına boşalır ve kocayı tekrar dizlerinin üzerine çöktürür, yüzünü kadının bacaklarının arasına sokar ve karısının amından kendi spermlerini yalamasını söyler. Koca inleyerek karısını temizlerken mastürbasyon yapar. Maskeli adam ayrılmaya başlarken, kocası "Yarın gece görüşür müyüz?" diye sorar. Maskeli adam ona cesaretini toplamasını ve karısını kendisi sikmesini söyler.

Her neyse, video o kadar da sorunlu değil. Dikkatimi çeken, Cass'in ona mastürbasyon yaparkenki videosunu göndermesinin ardından gelen mesaj.

Güvenlik görevlisi, "*Vay canına, çok hızlıydı*" diyor.

Cass ise "*Video için teşekkürler. Çok keyif aldım*" diye cevap veriyor.

Ve o da, "*Öyle olacağını düşünmüştüm. İki erkek seninle oynadığında çok hoşuna gittiğini biliyorum. O kadar azgınsın ki, seni kırmak için iki sik gerekti, değil mi?*" diyor.

Onu kırmak için iki sik mi gerekti? O da öyle dedi. Ve onun sözlerini hiç sevmedim. Hiç sevmedim.

Cass onun yorumuna cevap vermez. Birkaç gün boyunca ona hiçbir şey söylemez, sonunda ona tehlikenin geçtiğini ve o gece odasına gelmesini söyler.

Cass muhtemelen bana onun "kırmak"la ne demek istediğini asla söylemeyeceği için, kaynağa gitmeye karar verdim.

O pisliğe kasabayı terk etmesini söyledim; bakalım dinlemiş mi? Ona yapmamasını söylediğim halde telefonu iptal ettiği için, hala kasabada olduğuna bahse girerim.

Dante'ye gidip çalışan bilgilerinin bulunduğu dizüstü bilgisayarını kullanmak için izin isteyemeyeceğim için, onun nerede yaşadığını öğrenmek için başka bir yol bulmam gerekecek.

Giyindikten sonra August'u arayıp yardım edip edemeyeceğini ve bu gece dışarı çıkmak isteyip istemediğini soruyorum.

"Naber dostum? Cass yine randevuda mı?" diye sordu telefonu açar açmaz.

"Evet, ama aramamın sebebi bu değil," diyorum ona, yatak odamda telefonumu kulağıma dayamış bir şekilde dolaşırken.

"Burada çalışmış olan iki güvenlik görevlisinin adresini alabilir misin? Birinin adı Lowell, diğerinin adı Matt. İkisi de yakın zamanda işten ayrıldı."

"Neden?" diye soruyor.

"Çünkü ikisini de ziyaret etmek istiyorum."

Uzun bir sessizlikten sonra homurdanarak, "Bunun Cass ile bir ilgisi var mı?" diye soruyor.

"Belki."

"Onları mahvedip beni ve Mike'ı suç ortağı yapacaksan, bana ayrıntıları anlatman gerekecek."

"Peki bu detayların herhangi biri Dante'ye ulaşacak mı?"

"Ben bodrumda asılıyken bana doğrudan detaylar hakkında soru sormadığı sürece hayır."

"İyi," derim, onun sözüne güvenerek. "O iki gardiyan da gece vardiyalarında Cass'le yatıyordu."

"Hadi canım?"

"Hadi oradan."

"Öyleyse Dante, onlar mahvolursa muhtemelen çok mutlu olur." Bir an için üvey babamın bu duruma bakış açısını düşünüyorum.

"Evet, kesinlikle."

"O zaman ben de varım. Adresleri gizlice alıp Mike'a haber vermek için bana birkaç dakika ver. Otuz dakika sonra lobide buluşalım mı?"

"Tamam," diyerek telefonu kapatıyorum.

Neyse ki Lowell, küçük, bakımsız bir evde tek başına yaşıyor. Garaj yolunda bir araba var, bu da başka bir iyi işaret.

Kapıyı kırmak yerine, Mike evin önünü gözetlerken, August da arkamı korurken, Cass'in saç tokalarıyla arka kapının kilidini açtım.

İçeri kolayca girdikten sonra, Mike'ı içeri almak için ön kapının kilidini açtık ve üçümüz, silahlarımızı elimize alarak, kısa bir koridorun sonunda bulunan yatak odasına sessizce yöneldik.

"Mike, silah çekmemesi için onu yataktan çıkarmama yardım et. August, onu yakaladığımız anda ışıkları aç ki onu izleyebilelim ve o da bizi görebilsin," diye oturma odasında onlara fısıldıyorum.

İri adam onaylayarak başını sallar. Mike de aynısını yapar.

Karanlık odaya girince, çarşafların altındaki iri cüssesi kolayca fark ediliyor. Ve bu gece yatağında tanık olmaması bizim için şans.

Mike, ayak ucu engel olmayan yatağın ucuna gelir. Karanlıkta ayaklarına doğru başımı sallarım. Her birimiz bir bacağını tutarsak, diğer elimizde silahlarımızı tutabiliriz. Beni mükemmel anlayan Mike, bir ayağını tutarken ben de diğerini tutarım ve sonra çekmeye başlarız.

Lowell, kıcı ve tüm yatak takımları yere düşmeden önce çığlık atıyor. O anda August sayesinde tavandaki ışık yanar.

"Ne oluyor..." diye başlıyor, bulanık gözlerini parlak ışıpta bize doğru kırıştırmak için elini gözlerine götürüyor.

"Yorganları ondan alın," diyorum Mike'a, böylece silahla uyumadığından emin olabiliriz.

Mike yorganı ve çarşafları yırtıp August'a verir, August da onları koridora atar, Lowell ise kalkmaya çalışır.

"Otur yerine," derim ona, eğilip silahı yüzüne doğrultarak.

"Sen! Ne istiyorsun?"

"Telefon numarasını iptal etme, şehirden ayrıl demiştim. Beni dinlemedin."

"Siktir git!" diye bağırır, ben de ayağa kalkıp botumun burnuyla yüzüne vururum. "Ah, siktir! Senin neyin var lan?" Lowell kanayan burnunu tutarken bağırır.

"Sana birkaç sorum var, Lowell. Bunu burada hızlı ve kolay bir şekilde halledebiliriz ya da seni Dante'nin bodrumuna götürüp yavaş ve acı verici bir şekilde halledebiliriz. Senin için çok uzun bir hafta olacak."

Bana, sonra da kafasına büyük silahlarını doğrultmuş olan August ve Mike'a bakarak gözlerini kırıştırdı.

"Tamam."

"Bana dürüst davranmazsan, seni doğrudan bodruma götüreceğiz," diye onu uyarırım. "Cass'e porno linkleri mi gönderdin?"

"Evet, ne olmuş? Zaten seviştiğimizi biliyordun."

Onun bu kadar kolay itirafına dişlerimi sıkıyorum. "Yattığınızı biliyorum. Şimdi onu kırmakla ne demek istediğini bilmek istiyorum."

"Ne?"

Sol elimle kot pantolonumun cebinden telefonumu çıkarırken, sağ elimde hala silah tutuyordum, ona Cass'in sahneyi izledikten sonra gönderdiği mesajın ekran görüntüsünü gösterdim.

"Buradaki arkadaşlarıma da okurum, böylece herkes haberdar olur," derim ve ekranı ona doğru çevirip mesajı okurum. *İki adam seninle oynadığında*

İki erkek seninle oynadığında çok sevdin. O kadar azgınsın ki seni kırmak için iki sik gerekti, değil mi?

Telefonumu cebime koyup tekrar soruyorum, "Cass'i kırmak için iki sik gerektiği ne demek lan?"

"Kulağa geldiği kadar kötü değil," diye mırıldanır Lowell, yüzü tüm rengini kaybederken.

"O zaman bizi aydınlat. Her şeyi en başından anlat."

Adam'ın elması sallanacak kadar sertçe yutkunur ve gardiyanlara, sonra tekrar bana bakar. "Matt ve ben, Cass ile minderde ya da her neyse, boğuşan ilk gruplardan biriydik. Bizi fena benzetmişti."

"Hiç şaşırmadım," diyorum ona.

"Bizi alay ediyor, göğüslerini yüzümüze sürüyor, gizlice siklerimizi okşuyordu. Kız tam bir sik baştan çıkarıcıydı."

"Devam et," diyorum dişlerimi sıkarak. "Güreşmekten onu sikmeye nasıl geçtin?"

"Ona sor dostum! O çok sevdi!"

"Sana soruyorum, pislik," diyorum, çömelip silahımın namlusunu alnına dayadığımda. "Bana ayrıntıları anlat, hemen!"

"Bir gece, C-Cass spor salonunda geç saatlere kadar kalmıştı. Matt ve ben onu gördük ve, şey, onu siktiğimiz. Aynı anda."

Tanrım. Bir cesedi ortadan kaldırmak, bu boku duymaktan daha kolay. O pisliğin üzerine kusacakmışım gibi hissediyorum. Sadece bu da değil, kafamda biriken acı verici baskı, her an kafamın patlamasına neden olabilir.

"Sen ve Matt spor salonunda Cass'e tek başına yaklaştınız ve sonra aynı anda onu becerdiniz mi? Etrafta bir sürü kamera varken mi? Saçmalık," diye tükürdüm.

"Işıkları kapattık, her yer kapkaranlıktı." "Önce ışıkları mı kapattınız?"

"Evet."

"Senin orada olduğunu bile bilmeden mi?" diye soruyorum, bunun nereye varacağını tahmin ederek.

O başını salladı.

"Devam et."

"Onu bulduk ve hemen orada, minderlerin üzerinde yaptık. O da hoşuna gitti." "Bunu sana o mu söyledi?" diye soruyorum.

"Hayır. Kameralar olduğu için hiçbirimiz bir şey söylemedik."

"Onu bulduktan sonra kim neredeydi?" diye yavaşça soruyorum. Ayrıntıları bilmek istemiyorum ama hepsini bilmem gerekiyor.

"Ben... ben onun bacaklarının arasındaydım. Bak dostum, onun bakire olduğunu ya da Matt'in yüzüne öyle çökeceğini bilmiyordum!"

Evet, kafam kesinlikle patlayacak. Bu bok için kafamda yeterince yer yok.

Cass, bu orospu çocuğu ona gizlice yaklaşıp spor salonunun zemininde onu siktiğinde bakireydi. Başka bir adam yüzüne oturup aynı anda ağzını sikerken bakireliğini kaybetti.

"Onu tutuyordun," diyorum, bu bir soru değil, bir ifade.

"Öyle değildi. O da istedi, yemin ederim. Çok sert boşaldı." "Saçmalık!" diye bağıryorum, kafam milyon parçaya ayrılmadan önce biraz basıncı boşaltıyorum.

"Ağzı onunla dolu olduğu için sana 'hayır', 'dur' ya da başka bir şey söyleyemezdi, değil mi?"

"Sana söylüyorum, o çok sevdi! Sevmeseydi, neden odasına gizlice girip onu sikkemiz için bize yalvarıp durdu?"

Ağrıyan kafam ne yaptığını bile anlayamadan parmağım tetiği çekiyor.

Lowell'ın kanı ve... muhtemelen beyni geri teperek beni sersemliğimden uyandırdı ve dizlerimin üzerine çöktüm, bacaklarım artık ağırlığımı taşıyamıyordu.

"Peki," diyor August, silahın yüksek sesli patlamasının ardından gelen sessizliğe. Kulaklarım çınlıyor, ama sanki "Bu leke bırakacak" diyor gibi geliyor.

"Biriniz... bana... havlu getirebilir mi?" diye soruyorum şokun içinde.

Ciğerlerim kilitlendi, nefes almayı ya da vermeyi reddediyor.

Az önce bir adamı öldürdüm. Cass'e zarar veren bir adamı.

Onu soğukkanlılıkla öldürmedim. Yüzümdeki kanı ve beyni kesinlikle hala sıcaktı.

Bir dakika sonra, mavi, nemli bir banyo havlusu yüzümün önünde beliriyor.

"Teşekkürler," diyorum ve havluyu alıp önce gözlerimi, sonra burnumu ve ağzımı yumuşak, ıslak kumaşla siliyorum.

"Ne boktan bir durum," diye söyleniyorum. Sonunda orada durup beni izleyen, bir sonraki hamlemi bekleyen iki adama bakarak, onlara sormadan edemiyorum: "Ölmeyi hak etmişti, değil mi?"

"O lanet olası pislik, beynine bir kurşun sıkılmasından daha kötüsünü hak etmişti," diye cevaplar August.

"O pisliğin bunu itiraf ettiğine inanamıyorum... Dante'nin kızlarından birinin bekaretini bozduğunu. Ve bunu gerçekten bozduğunu..."

"Kapa çeneni," diyorum Mike'a, her ne kadar aptalca da olsa, aşırı tepki vermemiş olduğum için rahatlamış olsam da. Cass bu iki adamla yatmaya devam etmiş olması, ilk seferin... O lanet kelimeyi bile düşünemiyorum.

"Telefonunu bulup onu yatak örtüsüne sarmalıyız," diyor August. "Mike, yatak için çarşaf ve başka bir yorgan bul. Temizledikten sonra polisler onun şehirden ayrıldığını düşünecek. Merak etme evlat. Bu senin başına gelmeyecek."

"Teşekkürler," diyorum ona. "Bana bir dakika ver, yardım edeceğim," diye söz veriyorum. "Hâlâ bu gece diğer adrese gitmek istiyor musun?" diye soruyor August. "Tabii ki. Bu işi bu gece bitirmek istiyorum."

Lowell'ın evini temizledikten sonra, arkadaşlarla Matt'i de benzer şekilde ziyaret ediyoruz. Ancak bu sefer onu karanlıkta uyandırıyoruz. Mike bacaklarını tutuyor, August bileklerini yanlarına sabitliyor ve ben yüzüne çömelmiş, silahımın namlusunu dudaklarına dayıyorum.

"Ağzını aç, orospu çocuğu."

Muhafızlardan biri vücudunun bir yerini bükmüş olmalı, çünkü Matt çılgık atarak ağzını açıyor ve ben de silahımın namlusunu ağzının içine, olabildiğince derine, sonra daha da derine sokuyorum, onu boğazına kadar sokuyorum.

"Cass'e sikini boğazına soktuğunda ve Lowell onun bekaretini aldığı anda da benzer sesler çıkardı mı?" diye soruyorum ona.

Kafasını hayır anlamında salladı, ama soruma cevap mı veriyordu, yoksa sadece üçümüzden kurtulmaya mı çalışıyordu, bunu anlamak imkansızdı.

İtirafını duyabilmek için silahı ağzından çıkarırım. Matt, namluyu alnına dayadığımda yüksek sesle nefes alır.

"Sen onun ağzını sikiyordun, arkadaşın da amını mı sikiyordu?"

"E-evet."

"Onu tutarak, karanlık spor salonunda, ona sormadan sikini boğazına soktun, değil mi?"

"O da istedi! Sana ne söyledi bilmiyorum ama hoşuna gitti. Eğer hoşuna gitmeseydi, antrenmanlarda olduğu gibi bizi kolayca atabilirdi!"

"Eğitmeninizin gözü önünde sırayla kışınızı tekmelediği antrenmanları mı kastediyorsun?"

"E-evet."

"Ve senin küçük sakin ve Lowell'inki bir kadın tarafından alt edilmeye dayanamadı, bu yüzden o yalnızken birlikte onun peşine düştünüz?"

"O hep bize sürtünüp, sürtük gibi davranıyordu. İlk sefer olduğunu bilmiyorduk, yemin ederim! Cass sik emmeyi seviyor. Bundan zevk alıyor..."

Bu sefer, onu bu kadar yakın mesafeden öldürmenin yaratacağı karışıklığı bilsem de, bakışlarımı başka yere çevirmeye zahmet etmiyorum.

Kulaklarımın çınlaması durması ve sesin geri gelmesi ilk seferkinden daha uzun sürüyor.

"İyi misin?" diye soruyor August. "Cole, iyi misin?"

"Harika," diye yalan söylüyorum.

Cass'ten istediklerini alan bu adamlardan daha iyi değilim.

Onlar onu kullandılar, tıpkı benim lanet olası kilerde ona şantaj yaptığım gibi.

Bu ölü pislik, onu benim defalarca yaptığım gibi "erkekleri baştan çıkaran kadın" olarak nitelendirdi.

Sırf onlarla matta yuvarlanıp, kışlarını tekmeledi ve alay etti diye, onların ona yaptıklarını istediği anlamına gelmez.

Umarım... hayır, dua ediyorum ki yanıliyorumdur. Çünkü Cass bana oral seks yapmak istemedi ve ben onu manipüle ederek bunu yaptıysa, muhtemelen bu silahı kendi kafama dayayacağım.

"Cole?" Mike, beni karanlık düşüncelerimden uyandırarak diyor. "Temizliğe başlamalıyız."

"Evet, başlamalıyız," diye onaylıyorum, ölü adamın üstünden kalkarken, onun kanı ve beyni üzerimde. "Ama nereden başlayacağımı hiç bilmiyorum."

Cass

Pizza ve beş başrol oyuncusunun yer aldığı komedi gösterisinde üç saatlik kahkaha tam da ihtiyacım olan şeydi.

Alistair'in arkadaşlığı da hoştu, her ne kadar sonsuza kadar sadece arkadaş kalacak olsak da.

Ona istediği kadar metresi olabileceğini söylersem benimle evlenir mi acaba?

Ama bu ona haksızlık olurdu.

Özel dedektif iyi bir adam ve ona tapacak iyi bir kadın bulmayı hak ediyor.

Aramızda sadece arkadaşlık olduğunu açıkça belirtmiş olsam da, onu hala bir şekilde oyalamış olabileceğimi düşünmeden edemiyorum.

Onu görmeyi bırakıp hayatıma devam etmeliyim. Sonuçta zaman geçiyor.

Eve vardığımda saat neredeyse bir olmuştu.

Babam bu sefer beni beklemiyordu bile. Güvenlik görevlisinin eve döndüğümü söylediğini ve eğlenip eğlenmediğimi soran bir mesaj göndermişti. Merdivenleri çıkarken ona kısa bir "evet" ve "iyi geceler" mesajı gönderdim.

İkinci katta bir an durdum. Ama Cole'u kışkandırmak için odasına dalıp onu uyandırmak aptalca ve çocukça olurdu.

Başka biriyle çıkmaya başlasa iyi olur, o Rus sürtük olsa bile ve ben onun gözlerini oyup çıkarmak istesem bile.

Yatak odama doğru ilerleyip içeri girip ışıkları açtığımda, şaşkınlığımdan çılgılık atmamak için kendimi zor tuttum.

Cole aşağıda yatağında uyumuyor. Hayır, kot pantolon ve üzerine ketçap ya da şarap lekesi bulaşmış tişörtüyle yatağımın kenarında oturuyor. Bana dönük, beni bekliyor ve gözleri... tuhaf.

Gözleri benimkilere baktığında kıskançlık, şehvet veya mizah yok, bu da alışılmadık bir durum. Genellikle bu üçünden biri vardır.

Ama bu gece, kafasında neler döndüğünü hiç bilmiyorum. Tek bildiğim, bundan hoşlanmadığım ve onun diğer üç duygudan birine dönmesini istediğim.

Bu yüzden onu kışkırtmaya çalışıyorum. "Karanlık odamda ne yapıyorsun? Randevumdan eve dönmemi mi bekliyorsun ki onun boyu hakkında kötü konuşabilesin?"

Cole gözlerini kırpmıyor, ama bakışlarındaki sis dağılmıyor, sadece bana bakıyor... ordu yeşili gözlerinde utanç mı var?

"Ne yaptın?" diye soruyorum ona yaklaşırken.

Aman Tanrım. Bu gece Inessa'yla yatmış.

Bu yüzden kendini çok utanmış gibi görüyor, halıya işerken yakalanan bir köpek yavrusu gibi.

Umursamamalıyım.

Umursadığımı ona belli etmeyeceğim.

"İstediginle yatabilirsin," diyorum ona kayıtsız bir şekilde, çantamı komodinin üzerine atarken arka dişlerimi gıcırdatıyorum. "Seninle benim işimiz bitti, ne de olsa. Kaç kez söylemem gerektiğini bilmiyorum."

"Ben... kimseyle yatmadım," diyor Cole. Sesi garip bir şekilde düz, ama aptalca ona inanıyorum. Ve o kadar rahatladım ki, bu çok saçma. "Sadece... o gece kilerde olanlar ve diğerleri için üzgünüm."

"Ha?" diye soruyorum, çünkü kafam çok karışık.

Kiler mi? Neden şimdi, bu gece bu konuyu açıyor? Sadece açmakla kalmıyor, benden özür de mi diliyor? "Sonunda beni şantaj yaptığın için suçluluk mu duyuyorsun? Neden birdenbire vicdan azabı çekmeye başladın?"

Gözlerini halıya indirerek, "Cassie, iki gardiyanı biliyorum" diyor.

"Hadi canım. İkisi de senin yüzünden istifa etti," diye hatırlatırım. Bu konuşma çok tuhaf olduğu için, acaba uyurgezerlik mi yapıyor, yoksa başka bir şey mi?

Cole başını sallar. "Hayır. Yani, senin bekaretini aldıklarını biliyorum."

"Ne diyorsun sen, bilmiyorum," diye patlarım.

Hâlâ bana bakmayı reddeden piç kurusu, "Spor salonunda seni yere yatırdıklarını söylediler," diyor.

"Bu... bu çok saçma, Cole! İlk seferimi beni kötü hissettirmek için kullanacağına inanamıyorum!"

Şimdi başını kaldırıyor, gözleri benimkilere bakıyor. "Seni kötü hissettirmek için mi? Seni kötü hissettirmek için özür dilemiyorum. Sadece şunu söylemek istedim, eğer onların yaptıklarını bilseydim, seni asla kilerde zorlamazdım. Bunu biliyorsun, değil mi? Özür dilerim."

"Vay canına," diye mırıldanıyorum. Parmaklarımı saçlarımın önünden geçirerek, ne söyleyeceğimi bulmaya çalışıyorum. O, onların... benimle istismar ettiğini mi düşünüyor? Yani, teknik olarak evet, öyle yaptı, ama benim için sorun değildi. "Bekaretimi kaybettiğimde içimde iki penis olmasını mı istedim? Tabii ki istedim," diyorum ve Cole'un yüzünü buruşturmasına neden oluyorum. "O yüzden siktir git, seni meraklı piç. Bu seni ilgilendirmezdi!" Sonra şunu da ekleme ihtiyacı hissediyorum: "Ve benim sert sevişmeyi sevdiğimi, sert olmasını istediğimi biliyorsun, değil mi?"

"Onları istemiyordun," diye sessizce cevaplar.

"Hayır, istedim! İstenmek hoşuma gitti ve pişman değilim."

"Cassie, sen onları yenince öfkelenip azdılar. Sana zorla sahip oldular."

"Siktir git," diye homurdanırım. "Senin yerine her gün ikisinden birini tercih ederim."

Şimdi, Cole'un gözlerine nihayet öfke geri dönüyor. "Yalan söylüyorsun. Ve bu doğru olsa bile, çok yazık. Bu gece ikisini de öldürdüm."

Ne yaptı?

Kafamı sallıyorum, kelimeleri bulamıyorum. "Hayır, öldürmedin."

"Öldürdüm," diyor ayağa kalkarken. Kahretsin. Gömleğindeki ketçap değil. Kan. "Sana gönderdikleri mesajları okudum ve onlara soru sormaya gittim. Bana yanlış cevaplar verdiler. Sen bakireydin ve onlar senin hayır diyememeni sağladılar. Bu, 'tecavüz'ün tanımıdır..."

"Hayır! Öyle değildi! İlk seferinde beni zorlamış olsalardı, o gecedan sonra neden onlarla sevişmeye devam ederdim?" diye soruyorum, gözlerim ve boğazım yanıyor ve acıyor.

"Gerçekten bilmiyorum, Cassie. Belki de daha fazlasını umuyordun..."

"Daha fazlasını mı?"

"İkisine de Dante ile konuşmalarını, gerçekten seninle olmalarını defalarca sordun, ama ikisi de reddetti. Onlar korkak ve aptal heriflerdi."

"Peki ya sen? Sanki sen, kumarhanede benimle yattığını herkese haykıracak bir aziz misin?"

"Beni onlarla karşılaştırma," diye dişlerini sıkarak, çenesini gererek söylüyor. "Bilmiyordum... Kilerde ve diğer zamanlarda hoşuna gittiğini sanmıştım."

senin beni istemediğini düşünseydim, sana asla dokunmazdım."

Benim kastettiğim o değildi. Demek istediğim, Cole da babamdan çok korkuyordu, onunla yattığımızı itiraf edemiyordu. Lanet olsun, babamın bana ayarladığı kör randevular hariç, tüm erkekler öyle.

"Masum numarası yapmaya çalışma, Cole," diyorum ona. "Senin de nasıl sevdiğini çok iyi biliyorum. İlk kez nefretle seviştiğinde bunu kendi gözlerimle gördüm." Ve sonra, Lowell ve Matt hakkında konuşmayı kesmesi için ona bir bomba atıyorum. "Senin sırrını da biliyorum."

"Benim sırrım yok," diyor o kadar hızlı ki, kanıtını görmemiş olsam bile yalan söylediğini anlarım.

"Gerçekten yüzüme karşı yalan söyleyip, o porno filmlerdeki Maskeli Orospu Çocuğu ya da her neyse onun adı neyse, o olmadığını mı söyleyeceksin?"

O da küstahça güldü. "Maskeli ne? Kimden ya da neyden bahsettiğini hiç anlamadım."

"Kadınları kocalarının önünde ve kocalarıyla birlikte sikiyorsun," diyorum, yüzündeki tepkiyi yakından izleyerek. Bana bir tepki vermiyor. Hayır, heykel gibi orada durmak onun tepkisi. "Peki, masken nerede, Cole? Neden onu takıp, evli kadınlara yaptığın gibi benim de beynimi sikmiyorsun?"

Birbirimize bakarak yarışıyoruz, ikimiz de diğerinin önce göz kırpmasını bekliyoruz. Cole kaybeder.

"Lanet olsun," diye homurdanır. Benden uzaklaşarak, avucunu ensesinin arkasına sürer. "O boktan şeyler... evlilikler, gerçek değiller. Hepsi sahte."

"Orgazmlar bile mi?"

Bana sert bir kahkaha atar. "Hayır, onlar gerçek."

"Neden o videoları çekiyorsun ki?" diye soruyorum ona sessizce.

Benden uzaklaşarak, asılı duran kum torbama yumruk atar. "Çaresizdim. Üniversitenin ilk yılıydım ve paraya ihtiyacım vardı. Kulağa, gerçekte olduğundan daha iyi geliyordu. Ama pişman değilim."

"Sen bana inanmasan da ben pişman değilim," diye cevap veriyorum.

Dönerek bana yaklaşıyor, bir santim bile uzaklıkta duruyor.

"Eğer bu doğruysa yemin et."

"Tamam. Ben... Ben hoşlandığımı yemin ederim."

"Yalancı."

"Tamam! Çok acıdı," diye itiraf ediyorum. "Şimdi mutlu musun?" "Hayır, mutlu falan değilim Cassie."

"İlk seferinde her saniye harika değildi. Tek şikayetim, bizim birlikte olduğumuzda benim için ne kadar iyi olduğunu her zaman umursamadıkları."

"Seni tatmin etmeye çalıştılar mı en azından?"

"Bazen kendim yaptım." Yakalanma heyecanı, kirli ve yasak bir şey yapmanın verdiği heyecan aslında beni en çok tahrik eden şeydi.

Şimdi kıskançlık Cole'un gözlerine geri dönüyor. "Sana oral seks yaptılar mı?"

Hayır anlamında başımı sallıyorum. "Dizlerimin üzerine çökmemi tercih ediyorlardı. Bunu yapan ilk kişi sendin."

Cole uzanıp yüzümün yanını nazikçe avuçladı. Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirdikten sonra sordu, "Benimle yaptığın şeylerden pişman mısın?"

Cole

Cass'in soruma cevap vermesi umduğumdan daha uzun sürüyor. Gözlerinde bir anlık bir hüznün belirliyor, ama hemen gözlerini kırıp başını sallıyor, bu da benim başparmağımı alt dudağına götürüyor. "Hayır. Seninle birlikte olduğum için pişman değilim, pişman olmam gerekse bile."

"İyi," derim, derin bir rahatlama nefesiyle. Elimi boynuna indirip, başparmağımın ucuyla omurgasını okşarım. Maskenin arkasında benim olduğumu anladığına hala inanamıyorum. Ama yine de, benim aletimi izlemekten hoşlanıyor.

"Biliyor musun," diye başlıyorum. "Nazik olabilirim." "Nazik olmanı istemiyorum," diyor Cass.

"Bundan emin misin?" "Evet."

"Yani, seni sikmeye devam etmeliyim?" diye soruyorum, yine reddedileceğimi düşünerek.

"Evet," diye cevaplar, hayır demek ya da benim rakibi olduğum için bir daha sevişemeyeceğimizi söylemek yerine.

"Şu anda mı?" diye soruyorum, onun sözlerini fazla yorumlamadığımdan emin olmak için.

"Hayır, Cole. Yarın. Biraz uyumaya hazırım," diye alaycı bir şekilde cevaplar.

"Hayır, Cole. Yarın. Biraz uyumaya hazırım," diye alaycı bir şekilde cevap verdi. "Evet, şu anda."

Boynunu öne doğru çekerek, dudaklarımı onun sırttan dudaklarına bastırıyorum. Dili dudaklarımı yalayıp, açmamı istediğinde, "Bu geceki randevun nasıldı?" diye soruyorum.

"Platonik," diye fısıldıyor öpücükler arasında, bu da benim duymam gereken tek şey, dilimi ağzına sokarken, ona amina yapacağım şeyin bir ön izlemesini veriyorum.

Ellerimi sırtında aşağı kaydırarak, kalçalarını tutup onu ayaklarından kaldırıyorum, yatağa götürüp zıplatarak üzerine atıyorum.

Lekeli gömleğimi başımdan çıkarırken ona "Amını yalayacağım ve sonra seni en az bir kez sikeceğim. Belki iki kez, çünkü yüzünü görmek istiyorum, ama arkadan muhteşem kıcıyı izlemeyi seviyorum" diyorum. "Ne istersen" diyor

Cass, elbisesini yukarı, yukarı, yukarı kaldırarak, kırmızı dantelli külot ve sütyenle muhteşem vücudunu ortaya çıkarıyor. saçının rengiyle neredeyse aynı renkte. "Oraya ilk ben varırsam tabii." Kahretsin, ona bakmakla bile boşalabilirim.

Ayak bileklerinden tutup, kıcı yatağın kenarına gelene kadar onu çekerim ve sonra yere diz çökerim. "Munchkin adam için başka bir tanga mı?"

"Çoğu elbisemle başka tür külot giyemem," diyor, ben rahatsız edici giysiyi uyluklarından aşağı indirmeye başladığımda sesi titriyor. "Yani, ya tanga ya da hiç giymemek."

"Hiç giyme," derim ve külotunu omzumun üzerinden atarım. Avuç içlerim pürüzsüz, fildişi bacaklarında yukarı kayar ve ağzım için bacaklarını ayırırım. "Külot giymeyi bırak, bana çıplak amını her gösterdiğinde amını yalayacağım."

"Anlaştık," diyor ve ben dilimi kıvrımlarının arasında gezdirdiğimde inliyor. "Senin sikini emmeyi sevdim," diyor, ben dilimi onun ıslak amının içinde kıvrandırırken.

Ona "Bunu bana daha sonra kanıtlamana izin vereceğim" demek için yeterince geri çekildim, sonra tekrar daldım.

Ondan sonra dilimin her alaycı hareketi Cass'i inlemeye başlar. Kalçalarını sallayarak, ihtiyacını çeken klitorisini yalamam için elinden geleni yapar. Sonunda, onu reddetmemden bıkar ve iki eliyle başımı tutup yüzümü bacaklarının arasına iter. Dilimi uzatıyorum ve kontrolcü kadının amını dilimin üzerinde yukarı aşağı sürtmesine izin veriyorum, onu tam istediği yere yönlendiriyorum. Kalçaları gittikçe daha hızlı hareket ediyor, sanki dilimi aniden çekip, benden istediği zevki ona vermeyeceğimden korkuyormuş gibi.

Tanrım, orgazm için olsa bile bana ihtiyacı olmasını seviyorum.

Birkaç saat sonra, Cass'i arkadan, yandan ve misyoner pozisyonunda siktiğinden sonra, terli ve bitkin bir şekilde sessiz odada yan yana uzanıyoruz. Bu saatte penthouse'da duyulan tek ses, bizim ağır nefeslerimiz ve klima sesidir.

Cass sonunda telefonunu aramak için yatağın kenarına eğildiğinde, avucumla onun muhteşem kıkına bir şaplak attım.

"Hey!" diye omzunun üzerinden bana öfkeyle seslendi.

"Benim spermim henüz kurumadı ve sen beni telefonun için bir kenara atıyorsun?" "Seni bir kenara atmıyorum. Sadece videolarını tekrar izlemek istedim." "Lanet olsun. Bu beni telefonun için terk etmekten bile daha kötü,"

gözlerimi ellerimle kapatarak ona söylüyorum.

O yanıma uzanırken yatak yerleşti. "Nedenini bilmiyorum ama o videolar gördüğüm en seksi şeyler."

En azından tahrik olmuş ve benim Maskeli Orosu Çocuğu olduğum gerçeğinden tiksiniş.

"Aslında maske yanımda," diye itiraf ettim.

"Gerçekten mi?" Cass yanına dönüp gözlerimin üzerindeki elimi kaldırır. "Peki ya kostümün geri kalanı? Deri ceket ve pantolon?" diye sorar, açık yeşil gözleri arzuyla parıldayarak.

"Evet, hepsi bende."

"Bir ara beni şaşırtmak ister misin?" diye sordu. "Seni şaşırtmak mı?"

"Evet."

"Tamam. Ama gece yarısı bu kıyafeti giyip buraya gizlice girdiğimde beni öldürmeyeceğine söz ver."

"Öldürmem. Beklenmedik şeyler seksi," diyor Cass ve ardından uzun bir sessizlik oluyor. "O gece Lowell ve Matt'in ışıkları kapatıp beni spor salonunda köşeye sıkıştırmasına aldırmadım."

"Hayır. Hayır," diye homurdanarak başımı sallarım. "Onlar hakkında bir daha asla konuşmak istemiyorum."

"Tetiği sen mi çektin?" diye sorar. "Evet."

"İki kez de mi?"

"Evet."

Parmağını göğsümün ortasından karın kaslarıma doğru kaydırarak fısıldar, "Bu seksi olmamalı, değil mi?" Onun sorusuna nasıl cevap vereceğimi düşünmeden, Cass üstüme çıkar, belime bacaklarını atarak alt vücutlarımızı bir kez daha hizalar. Yeterince doyamayan tek kişinin ben olmadığım için mutluyum.

"Biliyorsun," diye başlıyor ve dudaklarını çeneme, sonra da boynuma bastırıyor. "Babamın ikimizi de yavaş yavaş öldürmesini engellemek için ağzımı sikmene izin verdim. Şimdi hepsi boşuna oldu."

"Üzgünüm."

Yanağıma avucuyla bir tokat atarak, "Özür dilemeyi kes, aptal," diyor.

"Peki. İçine giren diğer siklerden bahsetmeyi kes."

Cass başını kaldırır. Gözlerini kısarak bana bakar. "Kaç tane yaşlı kadınla yattın?"

"Üç." "Sadece

üç mü?"

"Sadece üç cougar," diye cevap veriyorum, çünkü onunla birlikte olduğum kadınların toplam sayısını söyleyemem. O sormadan önce, "Her kadınla iki sahne çektim. Bilgin olsun, hepsi evli gibi davranan bekar kadınlardı."

"Uh-huh. Ama artık hepsini bıraktın, değil mi?"

Gerçeği itiraf ederken gözlerimi ondan kaçırmak zorunda kaldım. "Ben, ah, bir sahne daha için başka bir sözleşme yapmak zorunda kaldım."

"Ne? Neden?" diye soruyor Cass, sanki yüzüne tokat atmışım gibi geri çekiliyor.

"Çünkü avansa ihtiyacım vardı. O parayı, sıçandan aldığımız yüzükleri satarak elde edeceğim parayla birlikte annem beni bunun için gerçekten öldürebilirdi."

Cass kaşlarını çatı. "Biri adını gizli tutmak için para mı istiyor?"

"Evet, ve bu ilk kez de değildi."

"Ne pislik bir kadın," diyor Cass. Bir dakika sonra yüzünü bana yaklaştırıp soruyor, "Onu öldürmemi ister misin?"

Ona sırtarak, "Onu öldürmek, bir yıl sonra ya da daha fazlasını istemek için geri geldiğinde tekrar para bulmaktan daha kolay olabilir. Adımın muhtemelen sonunda beni tanıyan biri tarafından ortaya çıkacağını biliyorum

Aslında, birkaç hafta önceki eski Cass'in beni anneme ve Dante'ye ifşa etmesini hiç de şaşırtıcı bulmazdım."

Kulaklarından kulaklarına kadar gülümseyerek, "Ben de ona bunu yapmayacağını düşünmezdim" der.

Omzunun üzerinden sarkan kırmızı buklelerinden birini parmağıma doladım. "Öyleyse, aramızda tam olarak ne değişti?" diye sormadan edemedim.

"Kabul etmekten nefret etsem de, keşke öyle olmasaydı, seninle sevişmeyi seviyorum," diye açıklıyor Cass. "Ve eğer seni ifşa edersem, bu muhtemelen sona erecektir."

"Muhtemelen," diye gülümseyerek onaylıyorum. "Ama mutlaka öyle olmayabilir."

"Beni ifşa etmemenin tek nedeni bu mu?" diye soruyorum, dudakları benimkilerle buluşurken.

"Evet."

Ona yalancı demek istiyorum. Ama sonra Cass ıslak amını benim sikime sürüyor ve ben çenemi kapalı tutmaya karar veriyorum.

Cass

"Neden beni yenmeye çalışmaktan vazgeçip New York'a geri dönmüyorsun?" Bu gece yine benimle yatakta dolaşan yakışıklı adama soruyorum. Umarım Cole, son üç gecedir yaptığı gibi güneş doğana kadar kalır. O olmadan yatağım çok boş geliyor. O içimde olmadan kendimi boş hissediyorum.

Gerçekten çok acınası bir durum. Kendime bir yumruk atmalıyım. Gitmek zorunda. Gitmek zorunda!

Ama Cole, sağlam ve yakışıklı yüzünde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle başını dirseğine dayadığında, neden gitmesi gerektiğini unutuyorum.

"Ben gidersem, seni kim getirecek?" diye soruyor kendini beğenmiş piç. Sorusuna cevap vermediğimde, bir anda ayılıyor ve sırtışı kayboluyor. "Bekle. Ciddi misin? Gerçekten gitmemi mi istiyorsun? Hemen şimdi? New York'a giden ilk uçakla mı?"

"Evet," diye cevap veriyorum dürüstçe, bu sadece yarısı doğru olsa da.

"Tanrım, Cassie. Ben hala burada seninle çıplak yatarken, bu senin için bile çok soğuk bir davranış."

Yataktan kalkıp gitmeye hazırlanırken, paniğin dalgası göğsümü sıkıştırır. Onu bırakmam gerektiğini bilsem de, onu durdurmak için kolunu tutarım. Onu bırakmam lazım. Keşke ona gerçeği nasıl söyleyeceğimi bilseydim. "Öyle değil... öyle demek istemedim."

"O zaman ne demek istedin?" diye sorar, öfkeden çenesini sıkarak.

"Buna ihtiyacım var, Cole. İşletme bölümünü bitirmek üzeresin. İsteddiğin herhangi bir işi bulabilirsin, ama benim için hayatım bundan ibaret. Babama aptal, salak, zayıf bir kız olmadığımı kanıtlamak için tek şansım bu."

Derin bir nefes alarak, yatağın kendi tarafına uzanır. Parmakları, yüzümden nemli, terli saçlarımı geriye doğru tarar.

Ciddi gözleri çıplak göğüslerime bakmak için bile aşağıya kaymaz. "Sen aptal, salak ya da zayıf bir kız değilsin. Bu şehri benim kadar iyi yönetebileceğini biliyorum. Muhtemelen daha da iyi. Ama... vazgeçmem."

"O zaman kaybedeceksin," diyorum ona. "Kazanmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

Eli saçımdan düşüyor. "Alistair'i tekrar görecek misin?" "Muhtemelen," diye dürüstçe cevap veriyorum. Özel dedektif bana giderek daha çok ısınmaya başladı. Bir arkadaş olarak. Onu

Onunla görüşmeye devam edersem, belki daha fazlası olabilir. Muhtemelen olmaz, ama belki. "Onu da öldürmeyeceksin, değil mi?"

Şaka olarak söylemiştim, ama Cole bana kızgın bir şekilde baktı. "Neden?"

"Neden onu öldüreceksin ki? Bir neden mi lazım? Son zamanlarda bu konuda bir seri yakalamış gibisin."

"Cassie..." diye homurdanır. "Neden onu tekrar göreceksin?" "Nedenini biliyorsun."

Cole alaycı bir şekilde güldü. "Onunla evlenmek istediğin için mi? Bu çok saçma ve ben buna bir saniye bile inanmıyorum. İkimiz de onunla yatmak istemediğini biliyoruz. Ve onun sana parmağını bile sürmesini istemiyorum."

"Bu, sen ve ben, sadece geçici bir şey, unuttun mu? Yakında bir şekilde ayrılacaksın ve ben geleceğimi planlamaya başlamam gerekiyor."

"Geleceğini planlamak için bolca vaktin var!" diye bağırır, bana kızgınmış gibi. "Ve başka seçenekler de var."

"Ne gibi?"

Sırtını başlığa dayayarak oturur, duvara bakar ve "Mesela... Bilmiyorum. Dante'ye benimle New York'a dönüp dönemeyeceğini sorabilirsin." der.

"Ne?" Şaka yaptığından emin olarak gülerek bağırırım.

"Muhtemelen kabul etmeyecektir, biliyorum, o yüzden Vegas'a daha yakın bir okula transfer olmayı düşünebilirim. Tüm derslerim transfer edilmeyeceği için bu çok kötü olur..."

"Hayır, Cole. Bu olmaz... Ben New York'a gidemem, sen de kalamazsın!" Ellerimi yüzüme sürterek, onun vazgeçmesini diliyorum.

Hayır, sadece burnunu çekiyor. "Sanki dünyanın kaderi tehlikedeymiş ve Vegas'tan ayrılmazsam her şey bitecekmiş gibi konuşuyorsun."

"Kalırsan senin dünya sona erebilir."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor. Daha fazla açıklama yapmayınca, "Dur biraz. Beni *tehdit* mi ediyorsun?" diyor.

"Hayır. Belki." Yastığımdan ona bakarak soruyorum, "Eğer tehdit etsem, gitmeye ikna olur musun?"

"Ne olursa olsun yaz sonuna kadar gitmeyeceğim. Ve bunu sürdürmeyi düşünmeni isterim."

"Neyi sürdürmeyi?" diye soruyorum. "Seks yapmayı mı? Aramızda olan tek şey bu olacak, Cole, bunu sen de biliyorsun. Babamın öğrenme riskini asla göze alamazsın..."

"Ona gidip birlikte olmak istediğimizi söylersek..."

"Vay canına, bu kadar kolay olacağını düşünüyorsan çok safsın." Gülerek söylüyorum. "Babam seni öldürür. Bana öyle yapacağını söyledi. Kendisine zarar gelmemesi için bunu kaza gibi göstereceğini söyledi."

"Bu imkansız..."

"Seni öldürmezse, ciddi şekilde yaralar. Ya da Eli'ye seni bodrumda bağlatıp günlerce işkence ettirir. Hatta sikini kesebilir!"

"Aşırı tepki veriyorsun."

"Aşırı tepki vermiyorum. Babamı tanıyorum. Ona bizim hakkımızda *asla* bir şey söyleyemeyiz. Vanessa'ya da söyleyemeyiz çünkü o bunu babamdan asla saklamaz."

"Peki," diye mırıldanır Cole, sonra başını geriye yaslayıp tavana bakarken iç çeker. "Bu gece kalmamı mı istersin, gitmemi mi?"

"Kal," diyorum tereddüt etmeden. "Sadece bir gece daha mı?"

O, benim yalan söylediğimi biliyormuş gibi gülerek kalkar ve ışıkları söndürür. Son birkaç gün, birlikte geçirdiğimiz geceler, sevişmekten daha fazlasını yaptık. Sanki... Bilmiyorum, gerçekten güzel bir şeyin başlangıcı gibi.

Cole'a gitmesini söylemeliydim. Bir yanımda, onun sadece öldürdüğü iki adamı düşünmemek için beni dikkatini dağıtmak amacıyla yanında kaldığını merak ediyor.

Ama içten içe, bunun tek nedenin bu olmadığını biliyorum. Ve ayrıca, durumumuzun çok kötü olduğunu da biliyorum.

Ertesi sabah, uyandığımda Cole gitmişti. Beni terk ettiği için ona kızmak istesem de, penthouse'daki kimse uyanmadan odasına gizlice dönmesinin en iyisi olduğunu biliyorum.

Ama terk edilme hissi bugün olması gerekenden daha fazla acıtıyor.

Bir psikolog muhtemelen, annem çok küçükken kaybolduğu için sorunlarım olduğunu, başkalarının beni terk etmesinden korktuğumu ve bu yüzden bu kadar huysuz olduğumu söylerdi. İnsanlar gitmeden önce onları uzaklaştırmak bir savunma mekanizması gibi.

Cole'un da aynı sorunları yaşadığından şüphem yok, çünkü babasını hiç tanımadı. Annesi, ona hayatı boyunca yalan söyleyip babasının kim olduğunu hiç araştırmayarak, ona yeni güven sorunları yaşattı.

Cole'un yirmi yıl boyunca Rus mafya babasının torunu olduğunu bilmediği konusunda yapabileceğim bir şey yok, ama belki annesini Cole'a babasının adını veya hatırlayabildiği bilgileri vermeye ikna etmeme yardımcı olabilir.

O sabahın ilerleyen saatlerinde, üvey annemi verandada tek başına kahvaltı yaparken buldum.

"Merhaba, Vanessa."

"Günaydın, Cass. Yeterince yemek var. Bütün kumarhaneyi doyuracak kadar," diyor ve masadaki meyveler, kekler, yumurtalar, pastirmalar ve neredeyse diğer tüm kahvaltılık yiyecekleri gözden geçiriyor.

"Gerçekten aç değilim," diye itiraf ettim ve masada onun karşısındaki sandalyeye oturdum. "Ama sana bir soru sorabilir miyim?"

"Tabii ki, canım. Yarışma ile mi ilgili? Çünkü sen çok başarılısın! Baban senin başarılarından çok etkilenmiş."

"Onunla ilgili değil, ama bunu duyduğuma sevindim," diyorum. "Sana soracağım soru biraz kişisel."

"Kişisel mi? Tamam, sor bakalım," der ve tabağını kenara iter.

"Neden Cole'a babasının kim olduğunu hiç söylemedin?"

Cole'unkinden biraz daha açık olan Vanessa'nın yeşil gözleri büyüdü. "Oh. Vay canına. Bu muhtemelen bana soracağınızı en son beklediğim soruydu."

"Üzgünüm. İstemiyorsan bana söylemek zorunda değilsin."

"Hayır, hayır, sadece beni şaşırttı." Kaşları çatılır. "Neden soruyorsun?"

Siktir. Neden soruyorum ki? Umursamam için ne sebep var ki? Mümkün olduğunca çabuk bir açıklama buluyorum. "Geçen gün babasını bulmaya çalıştığından bahsettiğini duydum."

Onun için önemli gibi görünüyordu. Ben de annemi bulmak istediğim için onu anlayabiliyorum, o artık... ölmüş olsa da."

"Tamam, peki..." Önündeki kahve fincanını parmaklarıyla kavradı. "Cole'un babasının adını ondan kasten sakladığımdan değil."

"Öyle mi?"

"Hayır. Genç ve aptaldım ve sanırım babasının o dönemde yattığım birkaç erkekten biri olabileceğini bilmesini istemedim. Ve onların isimlerini hatırlamıyorum. Bu korkunç, değil mi?"

"Hayır. Ben... Kimseyi fahişe diye utandırmam. Yirmi yıldan fazla oldu."

"Sorumlu davranmamıştım," diye cevapladı Vanessa derin bir nefes alarak. "Ama hayatımda ilk kez özgürlüğümü yaşıyordum. Kendimi seksi ve arzu edilen hissediyordum. Muhtemelen Cole'un babası, Güney Kaliforniya Üniversitesi'ndeki Sigma Chi kardeşlik kulübünde yattığım üç erkekten biridir."

Siktir. Cole bunların hepsini zaten biliyordu.

"Ona kardeşlikteki erkeklerden biri olduğunu söyledim. Sadece, o kişi olabilecek birden fazla erkek olduğunu açıklamadım. Bu da beni kötü bir anne yapıyor..."

"Hayır, bir oğulun annesinin cinsel ilişkilerini bilmek isteyeceğini sanmıyorum. Ama aynı zamanda, o da pek namuslu birine benzemiyor," diye belirtiyorum, porno filmlerde evli kadınları kocalarının önünde ve kocalarıyla birlikte sikiyormuş gibi yaptığını söylemeden.

"Oh, Cole'un muhtemelen gözünü bile kırpmayacağını biliyorum. Belki de ona gerçeği söylemeliyim. Ama bunun bir önemi yok. Bir isim olmadan..."

"Bunun boşuna olduğunu mu düşünüyorsun?" diye tahmin ediyorum.

"Evet," diye itiraf ediyor, omuzları çöküyor. "Ve Cole için bundan nefret ediyorum. Her zaman nefret ettim."

"Ama onların kardeşlik üyesinden olduğundan emin misin?" diye sordum.

"Evet. Kesinlikle. İçlerinden biri orada bir odası vardı. Oda arkadaşı da bir başka... katılımcıydı, aynı zamanda onların arkadaşıydı ve neredeyse eminim ki o da kardeşlik üyesiydi."

Tamam. Bu önemli bir şey. Cole'un potansiyel babalarının sayısı beklenenden fazla olduğu için, bu imkansız bir görev olduğu anlamına gelmez.

Tek yapmamız gereken, kardeşlik üyelerini DNA testine sokmanın bir yolunu bulmak.

Kolay olmalı, değil mi?

Evet, başka bir plan yapmam gerekecek.

Cole

Dante genellikle sabahları yarışma olduğunda ilk olarak bana ve Cass'e mesaj atar.

Öğleden sonra Dante'den aşağıya inmemizi söyleyen bir grup mesajı aldığımda, bunun önemli bir şey olduğunu anlıyorum.

Dante ya Cass ile seviştiğimizi ve sabah beşe kadar onun odasında uyuduğumu, sonra da sessizce yatağıma döndüğümü biliyor. Ya da, ki bu daha olası, onun eski iki muhafızını öfkeyle öldürdüğümü biliyor.

Sikişmenin mi yoksa cinayetlerin mi sonuçları daha kötü olur, emin değilim.

Kesinlikle sevişmek.

Ama bununla başa çıkabilirim.

Aslında, Dante'ye Cass ile birlikte olduğumuzu, birlikte olmaya devam etmek istediğimizi itiraf etmekten rahatlayacağım ve sonbaharda onunla birlikte New York'a gelip devam etmesine izin verip vermeyeceğini göreceğim.

Bu kadar geç transfer yapmak çok zahmetli olur. Ve bence Dante, sevişirken onunla aynı şehirde olmamızı tercih etmez. Ülkenin diğer ucu, onun öfkesinden kaçınmak için yeterince uzak olmalı.

Umarım.

"Bu saatte ne oluyor?" Cass, benden önce ana kata ulaştığında soruyor. Birkaç adım gerideyken annem ve Dante'yi kapının yanında dururken görüyorum... valizleriyle birlikte.

"Vanessa ve ben küçük bir tatile çıkıyoruz," diyor Dante.

"Bizi burada bırakıp mı gidiyorsunuz?" Cass, öfkelenmiş gibi kollarını göğsünde kavuşturur, ama ben onun gerçekte ne düşündüğünü biliyorum...

tabii ki evet. Onlar burada olmazsa, gizlice dolaşmaktan endişelenmemiz gerekmez.

"Neredeyse bir yıllık yıldönümümüz," diyor annem gülümseyerek. "Aksi takdirde, ikinizi de davet ederdik elbette."

"Hayır, anlıyorum." Avuçlarımı kaldırıp ona yalvarırım, "Lütfen başka bir şey söyleme."

Dante sırtarak bize, "Biz yokken, siz ikiniz sorumlu olacaksınız," diyor.

"Biz mi?" diye inanamadan soruyorum.

"Evet. Altı gün, yedi gece uzak kalacağız. İkinizin sırayla günler boyunca, yani tam bir gün ve gece boyunca sorumluluk almanızı istiyorum. Mafya patronu olmak, bir nevi doktor olmak gibidir. Her zaman hazır olmalısın," diye açıklıyor. "Gece yarısı olan olayların çoğu hemen halledilmesi gereken şeyler değil, ama olası. Bu yüzden, önümüzdeki altı gün boyunca 24 saatlik vardiyaları dönüşümlü olarak yapmak en iyisi olacak. Eli buralarda olacak. Tüm aramalarımı ve e-postalarımı o kontrol edecek. Telefonumu yanımda bile taşımayacağım."

"Vay canına," diyor Cass, sanki bu babası için çok sıra dışı bir şeymiş gibi hayretle. "Benimki yanımda olacak," diyor annem, cihazı havaya kaldırarak.

"Ama sadece acil bir durum varsa ara," diye ekler Dante sert bir sesle. "Sizden biri ya da Sophie'nin ölümcül bir durumu varsa ya da Madison'la ilgili bir haber duyarsanız. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim," diye mırıldanır Cass.

"Vardiyada olan kişi, neye ihtiyacınız olursa olsun benim siyah kartımı kullanabilir," der, ceketinin içinden kartı çıkarır ve bana uzatır. "Yardıma ihtiyacınız olursa Eli'ye sorabilirsiniz, ama bu yarışmada aleyhinize bir puan olacak," diye açıklıyor Dante. "Kredi kartıyla harcadığınız miktar da dikkate alınacak. Vanessa ve ben hafta sonu döndüğümüzde Eli'nin en iyi iş çıkaran kişi olarak belirlediği kişi bu turu kazanacak."

"Kolay gibi görünüyor," diyorum. Dante'nin bana attığı sırtış, bunun şimdiye kadar söylediğim en aptalca şey olduğunu söylüyor.

"Parti yok, aileden başka kimse penthouse'a giremez. Anlaşıldı mı?" diye soruyor annem, gözlerini bana dikerek.

"Biz yetişkiniz," diye hatırlatır Cass.

"Ve sizler bizim evimizde yaşayan yetişkinsiniz," diye belirtiyor annem. "Yani, kendi evinizde yaşayan yetişkinler olana kadar, buraya gelip evimizi mahvedecek misafirlerinizi getiremezsiniz."

Bizim aslında yatakları olan bir sürü odası olan bir otelde yaşadığımızı belirtmiyorum. Sanırım, çatı katında yapmadığımız sürece, insanlarla yatıp yatmadığımızı umursamıyorlar.

Annem bizi kucakladığında ve Dante Cass'i kucakladığında, korumalar bagajlarını alır ve birlikte kapıdan çıkarlar.

"Sence kaos yaratmak için bunu planladılar mı, sadece bizim nasıl başa çıkacağımızı görmek için?" Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Cass bana dönüp sorar.

"Büyük olasılıkla. Dante'nin yapmayacağını sanmıyorum. Ya da Eli'nin."

"Ne dedin?" Eli mutfaktan çıkıp kırmızı elmayı ısırarak sorar.

"İnsanlara işkence etmekten hoşlanıyor," Cass, psikopatın duyabileceği kadar yüksek sesle onaylar. Bize göz kırpar.

"Aynen öyle. Ama bize ne yaparsa yapsın, başa çıkabiliriz," diyorum kendinden emin bir şekilde, kredi kartını cebime koyarken. "Hatta, ilk vardiyayı ben alırım."

Eli başını geriye atıp kahkahalarla güldüğünde, başımın belada olduğunu anlarım.

Eli'yi öldüreceğim.

Ailelerimiz gittikten iki saat sonra kumarhanede işler ters gitmeye başladı.

Blackjack masasında yangını başlatan purodan bir şekilde sadistin sorumlu olduğuna hiç şüphem yok. Yangın ana kattaki barlardan birine sıçradı ve tüm otelin tahliye edilmesi gerekti.

İtfaiyeciler gelip lanet şeyi söndürmeden önce, sabah ilk iş olarak hasarı onarmaya başlayacak müteahhitleri işe almak için telefonda konuşuyordum. Sonra, misafirlerin ayrılmasını önlemek için, resepsiyona herkese spa, bar, masalar veya slot makinelerinde kullanabilecekleri yüz dolarlık kumarhane kredisi vermesini söyledim. Dante, hepsi kalkıp giderse bundan daha fazlasını kaybedecekti, bu yüzden gerekli bir masraf gibi görünüyordu.

Yangın söndürüldükten sonra, üç resepsiyon görevlisi bu gece hastalık izni aldı. Konuklara kredileri nasıl vereceğimi öğrenmekle kalmadım, aynı zamanda konukların check-in işlemlerini yaptım, şikayet ve taleplerini ele aldım ve bir ara yaşlı bir bayanın valizini odasına taşımak zorunda bile kaldım.

Sonunda çatı katına çıktığımda, uyuyamayacak kadar heyecanlıydım. Bu yüzden, hızlıca duş aldıktan sonra, deri pantolonumu ve ceketimi giyip maskeyi takarak Cass'in yatak odasına gizlice girip onu uyandırmaya karar verdim.

Lamba açık, yatakta oturmuş, cep telefonuyla oynuyordu, yani planım suya düştü.

"Masken güzel," diyor gülümseyerek kıyafetime bakarken.

"Teşekkürler." Omuzlarının çıplak olduğunu fark edince, "Lütfen bana altında çıplak olduğunu söyle," diyorum.

Cevap vermek yerine, örtüyü geri çekerek muhteşem, tamamen çıplak vücudunu ortaya çıkardı.

"Tanrım, evet. Bu gece korkunçtu. Bu çılgınlığı sikişerek atmam lazım," diyorum

"Sikişeceğimizi söylemedim." "Öyle mi?"

"Belki de sadece çıplak yatakta yatıp seni bekliyorum çünkü bana oral seks yapmanı istediğim için yatakta çıplak yatıyorum."

"Oh, kesinlikle amını yalayacağım," derken deri ceketimi ve sonra dar deri pantolonumu çıkarıyorum. "Sonra da beynini sikip atacağım."

"Maskeyi takmaya devam et." Planıma itiraz etmiyor, bu beni şaşırtıyor. "Ve, şey, babam ve annen bir hafta boyunca penthouse'da olmayacaklar. Bir daha böyle bir fırsatın elimize geçeceğini sanmıyorum."

"Bu, bütün hafta boyunca sevişeceğiz anlamına mı geliyor?" diye soruyorum, tek ayak üstünde zıplayarak, inatçı deri pantolonun paçasını aşağı çekmeye çalışırken.

"Neden olmasın? İçimizden atalım. Ama onlar geri döndüklerinde, işimiz bitecek," diye cevapladı.

"Bitecek mi? Öylece mi?" diye inanamadan ve hayal kırıklığıyla soruyorum.

"New York'a dönmeden önce yazın fazla zaman kalmadı."

"Bence babana senin benimle gelmene izin vermesi için onu ikna edebiliriz," derim, deri pantolonla boğuşmaya devam ederken. "Eğer ona seviştiğimizi söylemek istemiyorsan, sadece ders almak istediğini ya da Nevada'dan ayrılmak istediğini söyle."

"Sanki bu mümkünmüş gibi," diye mırıldanıyor ve gözlerini deviriyor. "Ayrıca, böylesi daha iyi. Şimdi sus ve beynimi sikip atan Maskeli Orospu Çocuk ol."

Yatağın ayak ucunda, her iki ayak bileğini tutup vücudunu yatağın kenarına doğru çekiyorum, bu da onun çığlık atmasına neden oluyor. Sonra halının üzerine diz çöküp dilimi kıvrımlarının arasında gezdiriyorum.

"Mmm, sıırıslıklamsın," ilk yalamamdan sonra söylüyorum.

"Senin videolarını... izliyordum."

"Öyle mi?" diye soruyorum, bir parmağımı onun içine kaydırarak amını yoklarken. "İzlerken boşaldın mı?"

"Belki."

"Parmakların benim dilim kadar iyi hissettirmiyor, değil mi?"

"Hayır," diye cevapladı. "Şimdi sus... ve beni yala... daha hızlı."

Söyleneni yapıyorum, onu çabuk boşaltmak için dilimin ucuyla klitorisini saldırıyorum. Bu gece oyun oynamıyorum. Saatlerce ıslak amının içine sikimi gömmek istiyorum. Bu yüzden onu yalarken, beni hazırlamak için iki parmağımla sikiyorum.

Cass boşalır boşalmaz, üstüne çıkıyorum. Gözlerini açmadan önce, iki bileğini de başının üstüne sabitliyorum.

"Beni içine al," diye emrediyorum, hala istenildiği gibi maskeyi takmış halde.

Bu gece o da benimle dalga geçmiyor. Cass bir elini serbest bırakıp aramızdan uzanarak sikimi tutup hizalıyor. Kalçalarımı hafifçe sallayarak onu dolduruyorum.

"Evet!" diye bağılıyor avazı çıktığı kadar. Ve ben umursamıyorum bile. Üçüncü katta onu duyacak kimse yok. Ailelerimiz kumarhanede bile değiller. Yarın sesi kısılana kadar ona bağırarak istiyorum.

Ona benim boyuma alışması için zaman tanımıyorum. Tekrar tekrar derinlemesine giriyorum. Cass her itişte daha yüksek sesle bağılıyor ve ben onun yüzünü ve vücutlarımızın birleştiği yeri izlerken ağzını kapatmaya cesaret edemiyorum.

Sikim, onun açılmış bacaklarının arasında girip çıkarken çok güzel görünüyor. Ağırlığının altında kıvranıyor, sanki beni daha derine almaya çalışıyor ya da orgazm olmak için klitorisini pelvisime doğru açıyla sürtmeye çalışıyor gibi.

Kolayca uzanıp parmaklarım o sinir demetine dokunur dokunmaz boşalacağını biliyorum.

Ama ben onun zevkini uzatmayı tercih ediyorum, sadece benim sikimle onu içinden sikerek orgazm olmasını sağlamaya çalışmanın zorluğunun tadını çıkarıyorum.

"Bırak... bırak seni becereyim," diyor Cass nefes nefese.

"Hayır."

"Lütfen!" diye neredeyse sızlanarak söylüyor, her zamanki enerjik Cass'e hiç benzemiyor.

"Bu gece benim istediğim şekilde sikimi alacaksın," diyorum ona.

"Tanrım, evet. Maske... çok seksi," diyor bana bakarak. "Beni daha sert sik."

Onu daha sert sikmeye çalışıyorum, gerçekten.

Ama Cass'in bu pozisyonda ben boşalmadan önce orgazm olamayacağı belli olunca, onu karnının üstüne çevirmek için amından çıkıyorum. Kıçını yataktan kaldırmak yerine, tüm ağırlığımla sırtına baskı uygulayarak onu düzleştiriyorum ve bir elimle bileklerini belinin alt kısmına sabitliyorum. Dizlerimi kullanarak bacaklarını birbirine yaklaşıtıyorum ve en dar yerinden ona giriyorum.

"*Tanrım!*" Cass, sonunda tamamen içine girdiğimde haykırır. Eğilip, dilimi kulağının üzerinde gezdiririm ve onu sikmeye devam ederken sorarım, "Bu kadar sıkı olmanı seviyor musun, sikim her santim için mücadele etmek zorunda kalıyor "

"Evet! Daha fazla! *Ohhh!*" Son çılgılığı, sanki büyük bir acı çekiyormuş gibi geliyor. Aminin duvarları sonunda benim sikimin etrafında kasılmaya başlayıp, titreyerek ve inleyerek boşalması olmasaydı, öyle olduğunu düşünürdüm.

Onun hemen arkasındayım, testislerim boşalmadan önce son bir kez daha derinlemesine itiyorum. Beni kurutmasının verdiği muazzam zevkten inliyorum.

Her saniyenin tadını çıkarmak için birkaç kez daha yavaşça ona giriyorum, Cass yüksek sesle inliyor ve kıvranıyor, tam o sırada yatak odasının kapısı çalınıyor.

Bir saniye sonra kapı açılıyor çünkü, lanet olsun, kilitlemeyi unutmuşum. Cass'in uyanık olduğunu görünce dikkatim dağıldı, sanki beni bekliyormuş gibi, ve çünkü ailelerimiz evde değildi.

Gözümü kırpmadan önce, Eli bulanık bir hareketle sırtıma atladı. Ön kolu boğazımın önüne kaydı ve beni Cass'ten çekip çıkarırken boğazımı sıkarak nefes almamı engelledi. Yere gürültülü bir sesle yuvarlandık, Eli homurdanarak ağırlığının çoğunu üstüne aldı.

"Eli! Eli, dur!" Cass, yatağın kenarında çıplak bir şekilde diz çökmüş halde bağırıyor. "Bu Cole, seni aptal! Bu Cole!" Ellerim, Eli'nin kolunun nefes almamı engellemesini önlemekle meşgul olduğu için, Cass eğilip yüzümdeki maskeyi çıkarıyor.

"Lanet olsun," diyor Eli, kolunu boğazımdan indirip çıplak kıçımın altından çıkarken. "Senin... onu senden uzaklaştırmaya çalıştığını sanmıştım."

onu senden uzaklaştırmaya çalıştığını sandım."

"Seks sırasında yaşadığım en iyi orgazmı yaşamak için kıvranıyordum," diye itiraf eder Cass, bu da göğsümü gururla doldurur.

"Tanrım. Kahretsin," diye homurdanır Eli, Cass'e bakarken, sonra ayağa kalkar. "İkiniz de giyin, lanet olsun." Pantolonunun önünü tutar, avucunu oradaki şişkinliğe bastırır. "Kaya gibi sertleşmişim, bu odadaki her deliği sikmek istiyorum."

"Üzgünüm dostum," diyorum boğazımı ovuşturup nefesimi toparlarken. "Eşcinsel pornosu beni tahrik etmedi."

"Eşcinsel pornosu mu çekecektin?" Cass, yatak kenarında olduğu yerden sorar. Bu düşünceden tiksindi mi yoksa tahrik mi oldu, anlayamıyorum.

"Eğer sikim hazır olsaydı, Maskeli *Baba Sikişici* bir şey olurdu," diye itiraf ediyorum. "Ama çekimlerden önce kadınların ne kadar uğraşsa da, bir erkeğin deliğine girecek kadar sertleşemedim. Erkeklerden hoşlanmıyorum."

"Deliklerden ve sert siklerden bahsetmeyi kesin! Sorunlarımız var millet." Eli parmaklarını gözlerine bastırır. "Belki kendimi kör edersem Dante bu boku gördüğüm ve ona söylemediğim için beni suçlamaz. Hayır, durun. Yine de beni öldürür! Siz ikiniz ne düşünüyorsunuz? Nasıl... neden... siktir!" Parmaklarını daha derine bastırır, Cass'e ya da benim çıplaklığımıza bakmamaya çalışır.

"Sakin ol Eli. O kadar da önemli bir şey değil," Cass homurdanıyor, ama yanakları şimdi en pembe kırmızı renkte, sadece tahrik olduğu için değil, utançtan da. Kahretsin, Eli'nin bizi sevişirken görmesini ben de istemiyorum.

"Giysilerini giy," diyorum ona. "Daha kötüsü de olabilirdi." Yatağın etrafında emekleyerek deri pantolonumu alıp giyiyorum. "En azından Eli seni fazla görmedi, çünkü üstte olmana izin vermedim."

"Tanrıya şükür," diye homurdanıyor Eli. "Cass'in senin sikinde çıplak zıplarken görseydim, bu durumdan kurtulabileceğimi sanmıyorum."

"Dante'ye ya da Vanessa'ya söyleme," diye uyarıyorum onu, ayağa kalkıp pantolonumun fermuarını çekerek. "Ve gece yarısı Cassie'nin odasına girip ne halt ediyordun?"

"Bekleyemeyecek kadar acil bir durum vardı. Hayır, işkenceye doyamam. Mesajlarına cevap vermediğin ve odanda olmadığın için, buradan sesler geldiğini duyunca Cass'i kontrol etmeye geldim. Telefonunu her zaman yanında bulundurman gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

"Ee? Acil durum ne?" Duştan sonra telefonumu odamda bıraktığımı söylemeden ona soruyorum.

Eli parmağını kaldırır. "Bir saniye bekle. Dante'nin beni bulamayacağı bir yer var mı diye düşünmeye çalışıyorum." Düşünceli bir şekilde parmağını dudağına dokundurur ve "Bu kocaman dünyanın bir köşesinde bir yer olmalı. Sonuçta Maddie buldu." der.

"Maddie mi?" Cass, ben söylemeden önce haykırır. "Madison. Tabii ki Madison demek istedim."

"O zaman neden ona Maddie dedin?" diye soruyorum.

"Biliyor musun, patronun kızıyla yatarak ölümün eşiğine gelen ben değilim, o yüzden senin lanet sorularını cevaplamak zorunda değilim. şimdi giyin ve aşağı gel."

"Ben de geliyorum," diyor Cass. "Artık uyuyamam ki."

"Gidip normal kıyafetlerimi giyeyim, hemen aşağı iniyorum," Eli'ye söz verip onu kapıdan dışarı çıkardım. O koridora çıktıda, omzumun üzerinden Cass'e baktım. "Kapıyı kilitlemediğim için özür dilerim."

"Dalga mı geçiyorsun? İki erkeğin yerde öyle yuvarlanmasını görmek benim büyük O pastamın üzerine konulan çilek gibiydi. Aslında, daha sonra düşündüğümde, Eli de muhtemelen çıplak olacak."

"Onun yerine benim altımda ne kadar sert boşaldığını düşünmeye ne dersin?"

Yataktan kalkarak siyah kayak maskesini alır ve "Bunu saklayacağım" der.

"O zaman onu takıp sana gizlice yaklaşmam nasıl mümkün olacak?"

Cass bir an düşündükten sonra maskeyi odanın diğer ucuna fırlatır ve maske ayaklarımın dibine düşer.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye gülümseyerek eğilip onu yerden alıyorum. "Hadi ama, sizi aptallar!" Eli aşağıdan bağırıyor.

"Az önce yaptık," diye bağırarak isteksizce merdivenlerden odama doğru yürüdüm.

Cass

Cole, Eli'nin bizi birlikte yakalamasından pek endişeli görünmüyor, ben de öyle.

Sonuçta, babama beni ve Cole'u sevişirken yakaladığını söyleyemez, çünkü o zaman beni çıplak gördüğünü itiraf etmek zorunda kalır. Adam o kadar aptal değil.

Eli'nin kumarhane sorunu aslında oldukça acil bir durummuş ve bununla hiçbir ilgisi olmadığını yemin ediyor.

"Üçüncü vardiya restoran ve temizlik personeli bu gece greve gitmek için harika bir zaman olduğuna karar verdi," diyor Eli, penthouse'un dışında asansörü beklerken. Cole'a iki inç kalınlığında bir yığın belge uzatıyor.

"Sence Dante ayrılırken bunu biliyor muydu?" diye soruyor Cole. Siyah pantolonu ve mavi düğmeli gömleği içinde çok yakışıklı ve normal görünüyor, kolları sıyrılmış ve bronzlaşmış, kaslı ön kolları ortaya çıkmış. Bir sürü kıyafet giyip yine de seksi görünebilen Ken bebeği gibi.

Şapşal, üniversiteli Ken, ciddi iş adamı Ken, sapık, maskeli adam Ken ve şimdi de her şeye hazır Ken var.

"Dante grev yapacaklarını biliyorsa, bana söylemedi. Ama biliyorduyse ve bunu bir test olarak kullanıyor olabilir," diye açıklıyor Eli. "Senin görevin, Dante'ye çok fazla masraf çıkarmadan, ama greve devam etmelerine izin vermeden, onlarla bir anlaşma müzakere etmek."

"Peki, şu anki maaşları ne kadar?" diye soruyorum, Cole ise Eli'nin verdiği evrak yığınına karıştırıyor.

"Pozisyona göre değişir," diye cevaplar Eli. "Garsonlar en az maaşı alıyor, saatte yirmiden fazla değil, aşçılar ise yaklaşık otuz dolar kazanıyor."

"Saatte otuz dolar mı?" diye tekrar ediyorum, zihnimde hesap yaparken kaşlarımı çatıyorum. "Hepsi bu mu? Bu kadar parayla nasıl geçiniyorlar?"

"Şey, zengin kız," Cole evraklarından başını kaldırmadan konuşmaya başlar. "Bütçe yapmaları gerekiyor, bilirsin, sadece konut ve yemek gibi ihtiyaçları olan şeyleri satın alıp, biriktirip, bir sonraki maaş gününe kadar acil bir durumla karşılaşmamaları için dua ediyorlar."

"Ne tür acil durumlar?"

"Çocuklarının hastalanıp doktora gitmesi gibi acil durumlar," diye cevapladı.

"Sağlık sigortaları yok mu?" diye soruyorum. Eli, az önce Cole'un sikini içimden çıkardıktan sonra maaşları tartışmamızı izleyip dinlerken kıkırdıyor.

"Evet Cassie, sağlık sigortaları olabilir. Ama o sigorta her şeyi karşılamıyor. Ek ödemeler ve muafiyetler var."

Ben cevap vermediğimde, Cole sonunda başını kaldırır. Yüzümdeki ifadeyi görünce, muhtemelen bu iki kavramın ne olduğunu bilmediğimi anlar, bu da Eli'nin bize dediği gibi aptal gibi hissetmeme neden olur. "Hiç doktora gittin mi?"

"Sophie, Madison veya ben hastalandığımızda, bir doktor gelip bizi penthouse'da muayene ediyor."

"Çünkü sen çok zenginsin," diyor Cole, asansör kapıları nihayet lobide açılırken çarpık bir gülümsemeyle. "Geri kalanımız doktorun muayenehanesine gitmek için randevu almak zorundayız. Doktora görünmeden önce ödemen gereken katkı payı elli ya da yüz elli dolar olabilir. Sonra, doktor muayeneyi bitirip kan tahlili ya da başka bir şey yaptıktan sonra, muayenehane sana sigorta şirketinin karşılamadığı ya da indirilebilir tutarı karşılayana kadar karşılamayacağı tutarın faturasını gönderir."

Ona bakmaya devam edince, iç çekerek şöyle diyor: "Dedektibl genellikle, sigorta devreye girip masrafları karşılamadan önce hastanın cebinden ödemesi gereken birkaç bin dolarlık bir miktardır."

"Peki, yine de cebinden bu kadar çok para ödemek zorunda kalıyorsan, sigortanın ne anlamı var?" diye soruyorum, üçümüz resepsiyona doğru ilerlerken.

"Bu, sigortası olan herkesin bilmek istediği bir soru," diye homurdanır. "Bu ülkedeki sistem berbat. Ve bu, orta sınıf bir çalışan aileye beklenmedik bir masraf getirebilecek acil durumların sadece bir örneği."

Dudaklarımı ısırarak konuyu kapatmaya çalışıyorum, ama çok merak ediyorum.

"Diğerleri nelerdir?"

"Araba arızası, bunu karşılayabilenler için büyük bir sorundur. Arabalar pahalıdır. Çoğu insan, arabayı tam fiyatına satın alamadıkları için her ay taksit öder. Sonra arabayı sürmek için sigorta yaptırmanız, muayene ettirmeniz ve her yıl vergi ödemeniz gerekir. Araba bozulursa ve garanti kapsamında değilse, tamirciye tamir ettirmek için ne kadar tutarsa o kadar ödemek zorundasınız, ki bu asla ucuz değildir."

"Tamirciler parça ve işçilik ücreti, tamir için harcadıkları zaman için ücret alırlar. Yeni bir şanzıman birkaç bin dolara mal olabilir," diye ekliyor Eli.

"Ama buradaki çalışanların bu kadar parayı kazanması haftalar sürer," diye ekliyorum.

"Aynen öyle," diyor Cole. "Fakir olmak berbat bir şey. İnsanlar sana farklı davranıyor."

"Ne kadar farklı?"

"Sanki çöpmüşsün gibi," diye ekliyor Eli.

"Sen ve Vanessa da öyle mi davranılıyordu?" diye soruyorum.

"Sürekli. Ama şimdi annemin neden yönetimde terfi almak ya da daha iyi maaşlı işlere girmek istemediğini anlıyorum. Kimsenin onu fark etmemesi için dikkat çekmemeye çalışıyordu."

"Babası onu ve seni bulmasındansa yoksulluk içinde yaşamayı mı tercih ederdi?"

"Evet," diye cevaplıyor, boş resepsiyonun önünde durduğumuzda. Sanırım o çalışanlar da greve karar vermişler. "Onu suçlamıyorum. O bir canavardı. Yuri ile hiçbir ilişkim olmasını istemiyordu. Muhtemelen beni ondan alıp, kendi çırağı olarak yetiştirirdi."

"Mafya bu kadar kötüyse, neden babamın varisi olmak istiyorsun? Yuri'nin varisi olmaktan pek bir farkı yok."

"Aralarında milyonlarca fark var Cassie," diye mırıldanır Cole. "Baban iyi bir neden olmadan insanları öldürmez. Annemin eskiden çıktığı, onu Ruslarla başını belaya sokan o pislik Mitch'i ortadan kaldırdığına sevindim. Onların dairemize gelip annemi dövdüklerini bilmiyordum. Bana söylemedi ve ben New York'taydım."

"Bilsen ne yapardın?" "Bilmem ki. Öncelikle Mitch'i öldürürdüm herhalde."

Cole iki adamı, eski adamlarımı öldürdüğüne göre, annesini korumak için aynı şeyi yapacağından şüphem yok.

"Herkes ön tarafa çıksın," diyor Eli, telefonuna bakarak. Güvenlik yolda. Dışarı çıkmadan önce onlara ihtiyacın olacak."

Dört güvenlik görevlisi geldiğinde, dışarı çıkıp ellerinde pankartlarla protesto yapan düzinelerce çalışanın olduğu yere doğru yürüdük. Geride durup Cole'un Eli ve ona yakın duran güvenlik görevlileriyle çalışmasını izledim. Casino çalışanları adına konuşan kadını buldu ve yaklaşık yarım saat konuştuktan sonra kadın dönüp herkese işlerine dönmelerini, tüm taleplerinin karşılanacağını söyledi.

"Dante, onların istediği her şeyi vermenize pek sevinmeyecek," diyor Eli, bana doğru yürürken. "Müzakere etmeniz gerekiyordu, birkaç dakika içinde pes etmemeliydiniz. Bu ona çok pahalıya mal olacak."

"Bu benim kararımdı, değil mi? O yokken?" Cole geri adım atmayı reddederek sorar.

"Evet, ama..."

"Ama yok. En iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Onlara istedikleri zam ve ekstra izin günlerini vermek Dante'nin yapacağı bir şey olmasa da, bu yanlış bir şey olduğu anlamına gelmez."

"Geri döndüğünde ne diyecek göreceğiz," diyorum.

"Tanrım, tatile ihtiyacım var," diye inler Eli, ellerini yüzüne sürerken ve hepimiz kumarhaneye geri döneriz. "Belki seyahat ederken Madison'ı bulmaya çalışabilirim."

"Onlarca özel dedektif başarısız olmuşken, sen neden onu bulabileceğini düşünüyorsun?" Cole, yavaş asansörü beklerken sorar.

"Bu çok açık değil mi?" diye sorar, Cole'a aptalmış gibi bakarak. "Dedektifler benim sorgulama tekniklerimi kullanmıyorlar."

"Neden şimdiye kadar onu bulmak için sorgulama tekniklerini kullanmadın?" diye soruyorum.

"Ülkenin her yerine kanlı izler bırakmadan önce Maddi-Madison'ın ortaya çıkmasını umuyordum."

"Ona Maddie demen hala tuhaf," diye işaret ediyor Cole.

"İnsanlara istediğim her şeyi söyleyebilirim. Ve o her zaman kızgındı, bu yüzden Madison'ı kısaltmak daha mantıklı geldi..."

"Maddie," Cole ve ben aynı anda söyleriz ve birbirimize anlamlı bir bakış atarız.

O anda aklıma bir düşünce gelir. Cole'un beni sinir etmek için Cassie diye çağırdığını hep düşünmüşümdür.

Ama belki... belki de bu aslında bir takma addır, Eli'nin Madison'a Maddie demesi gibi, babamın Vanessa'ya kelebek demesi gibi...

Cole

"Oh, her birimizin vardiyasından sonra o gün olanları yazmamız gerektiğini düşünüyordum, böylece ikimiz de her şeyi öğrenmiş oluruz. Sonra Dante geri döndüğünde raporları ona verebiliriz," diye Cass'e üçüncü kata çıkan merdivenlerde söylerim.

"Bu... iyi bir fikir."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum. "Artık Eli'nin bütün hafta başımızın belası olacağı kesin," diyorum Cass ve ben yine odasında yalnız kaldığımızda. "Özellikle de bizim seviştiğimizi öğrendiğine göre."

"Hadi canım," diye onaylar ve soyunmaya başlar, ben de aynısını yaparım. Sonra bana merak ettiğim soruyu sorar. "Sence Eli neden kız kardeşime takma isim takmış olabilir?"

"Hiçbir fikrim yok." En kirli düşünce aklıma gelirken gömleğimin üst düğmelerini açarken sırtıyorum. "Eli onunla yatmıyorsa tabii." Madison ve Eli'yi beş saniye bile olsa birlikte hayal etmek gülümsememi yok ediyor. "Dur biraz." Başparmağımla omzumun üzerinden kapalı ve şimdi kilitli olan kapıyı işaret ediyorum. "Sence Madison'ın kaçmasının sebebi o psikopat mı?"

"Hayır," Cass düşünmeden hemen cevap verdi. "Madison özgür olmak, üniversiteye gitmek ve kendi başına yaşamak istiyordu. İşkence teknikleriyle ünlü bir adama bir dakikasını bile harcamazdı."

"Öyle düşünmezsin, ama herkesin kendine göre tuhaflıkları vardır," diyorum gülümsemeyle.

"Öyle mi?" "Evet."

"Peki, senin sapıklıkların neler, Cole? Büyük, kalın sikine ihtiyaç duyan kadınlar gibi davranan kadınlar dışında koca gibi davranan kadınlar dışında?"

Yatağının etrafında gururla ve çıplak bir şekilde dolaşırken, kafasının arkasını tutup onu vücudumun önüne çekiyorum, sikim

çıplak tenimizin arasına sıkıştırdım. "Benim fantezilerim mi? Tabii ki, beni tekmeleyip havuzda boğmaya çalışan ateşli kızılar."

"Her neyse," dedi, her zamanki sertliği ve küçük gülümsemesi olmadan, çünkü itiraf etmese de cevabımı beğenmişti.

Tanrım, o kadar inatçı ki. Ve ben onun bu yönünü seviyorum.

Dudaklarım onun dudaklarını yakalar, Cass'i sertçe öperim. Geri çekildiğimde, hala saçlarını tutarken, "Sıra sende. Senin fantezilerin neler, Cassie? Babanın arkasından aptal erkeklerle gizlice buluşmak dışında?" diye sorarım.

"Bu bir... Bundan zevk almıyorum," diye homurdanır, hiç de inandırıcı değil. Bu ifadeye itiraz etmeye hazır olarak tek kaşımı kaldırırım. "Şey, belki biraz," diye sonunda itiraf eder.

"Tabii ki, sen de öyle. Başka neyden zevk alıyorsun ki?"

"Sanırım takım elbise giydiğinde çok seksi oluyorsun, özellikle de sert adam rolündeyken."

"Ben mi? Takım elbise giydiğimde sert bir adam mıyım? Benim iyi bir adam olduğumu söylediğini sanıyordum." Şimdi gülümsemem muhtemelen diş macunu reklamlarındakinden daha büyük, dişlerimin çoğunu gösteriyorum çünkü bu şimdiye kadar aldığım en güzel iltifatı.

"Çoğu zaman iyi bir adam olmaya çalışıyor olabilirsin, ama değilsin. Gerçekten değilsin. O kadını soyduğunda ona çok kötü davrandın. İki adamı öldürdün ve annenin erkek arkadaşını da öldürecektin, yani sanırım sen biraz sert bir adamsın..."

"Ah, demek hybristophilia senin ilginçliğın," diye alay ediyorum.

Cass kaşlarını çatarak sorar, "Hybristophilia da ne lan?"

"Bir suçun işlendiğini duyarak veya izleyerek çekici bulmak veya tahrik olmak."

"Öyle mi?" diye şaşkınlıkla sorar. "Böyle bir şeyin var olduğuna inanmıyorum. Hybristophilia normal bir şey mi?"

Onu tahrik eden şeylerin bu olmasına sevindim ve başımı salladım. "Evet, görünüşe göre kadınlar için çok normal bir şey." Serbest kalan elimle çıplak sırtını okşayarak kalçasına uzandım. "Kadınların güçlü, tehlikeli ve dominant erkeklere karşı evrimsel, ilkel içgüdüleri var. Suçlu davranışlarıyla kadınlara kendilerini ve çocuklarını koruyabileceklerini kanıtlayan erkekler." Onu ayağından kaldırdım ve Cass otomatik olarak uzun bacaklarını belime doladı ve kollarını boynuma doladı. Yemin ederim, birbirimize mükemmel uyuyoruz. O gün havuzda bana atladığından beri böyle.

"Hybristophilia, maskeli adamın insanların evlerine girerek bu kadar popüler olmasının nedeni olabilir."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Cass, yüz yüze geldiğimizde, vücutlarımız neredeyse tamamen birbirine yapışırken sorar.

"Hayır, dalga geçmiyorum. Bu gerçekten gerçek bir şey. Araştır." "İnan bana, senin suçlu davranışların beni tahrik etmiyor, çünkü bunun bu davranışın beni veya çocuğumuzu koruyabileceğini kanıtladığını düşünmüyorum," diye homurdanır.

Tanrım, Cass'in ağzından çıkan "çocuğumuz" kelimesi beni deli gibi tahrik ediyor, bu çok saçma. Bu aptalca düşünceleri bir kenara iterek, onu yatağa yatırıp üstüne eğildim.

"Belki de bu daha çok bilinçaltında olan bir şeydir," diyorum. "Şüpheliyim."

"O zaman neden beni istiyorsun, Cassie?" Sertliğimi bacaklarının arasına soktum ve onun kıvranmasından zevk aldım.

"Bilmiyorum. Belki de yasaklandığın konusunda haklısın." Parmaklarını saçlarımdan yanlarından geçirip sabırsızca çekerek, beni tekrar öpmemi istiyor. Ben harekete geçmeyince iç çekiyor. "Ve sanırım yeterince çekicisin."

"Bende neyi çekici buluyorsun?"

"*Bende* neyi çekici buluyorsun? Önce sen söyle."

"Peki." Geriye yaslanarak, avucumu uyluğuna kaydırırken önümdeki güzelliği inceliyorum. Burnuna ve yanaklarına dağılmış çillerinden, omzuna saklanmış sevimli çillere ve hatta kollarındaki birkaç çileye kadar, hepsi güneşin küçük öpücükleri gibi, çünkü güneş bile ona dokunmaya dayanamıyor. "Seninle ilgili her şey benim için çekici."

Cass alaycı bir şekilde güldü. "Bu kaçamak bir cevap. Her kadının göğüsleri ve vajinası vardır."

"Ben senin göğüslerine ya da vajinana bakmıyordum bile," diyorum ona dürüstçe. "Ama evet, sen de inanılmaz derecede seksisin. Oh, ve ateşlisin. Kendi fikirlerin olması ve ne olursa olsun geri adım atmaman hoşuma gidiyor. Sen güzelsin, kel olsan bile güzel olurdun. Ama o kalın, dalgalı kızıl saçların, onu görmek, dokunmak, koklamak benim sikimi çok sertleştiriyor."

"Görünüşe göre birinin saç fetişi de var," diye sırtarak cevap verdi. "Hadi oradan." İnkâr etmeye zahmet etmedim. Sadece bir tutam saçını tutup parmağımın etrafına sardım.

parmağımın etrafına doladım. Keşke Cass'i ailemize bizden bahsetmesi için ikna etmek de bu kadar kolay olsaydı.

"Neden saçım?" diye sorar.

"Çünkü onu görüp de, arkadan seni sikerken uzun kızıl saçlarını yumruğuma dolayıp çekmeyi düşünmemek imkansız."

Şimdi gerçekten bana kaşlarını çatıyor. "Yani, saçımı lanet bir atmışım gibi dizgin olarak kullanmak istiyorsun."

"Evet."

Soluk yeşil gözlerini devirir. "Bu çok saçma."

"Ama doğru. Şimdi sıra sende. Benden neden hoşlanıyorsun? Büyük penisim ve 'yeterince yakışıklı' olmam dışında." Düşünerek dudağını ısırtıyor ama konuşmuyor, ben de bir tahminde bulunuyorum. "Eminim boyumu seviyorsundur."

Omuzlarını silkti. "Uzun boylu olmak çekici değil sayılmaz."

Eğilip boynuna dilimi sürtünce titrer. "Kabul et, senden daha uzun, fiziksel olarak etkileyici erkekleri seviyorsun."

"Tamam, peki."

"Başka?" diye soruyorum, omzunu ısırarak. "Sen... güzelsin."

Bu söz üzerine geri çekilip ona bakıyorum. "Güzel mi?"

"Yakışıklıdan daha fazlası. Güzel. Yüzün kadınsı falan değil. Sadece mükemmel bir simetriye sahip ve güzel gözlerin var."

"Soluk yeşil gözlerin muhteşem," diye cevap veriyorum, onun güzel yorumundan uzaklaşmak istiyorum. "Sinirlendiğinde ya da tahrik olduğunda daha koyu renge bürünüyorlar."

"Sen her iki duyguyu da bolca uyandırdın."

"Doğru. Başka ne var?" diye soruyorum.

Neredeyse birleşmiş olan alt vücutlarımıza doğru başını sallar. "Güzel bir penisin var. Her seferinde beni parçalamadan varlığını hissettirecek kadar büyük. Çok kalın ya da damarlı değil. Güzel ve pürüzsüz."

"Penisim hakkında böyle konuşmaya devam edersen, onu dudaklarınla sarman gerekecek," diye onu uyarırım. "Ve dolapta olan olaydan beri, hoşuna gittiğini iddia etmene rağmen, beni emmeye pek istekli görünmüyorsun."

Aramızdan uzanarak, parmaklarını sert penisin etrafına doladı ve sıktı, ben de inleyerek gözlerimi kapattım. "Beni şantajla sikini emmeye zorladığın zamanı mı kastediyorsun?"

"Evet, o zaman," diye cevap veriyorum yumuşak bir sesle, hala pişmanlık duyarak.

"İstersem kalkıp gidebileceğimi ikimiz de biliyoruz," diyor. "O gecedan beri bir daha yapmadım, istemediğim için değil, çünkü... çünkü o zaman senin kazanmana izin vermiş gibi hissederim."

Ona bakarken, gözlerim anlayışla yumuşar. "Bu yüzden mi sana oral seks yapmam hoşuna gidiyor? Beni yenmiş gibi hissettiğin için mi?" Cass yine omuz silker. "İnan bana Cassie, senin amını yalamak benim için hiç zor değil. Ve seks konusunda, ben puan tutmuyorum. İkimiz de zevk aldığımız sürece, ikimiz de kazanıyoruz, değil mi?"

"Sanırım öyle," diye kabul eder.

Şimdilik konuşmayı bitirmeye hazır olarak, dudaklarımı onun dudaklarına indiriyorum. O da öpücüğümüze tamamen kapıldığında, parmaklarımı bacaklarının arasına kaydırıyorum ve onun ıslak ve benim için hazır olduğunu görüyorum.

O her zaman benim için hazırdır çünkü muhtemelen itiraf edeceğinden daha fazla beni istiyor.

Ve bu hafta sonuna kadar, umarım beni yeterince isteyecek ve ailelerimize bizden bahsedecek ve sonbaharda benimle New York'a gelecek.

Cass

Uzun gecemizin ardından Cole uyuyor. Duş alıp kahvaltı yapıyorum, sonra Eli'yi aramaya gidiyorum.

Babamın ofisinde, büyük ahşap masanın arkasındaki yönetici koltuğunda sanki patronmuş gibi kambur oturuyor.

"Ne var? Vardiyan bu akşam altıya kadar başlamıyor."

"Biliyorum."

Daha dik oturarak, "Cole ile yattığını babama söylememem için bana yalvarmaya mı geldin?" der.

"Hayır. Beni çıplak gördüğünü itiraf etmek istemediğin için söylemeyeceğini biliyorum."

"Peki," diye homurdanarak tekrar kamburunu çıkarır. "Ne istiyorsun?"

"Bir konuda yardımına ihtiyacım var," diye itiraf ediyorum ve masanın önündeki iki rahatsız sandalyeden birine oturuyorum.

"Tamam."

"Aslında iki şey. Ve ikisini de gizli tutmanı istiyorum."

"Oh, üvey kardeşinle yatmaktan başka bir şey mi demek istiyorsun?"

"Bu kadar sorun yaratmayacak, ama otelde rezervasyon yapmayı henüz bilmediğim için yardımına ihtiyacım var."

Cole dün bu konuda çok deneyim kazandığını söyledi, bu da bana bir fikir verdi.

"Kimin için rezervasyon yapman gerekiyor?" diye sordu Eli.

"Bak, mesele şu. Sigma Chi kardeşlik toplantısına yirmi kişiyi davet edeceğim, bu yüzden bu hafta sonu için bir balo salonu da ayırtmamız gerekecek. Küçük bir salon yeterli. Ve sonra onlar için odalar. Umarım hepsi

bu kadar kısa sürede gelebilirler, ama on kişi gelirse bile kazançlı çıkmış oluruz."

Eli kahkahayı bastırıyor. "Yirmi kardeşlik üyesiyle ne yapmayı planladığını bilmek istiyor muyum acaba?"

"DNA örnekleri almak istiyorum."

Şimdi bana boş boş bakıyor. "Bütün bu adamları buraya davet edip... kulak çubuğuyla örnek alıp DNA'larını mı test etmek istiyorsun?"

"Evet."

"Nasıl... neden böyle bir şey yapmak istersin ki, Cass?" "Çünkü içlerinden biri Cole'un babası olabilir."

"Hay sıçayım," diye fısıldadı, sonra eğilip alnını babamın masasına vurmaya başladı.

"Eli! Eli, dur!" Kafasını yaralamadan önce ona sesleniyorum. Dediğimi yapınca ekliyorum, "Lütfen Cole'a söyleme. Boşuna umutlanmasını istemiyorum, ya hiçbir şey çıkmazsa."

"Ne söyleme?" diye sordu, daha uzun ve daha yüksek bir kahkaha atarak. "Onun babasını aradığını mı söyleme, yoksa ona deli gibi aşık olduğunu mu söyleme?"

"Ben... pfft, her neyse," diye alay ediyorum. "Ona aşık *değilim*. Sadece sevişiyoruz. Ve bu hafta her şeyi sistemimizden atıyoruz."

Artık kızarmış ama neyse ki kanamayan alnını ovuşturarak, "O kadar saçmalıyorsun ki, kulaklarından akmaya başlayacak," diyor.

Bu benzetmeye tiksinti ile burnumu kırıştırırım. "İğrenç."

"Cidden, Cass. Baban bunu öğrendiğinde çıldıracağını biliyorsun, değil mi? Ve zavallı Vanessa, onun için de sonu iyi olmayacak. Cole'u özleyecekmişim gibi davranmam. Bu penthouse'da sadece bir yakışıklı sarışın erkeğe yer var, o da benim," diye gevezelik ediyor.

"Hiçbir şey olmayacak çünkü Cole ve benden başka, bizim hakkımızda bilen tek kişi sensin. Ve sen tek kelime etmeyeceksin, değil mi? Değil mi, Eli?" Cevap vermediğinde tekrar ediyorum.

"Peki ya korumaların?" diye sorar sessizce.

"Korumalarım ne olacak?"

"Senin ve Cole'un korumaları şimdiye kadar sizin birlikte olduğunuzu biliyor olmalılar." "Nasıl bilecekler ki?"

"Onlara soralım mı?" diye öneriyor. "O adamlar gözlemci olmak için para alıyorlar. Önce baş gardiyan Brian'ı, sonra August'u çağırayım."

Telefonuna mesajları yazarken, ben deri koltuğun koluna tırnaklarımı geçirip kendime onun yanıldığını söylüyorum.

İki dakikadan az bir süre sonra, gardiyanım, adı Brian'mış, her zamanki siyah takım elbisesiyle açık ofis kapısından içeri giriyor.

"Selam Bri." Bri mi? Belki Eli herkese takma ad takıyordur. "Bizimle görüştüğün için teşekkürler," diyor Eli, hala babamın koltuğunda oturmuş, sanki bir günlüğüne kral olmuş gibi. "Kısa bir soru. Seni bodrumdaki zincirlerden ayak bileklerinden asıp, penisine bıçak dayayıp, Cass'in kiminle yattığını sorsam, cevabın ne olurdu..."

"Cole." Bir saniyeden az bir sürede adını söyler.

"Aman Tanrım!" diye bağırırım, ayağa fırlayıp adama dönerim. "Nasıl..."

"İkiniz bütün yaz boyunca birbirinize göz kırpıp durdunuz," diye cevaplar basitçe.

"Göz kırpıyor mu?"

"Evet, göz teması, 'seni tekrar sikmek için sabırsızlanıyorum' diyen bakışlar gibi."

"Bu... bu doğru değil!" diye itiraz ettim.

"Sam, August ve Mike ile konuştum, Dante bunu öğrendiğinde nasıl davranacağımızı düşünmeye çalışıyorum."

"Ve öğrenecek," diyor Eli kendinden emin bir şekilde. "Henüz fark etmediğine inanamıyorum."

"Vay canına," diye homurdanıyorum ve tekrar oturuyorum, dirseklerimi dizlerime dayayıp yüzümü ellerimle kapatıyorum. Herkes biliyor. Bu sadece an meselesi...

"Peki, plan nedir?" diye sorar Eli Brian'a. "Artık ben de onların aptallığı yüzünden mahvolmuş olanlarla aynı kategorideyim."

Başımı kaldırıp baktığımda, gardiyan geniş omuzlarını silkiyor. "Planımız, hiçbir şey fark etmemiş gibi davranmak, patronun onların bunu bizden daha iyi sakladığını düşünmesini sağlamak, böylece biz hiçbir şey fark etmemiş oluruz. Penthouse'da hiç bulunmuyoruz zaten. Ve onlar SUV'de ya da biz onları korurken hiç sevişmediler, bu yüzden sorun olmayacağını düşünüyoruz."

"Hay aksi. Sizin için ne mutlu, ama şimdi ben boku yedim," diye homurdanır Eli. Yönetici koltuğunu biraz geriye iterek, ayaklarını babamın masasına uzatır, sanki kaybedecek hiçbir şeyi yokmuş gibi ayak bileklerini çaprazlar. "Ben penthouse'da yaşıyorum. Sizin dördünüz gibi inandırıcı bir inkar hakkım yok. Dante, benim bildiğimi anlayacak ve ona söylemediğim için beni öldürecek. Bu da demek oluyor ki..." Bana bakar ve derin bir nefes alır. "Ona söylemek zorundayım."

"Hayır, Eli!" Koltuğumdan fırlayarak, avuçlarımı onun önündeki masaya koyuyorum. "Tek kelime bile etmene gerek yok! Yemin ederim, babam ve Vanessa geri döndüklerinde, bu iş sonsuza kadar bitecek."

O buna alaycı bir şekilde güldü. "Tabii, haklısın."

"Öyle. Cole yakında New York'a gidecek. O gittikten sonra, sanki hiçbir şey olmamış gibi olacak, özellikle de yakında Alistair ya da başka biriyle evlenmeyi planladığım için."

"Neden evlenesin ki..." Eli sözünü yarıda kesip dişlerini sıkar. "Brian, çık ve kapıyı kapat," diye muhafızlara patronuymuş gibi emir verir. Kapı kapanınca bana parmağını kaldırır. "Hayır, olmaz. Bana söyleme. Senin bok dolu madenlerinde dolaşmaktan bıktım artık, kadın. Dante geri döndüğünde her şeyin bittiğine yemin et, ben de senin ve Cole hakkındaki her şeyi... ve diğer her şeyi ağzımdan çıkarmayayım."

"Söz veriyorum," diye kabul ediyorum, bu haftadan sonra odama bir daha gelmeyeceğini düşünmek bile berbat olsa da. Tekrar dikleşip, hissetmediğim bir sakinlikle ona soruyorum, "Şimdi, rezervasyonlarda bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

"Tamam. En azından bu beni öldürmez."

"Oh, bir şey daha var. Birini öldürmek için de yardımına ihtiyacım olacak."

Eli kafasını tekrar masaya vurur ve her kelimeyi inleyerek söyler, "Tanrım. Lanet olsun. Tanrım."

Cass

Cole önceki geceden beri hala bayginken, dağınık altın rengi sakalları onu her zamankinden daha çekici hale getiriyor, ben de onun telefonunu arıyorum. Hala pantolonunun cebinde, onu çıkarıp, ona şantaj yapan kadından gelen mesajları bulmaya çalışıyorum. Onu bulmak çok zor değil, çünkü onun kişi adı aslında "cunt" (orospu).

Konuşmalarını okuduktan sonra, ona Vegas'a gelip paranın geri kalanını almasını, uçak bileti ve otel masraflarının karşılanacağını, hatta birinin onu havaalanından alacağını ve seyahat detayları için onunla iletişime geçeceğini belirten kısa bir mesaj gönderiyorum. Sonra telefon numarasını kopyalayıp gönderilen mesajı siliyorum ve onu engelliyorum.

Bu kaltak Cole'u son kez rahatsız etti.

Sonra, bir sonraki numara biraz daha zor olacak. İsim ve numaraların listesini hazırladıktan sonra, babamın ofisindeki sabit hattan aramaya karar veriyorum. Yirmi telefonun ilki Norman Lopez'e olacak.

Boğazımı temizleyip, sekreteri beni bağladığında en iyi özür dileyen asistan sesimi deniyorum.

"Merhaba, Bay Lopez. Ben Bay James Singletary'nin sekreteriyim. Ne kadar da sakarım. Sizi Bay..." Notlarımı kontrol ederek ismi hatırlamaya çalışıyorum, "Singletary'nin bu hafta sonu Las Vegas'ta düzenleyeceği Sigma Chi mezunlar toplantısına davet etmem gerekiyordu. RSVP'nizi görmeyince, sizi yanlışlıkla e-posta listesinden çıkardığımı fark ettim. Bay Singletary çok kızacak ve muhtemelen gelemesiniz beni kovacaktır. Üniversiteden arkadaşlarını görmek için sabırsızlanıyordu. Lütfen bu cuma ve cumartesi için planınız olmadığını söyleyin!"

Cole'dan öğrendiğim sosyal medya araştırmasını yaptıktan sonra, James Singletary'nin ekipteki en zengin kişi olduğunu belirledim. O,

bir yazılım şirketinin başkanı ve CEO'su ve sosyal medyada tüm yabancı spor arabalarını sergilemeyi seviyor.

"Oh, şey, kayınpederimle golf oynamaya gideceğim," diye cevaplıyor Norman Lopez, ki bu çok kötü. Ama sonra şöyle diyor: "Sigma Chi'li çocuklar ve Vegas için muhtemelen bundan kurtulabilirim."

Eli, sıkıcı takım elbisesiyle ofise girer ve babamın masasında oturan bana sert bir bakış atar.

"Harika. Bu muhteşem olur! Dediğim gibi, tüm masraflar karşılanacak, uçak biletin ve otel odan benden, bu hatayı düzeltmek için o kadar çaresizim."

"Peki, böyle bir teklifi nasıl reddedebilirim? James'e Cuma günü görüşeceğimizi söyle."

"Çok teşekkür ederim. İyi haftalar, uçuş bilgilerini içeren seyahat programını yakında e-postayla göndereceğim."

Telefonu kapatır kapatmaz Eli kahkahayı patlatır. "Şimdi bu konuşmayı kaç kez daha yapman gerekecek?"

Planımın en azından bir kişi için işe yaradığına rahatlayarak ona, "On dokuz kez. Bu sadece ilkiydi," diyorum. Bu etkinliğin onun etkinliği olduğunu iddia ettiğim için, önce James Singletary'yi aramalıyım. Orada olmazsa çok şüpheli olur.

"Peki bu adamlar buraya geldikten sonra DNA'larını nasıl almayı planlıyorsun? Onlara ağızını açmasını mı söyleyeceksin?"

Yüzümü buruşturarak itiraf ettim: "Henüz bilmiyorum. Bu işin zor kısmı da bu olacak. Ama önce onları buraya getirmeliyiz. Bunu daha sonra halledebiliriz."

"Ve onların DNA'larını elde etseniz bile, Cole'un babasıyla eşleşmeyebilirler," diye işaret ediyor.

"Umarım içlerinden biri eşleşir."

"Neden Vanessa'dan listeyi daraltmasını istemiyorsun?"

"Çünkü hatırlamıyor," diyorum. "Kısa sürede kardeşlikteki birkaç erkekle yatmış." İsimlerin ve numaraların yazılı olduğu not defterini kaldırarak, "Bunlar, Cole doğmadan dokuz ay önce, o sonbaharda kardeşliğin üyeleri olan kişiler," diyorum.

"Peki, iyi şanslar. Ağızlarından örnek almak için onları tutmam gerekirse bana haber ver," diyor, ellerini pantolonunun ceplerine sokup ayrılmak üzereyken.

"Bunu gerçekten benim için yapar mısın?" diye soruyorum.

"Şüphelenmeyen insanları tutmak en sevdiğim zevklerden biridir," diye cevaplar.

"Tabii ki öyledir," diye mırıldanıyorum gülümseyerek.

Cole

Cass ile Dante'nin işlerini yürüttüğümüz hafta su gibi akıp geçti. Sonunda Dante'nin kredi kartıyla kendime birkaç takım elbise aldım. Özel dikim degiller ama üzerimde çok yakışıyorlar.

Cass ve ben acil durumlarla uğraşmadığımız zamanlarda sevişiyoruz.

Cass, devriye gezen güvenlik görevlilerinin bizi görüp Dante'ye haber vermesini umursamadığı için, penthouse'un her yeri kullanılıyor.

En az iki kez onlar tarafından iş üstünde yakalandık.

Ama ikimiz de durmaya pek aldırmadık.

Ve tabii ki, havuza geri dönüp orada başladığımız işi bitirmemiz gerekti.

"Şimdi... o gün seni boğmadığım için mutluyum," diyor Cass, sıcak suda ikinci turumuzdan sonra sıırıslıkam başını omzuma yaslayarak.

Kondomlar çoktan unutulduğu için, birbirimize sarılıp dinlenirken hala onun içindeyim. İlk seviştiğimiz günden beri o sinir bozucu lastiklerden hiç kullanmadık, bu da işleri kolaylaştırıyor. Üzerimde saklamak zorunda kalmıyorum ya da işler kızışırken durup o sıkı, duyarsızlaştırıcı piçleri takmak zorunda kalmıyorum.

Cass'ın içinde olmak cennettir ve bir daha asla prezervatif takmak istemiyorum. Ama Cass dışında başka biriyle takacağım.

Başka birini istediğimden değil.

Aynı şeyi düşünüyormuş gibi, Cass başını kaldırmadan mırıldanıyor, "Başka video çekme."

Alaycı bir şekilde, avuç içlerimi sırtında yukarı aşağı gezdirerek ona "Sence ben bunu istiyor muyum? Başka seçeneğim yok. Sözleşme imzalandı ve

bundan kurtulmamın tek yolu, onlara avansı geri ödemek. Bunun için okul paramı kullanmam gerekecek..."

"O zaman geri öde. Babamın kredi kartını kullan."

"Yapamam. Dante on bin doların ne için olduğunu merak eder ve annem öğrenir."

Başını kaldırıp gözlerimi içine bakarken Cass'in gözleri ay ışığında parıldıyor. "Bize dair ailemize söyleyeceğini söylüyorsun, ama porno filmleri hakkında söylemeyecek misin?"

"O farklı. Annem pornoları asla bilmek zorunda değil. Bunu, bizi, onlardan daha fazla saklayamayız."

Cass, cümlemi bitirmeden başını sallamaya başladı. "Onlara söyleyemeyiz. Söyleyecek bir şey yok. Biz sadece sevişiyoruz."

"Bu 'sadece sevişmek' değil. Güven bana Cassie, aradaki farkı biliyorum. 'Sadece seviştiğin' biriyle her sabah uyanmazsın, tüm öğünlerini onunla yemezsin ve tüm gün ve geceyi birlikte geçirmezsin." "Sen New York'a döndüğünde bunların hiçbirini yapmayacağız," diye belirtiyor.

"Sen benimle gelmezsen olmaz," dedi.

"Sen benimle gelmezsen yapmayız. Dante'ye hemen nedenini söylememiz gerekmez."

"Hayır. Babamın onaylayacağı biriyle görücü usulü evlenmek istiyorum ve bunun bir an önce olmasını istiyorum. Birkaç hafta içinde."

Böyle şeyler söylediğinde, aklını başına getirmek için kafasını suya batırmak istiyorum.

"Senin o büyük yalanın haftalar önce komik olmaktan çıktı," diyorum ona. "O yüzden, o saçmalığı söylemeyi bırak. Ben varsayımsal bir adamı kıskanmıyorum, Cassie. Tanrım, sen tanıdığım en inatçı, en kafa karıştırıcı kadınsın."

"Bu sonuncu seferdi," diyor, bacaklarını belimden indirip boynumu bırakırken.

"Ne?"

"Sadece başladığımız yerde bitirmemiz gerektiğini düşündüm."

"Bu gece benimle yatmamı gerçekten istemiyor musun?" diye soruyorum ona şaşkınlıkla.

"Hayır."

"Ve bir daha asla, asla sevişmeyecek miyiz?"

"Aynen öyle. Çünkü bu sadece seksti." Bu açıklamadan sonra, havuz merdivenine doğru yüzüyor.

Ve tıpkı ilk seferki gibi, bacağını tutup onu suya geri çekmek istiyorum.

Ama onu bırakıyorum.

Onun bir havlu alıp kurulandığını ve sonra benimle konuşmadan içeri girdiğini izliyorum.

Ona ne olduğunu bilmiyorum. Sanki bütün hafta boyunca
Bence bu, onunla ilgili değil, benimle ilgili.

Ama haklıydım.

Cass bizim ilişkimizi bitirdi ve nedenini hiç bilmiyorum.

Cass

Cuma günü bütün gün kendimi hazırlıklarla meşgul ederek Cole'u aklımdan çıkarmaya çalıştım. Ama bütün bunlar onun için olduğu için, bu kolay bir iş olmadı.

Dün gece onunla ilişkimizi sonlandırmak, yine de ikimiz için de doğru olan şeydi.

Bu cümleyi kendime tekrar tekrar söylersem, belki sonunda inanırım.

Bu kadar kısa sürede yirmi kardeşlik üyesinden on beşini sahte mezunlar toplantımıza katılmaya ikna edebildim, bu küçük bir mucizeydi. Babam, kredi kartına yazılan uçak biletleri ve ücretsiz odalar için pek mutlu olmayacak, ama Cole'un babasını bulursak, tüm bunlara değecek.

Şimdi zor kısım geliyor.

"DNA klinik denemesi için bedava kucak dansı mı? Ciddi misin?" Cuma günü mesajını aldıktan sonra ön lobide Eli'yi yakaladığımda ona soruyorum. Babam ve Vanessa eve dönmeden önceki son vardiyam.

"Tabii ki," diye Eli kendini beğenmiş bir şekilde cevaplar. "Onlara bunun erektil disfonksiyonu sona erdirmek için çok önemli bir 'klinik deney' olduğunu söyledim."

"Ve bunun onları ikna etmeye yeteceğini mi düşünüyorsun?"

"Zaten işe yarıyor."

İnanamadan başımı sallıyorum. "Olmaz."

"Heteroseksüel bir erkeği sarhoş et, yüzüne bedava göğüsler sun, o zaman istediğin her şeyi yapar. Özellikle de ED'yi tedavi etmek için. Yakında tüm örnekleri sana getireceğiz."

"Vay canına. Bu... harika."

"Dansçılar, DNA'nın babalık testi için olduğunu biliyorlar, ama kimin için olduğunu bilmiyorlar. Her numuneyi aldıkça topluyor ve etiketliyorlar. Ve

tabii ki ekstra para alıyorlar."

"Teşekkürler. Sana borçluyum," diyerek kollarımı boynuna doladım.

"Seni sarılmayı seven biri olarak görmemiştim. Biri Dante'ye fotoğraf göndermeden önce kes şunu."

"Üzgünüm. Sadece gerginim," diyorum zoraki bir gülümsemeyle onu bıraktığımda

"Örnekleri nereye göndereceğinizi biliyor musunuz?" diye sordu, sanki kumaşı saniyeler içinde buruşturmuşum gibi ceketinin kenarlarını düzeltiyor.

"Yirmi dört saat içinde sonuçları alabileceğimiz yerel bir test merkeziyle konuştum."

"Yani belki adamlar Pazar günü ayrılmadan önce?"

Çapraz parmaklarımı kaldırarak ona "Öyle umuyorum" diyorum.

"Ve hafta sonu bu kadar çok numuneyi işleyebilecekler mi?" diye inanamadan soruyor.

"Örnek başına küçük bir ek ücret karşılığında, bunu onlara zaten söz verdim."

"Babamın siyah kartıyla mı ödeyeceksin?" diye kaşlarını kaldırarak tahminde bulunur. "Tabii ki. Bunun onun için sorun olacağını sanmıyorum."

"Oh, Dante aldırılmaz. En azından Vanessa aldırılmazsa."

"Oh, kahretsin. Vanessa," diye mırıldanarak alnıma avucumu vurdum.

"Sence bunu yapmadan önce ona söylemeli miydin?"

"Evet, ona söylemeliydin! Cole'un babasını onun arkasından takip ettiğin için nasıl tepki vereceğini düşünüyorsun?"

"Ona söylemeyebilir bile. Eğer gelen gruptaki adamlardan biri ise, onunla tanışmak isteyip istemeyeceğini bile bilmiyorum."

"Cole babasıyla tanışmak isteyecektir, Cass. Ama tabii, Vanessa'ya söylemeyi ona bırak."

"Bana kızmayacak, değil mi? Yani, Cole yirmi bir yıldır babasının kim olduğunu merak ediyor!"

"Ve sen bir hafta sonu içinde imkansızı başardın. Vanessa bu konuda biraz kızgın olabilir."

"Optimist olmaya çalışıyorum, gerçekten. Ama... ya Cole'un babası burada değilse? O on beş adamdan biri değilse, tüm bu plan boşa gidebilir."

"Boşuna değil. Bu kesinlikle önemli bir şey, Cass. Planın başarılı olmasa bile, yine de Cole'a söylemelisin. DNA örneğini almak için zaten söylemek zorunda kalmayacak mısın?"

Kahretsin. Muhtemelen haklı. O gece havuzda olanlardan beri Cole'dan kaçmaya çalışıyorum. Birlikte geçirdiğimiz son gece. Belki Cole'un diş fırçasını çalabilirim ya da açık sarı saçlarından bir tutam bulabilirim...

"Ne düşündüğünü biliyorum," diyor Eli. "Eğer numuneyi mahvedersen, o zaman gerçekten her şey boşa gider. Ona söylemek ve lanet ağzından örnek almak zorundasın."

"Neden ona söyleyip umutlarını yükseltmeliyim?" diye soruyorum sessizce, şu anda birbirimizle pek konuşmadığımızdan bahsetmeden. Cole'dan kaçınıyorum ve o da beni aramadı. Ben de aramasını istemiyorum.

"Cole, onun için tüm bu zahmete girdiğini bilmeli."

"O kadar da zor değildi. Sadece birkaç telefon görüşmesi yaptım. Zor işlerin çoğunu sen yaptın, tüm rezervasyonları ayarladın, balo salonu için yemekleri ve garsonları ayarladın, sonra da striptizcileri."

"Cass, ne demek istediğimi biliyorsun. Cole, senin için sadece seks arkadaşından daha fazlası olduğunu bilmeli."

"Bizim olan tek şey bu, pislik. O benim üvey kardeşim ve bence babasının kim olduğunu bilmeye hakkı var. Olayı olduğundan fazla büyütme. Ayrıca, artık seks arkadaşı değiliz."

"Neden değil? Onun seni sevdiğinden daha çok onu sevdiğini mi düşünüyorsun? Oğlanın da sana karşı aynı şekilde hissettiğini göremiyorsan, o zaman sen tam bir salaksın."

Göğsümde filin olgun domatesi ezmesi gibi filizlenmeye çalışan umudu ezip geçiyorum. "Önemli değil. Bitti. Yakında gidecek."

"Sadece bir yıllığına."

Dudaklarımı ısırarak itiraf ettim, "Babamı, onunla New York'a gitmeme izin vermesi için ikna etmeye çalışacağımı söyledi."

"Biliyordum!" Eli zaferle haykırır, sanki bir gol atmış gibi iki kolunu havaya kaldırır. "Ve sen onu reddettin, değil mi?"

"Tabii ki reddettim. Sana söyledim, bitti."

"Neden, Cass?"

"Çünkü kalamaz ya da..." "Ya da ne?"

"Ya da düşüşün etkisinden kurtulamayabilir. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun, Eli." "Saçmalık. Bence sadece ona her şeyi, gerçeği söylemeye korkuyorsun. O da senin o iki gardiyan gibi korkakça kaçacağından korkuyorsun."

"Onları nereden biliyorsun?"

"Gece vardiyasında çalışan, aynı anda istifa eden, sanki sikleri yanıyormuş gibi buradan kaçan iki genç, seksi adam mı? Oh, ve son zamanlarda 'kayıp' olarak bildirildiler. Evet, senin ve Cole'un bununla bir ilginiz olduğunu anladım. Ayrıca güvenlikten, Cole'un otoparkta senin randevularından biriyle silah zoruyla yüzleştğini duydum. Ve tüm bu kanıtlara rağmen, hala onun sana karşı hislerinden şüphe mi ediyorsun?"

Kafamı sallayarak ona gerçeği söylüyorum. "Onun ne hissettiği önemli değil. Ben buna değmem - babamın öfkesi ya da babamla Vanessa arasındaki her şeyi mahvetmek."

"Her şeyi mahvedeceğini kesin olarak bilemezsin." Kaşlarımı kaldırdım ve o gözlerini devirdi. "Baban bazen mantıklı davranabilir, özellikle de Vanessa senin tarafındaysa."

"Bunlar uzak ihtimaller ve sen de bunu biliyorsun." İç çekerek mırıldandım, "Ayrıca, bunu düzeltmek için hala zamanım var... kimseye fark ettirmeden, sessizce."

"Eğer böyle olmasını isteseydin, Dante ve Vanessa kasabadan ayrılır ayrılmaz bunu çoktan bitirmiş olurdun. O yüzden kendine yalan söylemeyi bırak."

Boğazımdaki düğümü yutarak ona şöyle diyorum: "Biliyorum, öyle yapmalıyım ama..."

"Baban DNA testi talep etmeden önce itiraf etsen iyi olur."

Kafamı kararlı bir şekilde sallayarak ona şöyle dedim: "Hayır. Bana bir isim vermeye zorlayamaz. Vermeyeceğim. Ne olursa olsun."

"Dante *seni* konuşmaya zorlayamayabilir, ama bu kumarhaneye adım atmış her erkeği, eşleşen birini bulana kadar asmamı isteyebilir, üvey kardeşin de dahil."

"Yakında nişanlanırsam ya da evlenirsem, sorgulaması için bir neden kalmaz."

"Sırf Cole'u çatışmanın dışında tutmak için kendini bir yabancıyla bağlayacak mısın? O senin bunu yapmanı istemezdi Cass, bu yükü tek başına üstlenmeni istemezdi ve sen bunu çok iyi biliyorsun."

"O zaman ona aptalca bir şey yapma şansını vermeyeceğim."

"Aptalca şeylerden bahsetmişken, VIP konuğun her an gelebilir. Uçağı az önce indi. Bunu mesajla söylemek istemedim, bu yüzden resepsiyona gelmeni söyledim."

"Tamam. Peki, bu iyi. Bu işi bitirmeye hazırım," diyorum ona. "Emin misin? Senin yerine ben yapabilirim."

"Hayır, onunla ben ilgilenmeliyim. Tabii ki sen de izleyebilirsin." "Oh, kesinlikle izleyeceğim. Nasıl başlayacaksın?" diye sorar.

"Henüz emin değilim. Herhangi bir önerin var mı? En çok ne acıtıyor?"

"Seçmek zorunda kalsam, bıçaklar ya da ateş."

"Harika. İkisini de yapalım," derim, ön kapıyı izlerken. Eli yanımdan ayrılmaz, bu konuda benden daha heyecanlıdır.

Orta yaşlı esmer kadın, sanki oranın sahibiymiş gibi kapıdan içeri girdiğinde onu hemen tanıdım.

"Bu o. Cole'u şantaj yapan kaltak bu," diyorum Eli'ye.

O, kapıdaki gardiyanlara parmağıyla dairesel bir hareket yapar ve onlar hemen kadına saldırırlar.

Yarım saat boyunca öfkeli, sızlanan orospuyu eziyet ettikten sonra, onun siktiğimin suratına bakmaktan bıktım. Cole'un onu çıplak gördüğünü ve içine girdiğini hatırlamaktan bıktım. Tanrıya şükür o videolarda prezervatif takmış, çünkü o muhtemelen pis bir orospu.

Gavin ile konuşarak dersimi aldığım için, ilk yaptığım şey onu susturmak oldu. Onun ağzından duymak istediğim tek bir şey bile yok.

Çakmağı saçına tutup yakmak, bıçakla karnına c-u-n-t yazmak kadar tatmin edici değildi. Bu dünyadan çok uzun süre kalmayacağı için kimse bu yazıyı görmeyecek olsa da, onu tam olarak olduğu gibi etiketlemek gerçekten çok iyi geldi.

"Onu indirin," diye Eli'ye talimat veriyorum, o da mutlu bir şekilde kenarda durup izliyor. Sonra, o benim emrimi yerine getirdikten sonra, ona şöyle diyorum: "Bir videoda, Cole'un ellerinin boğazını sıkmasını sevdiğini hatırlıyorum. Benimkini de o kadar seveceğini sanmıyorum."

Parmaklarımı boynuna geçirip sıktım. Cougar'ın yüzünün çeşitli renklere dönüşmesini izlemek, adeta bir sanat eseri yaratmak gibiydi.

"O öldü, Cass," Eli birkaç dakika sonra ona bakmak için yaklaştığında bana haber verdi.

Vay canına. Haklı. Artık hiç kıpırdamıyor, ben de onu bırakıp cesedinden uzaklaşıyorum.

"Ben... devralabilir miyim?" diye sorar çılgın piç.

İğrenç. Ne yapmak istediğini çok iyi biliyorum. Ve bu çok rahatsız edici olsa da, bu pis fahişe için çok uygun olduğunu düşünüyorum.

"Keyfine bak." "Evet, lanet olsun!"

"Ben, şey, katı kontrol etmeye gidip, sonra geri gelip onu ortadan kaldırmana yardım edeceğim. İşin bittiğinde bana mesaj at."

"Onu yüklememe yardım edersen cesedi atmayı halledebilirim. Bu eğlence dolu öğleden sonra için en azından bunu yapabilirim," diye beni temin ediyor.

"Sen hastasın Eli," diye başımı sallayarak asansöre doğru yürürken ona söylüyorum. "Ve bu biraz da harika."

Kıkırdayan kahkahası beni lobide kadar takip etti.

Cole

Cass'i bulamıyorum. Eli'yi de. Saatlerdir mesajlarıma cevap vermiyorlar, ki bu çok garip çünkü Cass'in vardiyası hala devam ediyor. Acil bir durum için telefonu yanında olmalı.

Tabii acil bir durum için dışarıda bir yerde değilse.

Cass dün akşam havuzda olanlardan beri benden kaçıyor ve ben de ona biraz zaman tanımaya çalışıyorum. Beni özlemesi için.

Evet, artık beni istemediğini açıkça belli etmişken, bana geri döneceğini düşünmek aptalca olabilir.

Beklemekten yoruldum, bu yüzden bu gece vardiyasını devralmadan önce, sadece vardiyasında neler olduğunu anlatmasını istediğimi söyleyecektim.

Cass ve Eli'yi aynı anda bulamadığımda ya da onlara ulaşamadığımda, aklıma gelen ilk korkunç düşünce, ya birbirleriyle sevişiyorlarsa?

Bundan ciddi şüphelerim var, ama kıyafetimi giydikten sonra kumarhanenin her yerini arıyorum ve sonra güvenliğe onların nerede olduğunu bilip bilmediklerini soruyorum. Bana ne Cass'in ne de Eli'nin bugün tesisten ayrılmadığını söylüyorlar. O zaman, her ihtimale karşı bodrum katını kontrol etmeye karar veriyorum. Orası, henüz gitmediğim tek yer.

Asansör kapıları dev beton odaya açılır... ve ikisi birlikte oradadır. Neyse ki Cass çıplak değildir. Siyah ceketini çıkarmış ve yeşil bluzunun kollarını sıvamıştır. Eli ile birlikte, benim hiç beklemediğim bir şey yapmaktadır: Eli'ye plastikle sarılmış bir cesedi çıkışa doğru sürüklemesine yardım etmektedir.

"Vay canına," diyorum, neler olduğunu öğrenmek için onlara doğru koşarken. "Ne oldu? Bu kim?"

Eli ve Cass cesedi yere bıraktıklarında Eli neşeyle "Tahmin et!" diyor. İşkenceci bu gece çok neşeli görünüyor. Ölüme neden olan kişinin başına ne geldiğini bilmek istemiyorum. Sadece kimi ve neden öldürdüklerini bilmek istiyorum.

Muhtemelen cesedi ayaklarından sürükledikleri için başını örten kısım bana en yakın olduğu için, etrafından dolaşıp plastik tabakaları yırtıp açtım.

Saçlarının çoğu ya yok olmuş ya da yanarak kömürleşmiş olsa da, ölen kadını hemen tanıyorum.

"Oh. Siktir."

"Ding-dong, orospu çocuğu," diyor Eli.

"Sürpriz, cadı öldü." Cass'in yüzü ifadesiz, ama gözlerinin arkasında benim tepkimi heyecanla beklediğini biliyorum.

"Hangi yaşlı cadı?" Eli şarkı söyler ve sanki şarkının sözlerini bitirmemi beklermiş gibi bana bakar.

Aklıma gelen tek şey, "O kaltak cadı öldü mü?"

Cass kıkırdar. Bana ölü kadının karnını göstermeden önce gerçekten kıkırdar, o ya da Eli kadının karnına C-U-N-T yazmışlardır. Yine güler, yüzünü iki eliyle kapar. "Siz ikiniz... çok sapıksınız... *Oz Büyücüsü* falan söylüyorsunuz."

"Sen başlattın," diyorum ona doğru yürürken. "Nasıl... ne zaman... nasıl?" diye tekrar ediyorum, ne diyeceğimi bilemeden.

"Kadınlardan birinin sana şantaj yaptığını söylemiştin." Cass, ölen kadını işaret ederek, "Telefonunda mesajlarını buldum ve ona Vegas'a gelip daha fazla para almasını ve çenesini kapalı tutmasını söylediğimde senin gibi davrandım. O da buna kanmış ve artık sorun olmaktan çıktı," der.

"Oh. Tamam," diye mırıldanıyorum, muhteşem katilin önünde dururken, onun benim için bunu yaptığına inanamıyorum. "Bu... iyi."

"Öyle mi?" diye sorar Cass. "Sen... biz... onun icabına baktık, sorun yok

mu?" "İçinizden biri kapıyı açık tutarsa, ben de buradan işleri hallederim buradan hallederim," diyor Eli.

[illegible]

"Teşekkürler," diyor Eli, Amber'ın cesedini kapıdan çıkarırken.

Amber öldü.

Artık beni rahatsız edemez ya da daha fazla para talep edemez.

Ona son yirmi bin doları göndermeden önce onu öldürmeye cesaretim olmaması ne yazık...

Bodruma geri girerim, kapıyı arkamdan çarparak kapatırım, bu da Cass'i irkiltecek kadar gürültü çıkarır.

"Cole?" diye sorar. "Sorularıma cevap vermedin. Kızgın mısın?" "Hayır, tabii ki değilim." Kafamı kaşıyarak ona söylerim, "Aslında, sadece düşünüyordum da..."

Keşke son yirmi bin dolarımı geri alabilsem.

Bu yorum üzerine Cass bana atladı. Sadece bir kucaklaşma oldu ve çok çabuk uzaklaştı, ama en azından birkaç saniye boyunca kollarımdaydı.

"Üzgünüm. Sadece rahatladım. Emin değildim..."

Rahatladı çünkü benim nasıl tepki vereceğimi merak ediyordu. Benim için endişeleniyordu. Beni önemsiyor. Beni uzaklaştırmak için elinden geleni yapsa da, beni önemsediyini biliyorum.

İkimiz de birbirimize sessizce bakarak, birbirimize dokunacak kadar yakın duruyoruz, ikimiz de aynı şeyi düşünüyoruz.

"Sana teşekkür etmenin bir yolu olsaydı keşke," diye başlıyorum. "Ama tek düşünebildiğim şey seni öpmek istemem."

"Ama öpüşmek sevişmeye yol açar." "Biliyorum."

"Sanırım... sana hala bir oral seks borçluyum."

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin," diyorum ona dürüstçe.

"Hayır, borçluyum," diyor ve üzerime atlıyor. Dilini dilime dokundururken zar zor ayakta duruyorum. Bacaklarını belime dolayacağını sanıyorum. Ama onun yerine, parmakları vücudumuzun arasına kayıyor ve pantolonumu açıyor.

Bir an sonra dizlerinin üzerine çöküyor.

"Tanrım, Cassie. Eğer bu..." Penisim boxer şortumdan hızla kurtulur. "Eğer bu bir tür intikam ya da... özür ise..." Oh, sanki onu özlemiş gibi, onun içinde olduğu günden bu yana bir gün bile geçmemiş olmasına rağmen, sıkı yumruğuyla beni çok iyi okşuyor. "Bu tamamen gereksiz... ah... gereksiz." Sıcak, ıslak dili başımın üzerinden geçiyor. "Gerekli," diye inliyorum, sikimin dudaklarını ayırdığını izlerken. Kafasının arkasını tutup saçlarını yumruklayarak ona söylüyorum, "Sakin durma."

Ağızyla beni kızdırmaya çalışmıyor. Cass emiyor, biraz daha emiyor, bana bakarken beni boğazına alıyor. Gözleri odaklanmamış, tahrik olmuş, başını daha hızlı sallıyor. Ve inleyerek gözlerini kapattığında, ben ölmüşüm.

Sağ eli bacaklarının arasına kayıyor, siyah pantolonunun içine bile girmiyor, sanki çoktan boşalmış gibi bacaklarının arasındaki dikişi okşuyor.

"Tanrım, çok seksisin," diyorum ona. Emme gücü artıyor ve dinleyen herhangi bir tanrıya bunun asla bitmemesi için yalvarıyorum.

Ama tabii ki, biter.

"Ben... ben geliyorum," diye Cass'i uyarıyorum, sikim boğazında titremeye başlamadan bir saniye önce. Bana bakıyor ve bu lanet dünyada başka hiçbir şeyin tadı benim spermim kadar iyi değilmiş gibi tekrar inliyor.

Siktir, onun ağzını ne kadar sevdiğimi unutmuşum.

Titremeler geçtikten sonra Cass diz çökmüş halde kalır ve sanki benim sikim bir kaşıkmiş ve üzerindeki her damla dondurmayı yalamak istiyormuş gibi beni temizler. Ağzını benden çektiğinde ona sorarım, "Neden, Cassie?"

Sikimi pantolonuma sokup fermuarını çekmeye başlar. "Neden sikini yaladım? Sana borçluydum ve tabii ki bundan hoşlanacağını düşündüm."

"Cassie," diyorum mutlu bir iç çekişle. "Neden? Neden onu... öldürdün?" Aslında sormak istediğim, *dün gece neden benden uzaklaştın?* "Onu

öldürmek için çok korkak olduğunu düşündüm."

"Geçen hafta iki adam öldürdüm!"

Ayağa kalkarak, manikürlü parmaklarını dudakları ve çenesi üzerinde gezdirir, sonra bana sert bir bakış atar. "O farklıydı. O kadınla bir... ilişkin vardı."

"Sadece seksti. Senaryolu seks."

"İşte bu yüzden onu öldürmek istedim," diyor zaferle. "Seni sömürmeyi asla bırakmayacaktı, bunu sen de biliyorsun."

"Biliyorum," diye onayladım. "İyi ki kurtulduk. Kimsenin o deli kadını özleyeceğini sanmıyorum."

"Annen seni şantaj ettiğini bilseydi, o da aynısını yapardı."

"Bilmiyorum. Siktir, belki de öyle," diye yumuşak bir sesle cevap veriyorum. "Annemin porno filmleri öğrenmesini istemiyorum."

Annemin beni, kamera önünde seks yaptığımı öğrense bile, beni kazıklayan birini durdurmak için öldürecek kadar sevdiğini biliyorum.

Kahretsin.

Cass beni sevdiği için bir kadını öldürdü.

Ben de iki gardıyanı bu yüzden öldürmedim mi? Cass'i çok sevdiğim ve kimsenin, özellikle de o piçlerin ona zarar vermesini istemediğim için?

Sevdiğiniz birine haksızlık yapıldığında cinayet normal bir insan tepkisi midir, yoksa Cass ve ben mafya genetiğimiz yüzünden

genetik yapımız yüzünden sapkın katiller miyiz?

"Vanessa'ya veya Dante'ye asla söylemeyeceğim," diye söz veriyor Cass. "Bir dakika durup Vanessa'nın seni hiçbir porno sitesinde görmemesi için dua edelim."

Gözlerimi kapatıp başımı eğiyorum ve dua etmeye başlamak için avuçlarımı önümde birleştiriyorum. "Sevgili göksel babamız, yardımına muhtaç bir şekilde sana geliyorum. Lütfen annemi hayatının geri kalanında tüm porno sitelerinden uzak tut. Ve benim Masked Motherfucker olduğumu bilen herkesin çenesini kapalı tutsun. Amin."

"Amin," diye tekrarlar Cass, gözlerimi tekrar açtığımda yüzünde bir gülümseme belirir.

"Bu senin ilk cinayetindi mi?" diye soruyorum, kollarımı yanlara indirip bu konuyu hak ettiği ciddiyetle ele alırken.

"Evet."

Yüzünü incelerim, herhangi bir sıkıntı veya pişmanlık belirtisi ararım. İkisini de görmemem beni rahatlatır.

"Onu incitmekten ve gözlerinden hayatın akıp gitmesini izlemekten zevk aldığım için, bir daha sana dokunamayacağını ve seni tehdit edemeyeceğini bildiğim için ben bir kaltak mıyım?"

"Eğer öyleyse, ben de bir kaltakım. Muhafızlar için de aynı şeyi hissettim." Onu kendime çekip kucaklayarak, "Benim için o sinir bozucu sorunu hallettiğin için teşekkür ederim," diyorum.

Cass beni uzun süre kucaklamama izin vermez. Kollarımdan kurtulur. Dudaklarını yalayıp, sanki kaçmak üzereymiş gibi asansöre doğru bakar. Ama bana bir bahane uydurup gitmek yerine, "Babam birini öldürdüğüm için ne düşünürdü acaba?" der.

"Eğer hak etmişlerse, Dante seninle gurur duyardı. Amber hak etmişti. Gavin'in ihaneti için onu öldürmeni bekliyordu." Uzun bir süre sonra merakla soruyorum, "Ona söyleyecek misin?"

Düşünmeye bile gerek duymadan başını salladı. "Hayır. Kim olduğunu ve neden yaptığımı açıklamadan ona söyleyemem. Babamın bunu bilmesine gerek yok."

"Annemin benim bir katil olduğumu bilmesini ben de istemiyorum," diye itiraf ediyorum. "Doğduğum günden beri annem bunu önlemeye çalıştı. Benim bu ölüm ve şiddet dolu mafya dünyasının bir parçası olmamı istemiyordu."

"Çok yazık," diye cevaplar Cass. "Artık bu dünyanın içindesin ve buradan tamamen çıkman mümkün değil. Sen farklısın. Değiştin. New York'a döndüğünde başka biri olacaksın."

Onun nefret ettiğini bildiğim küstah bir gülümsemeyle, "Dante beni varisi yapmazsa," diyorum.

"Öyle yaparsa, yine de sonbaharda okula gideceksin, değil mi? Ağustos'ta?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. Onu terk etmek istemediğimi söylemek yerine, "Gittikten sonra fikrini değiştirme riskini göze alamam, ya da ben yokken annemin fikrini değiştirme riskini," diyorum.

"Belki... belki sen Doğu Kıyısı'nda onun işlerini yürütebilirsin, ben de burayı devralırım," diyor Cass birdenbire.

Ona kaşlarını çatarak, "Neden her zaman beni ülkenin diğer ucuna göndermek için bu kadar uğraşıyorsun? Böylece seni bütün gece uykusuz bırakmayacağım diye mi? Uykusuzluk yüzünden mi aramızdaki ilişkiyi bitirip duruyorsun? Çünkü başka geçerli bir neden aklıma gelmiyor."

"Aslında bütün gece değil," diye homurdanır. "Daha çok... yarım saat gibi."

"Yarım saat mi? Saçmalıyorsun! Seni daha sert ve daha hızlı olmam için yalvararak ne kadar uyanık tuttuğumu takip etmek için telefonumdaki zamanlayıcı uygulamasını

çıkarmalı mıyım? Eminim üç ya da dört saat sürüyordur."

Cass ellerini beline koydu. "Her şeyi bir rekabete dönüştürmek zorunda mısın?"

"Beni sürekli meydan okuyarak veya yalan iddialarda bulunarak kışkırtmasaydın, bunu yapmak zorunda kalmazdım. Senin yanıldığını kanıtlamayı ve kazandığımı yüzüne vurmayı seviyorum."

"Oh, beni alay etmekten ne kadar zevk aldığının farkındayım."

"Sen de kazandığında aynı şeyi yapıyorsun, biliyorsun," diye işaret ettim.

"Sadece kendini kadınlara Tanrı'nın armağanı sanan kibirli bir pislik olduğun için

"

Kıkırdayarak ona, "Belki de resmi hale getirmek için sikimin etrafına bir fiyonk bağlamalıyım" diyorum.

"Yapardın, değil mi?" diye mırıldanır ve gözlerini devirir.

"Ve sen de buna bayılırdın," derim ve ona doğru bir adım atarak yüzünü tutup dudaklarını dudaklarıma çekmek için uzanırım.

Ama Cass benden kaçır, iki adım geri çekilir. "Bekle. Beni seksle oyalayana kadar, konuşmamız gerek."

"Tamam. Az önce bunu yaptığımı sanıyordum."

Soluk yeşil gözleri kısılır. "Belirli bir şey hakkında konuşmamız lazım."

"Peki. Ne oldu, Cassie?" Hiçbir şey söylemiyor. Sahte öfkesi kayboluyor ve yerine... normal bir duygu olmayan belirsizlik geliyor.

Ona. Aslında, kusacakmış gibi zorlukla yutkunurken avucunu karnına götürüyor. "İyi misin? Biraz... yeşil görünüyorsun. Ölü ceset varken olduğundan daha fazla."

"Sana söylemem gereken bir şey var."

"Sonunda, şimdiye kadar sahip olduğun en iyi penise sahip olduğumu kabul edecek misin?" Onu neşelendirmek için şaka yapıyorum.

"Hayır, Cole. Bu ciddi bir şey."

"Dünyanın en iyi penisine sahip olmaktan ya da eski sevgililerimden birini öldürmekten daha mı ciddi?" diye alay ediyorum.

Ciddiyetle başını sallar, kalbimi endişeyle çarptırır. Cinayetden daha ciddi ne olabilir ki?

"Bu hafta sonu babanın kim olduğunu öğrenme şansımız var. Sadece örnekleri karşılaştırmak için DNA'na ihtiyacım var," diye aceleyle açıklıyor.

Beynim, onun sözlerini anlamak için geri sararak tekrar tekrar dinlemek zorunda kaldı. Sonunda ona, "Bu hiç komik değil, Cassie," dedim.

"Şaka yapmıyorum, Cole. Böyle bir konuda şaka yapacağımı mı sanıyorsun?"

Tamam, ciddi. Eski psikopat Cass bile böyle acımasız bir şaka yapmazdı.

"O zaman babam kim ve onu nasıl buldun? onu bulmayı başardın?"

"Lütfen bana kızma, ama Eli ve ben bu hafta sonu USC'de 2002 yılında okuyan üniversite öğrencilerini kumarhaneye götürdük."

"Hepsini mi?" İnanamadan haykırdım.

"Çoğunu. On beş kişi geldi, yani sadece beş kişi eksik. Şansımız fena değil ama en iyisi de değil..."

"Nasıl?" diye tekrar soruyorum. "On beş eski üniversite kulübü üyesini buraya nasıl getirdin?" Omuzlarını silkiyor. "Birkaç yalan, ücretsiz uçak bileti ve oda."

"Yurtta kalan on beş erkek şu anda kumarhanede mi?"

"Evet."

"Tamam, bu inanılmaz," diye itiraf ediyorum. "Ama onlardan DNA örneği almayı nasıl planlıyorsun? Her birinin yanına gidip ağızlarına bir swab sokabileceğimizi sanmıyorum."

"DNA testleri yapıldı. Erkekler 'erektil disfonksiyon klinik denemesi' için ücretsiz kucak dansı aldılar. Aslında bu tamamen Eli'nin parlak fikriydi. O sanki

kötü bir dahi gibi."

"Vay canına. DNA örneğinin klinik araştırma için olduğunu gerçekten inandılar ve örnek verdiler mi?"

"Evet."

"Eli şeytani bir dahi. Sen de öyle," diye ona bakarak söylüyorum. Cass her zamanki gibi görünüyor, ama sanki onu hiç tanımıyorum. Gerçekten. Beklediğimden daha yumuşak bir tarafı var, özellikle de bana karşı. Sanırım benim için her şeyi yapar, bu da beni çok şaşırtıyor.

"Şimdi, onlarınkilerle karşılaştırmak istiyorsan, senin DNA'na ihtiyacım var," diyor bana. "Laboratuvar sonuçları yirmi dört saat içinde çıkarabilir, yani pazar günü kumarhaneden ayrılmadan önce eşleşme varsa. Olmayabilir de, o yüzden şimdilik umutlanmanı istemiyorum. Muhtemelen saçından bir tutam almalıydım..."

Ona atlıyorum ve bu sefer yüzünün yanını avuçlayıp onu öptüğümde geri çekilmiyor.

"Cassie..." Dudaklarına fısıldıyorum. Gözlerim yanıyor gibi hissediyorum, ama bu lanet olası işkence zindanında onun önünde bir korkak gibi ağlamayı reddediyorum.

Cass, beni itmek için avuçlarını göğsüme koyar ve öpüşmemizi keser. "Umutlanma... umutlanma."

"Umurumda değil," derim ve başının arkasına uzanarak dudaklarını tekrar dudaklarıma yaklaştırım. "Yani, tabii ki umurumda." Kollarımı ona dolarken, yanağından boynuna doğru öpücükler kondururum. "Bu, hep bilmek istediğim şeydi ama ben sadece... Benim için tüm bunları yapacağına inanamıyorum."

"O kadar da büyük bir şey değildi," diye yumuşak bir sesle cevaplar. "Her şeydi, Cassie."

Avuç içleri beni tekrar itmeye çalışıyor, ama ben ona bir milim bile izin vermiyorum. Bunun yerine, boynundaki en hassas noktayı emerek onu inlemeye zorluyorum. Sonunda, boynuma yayılan sıcak bir iç çekişle pes ediyor. "Annemi bulmanın bir yolu olsaydı, eminim sen de benim için aynısını yapardın."

"Sen inanılmazsın."

Birkaç dakika boyunca, sadece bana sarılmama izin vermekle kalmaz, aynı zamanda bana karşı erir.

Ama bu uzun sürmez ve sonra kollarımdan kayıp gider.

"Gitmeliyiz," diyor. Yüzündeki ifade şimdi öfkeli ve onun ruh halindeki ani değişime neyin sebep olduğunu bilmiyorum.

"Nereye gideceğiz?" diye soruyorum.

"Laboratuvara swabları götürmeye, böylece çalışmaya başlayabilirler."

"Tamam," diye kabul ediyorum, ona kafasından neler geçtiğini anlatmasını talep etmek yerine. Dün gece söylediği, ilişkimizin bittiği hakkındaki saçmalıklar konusunda fikrini değiştirdiğini sanmıştım.

Ama belki de yanılıyorum.

Cass ve ben DNA örneklerini teslim edip benimkini de verdikten sonra kumarhaneye geri döndüğümüzde, gecenin geri kalanını kulüpteki Sigma Chi erkeklerini izleyerek geçiriyoruz. Hatta annemle beni dünyaya getiren adamın kim olabileceğine dair bahisler bile yapıyoruz.

Çok heyecanlandığım için, test merkezine sonuçları Cass'e e-posta ile göndermelerini söyledim. Zaten tüm bunları o yaptı. İlk önce o öğrenmeli ve sonunda babamın kim olduğunu öğrenip öğrenemeyeceğimi bana o söylemeli.

Kim olabileceğini merak ederek çok gerginim, umarım Cass'in hafta sonu için Vegas'a gelmeye ikna ettiği erkeklerden biridir.

Sadece hayatımı borçlu olduğum adamla nihayet tanışmak istemiyorum, aynı zamanda Cass'in tüm bunları boşuna yapmasını da istemiyorum. Bu onu çok üzecektir. Babam burada olmazsa benim de çok üzüleceğim gibi.

Ve onun benim yüzümden bir saniye bile acı çekmesini istemiyorum.

Cass

Tüm hafta boyunca ilk kez, ailelerimizin eve dönmesinden önceki son gece, Cole ve ben seks yapmadık. Onun ne kadar gergin olduğunu bildiğim için pes ettim ve onu yatağında yatmasına izin verdim. Ben de gerginim. Ama o hiçbir hamle yapmaya çalışmadı. Cole bütün gece benden uzak durarak uyudu.

İkimiz de pek uyuyamadık. Kafam, uykuya dalmam için yeterince sessiz kalmayı reddediyor.

Ertesi gün, Cole'a otel sorunları ve fentanil teslimatındaki gecikmelerle ilgilenirken neredeyse hiç konuşmuyor.

Sigma Chi'li çocuklara pazar gününe kadar burada kalmaları için bir gece daha ücretsiz konaklama ve bir tur daha kucak dansı verdik.

Tabii ki işe yaradı.

Onların burada olduğunu ona söylememeliydim. Test için saçından bir tutam falan çalmalıydım, o zaman bu kadar temkinli bir umutla dolmazdı.

Cole'u seksi yeni takım elbisesiyle bu kadar sessiz ve içine kapanık görmekten nefret ediyorum, ama bütün gün onun yanından ayrılmıyorum. Onun kendini beğenmiş yüzünde yine o kendini beğenmiş sırıtışı görmek için her şeyi verirdim.

Ona fazla umutlanmamasını söyledim, ama belli ki beni dinlemedi.

Hayatımda ilk kez birisi için gerçekten acı çekiyorum. Aşk bu mu? Birisini

o kadar çok sevmek ki, onun hissettiklerini
onun hissettiği her şeyi hissetmek mi?

Öyleyse, ben istemiyorum. Bu boktan şey siktirip gitmeli ve beni rahat bırakmalı.

Ama bu duygulardan kurtulmak imkansız çünkü aşk, öylece
durdurabileceğin bir şey değil.

Cole'a aşık olduğumu biliyorum. Sanırım, bana haksızlık ettiğini düşündüğü iki adamın kanıyla kaplı halde odama geldiği geceden beri onu seviyorum. Belki de haklıydılar. Cole'un onlar hakkında, bana ilk kez yaptıkları şey hakkında haklı olduğunu kendime itiraf etmeye hazır değilim.

Olaylar yaşandığında kafam karıştı ama sanırım çoğunlukla mutluydum. Sonunda bekaretimi kaybetmenin ve heyecan verici bir seks hayatı yaşamının iyi bir şey olduğunu kendime söyledim.

Ama şimdi? Keşke o gece spor salonuna gelmeselerdi. Keşke Cole benim ilk erkeğim olsaydı.

Zamanda geriye gidebilseydim, değiştireceğim tek şey bu olurdu. Bu benim tek gerçek pişmanlığım.

Günün her dakikası telefonumdan sonuçların geldiği e-postayı kontrol ediyor olmam, Cole için bunu ne kadar çok istediğimi gösteriyor. Sonunda babasının kim olduğunu öğrenmesini ve onunla tanışmasını istiyorum.

O öğleden sonra geç saatlerde, e-posta nihayet geldiğinde, onu açmak için parmağımı yeterince hızlı dokunamıyorum.

Vay canına.

Vay canına.

Eşleşme var.

"Eşleşme var!" diye bağırarak herkesin, Cole'un da dahil olduğu, dikkatini check-in masasına çekerim.

Rezervasyonları planlamak için kullandığı bilgisayarı ve telefonu bırakıp, telefonda konuştuğu kişiyi kapatarak ayağa kalkar. Yanıma gelince bana yumuşak bir sesle "Gerçekten bir eşleşme mi var?" diye sorar.

Başımı sallayıp ona telefonumu uzattım. Sonuçları uzun süre okudu, sanki gerçek olduğuna inanamıyormuş gibi. Sonunda telefonumu elinden aldım.

"Onunla tanışmak ister misin?" diye soruyorum.

O, boynunun arkasını ovuşturarak uzaklaşır. "Evet. Sanırım." "Ona senin baban olduğunu söyleyecek misin?"

"Ben... henüz bilmiyorum. Karşımda durduğunda ne diyeceğimi bulurum."

"Tamam. Bu iyi bir plan," diye onaylıyorum. "Herhangi bir yerde olabilir, ama umarım bu gece kumarhanede olur. Onu ön büroya çağırmayı denemeli miyiz?"

resepsiyondan aramayı denemeli miyiz?"

"Evet. Evet. Onun yüzünde göğüsler varken kulüplerden birinde onunla buluşmak yerine bu iyi bir fikir."

"Katılıyorum."

Cole telefonumu geri verip kendi telefonunu cebinden çıkardığında, bakmadan bile onun internette babasını aradığını anladım. Muhtemelen birkaç hafta önce araştırma yaparken sosyal medyada onu bulmuştu.

"Kaliforniya, Thousand Oaks'ta muhasebeci. Kendi şirketi var, Phelps and Embler, CPA," diyor Cole.

"Güzel."

"Oh, ve basketbol oynamamış." Bana yaklaşıp, kardeşlik sitesinden eski fotoğrafları gösteriyor. "USC'de rugby oynamış."

"Rugby mi?" diye şaşkınlıkla soruyorum. "Onun sadece İngiliz sporları olduğunu sanıyordum." "Amerikan futbolunun daha sert bir versiyonu gibi," diyor gülümseyerek.

"Babam üniversitedeyken sert bir adam olmalı."

"Öyle olmalı," diyorum, onun her zamanki gibi daha rahat görüldüğünü görmekten memnun olarak. Hâlâ biraz gerginlik var ama kesinlikle daha mutlu görünüyor.

"Bunu yaptığın için, onu bulduğun için teşekkür ederim Cassie. Sana borcumu asla ödeyemem..." diyor bana, gözleri o kadar sıcaklık dolu ki, bu beni çok korkutuyor. Hala onun hayranlığını içime çekiyorum, sevmek böyle bir şey olmalı diye düşünüyorum. Sonra öfkeleniyorum çünkü bunu yapamam. Onun beni sevmesine izin veremem, yoksa asla gitmez.

"Andrew Phelps'i çağırın," diyorum ve resepsiyon müdürüne gidip söylüyorum. Ne Cole ne de ben bu adamın babası olduğuna inanıyoruz. "Ne... neden?" diye soruyor çekingen küçük kadın.

"Ona ön kapıda bir telefon olduğunu söyle," diye homurdanıyorum.

Birkaç dakika sonra, duyuru yapıldıktan sonra, fotoğraftaki uzun boylu, zayıf adam, Cole'un yürüyüşündeki aynı havayla resepsiyona doğru yürüyor. Dün gece adamların sarhoş olmasını izlerken bunu fark etmediğimize inanamıyorum.

Andrew resepsiyonda durduğunda, Cole yanımda nefesini keser. Resepsiyon görevlisine samimi ve dostça gülümseyerek, "Merhaba, ben Andrew Phelps. Anons, benim için bir telefon geldiğini söyledi?" der.

Müdür gergin bir şekilde omzunun üzerinden bana ve Cole'a bakıyor. Cole hiçbir şey söylemeyip nefes bile almayınca, öne çıkıyorum. "Merhaba,

Andrew. USC'den gelen kardeşlik toplantısına mı katılıyorsun?" "Evet," diye cevaplar. "Telefonu nerede cevaplayabilirim?"

"Ah, şey," diye tereddüt ediyorum, Cole'a ve sonra babasına bakıyorum. "Aslında, telefon yok. Üzgünüm. Başka bir Andrew'u aramak istemiştik."

"Oh," diyor, gülümsemesi soluyor. "Peki, sorun değil, sorun değil."

Vay canına, gerçekten çok iyi birine benziyor. Ve kırklı yaşlarında bir adam için yakışıklı. Yüzeysel olarak Cole'a çok benziyor. Başka ne gibi ortak yönleri olabilir, kim bilir.

"İyi geceler," diyor ve arkasını dönüp uzaklaşıyor.

O anda Cole sonunda transından çıkar. "Bekleyin!" diye seslenir ve adamın adımlarını durdurur.

Cole

Bu o.

Gerçekten burada.

Benim babam. Benimle aynı kanı paylaşan adam. Artık sadece bir adı değil, bir yüzü, bir sesi ve görünüşte nazık bir kişiliği de var.

"Evet?" Andrew Phelps geri dönerek sorar.

Hızlıca düşünerek, yanık boğazımı temizler ve ona sorarım, "Acaba... USC'de okuduğunuz dönemde annemi hatırlıyor musunuz? Adı Vanessa."

Adamın kaşları çatılır. Babamın kaşları çatılır. Bir an ciddi bir şekilde düşündükten sonra, "Hayır, Vanessa adında birini hiç hatırlamıyorum. Üzgünüm. Kampüs çok büyüktü. Belki de benimle aynı yıl orada değildi." der.

"Doğru. Evet. Aslında, o zamanlar farklı bir isim kullanıyor olabilir. Belki onu tekrar görürseniz..." Henüz onun gitmesine izin vermeye hazır olmadığım için sözlerim yarım kalır. Hızla telefonumdan annemin fotoğrafını açar ve ekranı ona gösteririm. Masaya yaklaşır, ben onun yüzünü yakından inceleyip benzerlikler ararken, o da fotoğrafa gözlerini kısarak bakar. Yemin ederim, burnumuz ve ağızımız aynı.

"Vay canına. Çok güzel," diyor. "Ve belli belirsiz tanıdık geliyor, ama... kim olduğunu çıkaramıyorum."

"Tanıdık gelmesi normal. Kardeşlik evinde en az bir kez onunla yatmıştın," diyor Cass açıkça, neyse ki benim yapamadığım şeyi yaparak sırrı açığa çıkarıyor.

"Ne?" Andrew gülüyor ve sanki bir şovda gülmek için hazırlanmış gibi etrafına bakınıyor. "Bu... üniversitedeyken kiminle seks yaptığımı nereden biliyorsun? Ben bile zar zor hatırlıyorum."

"Senin onunla seks yaptığını biliyor çünkü ben senin oğlunum," diye patladım. Bandajı çekip çıkarmak gibi hızlıca ve bitti. Artık geri dönüş yok.

"Benim... hayır." Hâlâ iyi niyetli bir şekilde gülümseyerek başını sallar. "Bu... bu imkansız."

"Cassie, ona göster."

"Daha da iyisi," der ve ekrana dokunur. "Onun için bir kopyasını yazdırıp saklayabilirim."

"Neyin kopyasını?" diye sorar Andrew, ikimiz arasında şaşkınlıkla bakışlarını gezdirerek.

Bir dakika sonra yakındaki yazıcı sayfayı çıkarır. Onu alıp adama uzatırım. O okurken ona şöyle derim: "Cuma gecesi verdiğin DNA örneği var ya? O klinik deney için değildi. Babalık testi içindi."

Bana şüpheyile bakar, sonra kağıda, sayfadaki kelimelere ve rakamlara bakar ve çenesi düşer.

Andrew tekrar bana bakıp, onu dolandırıp dolandırmadığımı anlamaya çalışır gibi beni incelerken, ona hemen açıklıyorum: "Ben üniversiteden mezun olmak üzere olan yetişkin bir adamım, bu yüzden senden çocuk nafakası istemiyorum. Senden para istemiyorum. Sadece... Sanırım sadece adını, kim olduğunu bilmek istedim. Ve belki sen de beni tanımak istersin diye düşündüm. Eğer yanılıyorsam..."

"O-o-o sanırım oturmam lazım," diye mırıldanır Andrew, bir sandalye ararken daireler çizerek döner.

Resepsiyon masasının arkasından tekerlekli bir sandalye alıp ona doğru ittiğimde, uzun boylu vücudunu sandalyeye bırakıp test sonuçlarını tekrar okur.

Cass arkamdan yaklaşır ve fısıldar, "En kötü zamanlama."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum ona, çünkü hiçbir şeyden haberi olmayan bir adama babalık haberini vermek için mükemmel bir zaman yok gibi görünüyor.

"Annen ve babam az önce şehre döndüler."

"Hay aksi," diye inledim. "Nereden biliyorsun? Sana mesaj mı attılar?"

"Hayır, az önce ön kapıdan girip bizi gördüler. Şu anda bize doğru geliyorlar." Başını onların yönüne doğru salladı.

"Siktir."

"Hey, seyahatin nasıldı?" Cass tatlı bir sesle soruyor, ikimiz de Andrew'un önüne geçip, ön lobide bilgisayar koltuğunda oturan şaşkın adamı görmelerini engelliyoruz. Babam. "Eminim yorgun ve uyumaya hazırsındır."

"Hayır, çok dinlendirici bir haftaydı," diyor annem, ikimizin arasında ve etrafımızda duran Andrew'a bakarken. Onu gizlice gözetlediğimde, sandalyeden kalkıp kumarhane zeminine doğru sürünerek gidiyor. Evet, sanırım şok geçiriyor ya da öyle bir şey.

"Her şey yolunda mı? İkinizin işleri halledebileceğinden endişelenmiştik," diyor Dante, kolunu annemin beline dolayarak onu yanına çekiyor.

"Biz mi? Biz iyiyiz. Burası iyi yağlanmış bir makine gibi çalışıyor," diyorum onlara.

"Diğer işler de öyle," diye ekliyor Cass göz kırparak. "Öyleyse siz ikiniz yukarı çıkıp valizlerinizi boşaltın, biz de günün geri kalanında buradaki işleri hallederiz."

Babamın bayılmayacağından emin olmak için tekrar ona bakmadan edemiyorum. Andrew sonuçlardan başını kaldırıyor ve annemi görünce gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Sen... biz... vay canına," diye mırıldanarak ayağa kalkar. Sonra annem ve Dante'nin yanına gelir. Annemin yanında duran heybetli mafya babasını fark etmez. "Sen bir gece birdenbire ortaya çıkan ve sonra birdenbire ortadan kaybolan o güzel vahşi kız mıydın?" diye anneme sorar.

"Üzgünüm," der Dante sessizce, Andrew ile annemin arasına bir adım atarak. "Ama sen de kimsin lan?"

Tanıtımları yapıyorum, ağzımdan çıkan ses tuhaf geliyor. "Anne, Dante, bu Andrew Phelps, benim, ah, biyolojik babam."

"Ne?" diye bağırır annem, tüm kumarhane duyacak kadar yüksek sesle. "İki arkadaşımınla çılgın bir gece geçirmiştik. Hatırlamalısın
" aptal, Dante'yi görmezden gelerek, gangsterin ona attığı ölümcül bakışı görmezden gelir. Sanırım tüm zekamı annemden almışım.

"Tabii ki hatırlıyor," diyor Dante, annem ise donakalmış bir şekilde Andrew'a bakıyor, sanki o geçmişteki bir seks partnerinin hayaletiymiş gibi. "Vanessa sadece *on altı* yaşındaydı, sen ve arkadaşların onu topluca becerdiniz ve hamile bıraktınız!"

"Vay canına," diye mırıldanıyorum ve Cass'e bakıyorum. Hayatımda hiç ihtiyacım olmayan bir sürü gereksiz bilgi. Annem hakkında bunu bilmeme hiç gerek yoktu. Yanaklarında yayılan utanç kızarıklığından ve bunu yalanlamamasından, bunun doğru olduğunu anlayabiliyorum. Bu yüzden mi bana babamın kim olduğunu söyleyemedi? Aynı anda yattığı kardeşlikteki o üç adamdan herhangi biri olabilirdi.

"Hadi... hepimiz yukarı çıkıp oturup konuşalım," diyor Cass.

Andrew'a dönerek, "İstersen gidebilirsin. Konuşmak istersen test sonuçlarına numaramı yazabilirim. İstemiyorsan da sorun değil," diyorum. Dante onun vücudunu kurşun delikleriyle doldurmadan ve bir daha onunla konuşma fırsatı bulamadan onu buradan çıkarmaya çalışıyorum.

"Yapmazsan sorun olur," diye Cass adama yüksek sesle fısıldar. "O senin oğlun. Onun varlığından haberdar olmamış olman senin suçun değil, ama artık biliyorsun. Cole senin paranla ilgilenmiyor. Sadece seni tanımak istiyor. Tanımaya değer biriysen tabii."

"Yapabilirim... Sabah havaalanına gitmem gerekiyor," diye yanıtlar Andrew. "Ama... Randevularımı ertelerim ve partnerim benim yerime bakar, böylece bir gün daha kalabilirim. Konuşmak istersen?"

"Bu harika olur." Kaçmadığı için hemen büyük bir rahatlama hissediyorum. Yine de elinden kağıdı alıp, altına numaramı yazıp ona geri veriyorum ve "Herkesi yukarı çıkaracağım, sonra hemen aşağı iniyorum," diye söz veriyorum.

Beni dünyaya getiren adamdan uzaklaşmak, en azından söylemek zor.

Asansör yolculuğu mezarlık kadar sessiz geçiyor.

Ama dördümüz penthouse'a girer girmez annem bana dönüp bağıırır: "Bu nasıl oldu?"

Annemin öfkesinin Cass'in üzerine yıkılmasını istemediğim için, hemen sorumluluğu üstleniyorum. "USC'nin Sigma Chi kardeşlik kulübünden arkadaşlarımı aradım ve onları buradaki kumarhanede bir buluşmaya davet ettim. Eli, klinik bir araştırma için olduğunu söyleyerek, ücretsiz lap dance için DNA testleri yaptırmamıza yardım etti."

"Bu... dahice," dedi annem. Dante'ye dönerek, "Böyle bir plan yapması ne kadar harika, değil mi?" dedi.

Kahretsin. Şimdi Cass'in övgüsünü çaldığım için kendimi pislik gibi hissediyorum.

"Zekice," diye mırıldanır Dante, biz dört kare oynuyormuş gibi dururken hala cinayet işler gibi bakıyor.

"Aslında, Cass düşündü ki..." diye başlıyorum.

"Asla işe yaramayacağını düşünmüştüm, ama erkekler bedava lap dance için her şeyi yapıyorlar, DNA örneği vermek bile," diyor, bunun tamamen onun fikri olduğunu itiraf etmeden önce sözümü keserek.

"Vay canına. Bu çok çılgınca," diyor annem. "Ve işe yaradı. Gerçekten işe yaradı. Onlardan biri... senin konuştuğun adam..."

"Adı Andrew Phelps," diye tekrarlarım. "Bu sana bir şey çağrıştırıyor mu, anne?"

Annem irkilir. "Hayır, pek hatırlamıyorum."

"O zamanlar Vanessa Brooks adını kullanıyor muydun?" diye soruyorum ona.

Sorumu uzun bir süre düşündükten sonra başını salladı. "Hayır, o zamanlar değil. Sanırım bulduğum herhangi bir kampüs kimlik kartını kullanıyordum. Kimliğimi kimseye kanıtlamam gerekmediğinde, Katia'ya yakın olduğu için insanlara adımın Kate olduğunu söylüyordum. Muhtemelen Andrew'a da öyle demiştim." Aniden bana sarıldı. "Öyle görünmeyebilir ama senin adına çok mutluyum tatlım. Sadece... şok oldum. Babanın kim olduğunu ve nerede olduğunu bilmediğim için kendimi çok suçlu hissediyordum. Ve test için hepsini bulmanın imkansız olduğunu düşündüğüm kadar çok aday olduğu için utanıyordum."

"Yani, onu bulmak için arkandan iş çevirdiğim için bana kızgın değilsin?" diye soruyorum, o geri çekilirken.

Elini kaldırıp yanağımı nazikçe okşadı. "Hayır. Hayır, tabii ki kızgın değilim tatlım. Sadece umarım... umarım o sana layık biridir."

"Bir gün kalmayı teklif etti, yani iyi birine benziyor," diye hatırlatırım. "Bizi yalancı ilan edip kaçabilirdi."

"Ona benziyorsun, özellikle boyun," diye işaret eder.

"Ben de öyle düşünmüştüm, ama bunun sadece kafamda olup, gördüğümü sandığım şeyi görmeme neden olup olmadığını emin değildim."

"Ona benziyorsun," diye Dante de aynı fikirde. "Ve tepkim için özür dilerim. Onu öldürmeyeceğim. Hak ettiği bir şey yapmadıkça."

"Teşekkürler, Dante. O benim gerçek yaşımı bilmiyordu," annem mafya patronu kocasına hatırlatır. "Ona ve arkadaşlarına yalan söyledim, bu benim suçum, onların değil. Hatırladığım kadarıyla, hepsi bana saygılı davrandı. Yani, olabildiğince saygılı davrandılar..."

Dante, annemin başka bir şey söylemesini engellemek için avucunu kaldırır. "Tamam, kelebek. Bu konuda yeterince konuştun bence."

"Haklısın. Özür dilerim."

"Cole'un aşağı inip onunla konuşmasına izin vermeliyiz," diyor Dante. "Biz yokken, hemen konuşulması gereken başka acil bir durum olmadıysa tabii."

"Ben sana durumu anlatırım," diyor Cass, ama ben onun benimle birlikte aşağı inip Andrew ile konuşmasını umuyordum. Ama sanırım bunu kendi başıma yapmam gerekiyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona, her şey için. İnanılmaz bir şey yaptı ve bunun için tüm övgüyü hak ediyor.

Bana baktığını fark edince, hafifçe başını sallar ve "Yapma" diye fısıldar.

Bunun onun fikri olduğunu söylememi istemiyor.

Tamam. Söylemeyeceğim. Henüz.

Ama bir gün, bana bu paha biçilmez hediyeı verdiğı için övgüyü hak edecek. Yıllardır hayalini kurduğum ama asla gerçekleşeceğini düşünmediğim bir hediye.

Benim de onun için aynısını yapmam gerektiğı konusunda haklı. Annesi başına gelenlerle ilgili bir sonuca ulaşmasını sağlayacaksa, dağları yerinden oynatırım. Ve ona bu iyiliğın karşılığın veremediğim için kendimden nefret ediyorum.

Cass'in benim için babamı bulmak için bu kadar uğraşması, onun bana aşık olduğundan emin olmamı sağlıyor. Belki de benim ona aşık olduğum kadar deli gibi aşık.

Beni sevdiğini biliyorum, o halde neden New York'a dönmem için ısrar ediyor? Sadece Dante'nin varisi olmak istediğı için olamaz. Gözümden kaçan bir şey var, bana söylemediğı bir şey.

Tanrım, o kadar kafa karıştıracı ki.

Ve nasıl olur da birkaç hafta sonra onu bırakıp gidebileceğimi düşünür ki?

Cass

"Öyleyse, tüm raporu dinleyelim," diyor babam, ofisindeki masanın arkasındaki koltuğuna otururken. "Sadece bana mı öyle geldi, yoksa lobide duman kokusu var mıydı? Sigara dumanı değil, tam anlamıyla yanan bir yerden gelen koku."

"O puro yangını sen çıkardın, değil mi?" diye soruyorum, ben de oturduğumda. "Neden kendi kumarhanemi yakayım ki?"

Bacaklarımı çaprazlayarak, "Bilmiyorum. Belki bize bir ders vermek için, bir krizle nasıl başa çıkacağımızı görmek için, oh ve sigorta parasını almak için?" diyorum.

"Kendi babanı kundakçılık ve sigorta dolandırıcılığıyla mı suçluyorsun?" diye sordu, mavi gözlerini kısararak.

"Evet, suçluyorum."

"Ben şehirde bile değildim," diye işaret ediyor. "Bu da suçtan paçayı kurtarmanın ilk adımıdır."

"Not aldım," diye cevap veriyorum ve gülüyorum.

"Peki, başka ne oldu?" diye sordu, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Üçüncü vardiya işçileri grev yaptı."

"Öyle mi?" Kaşlarını gerçekten şaşırmış gibi kaldırır. "Sen yapmadın mı?"

Babam başını sallar. "Hayır. Kesinlikle ben değildim. Nasıl hallettin?"

"Ben halletmedim. Cole halletti," diye itiraf ediyorum. "Çalışanların işlerine dönmeleri için istedikleri her şeyi dakikalar içinde verdi."

"Siktir," diye mırıldanır ve elini şakaklarına götürür. "O çocuğu varisim yaparsam beni iflas ettirecek, değil mi?"

"Hayır."

Elini indiren babam sessizce bana bakar. Yüzümden Cole ile aramızdaki gerçeği anlayacağından neredeyse korkuyorum. Sonra sorar, "Hayır mı? Düşmanını savunacak mısın?"

"O benim düşmanım değil, rakibim," diye açıklığa kavuşturuyorum. "Ve onu sorumlu pozisyona getirirsen, seni kasten iflas ettireceğini sanmıyorum. Servetinin yarısını, hatta daha fazlasını hayır kurumlarına bağışlayacağını düşünüyorum."

"Anneye özenen oğul, ha?" diye mırıldanır. "Vanessa babasının mirasını bağışladı."

"Seninle evlendiği için ona ihtiyacı yoktu."

"Hayır, sanırım ihtiyacı yok, değil mi?" Bir an kaşlarını çattıktan sonra, "Evliliğimizin süreceğine çok güveniyor," dedi.

"Öyle olacak, değil mi?" diye soruyorum ona.

"Evet, olacak. Bu açıdan düşünmemiştim. Evliliğimize olan güveni onu daha da çok sevmemi sağlıyor."

"Her neyse," diye gözlerimi devirerek inliyorum. "Grev ve yangın dışında, çoğunlukla son dakikada personelinin hastalık izni alması gibi küçük acil durumlar vardı."

"Ne yazık," diyor babam, küçük bir gülümsemeyle, ki bunun personel eksikliğinin arkasında onun olduğunu bildiğim anlamına geldiğini biliyorum.

"Sanırım hepimiz aynı noktadayız. Cole, ikimizin de her gün olanları yazmamızı önerdi, eminim sana bunları yazdırır."

"Güzel. Cole harika bir iş adamı olacak," diyor babam, bana mirasını emanet edebileceğine dair kalan küçük umudumu da yok ederek.

"Evet, öyle olacak," diye içtenlikle katılıyorum ve kalkıp gitmek için ayağa kalkıyorum. "Ama asla senin kadar acımasız olmayacak, tatlım."

Donup kalıyorum ve babamın yüzüne bakıyorum. "Yani, yarıştan çıkmadım mı?"

"Hayır. Ama Eli, ben yokken işleri yürütmesi için Cole'a yetki verirse, sen de hızla arayı kapatman gerekecek."

"Bunu nasıl yapacağım?" diye soruyorum.

"Cole'un sahip olmadığı gizli bir silahın var," dedi babam. "Bu dünyada güzel bir kadın olmak bir engel değildir. Eğer bunu kendi lehine kullanmak istersen, bu senin gizli kozundur."

"Nasıl kullanmalıyım?"

"Önümüzdeki yirmi dört saat içinde iki şekilde kullan, seni varisim yapayım. Hemen işleri yönetmeme yardım etmeye başlayacaksın."

"Tamam. Onu nasıl kullanmamı istiyorsun?" diye merakla soruyorum. Tanrı biliyor ki, sonunda babama kendimi kanıtlayabileceksem, bunu yapmaya hazırım.

"Bir Rus'u çatı katına getir." "Bir Rus mu? Herhangi bir Rus mu?"

"Hayır, Yuri'nin mekanından, seninle bir gece geçireceğini düşünen birini getir."

"Ve buraya geldiğinde, bilgi almak için ona işkence mi edeceksin?" "Evet. Tabii kendi isteğiyle işbirliği yapmayı kabul etmezse."

"Tamam," diyorum, bu yeterince kolay görünüyor. "Başka ne yapmamı istiyorsun?"

"Bu biraz daha zor olabilir ve Cole'a bundan bahsedersen, inkar ederim," diyor babam.

"Güven bana, Cole'dan sır saklamayı iyi bilirim," diye onu temin ediyorum.

"Güzel. Yarın geceye kadar onu yarışmayı sana bırakmaya ikna et."

"

Onu yanlış duyduğuma emin olarak, "Ne? Cole'u baştan çıkarmamı mı istiyorsun?" diyorum.

Babam yüzünü buruşturarak, "Baştan çıkarmak değil, flört etmek. Bu, hiç kimse ya da hiçbir şey için aşmaman gereken bir sınır. Anladın mı?"

Başımı sallayarak söylediklerine katılıyorum — erkekleri istediğim şeyi yapmaya ikna etmek için vücudumu kullanmak, ama amacımı gerçekleştirmek için asla seks yapmamak.

En kötüsü, Cole'u ikna edebileceğimi düşünüyorum ve bunun için flört etmeme bile gerek yok çünkü o bana aşık.

Cole

Andrew, babam, neyse ki ben aşağı indiğimde lobide beni bekliyor.

Hala onun gerçekten o olduğuna inanamıyorum.

Gözleri sanki kendinden parçalar arıyormuş gibi beni tarıyor. "Merhaba," diyorum selam olarak.

"Selam."

Sonra ikimiz de birbirimizin karşısında garip bir şekilde duruyoruz.

"İster misin... yakınlarda bir salon var, aslında annemin çalıştığı yer, oturup bir şeyler içmek istersen?"

"Tabii, iyi fikir," diye cevaplar. "Ama sanırım su içmeliyim, yarın eve gitmeden önce ayılmaya çalışmalıyım, yoksa karım çıldırır."

"Evli misin?"

"Evet, on beş yıldır."

"Çocuğunuz var mı?"

"Hayır. Lucy... o benim karım, avukat. Evliliğimizin ilk yıllarında ortak olmak için yoğunlaşmıştı, bu yüzden aile kurmak için uygun bir zaman değildi. Sonra, hazır olduğumuzda, bir yıl geçmesine rağmen hamile kalamadı. İkimiz de sorunun bende olduğunu düşündük. O, doğurganlık uzmanına gitmek istemedi, eğer ebeveyn olmak kaderimizde varsa, o zaman olacağımızı söyledi. Yani, çocuğumuz yok."

Salondaki masaya otururken ona soruyorum, "Ona, benim hakkımda, bilirsin, söylemeyi düşünüyor musun?"

"Evet. Kesinlikle. Birbirimizden hiçbir sır saklamıyoruz. Ama muhtemelen doğrulamak için kendi DNA testini yaptırmak isteyecektir, bu yüzden kişisel algılama. Avukat olarak Lucy çok... analitik biridir, onu tanımlamak için en uygun kelime bu sanırım. Kimseye güvenmez. Ama doğruladığında, eminim seninle tanışmak isteyecektir."

"Anladım," diyorum, karısının sıcak ve sevecen olup olmadığını pek umursamadan. Sonuçta, miras aldığım onun genleri değil.

Garson geldiğinde, annemle birlikte çalıştığını tanıdığım bir garson, ikimiz de alkol yerine soda istedik.

Garson gittikten sonra Andrew, "Hala senin benim oğlum olduğuna inanamıyorum," diyor. "Yani, testlere inanıyorum, ama... sen dediğin gibi yetişkin bir adamsın. Sen doğdun, büyüdün ve ben senin varlığından bile haberdar olmadan bütün bir hayat yaşadın. Keşke... Keşke seni daha önce tanışaydım."

"Ben de. Ama annem... güven sorunları var," diye açıklıyorum ona. "Geçen yıl evlenene kadar sadece ikimiz vardık. Dante, daha önce onunla tanıştığın adam, bu otel ve kumarhanenin sahibi."

"Gerçekten mi? Vay canına," diyor etrafına bakarak. Gözlerini kırpıştırıp bana bakıyor. "Kardeşlik toplantısını James organize etmemiş mi? O övgüyü aldı, ama aslında sen mi yaptın?"

"Hayır. Aslında, tüm DNA örnekleri toplanana kadar bu konuda hiçbir şey bilmiyordum."

Andrew'un yüzü kızarır. "Klinik deney için kucak dansının gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Bu, karımın bilmesi gereken bir şey değil."

Gülerek ona, "Sen ve arkadaşlarının aldatılmış olmanıza üzıldüm. Üvey kız kardeşim, tüm kardeşlik üyelerini bir araya getirebilmek için sahte bir toplantı düzenlemenin tek yol olduğunu düşündü."

"Hepimiz çok eğlendik. Eski üniversite arkadaşlarıyla Vegas'a bedava bir geziye çıkmak kim hoşlanmaz ki? Bazılarını mezun olduğumdan beri görmemiştim."

"En azından herkes için iyi bir şey çıktı," diye cevap veriyorum, tam da içkilerimiz önümüze konarken.

Andrew, bardağından bir yudum alıp, "Üniversite öğrencisi olduğunu söylemiştin. Hangi üniversiteye gidiyorsun, ne okuyorsun?" diye sorar.

"New York'taki Lennox'ta işletme bölümünde son sınıfa başlamak üzereyim."

"Gerçekten mi?"

"İşletme mi?" "Evet."

"USC'de muhasebe ve işletme çift ana dal okudum." "Doğru, sen CPA mısın? İnternette adını araştırdım." "Doğru. Mezun olduktan sonra planların ne?"

"Oh, henüz emin değilim. Kendi işimi kurmak istiyorum ve belki de kumarhaneyi devralırım."

"Bu kumarhane mi?" diye sordu, etkilenmiş gibi kaşlarını kaldırarak. "Evet."

Gülerek, "Peki, benim küçük ofisim bir kumarhaneye nasıl rekabet edebilir ki?" dedi.

"Ne demek istiyorsunuz?" diye soruyorum, ne demek istediğini anlamadan.

"Mezun olduktan sonra benimle çalışmak ister misin diye soracaktım," dedi, bu da beni çok şaşırttı. "Yani, başlangıçta sadece idari işler olacak, ama sonunda..."

"Bu... vay canına," diye mırıldanıyorum. "Beni tanımıyorsun bile."

"Bu yüzden Thousand Oaks'a gelebileceğini düşündüm, böylece birbirimizi tanıma fırsatımız olur."

"Bu... çok cömert bir teklif. Düşünmeme izin verir misin?"

"Tabii ki. Baskı yok. Hala biraz şoktayım ama şüphesiz seni daha iyi tanımak istiyorum. New York'ta ve

Vegas da çok uzak değil. Ne zaman buluşabileceğimizi ayarlayabiliriz."

"Bu çok hoşuma gider," diyorum ona. "Dürüst olmak gerekirse, bu beklediğimden daha iyi gidiyor. Düşündüm ki... hafta sonu gezisinin ortasında babalık testi sonucuyla karşılaşsaydım, ilk tepkim sinirlenmek ya da bunun bir aldatmaca olduğunu düşünmek olurdu."

"Karım her zaman benim çok güvenen biri olduğumu söyler. Oysa kötü huylu olan odur. İşler onun istediğı gibi gitmediğinde onu sakinleştirmeye çalışmak benim görevimdir," diyor, evlendiğı kadına karşı sıcak bir gülümsemeyle. Onun kusurlarından bahsederken bile, onu sevdiği çok açık.

Aşk bu değil midir? Birini sevmek, tümünü, kusurlarını bile kabul etmek?

Cass, şiddete eğilimli, inatçı, küçük bir yalancı, ama o benim şiddet eğilimli, inatçı, küçük yalancım.

Ve onunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdim.

O yüzden, New York'a dönmem için ısrar etmeye devam edebilir, ben de ona birlikte ne kadar iyi olduğumuzu hatırlatarak, ondan vazgeçmediğimi bilmesini sağlayarak direnmeye devam edeceğim.

Cass

Talihsiz bir Rus adamı avlamak için dışarı çıkmak üzereyken, Cole yatak odamın kapısından içeri süzülür.

"Hey... vay canına," diyor, beni küçük siyah elbisem ve topuklu ayakkabılarımla, saçlarım boynumdan yukarı toplanmış halde görünce gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Selam. Babanla işler nasıl gitti?" diye soruyorum, bana bakışlarından ne kadar hoşlandığımı görmezden gelmeye çalışarak.

Cole başını sallar ve yatağımın ucuna oturur, gözleri çıplak bacaklarımda kalır. "Andrew ile konuşmamız iyi geçti. Harika. O... gerçekten çok iyi bir adam."

"Tamam. Öyleyse neden bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun?"

Gülümser ve sonra bana hüznü bir gülümseme atar. "Çünkü onun gibi biri olduğumu düşünmüyorum."

"Tabii ki öylesin. Sen iyi bir adamsın. En azından öyleydin. Seni katil bir gangster yapan benim kötü etkimin."

"Katil bir gangster olmayı seviyorum," diyor kendinden emin bir şekilde. "O zaman artık iyi bir adam olmaya çalışmam gerekmiyor galiba..." Başını yana eğerek, "Bu saatte bu kılıkta nereye gittiğini sanıyorsun?" diyor.

"Rasputin'e gidiyorum."

"Rasputin mi? Rus kulübüne mi gidiyorsun? Neden?"

Elbisemin önünü düzelttikten ve uyluk kılıfımı ayarladıktan sonra ona gerçeği söylüyorum. "Babam bana yeni bir görev verdi."

"Öyle mi? Sadece sana mı?"

"Evet."

"Görev ne?"

"Bu gece bodrumda asması için bir muhbir getirmem gerekiyor."

"Vay canına. Peki onu buraya nasıl getireceksin?" diye sorar Cole. Çenesini sıkarken çenesi titrer. "Ah, tabii. Bu yüzden böyle giyinmişsin."

"Gelip izlemek ister misin?"

Hemen ayağa kalkar ve önüne geçer. "Senin, hiçbir şeyden haberi olmayan bir adamla flört etmeni ve sonra onu ölüme sürüklemenizi izlemek mi? Tabii ki izlemek istiyorum. Ve sonra ikimizin de boşalmasını istiyorum."

"O tren kaçtı," diye hatırlatırım ona. "Artık seks yok. Ve iki SUV almalıyız, biliyorsun, biri senin için, biri benim ve masum adam için."

Kafasını sallayarak, "Dur biraz. Geri dön. Artık sevişmek yok diyorsun, ama sonra dizlerinin üzerine çöküp ağzını sikmeme izin verdin, bu yüzden neden bu kadar kafam karışık olduğunu anlayabilirsin."

İki avucumu göğsüne koyarak gözlerine bakıp yalvarırım. "Bana bunu ver. Lütfen."

"Sana bunu mu vereyim?" diye kaşlarını çatarak tekrarlar.

"Salvato mirası benim. Ne kadar çok istediğimi biliyorsun. Ne kadar ihtiyacım olduğunu. Lütfen?" Cole'u milyarder mafya işadamı olmaktan vazgeçireceksem, en azından birkaç kez lütfen demem gerektiğini düşündüm.

"Peki," dedi, iki saniye bile tereddüt etmeden. "Senin olsun alabilirsin."

"Gerçekten mi?" diye soruyorum, bu kadar kolay vazgeçmesine şaşırarak. yarışmamıza harcadığı emek. Onun çekilmesinin arkasında bazı şartlar olmalı. Muhtemelen bir sürü şart.

"Babam bana bir iş teklif etti. K a b u l e t m e y e c e ğ i m , ama birçok seçeneğim olacak," diye açıklıyor. "Yani, eğer..."

"İşte başlıyoruz." Derin bir nefes alıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak kendimi hazırladım.

"Dante'ye, gelecek yıl benimle New York'a geleceğini söylememe izin verirsen, onun varisi olman gerektiğini söyleyeceğim..."

"Cole, yapamam," diye sözünü kesiyorum.

"Çünkü birlikte olmak istiyoruz," diye bitirir, bu da cümleyi çok etkileyici hale getirir.

Siktir.

"Neden vazgeçip çekip gitmiyorsun?" diye soruyorum ona yumuşak ve ciddi bir sesle.

"Bu çok açık değil mi? Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediğin kişiden uzaklaşmazsın, Cassie. O yüzden, biliyor musun? Beni uzaklaştırmaya çalışman umurumda değil. Bunu ve bana yaptığın her şeyi kaldırabilirim, deli gibi değişken ruh halin dahil. Beni dövebilsen bile senden korkmuyorum. Seni seviyorum ve hiçbir yere gitmiyorum."

Gözlerimden yaşları silerek başımı sallıyorum. "Benimle hayatın çok kısa olur."

"Sen ne diyorsun lan?" diye bağırır. "Ben kendimi koruyabilirim. Evet, bu tehlikeli bir yaşam tarzı, ama sen bu riski almaya değersin. Dante'nin hiç yapamadığı kadar iyi bir şekilde bu şehri birlikte yönetebiliriz."

"Hayır, yapamayız," diyorum ona ve yanından geçip kapıdan çıkıyorum.

Cole

O kadın çok sinir bozucu.

Tam da sonunda pes edip beni de sevdiğini itiraf edeceğini düşünürken, her şeyin bir oyun olduğunu düşündürecek şeyler söylüyor. Benimle yatıp beni parmağında oynatmak için, küçük rekabetimizden vazgeçip onun kazanmasına izin vermem için bana yalvarmak için mükemmel zamanı beklediğini.

Onunla birlikte olmak için bu gerekiyorsa, seve seve yaparım. Sadece, pes ettiğimde yüzüme gülüp, her şeyin yalan olduğunu söylemesinden korkuyorum.

Cass'in terk edilme sorunları var, bunun çok iyi farkındayım. Bu yüzden cadaloz gibi davranıp insanları kendinden uzaklaştırıyor. Onun sorunları ve benimkiler birbiriyle pek uyuşmuyor.

Güven sorunlarım var. Her zaman vardı. Güvenebileceğim tek kişi annemdi, ama meğer o da hayatım boyunca bana yalan söylemiş. Çocukluğumda o kadar sık taşındık ki, liseye kadar hiç yakın arkadaşım olmadı. Mezun olduktan sonra hepimiz farklı üniversitelere gittik ve birbirimizden uzaklaştık.

Lennox'ta, diğer zengin çocuklar gibi değilim ve onlarla hiçbir ortak noktam yok, bu yüzden ihtiyacım olduğunda yanımda olacak, güvenilebileceğim kimse yok.

Cass'e güvenmek ve ona, annesi ve kız kardeşi gibi onu terk etmeyeceğimi veya gizemli bir şekilde ortadan kaybolmayacağımı kanıtlamak istiyorum. Ama lanet olsun, o bunu kolaylaştırmıyor.

Kumarhanenin otoparkına çıktığımda, onun ve korumalarının beni bırakıp gittiklerini görünce, çılgın kızıl saçlıya daha da sinirleniyorum.

Ona mesaj atıp, "*Dikkatli ol. Ruslar seni daha önce zehirlemiş olabilir. Bir dahaki sefere ne yapabileceklerini kim bilir?*" diyorum.

Cass'in anında cevabı, "*Kendimi koruyabilirim*" oldu.

En azından, işler kötüye giderse, elbisesinin altındaki uyluk kılıfında silahı olduğunu gördüm. Cass'in kendisini tehlikeye atan herkesi vurmaktan çekinmeyeceğini biliyorum.

"Hazır mısın patron?" diye sordu August, Mike sürücü koltuğundan motoru çalıştırırken bana arka yolcu kapısını açarken.

"Evet. Ama ben senin patronun değilim," diye hatırlatırım ona.

Ben içeri girerken, "Sen de onlardan birisin," diyor. "Dante büyük patron olabilir, ama artık biz de senden emir alıyoruz."

"Peki. Neyse," diyorum, Cass için endişelenmekle meşgul olduğumdan onların bana olan sadakatini takdir edecek durumda değilim.

Daha önce hiç Rus kulübüne gitmemiştim ve burası kalabalıktı, ama giriş için bir mil uzunluğunda kuyruk olan çoğu mekan gibi değildi. Müzik çok yumuşaktı ve bar aslında tıklım tıklım dolu olduğu için işler yavaş olmalıydı.

Cass'in kızıl saçları, loş kulüpte bile kolayca fark edilebilir olmalı. Onu hemen bulamayınca paniğe kapılıyorum.

"Cass'in korumaları nerede?" diye August'a soruyorum.

"Orada," diyor ve barın uzak tarafını işaret ediyor.

"Neden onlarla birlikte değil?" diye soruyorum ve insanları yararak onlara bu soruyu sormak için ilerliyorum.

"Cass nerede lan?" diye soruyorum sorumlu adama; adı Brian galiba. Üstünde kiraz olan bir tür alkollü içki tutuyor ve sanki tatilde havuz başında dinleniyormuş gibi kırmızı pipetle yudumluyor.

"Sakin ol. Tuvalete gitti," diyor.

"Neden hiçbiriniz onunla gitmediniz?" diye ona ve yardımcısına soruyorum. "Ve neden iş yerinde içiyorsunuz?"

Brian, August'a bakar ve August, "Bana bakma. Adama cevap ver" der.

"Sana bir açıklama borçlu olduğumdan değil," diye başlar. "Ama Cass bizden

alkolsüz bir içki sipariş etmemizi istedi, çok teşekkürler. Ve içkinin zehirli olmadığından emin olmak için birimizin tadına bakmasını istedi. Şu anda hayatımı riske atıyorum."

"Bu tam anlamıyla senin lanet olası işin!" diye hatırlatırım ona. "Ve Cass, Dante'nin en büyük rakibinin kulübünde tek başına dolaşıyor!"

Küfürler mırıldanarak, "Sam, Cass'i kontrol eder misin?" diyor.

Brian'dan bile daha yetersiz görünen adam, gözlerini onunla benim aramda gezdirir. "Ne, kadınlar tuvaletine girmemi mi istiyorsun?"

"Hayır," Brian, ben "Evet!" derken aynı anda cevap veriyor.

"Orada kabinler var," diyor August. "Onu tuvalette falan göreceksin."

Adam başını sallayarak sonunda uzaklaşır. Onu durdurup onu kendim bulacağımı söylemek üzereyken biri kolumu tutar. Beyaz sarı saçlı tanıdık bir kadın.

"Inessa?" diye şaşkınlıkla soruyorum ve onun elinden kurtulmak için bir adım geri atıyorum. "Ona dokunma," diye Mike onu uyarıyor.

Kadın onu görmezden gelir ve sadece bana konuşur. "Merhaba Cole. Senin de geleceğini düşünmüştüm."

"Burada ne işin var?" diye soruyorum, çünkü spor barının yönetiminde yardımcı oluyor.

"Seni arıyordum. Dışarıda biraz konuşabilir miyiz?" diye sordu.

"Burada konuşabiliriz." Cass'i kendi gözlerimle görene kadar bu binadan çıkmayacağım. "Ve çabuk ol," diyorum, Cass geri dönmeden gitmesini istiyorum.

Ayak parmaklarının ucuna yükselir, ağzını elimle kapatır ve kulağıma o kadar yumuşak bir şekilde konuşur ki birkaç kelimeyi kaçıırırım. Sanki "Dante asla seni seçmeyecek, bunu biliyorsun, değil mi?" diyor gibi gelir.

Başımı çevirip yüzüne bakıyorum, ne halt ettiğini anlamaya çalışıyorum.

Yine kulağıma fısıldayarak konuşuyor: "Kendi kızından başka kimseyi seçmez. Bu yüzden ikisini de ortadan kaldırmamız gerekiyor."

"Bekle. Onları ortadan kaldırmak mı dedin?" diye soruyorum şaşkınlıkla. "Yani... Dante ve Cass'i öldürmek mi istiyorsun?"

"Onlar ortadan kalktığında, sen ve annen şehri ele geçirebilirsiniz."

Tanrım, bu çok kötü. Inessa sanki bu çok önemsiz bir şeymiş gibi bu saçmalıkları yüksek sesle söylüyor. "Cass'a bir şey olursa..." diye başlıyorum, sonra öfkemi kontrol etmeye çalışıyorum. Savunmaya geçersen, Inessa bana başka bir şey söylemez. Benim tepkimi görmek için yeterince ipucu verdi, Rusların yanında mıyım yoksa onlara karşı mıyım diye.

Gözlerindeki hayranlık ve şehvet dolu bakışlar her şeyi anlatıyor. Benim şehri ele geçirmemi istiyor, ama o ve ekibi Dante'ye şehri teslim etme şansını tanımayacaklar.

"Nasıl... bunu tam olarak nasıl yapmayı planlıyorsun?" Onu durdurmak için daha fazla bilgiye ihtiyacım var. Inessa'nın kendini beğenmiş gülümsemesi midemi bulandırıyor. "Ne yaptın, Inessa? Çok tehlikeli bir oyun oynuyorsun."

"Dante, kızı karşılığında teslim olacak." "Cass zaten sende mi?"

"Evet, gözaltında tutuluyor."

"Nasıl? Nerede?"

"Muhafızları onunla birlikte tuvalete gitmiş olmalı..." Muhafızlara bakarak kaşlarını kaldırdı ve sözünü bitirmedi.

"Oh."

Siktir.

"Bu sefer işi kendimiz hallettik. İlkinde bombalama girişiminde başarısız olduk, Flynn Dunne'in beceriksizliği yüzünden en küçük kızı iki kez denedik ama başaramadık. Bu sefer başarısız olmayacağız."

Kumarhanenin bombalanmasından Ruslar sorumluydu. Bunu zaten biliyorduk. Ama aynı zamanda Sophie'ye drone'larla saldırdılar ve Lochlan'ın kardeşi evlerinde ona saldırdığında da onu desteklediler.

Şimdi bu pislikler Cass'in peşine düştüler ve Sophie'ye karşı yine bir şeyler planlıyor olabilirler. Dante'ye buraya gelmemesi konusunda uyarıp Cass'i nasıl kurtaracağımı düşünmeliyim. Bu psikopatların Salvatos ailesinden kimseye zarar vermesine izin veremem. Cass olmadan yaşayabileceğimi sanmıyorum. Ve annem, tanrım, son yirmi yıldır cehennem gibi günler geçirdi. Sonunda mutluluğu buldu, Dante'yi kaybetmek onu mahveder.

Cass, duygusal iniş çıkışlarıyla beni deli ediyor olabilir, ama tek düşündüğüm o, hayatımda seveceğim tek kadın. Artık gözlerimi kapattığımda bile onun güzel yüzünü görmeden duramıyorum.

Ve benimle birlikte olduğu ve gardını indirdiği birkaç seferde, ne kadar inkar etse de, benim hakkımda gerçekte ne hissettiğini gördüm.

Cass hiçbir zaman rakibim olmadı. Bütün bu zaman boyunca benim suç ortağımdı. Benim Clyde'ıma Bonnie gibiydi.

Son birkaç haftadır birbirimize karşı değil, birlikte çalıştık.

Onun için öldürdüm ve kesinlikle yine yaparım.

"Bizimle misin?" diye soruyor Inessa.

"Dante Salvato'dan ne kadar nefret ettiğimi sana hiç söyledim mi?" Ona yalan söylüyorum, bana güvenmesi için elimden geleni yapıyorum. "Annemizi dövüyor ve ona bok gibi davranıyor. Onun varisi olmak istedim ki onu iflas ettirebileyim ve ailesinin kazandığı her kuruşu dağıtabileyim. Ölmesini sabırsızlıkla bekliyorum."

Cass

Kumarhaneden ayrılmadan önce mide bulantısı ilacı almalıydım, ama Cole geldi ve dikkatimi dağıttı.

Şimdi, kulübün tuvaletinde iki kez kustum ve potansiyel bir hedefi kaçırmak istemiyorsam bir paket nane şekeri almam gerekecek.

Tuvalete eğilmişken biri üçüncü kez kabin kapımı çaldı ve artık yeter dedim. "Siktir git!" diye bağırarak ayağa kalktım. Biraz daha tuvalet kağıdı alıp yanaklarımdaki bulaşmış göz makyajını sildim ve ağzımı sildim.

Kapı aniden içe doğru patlayarak bana doğru açılır ve ben yere düşerim. Dönerek, kapının bana çarpmasını önlemek için iki avucumu da uzatırım. Neyse ki kapı tamamen açılır ve bana çarpmaz, ama o kaltağı öldüreceğim...

"Ellerini yukarıda tut ve kıpırdama yoksa seni delik deşik ederim," diyor iri yarısı kel bir adam, tuvalet kapısını doldururken.

Uh-oh.

"Burası erkekler tuvaleti mi? Pardon. Şiddete gerek yok," diye şaka yaparken, zihnim bir mil hızla çalışarak, Ruger'ımı uyluk kılıfımdan çıkarmak için bu et topunu yeterince uzun süre oyalayabileceğim bir yol bulmaya çalışıyor.

Boğuk bir yabancı dilde konuşuyor, sonra bir el kabinin altından uzanıp yerden çantamı alıyor.

"Bu kapıların arkasına çanta askıları takılmalı. Buradaki zemin iğrenç," diyorum onlara.

"Kapa çeneni," diyor Meatball. Bizimle birlikte tuvalette olan diğer kişiye, sanırım Rusça bir şeyler söylüyor ve o da aynı dilde cevap veriyor.

"Babana telefon edip buraya gelmesini söyleyeceksin, yoksa seni öldüreceğiz," diyor bana İngilizce.

Ah, bu babam için bir tuzak. Sanki babam geldiğinde beni gerçekten bırakacaklarmış gibi. Hayır, ikimizi de öldürecekler. Cole buraya gelip neler olduğunu anlayana kadar zaman kazanmalı ve dikkatlerini dağıtmalıyım.

Alaycı bir şekilde ona, "Sanmıyorum," diyorum.

Bu sefer Rusça konuştuğunda, çevirisini neredeyse tahmin edebiliyorum. Muhtemelen "Sana zorlu olacağını söylemiştim" gibi bir şey. Çünkü bir saniye sonra, başımın üzerinde silahların kurulduğu sesi duyuyorum. Harika. Daha fazlası var, her iki yanımda birer tane. İki adam, silahlarını bana doğrultmak için tuvalet koltuklarının üzerine çıkmışlar. Onları gözümün ucuyla görebiliyorum, ama açıkça lider olan Meathead'den gözlerimi ayırmıyorum.

Tuvaletin kapısı açılıyor ve erkeksi bir sesin "Cass?" dediğini duyuyorum. Meathead kapıya dönüp ateş açmadan hemen önce, adım etrafımızda yankılanıyor. Göz açıp kapayınca kadar, silahını tekrar bana doğrultuyor.

Tanrım.

Beni aramaya gelenin kim olduğunu ayırt edecek kadar sesi duyamadım. Cole mıydı? Yoksa Brian mı, yoksa Sam mı?

Bu adamlar, özellikle de Inessa, Cole'u seviyorlar. Onun büyükbabasının yerini dolduracağını düşünüyorlar, bu yüzden Cole'u vuracaklarını sanmıyorum.

Meatball yine diğer adamlara benim anlamadığım bir şey söylüyor ve adam yerde yatan adamla ilgilenmek için gittiğinde, tezgahın kapısına doğrultulmuş silah sayısı bir azalıyor. Benim dahil olmadığım başka bir konuşma daha oluyor ve sonra hoparlörlü bir telefon çalmaya başlıyor.

"Her şey yolunda mı tatlım?" diye soran babamın sesi, gözlerimi sıkıca kapatmama neden oluyor.

"Hayır, tatlım, her şey yolunda değil," Meatball, telefonun bulunduğu yerden duyabileceği kadar yüksek sesle konuşur. "Kızının ölü koruması fotoğrafını gönderiyoruz. Hemen Rasputin'e gelmezsen, sıra onda. Yalnız gel. Koruma getirme."

"Yapma baba!" diye bağıriyorum. "Zaten beni öldürecekler!"

"Hayır, öldürmeyecekler," diye cevaplar babam. Daha fazla konuşmasını, bana bir tür bilgece sözler veya güven verici sözler söylemesini beklerim, ama sessizlikten başka bir şey yoktur.

"Gidelim," diyor Meatball. Tezgahın içine dalıyor, kolsuz elbisemin önünü tutup beni öne doğru çekiyor. Topuklarım dengemi bozuyor ve

ona doğru çekilirken dengemi kaybettim. Silahımı almak için bacağıma uzandım ama o benden daha hızlıydı. Eteğimin altına uzanıp silahı ve kılıfı yakaladı ve hepsini kopardı. Silahı diğer adamlardan birine verdi, böylece o da kolumu tutup beni kapıdan dışarı çekebildi. Kapının yanında zavallı Sam'in kanlar içinde yattığını gördüm, kör gözleri tavana bakıyordu.

Nefesim hızlanır, çok hızlı gelir, çünkü kalabalık kulübe geri dönmek yerine koridorun sonundaki bir kapıya doğru sola dönüyoruz.

Mahvoldum. Tamamen mahvoldum.

Babam gelip hepimizi öldürmeden önce bu durumdan nasıl kurtulacağımı düşünmeye çalışıyorum. Cole hariç herkesin. Ama onun gelip beni kurtarmasına izin vermeyeceklerdir. Benden nefret ediyorlar.

Üç adamın hepsini tek tek haklayabilirim ama eminim ki, hepsini alt etmeden biri beni vuracaktır, yani tüm eğitimim boşa gider.

Vanessa'nın altı kaçıranı nasıl geri çekilmeye ikna ettiğini aniden hatırlıyorum. Gerçek adını söyleyip, Yuri Petrov'un babası olduğunu söyleyerek ona dokunmamalarını sağlamıştı. Ve işe yaramıştı, babamın gelip onu kurtarması için yeterli zaman kazanmıştı.

Babam ya da Cole bu orospu çocuklarının hepsini öldürmenin bir yolunu bulacaktır. Benim sadece onlara bir plan yapmaları için zaman tanımam gerekiyor.

Bu yüzden, kulübün kapısı dördümüzün arkasında kapanır kapanmaz, bizi işkence zindanını çok anımsatan karanlık bir depoya hapseden kapı kapanır kapanmaz, erkeklere gerçeği söylüyorum.

Cole

Inessa'ya benim onun tarafında olduğuma inandırmak için başka ne yapabileceğimi düşünürken, cebimdeki telefonum titriyor.

Cihazı cebimden çıkararak ekrana bakıyorum. "Arayan Dante. Ona ne söyleyeyim?" diye Inessa'ya soruyorum. "Buraya gelirse Cass'in serbest kalmasını sağlayacağımı mı?"

Dudaklarını sıkıştırıyor, sanki bu fikre karşı çıkıyormuş gibi.

"Hiçbir kız Dante'nin yerini almak istemiyor," diye yalan söylüyorum. "Ben sorumlu olduğum sürece sana tehdit oluşturmazlar."

Inessa'yı Cass'i serbest bırakmaya ikna etmeden önce, kulübün diğer ucunda biri başının üzerinde ellerini sallamaya başlar.

"Şimdi ne var?" Inessa, onların yönüne doğru gitmeden önce homurdanır. Ben, August, Mike ve Brian, hepimiz onu takip ederiz. Omzunun üzerinden bakarak, "Hayır. Onlara güvenemeyiz. Ölmeleri gerek" der.

"August ve Mike Dante için değil, benim için çalışıyor," diye yalan söylüyorum. "Brian da yeterli para karşılığında bize katılacak."

"Kesinlikle emin misin?" diye sorar.

"Evet."

Tuvaletlerin yanında bekleyen el sallayan adama ulaştığımızda, ikisi elbette Rusça konuşuyorlar, bu yüzden ne hakkında konuştuklarını hiç anlamıyorum.

Oh, lanet olsun. Ya Cass'i çoktan öldürmüşlerse?

Hayır. Dante gelene kadar onu öldürmezler, çünkü Dante önce onu canlı görmek isteyebilir. En azından planlarının bu olduğunu umuyorum.

Adam Inessa'ya ne söylerse söylesin, durumları pek iyi görünmüyor, çünkü adam konuşurken Inessa sinirlenmiş gibi gözlerini ve alnını ovuşturuyor.

"Hadi," diyor bana, koridorun sonundaki bir kapıyı işaret ederek. "Planımızda bir aksaklık oldu. Muhafızlar hep burada kalacak."

"Hayır," diyorum, şansımı zorlayarak. "Biri benimle gelsin. Dante, onu aldattığımı anladığında önce beni öldürmek isteyecektir."

"Peki," diye homurdanır.

"August." Ona başımı sallayarak onu takip etmesini işaret ediyorum. "Mike, sen ve Brian bizi gözetleyin. Dante'nin adamlarından herhangi birini görürseniz bize haber verin."

"Peki, efendim," diye kabul eder Mike.

Inessa'yı takip ediyorum, o da August'un hemen arkamda, kendisi için çalışan adamı takip ediyor. August'un omuz kılıfından silahını çıkarırken kumaşın çıkardığı hafif hışırtıyı duyuyorum, ben de aynısını yapıyorum. Tanrım, o aptal sürük bizi önünden yürümemizi istemediği için çok mutluyum.

Silaha bakmadan emniyet kilidini açtım ve silahı sağ bacağımın arkasında tuttum.

Koridorun sonundaki kapıdan geçiyoruz ve işte orada.

Cass'i yerde otururken, dizlerini göğsüne çekmiş, yanaklarında siyah maskara lekesi ile görünce hem rahatlarım hem de paniğe kapılırım.

"Yalan söylüyorsun," diyor Inessa ona.

"Yalan söylemiyorum! Hamileyim ve bu Cole'un bebeği," diyor Cass ve kalbim duruyor. "Kan... kan sizin için bir anlam ifade etmiyor mu, lanet Ruslar?"

Vay canına. Bu kadın gerçekten en iyilerinden biri kadar iyi yalan söyleyebiliyor. Yarım saniye boyunca, ben bile onun doğruyu söylediğine inanıyorum. Neyse ki bu yalan, Inessa ve adamlarının silahımı kaldırıp tetiği çekmem için yeterince uzun süre tereddüt etmelerine neden oluyor. Önce Cass'e en yakın olan en iri olanı vuruyorum.

August'a ne yapması gerektiğini söylememe gerek yok. Diğer iki adam silahlarını kaldırmadan önce onları hızla ortadan kaldırıyor. Ne olduğunu anlamadan yere düşüp ölüyorlar.

Sonunda, bana inanamayan bir ifadeyle dönüp bakan Inessa'nın kafasına bir kurşun sıkıyorum. Önceki deneyimlerim sayesinde onu öldürmek nefes almak kadar kolay.

Ya da Cass'i korumak için gerekli olsaydı, o benim ilk kurbanım olsa bile onu kolayca öldürebilirdim.

Her halükarda, o kaltak bana bu kadar kolay güvenerek aptallık etti.

Silahımı yana indirip Cass'in yanına koşarken August'a, "Mike ve Brian'ı buraya getir, arkadan bir çıkış yolu bulalım," diyorum.

Cass'in önüne diz çöküp ona "İyi misin? Sana zarar verdiler mi?" diye soruyorum.

"İyiyim. İyiğim," diye tekrarlar ve derin bir nefes alır, sonra kusacakmış gibi sertçe yutar. "Beni öldüreceklerini sandım."

"Ben de öyle."

"Babamı ara ve onu durdurmalısın," diyor. "İçlerinden biri telefonumu aldı."

"Tamam," diyorum. "Bunu tut," diyorum ve ona silahımı veriyorum, böylece ben telefon ederken arkamı kollayabilir. "Muhafızlarımız hemen geri dönecek, onları vurma."

"Ateş etmem," diye cevaplar.

"Cole, Cass nerede lan?" Dante cevap verdi.

"Benimle birlikte. O iyi. Inessa ve üç Rus öldü. Kulübün içindeki bir depo alanında bulunuyoruz."

"Neredeyse geldik," diyor. "Dışarıda pusu kurulmuş olabilir, olduğun yerde kal."

"Tamam," diye onaylarım ve o telefonu kapatır. Üç muhafızımız kapıdan girer ve Cass, onları takip eden biri olması ihtimaline karşı silahını kaldırır.

Omzumun üzerinden onlara hızlıca "Dante yerinde kalmamızı istiyor. Yardımcılarıyla birlikte geliyor."

"İyi. Bu iyi," diyor Cass, korumalar yerlerini alırken silahını indiriyor, böylece kapıyı gözetlerken her yönden korunuyoruz.

Açık yeşil gözleri hâlâ biraz fazla iri, yüzü fazla solgun. Muhtemelen şoktadır.

"Siktir, iyi olduğuna sevindim," derim, yanağını avuçlayıp dudaklarına yumuşak bir öpücük kondururken, muhafızların görmesini umursamadan. "Çok daha kötü sonuçlanabilirdi." Sesimi alçaltarak eklerim, "Onları, benim tarafımdan hamile bırakıldığın konusunda kandırarak tereddüt etmelerini sağlamak çok zekiceydi."

"Yalan değildi, Cole," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

"Oh, beni iyi kandırdın Cassie. En iyi yalanlarından biriydi. Kalbim gerçekten durdu. Dante'nin, seni hamile bıraktığımı duyduğunda yüzündeki ifadeyi hayal edebiliyor musun?"

Elimi yüzünden çekip karnına koyan Cass, fısıldayarak, "Bu senin bebeğin. Ve onu doğuracağım," diyor.

"Ne?" Onun konuştuğunu duyuyorum ama söylediklerinin hiçbiri mantıklı gelmiyor. Belki kafasını çarpmıştır...

"Neden erkeklerle çıkmak ve bu kadar çabuk görücü usulü evlenmek istediğimi sanıyorsun? Hiçbiri hemen evlenmek istemiyorsa, suçlayacak birini bulana kadar bunu sürdüreceğim."

Hamileliği başka bir erkeğin üzerine atmak için,

...

"Hayır. Hayır! Bir sürü rastgele erkekle yatmayacaksın!" ona söylüyorum.

"Önemli bir şey değil. Bir günah keçisi bulmam lazım."

"Tanrım, Cassie. Hayır, yapmıyorsun." O, bebeği, benim bebeğimi onlara yüklemek için erkeklerle çıkıyor. "Bu... sen çok vahşisin," diyorum gülerek.

"Biliyorum. Ve bunu bir an önce yapmam lazım, daha fazla belli olmadan. Ayrıca her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için Dr. Gates'i de görmem lazım."

"Cassie, ciddi misin? Gerçekten hamile misin?"

"Evet. Ama kimseye senin olduğunu söylemeyeceğim. Ve sesini alçaltmazsan, gardiyanlar bizi duyacak."

"Delirdin mi sen? Sen... Ben bu bebeğin babasıyım. Bunu başkasına yükleyemeyiz!"

"Babana söyleyemeyiz. Vazgeçip New York'a dönmen için seni ikna etmeye çalıştım, ama beni yenmek istediğin için dinlemedin..."

Bu yüzden mi beni uzaklaştırıp New York'a gitmemi söylüyordu? Beni korumaya mı çalışıyordu? Tanrım, çok saçma. Ve onu çok seviyorum.

"Yarışmayı boş ver. Seni terk etmek istemediğim için henüz New York'a dönmedim!" diye açıklıyorum ona.

"Beni mi?"

"Sen beni deli ediyorsun kadın. Seni o pisliklerle çıkmak için sürekli uzaklaştırdığın için kıskançlıktan deli oluyorum, sanki senin için asla yeterince iyi olamayacakmışım gibi. Ama bizim ilişkimizi bırakmana izin vermeyeceğim. Eninde sonunda pes edeceğini biliyorum."

"Ne kadar kendini beğenmiş..." diye gözlerini devirerek homurdanıyor.

"Çok doğru." Yüzünün iki yanını tutup dudaklarını tekrar dudaklarımla kapattım.

"Yapma," dedi Cass, başını çevirerek. "Az önce kustum. Sabah bulantısı yerine gece bulantısı yaşıyorum. Bu bebek her şey tersine..."

Benim bebeğime hamile olduğu için geceleri kusuyor. Bu yüzden bu kadar çılgınca davrandığına şaşmamalı. "Hamilelik hormonları mı seni deliye çevirdi? Yoksa normalden daha çılgın mı oldun?" diye alay ediyorum ve o da alaycı bir şekilde gülüyor. "Kabul et Cassie. Sen de beni istiyorsun."

"Hiçbir şeyi kabul etmiyorum."

"Umursamıyorsan neden beni korumak için bu kadar zahmete giriyorsun?" diye soruyorum ona. "Neden sahte bir kardeşlik toplantısı düzenleyip babamı bulmaya çalışıyorsun ve bana şantaj yapmasını engellemek için birkaç kez yattığım kadını öldürmeye çalışıyorsun?" Cevap vermediğinde ona şöyle diyorum: "Seni seviyorum ve sen de beni seviyorsun. Birlikte çok iyiyiz ve bunu sadece yatakta demek istemiyorum. Bu lanet şehri birlikte yönetebileceğimizi söylediğimde ciddiydim. Ya da sen tek başına yapmak istiyorsan, ben de çocuğumuzu büyütürüm."

"Sadece seksti, Cole."

"Ondan daha fazlası. Her zaman daha fazlasıydı!" Kafamı sallayarak ona söylüyorum, "Tanrım, Cassie. Bunu tek başına üstlendiğin için üzgünüm. Ama artık değil."

"Ciddi misin? Birlikte mi halletmek istiyorsun? Bizim çocuğumuzun babası mı olmak istiyorsun?" Onu o kadar sert öptüm ki, şüphelerini bir kenara bırakmaktan başka seçeneği kalmadı.

onun hasta olup olmadığını umursamadan. Hayır, kesinlikle umursuyorum. Onun kusmasının sebebi benim.

Cass sonunda pes eder ve beni öper.

Ve her zamanki gibi, ikimiz birlikteyken Cass uzun süre bana tırmanmaya dayanamıyor ve ben hala diz çökmüşken bunu yapıyor. Kolları boynuma sıkıca sarılıyor, neredeyse boğuyor. Bacakları belime dolanıyor, ayak bilekleri çaprazlanarak yerinde kalıyor, ben de onu bana tutmak için telefonumu düşürüyorum.

Dünyada ikimizden başka hiçbir şey yok... şey, üçümüzden başka.

Cass'ın bizim hakkımızda, benim hakkımda o kadar çok şüphesi olduğunu düşünüyordum ki, benim onu sevdiğim kadar beni sevmesi imkansızdı.

Ama beni babasının öfkesinden korumak için bir yabancıyla evleneceğini öğrenmek? Tanrım, bu çok berbat. Mutluluğunu feda edecek, istemediği ve sevmediği biriyle hayatını geçirecek, hepsi benim için.

"Sen delisin, biliyor musun?" diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Biliyorum. Ama sen de öyle. Ve ben de seni seviyorum," diyor. "Sana bir şey olursa..."

"Kapa çeneni," diyorum ve onu daha sert öpüyorum. Elbisesi o kadar yukarı çıkmış ki, poposuna da kolayca şaplak atabiliyorum.

Arkamızda kapı açılıp kapanıyor, ama korumalarımızın bizi güvende tutacağına güveniyorum. Ancak silah sesleri yerine, biri "Aman Tanrım!" diyor.

Cass ve ben donup kalıyoruz. Arkamı dönmeme gerek yok, bunun annemin sesi olduğunu biliyorum.

"Bu..."

"Evet," diye cevaplar Cass. "En azından Vanessa babamın gözlerini kapatmış," diye fısıldar ve benden kalkar. İkimiz de ayağa kalkarız ve Cass elbisesini aşağı çeker, sonra anne babamıza döneriz.

"Ne oluyor lan?" Dante, annemin bileğini tutup gözlerinden indirirken sorar.

"Ben aptalı yakalayamadan Ruslar sana saldırdı," diyor Cass basitçe. "Önce beni, sonra seni öldüreceklerdi, böylece Cole şehri ele geçirebilecekti. Cole ve August, beni vurmadan önce Inessa'yı ve bu adamları öldürdüler, ama Sam o kadar şanslı değildi. Beni kontrol etmeye geldiğinde onu banyoda öldürdüler."

Dante bize bakar, sonra etrafımızdaki yerde yatan ölü adam ve kadına gözlerini diker. Kahretsin. Onların orada olduğunu unutmuşum, Cass ve ben tam da onların ortasında sevişmek üzereydik.

onların ortasında sevişmek üzereydik.

"Yani, Cole hayatını kurtardı mı?" diye sorar Dante.

"Kimsenin ona zarar vermesine asla izin vermem," diyorum kendinden emin bir şekilde.

Bana tehditkar bir şekilde parmağını doğrultarak, "O zaman belki, sadece belki, biraz daha nefes almana izin veririm," diyor.

"Dante!" Annem öfkeyle onun kolunu tutar ve sanki o parmağıyla beni öldürebilecekmiş gibi parmağını indirir. "İkisi de yetişkin, görünüşe göre rıza gösteren yetişkinler."

"Kesinlikle karşılıklı rıza ile," diye Cass onları teselli eder.

"Ve umarım bu son kez olmaz," diye eklerim.

"Bu pisliği temizledikten sonra bu konuyu tartışacağımızdan emin olabilirsin," diyor Dante.

Cass ve ben birbirimize bakarız ve onun ne düşündüğümü tam olarak bildiğini anlarım. Zaten bu işin içine girmişiz, o halde mezarımı kazmaya devam edeyim bari.

"Hayır," diye fısıldar Cass ve kararlı bir şekilde başını sallar, ama ben pat diye söylerim, "Dante, senin halefinin kim olacağına karar verdik."

"Öyle mi?" diye sorar babası. "Şu anda sana garanti edebilirim ki, o kişi sen olmayacaksın!"

"Cidden, benimle Cass arasında seçim yapmana bile gerek kalmayacak." "Oh, gerçekten mi? Neden peki?"

"Çünkü artık biz bir paket anlaşmasıyız," diye araya girer Cass, sanki bu beni durduracakmış gibi.

"Paket anlaşması mı?" diye sorar Dante.

"İkimiz de senin yerini alacağız," diyor ona kendinden emin bir şekilde.

"Ve yolda olan oğlumuz ya da kızımız bir Salvato olacak ve senin istediğin Rus bağlantılarına sahip olacak," diye ekliyorum.

"Oğul ya da... sen öldün!" Dante bana doğru saldırır, ama Cass onu durdurur. Bileğini tutup, az önce hissettiğim şişliğin üzerine elini koyar.

"Torununla tanış. Vanessa'nın torunu."

"Vay canına. Vay canına," annem bana bakarak fısıldar. "Kıçını tekmeleyeceğim, ama önce seni ve Cass'i kucaklamam lazım." Yanıma gelir ve beni kucaklar, sonra şaşkın Dante'yi kenara itip Cass'i kucaklar. "Ne zaman... nasıl... hayır, boş ver, kaç haftalık hamile?" diye sorar, iki eliyle karnını okşayarak.

"Neredeyse on iki hafta oldu," diyor Cass, bu da beni aynı derecede şaşırtıyor.

"Sophie'nin düğünü mü?" diye soruyorum ve o başını sallıyor. O gece prezervatif kullanmadığımız ilk geceydi. O zaman ne zaman...

Kahretsin. Düğünden önce sadece bir kez daha olmuştu. Kendimi utandırdığım gece. Sanırım yeterince hızlı çekemedim. "İlk gece mi?" diye soruyorum ve o başını sallıyor. "Tanrım. O kadar uzun zaman önceydi ki! Daha dün gibi geliyordu..."

"Cole, Dante ortalıkta yokken lütfen gebelik konusunu kapat," diyor annem.

"Tamam, özür dilerim."

"Cass, tatlım, bunu bunca zaman sır olarak sakladığına inanamıyorum," diye Dante homurdanır.

"Sophie'ye tüm o hamilelik testlerini yaptırana kadar emin olamadım," diye itiraf ediyor Cass. "Bana babasının kim olduğunu söyleyene kadar bana işkence edeceğini, sonra da beni DNA testi yaptırmaya zorladıktan sonra Cole'u öldüreceğini düşündüm, bu yüzden ne yapacağımı bulmak istedim..."

"Üzgünüm," diyor Dante ve onu kendine çekerek uzun bir kucaklaşma ile sarılıyor.

"Sorumsuz davrandığımız için özür dilerim. Umarım beni ve onu affedersin, baba."

"Benden sır saklamaktan başka affedilecek bir şey yok. Bundan hoşlanmıyorum," diyor ona. "Bunu kabul edemem. İkiniz de bundan sonra bana her şeyi anlatın." Dante geri çekilirken yüzünü buruşturuyor, sonra ekliyor: "Yani, ilgili tüm bilgileri anlatın."

"Söyleyeceğim."

"Söyleyeceğiz," diye onu temin ettim.

"Cole'a kızmadığın için teşekkür ederim," diyor Cass. "Onun suçu değildi. İkimiz de sorumluyuz. Sorumsuzduk. Ne demek istediğimi anlıyorsun. Ben bu konuda masum değildim, o zaman da masum değildim. Biliyor musun? Sanırım artık susacağım."

"Merak etme, onunla birlikte olan iki muhafız çoktan gitti," diye gururla onu bilgilendiririm. Cass, yakında beni havuzda boğacakmış gibi bana dik dik bakar.

"İki muhafızıyla *seks* mi yaptın?" diye bağılıyor Dante.

"Uzun zaman önceydi ve pişmanım. Artık öldüler. Cole onları öldürdü."

"Onlar ona zarar verdiler," annem de beni boğmaya hazır gibi görüldüğünde açıklıyorum. "Ayrıca, zarar vermemiş olsalar bile, Dante'ye Cass ile birlikte olduklarını söylemeye cesaret edemeyen korkaklar oldukları için ikisi de pislikti."

"Ve sen bundan korkmadın mı?" Dante gelip bana sorar.

"Cassie senin beni öldüreceğini düşündü. Bu yüzden hamileliği üstlenecek bir 'günah keçisi' arıyordu."

"Ah, Cassie," diyor annem sempatiyle. Cass'in beni korumak için aptalca bir girişimde bulunduğunu da anladığını biliyorum.

Dante'ye anlatmaya devam ettim: "Annem'e olan sevgin en azından nefes almamı sağlayacağını düşünmüştüm. Ta ki Cassie bana hamile olduğunu ve çocuğun benden olduğunu söyleyene kadar. O zaman belki biraz panikledim."

"Sana, kızlarıma dokunursan, ölmek isteyeceğin bir duruma düşüreceğimi söylemiştim."

"Evet, hatırlıyorum."

"Bu yüzden, bazı boktan nedenlerden dolayı seni oğlum olarak görmeye başlamam iyi bir şey."

"İğrenç, baba. Bu durum göz önüne alındığında çok saçma," diyor Cass.

"Öyle değil... Demek istediğim, sadece Vanessa'yı sevmiyorum, Cole'u da seviyorum. Hatta babasını bulduğunda biraz kıskanmışım. Ama iyi birine benziyor ve bunca yıl sonra hayatında onun olması beni mutlu ediyor. Cole, şu anda ne kadar kızgın olsam da, hiçbir şekilde senin incinmeni ya da ölmeni istemem. Sadece Vanessa için değil." Anneme dönerek, "Sanırım senin o kibirli küçük piçin benim de kanıma girmiş," der.

"İyi. Yani, teşekkür ederim," diye cevap verdim. "Ben de aynı şekilde hissediyorum." "İkinizin biraz yalnız kalmaya ihtiyacı var mı?" Cass bizimle dalga geçiyor.

"Oh, yine de seni cezalandırmanın bir yolunu bulacağım," diye uyarıyor Dante. "Bulamazsan hayal kırıklığına uğrarım," diyorum ona dürüstçe.

"Artık

bir bebeğim olduğu için, kimsenin ona parmağını bile sürmesini hayal edemiyorum."

EPILOG

Cole

"*Cassie, zamanı geldi,*" annemin sesi yatak odasının kapısından geliyor. "*Fikrini değiştirmedin mi?*"

"Değişmedim!" diye bağıyor Cass. Saten elbisesinin eteği etrafımı sardığı için kesin olarak göremiyorum ama eminim ki inlemelerini bastırmak için yumruğunu ağzına sokmuştur. Annem beni engellemek için elinden geleni yapsa da, bir saniye bile durmadan amını yalamaya ve parmaklamaya devam ediyorum.

Ve kim ne derse desin umurumda değil.

Düğünden önce gelinin elbisesini görmek uğursuzluk değildir.

En azından onu bir kez orgazm edersen kötü şans değildir. Mutlu bir eş, mutlu bir hayat demektir, ya da öyle duydum.

"*Beklemek istesen bile, baban yine de Cole ile New York'a gitmene izin verecek.*"

Okulda bir yılım daha olduğu için Cass benimle kalmaya geliyor. O da oturup bebeğin doğmasını beklemeyecek. Dante, onun doğu kıyısında imparatorluğunu büyütmesini istiyor ve hangi yasal işlere yatırım yapacağına karar vermesini sağlayacak.

"Artık beklemek istemiyorum!" Cass hem anneme hem de bana bağıyor, bu da beni rahatlatıyor. Ben de ona şu anda beklediği şeyi veriyorum.

Klitorisini emdiğimde, onu saklayamadan boğuk inlemelerini duyuyorum, hemen ardından uylukları kulaklarımı sıkıca kavıyor ve duvarları parmaklarımın hareketleriyle titriyor.

Onun titremeleri tamamen durmadan önce, kumaşı uzaklaştırıp eteğin sınırlarından kaçıyorum. Kumaşı Cass'in nefes nefese kalan göğsüne topluyorum. Acıyan sikimi serbest bırakmak için smokin pantolonumu hızla açıyorum ve onu hizalarken

yakında karım olacak kızın kızarmış yüzüne bakarken, yumruğum hala ağzında.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyorum, sonra kendimi onun içine gömüyorum.

Dişleri derisini parçalamadan önce, yumruğunu çıkarıp yerine kendi yumruğumu koyuyorum.

Cass dilini parmak eklemlerimin üzerinde gezdirir, neredeyse boşalmama neden olur, sonra da etimi ısırır.

Bu çok seksi. O çok seksi.

Ve yarım saatten az bir süre sonra, burada işimiz bittiğinde, havuzun yanındaki verandada küçük bir törenle onu karım yapacağım.

"*Cole'u gördün mü?*" diye bağılıyor annem kapının arkasından, keşke kulak tıkacı ya da gürültü önleyici kulaklığım olsaydı diyorum. Yine de, onun sürekli sesi bile gelinimin içine boşalmamı engelleyemez. "Cass?" diye soruyor, zamanında cevap alamayınca.

Cass yumruğumu ağzından çıkarır ve "*Belki... belki fikrini değiştirip gitmiştir!*" der.

Ona sırtarak başımı salladım ve sonra başparmağımı ağzına soktum. Cass, onu bir sonraki adımda nereye koyacağımı çok iyi bildiği için, onu coşkuyla emdi.

"*Hayır, Cole sana çok bağlı, senden uzaklaşmaz.*" Annemin

değerlendirmesi karşısında ağızım açık kalır.

Cass, tam anlamıyla onun amını siktiğim yere bakıyor. Tamam.

Doğru. Ben amın kölesiyim ve umurumda bile değil.

"Öyleyim, ama sen de benim kölemisin," diye Cass'e fısıldıyorum. O alaycı bir şekilde güldüğünde, başparmağımı ağzından çekip klitorisine bastırıyorum, bu da onun gözlerini kapatıp nefesini kesmesine neden oluyor. Şimdi eğilip ağzını benimkiyle kapatıyorum, onun inlemelerini yutarken o da benim zevk inlemelerimi yutuyor.

Cass'in iki eli de beyaz gömleğimin üzerinden sırtımı kavrar ve ağırlığımı daha fazla üzerine bastırmaya çalışır. Ona izin veririm, sadece karnına baskı yapmamaya dikkat ederim. Doktor seksin tamamen güvenli olduğunu söylese de, oğlumuzu veya kızımızı ezmek istemem.

Cass inleyerek dudaklarımı ısırıyor ve benimle birlikte orgazm oluyor.

Telefonum, smokin ceketimin cebinde yerde bıraktığım yerden titremeye başlasa da, içimi boşaltırken mutluluk dalgalarının tadını çıkarıyorum.

Cass.

İkinci üç aylık dönem çok eğlenceliydi. Cass daha az kusuyor ve tek istediği şey sevişmek.

Muhtemelen bu yüzden Dante, annemle birlikte bir ev satın alıp bize düğün hediyesi olarak çatı katını vereceklerine karar verdi.

Annemin sürekli araya girmeden karımla sevişebilmek için sabırsızlanıyorum. Beni arayan onun olduğunu biliyorum, Cass'in cenneti içinde birkaç kez daha sallanıp dururken, ikimiz de kendimize gelirken nerede olduğumu soruyor.

Kollarını başının üzerine atan Cass, gözlerini kapatıyor ve dilini ağzından dışarı çıkarıyor, kelimeler olmadan öldüğünü söylüyor. Onu orgazmlarla öldürdüm.

Kıkırdamayı bastırarak içinden çıkıyorum ve birleşen spermlerimizin ondan fişkırmasına izin veriyorum. Şimdi gözlerini açıp endişeyle bana bakıyor.

"Kimse bilmeyecek," diye dudaklarımla ona söylüyorum. "Ben bileceğim!" diye homurdanıyor.

"*Cole telefonuna cevap vermiyor,*" diyor annem, ben de gözlerimi deviriyorum.

Yataktan kalkıp pantolonumu tutup banyoya gidip temizleniyorum, sonra Cass'e atmak için bir havlu buluyorum.

O temizlik yaparken, ben telefonumu alıp anneme bir mesaj atıyorum: "*Aşağıdaki salonda Eli ile veda içkisi içiyorum. Cass hazır mı? En az yarım saat geç kalacağını tahmin ediyorum.*"

Annemin bilmediği şey, onun geç kalmasının benim hatam olduğu. Eli'nin "tatilini" başlatmak için bu sabah erken ayrıldığını muhtemelen bilmiyor. Dante, Eli'nin benim ve Cass'in ilişkisini bildiği halde ona söylememesine çok kızmıştı. Bu yüzden, Madison'ı bulup sağ salım geri getirmezse, bugün düğünden sonra Vegas'ta onu gördüğü yerde vuracağını söyledi.

Bu, bir adama samanlıkta iğne aramasını istemek gibi bir şey.

Eli, kimse Madison'ı bulamamış olsa da, onu bulabileceğinden emin görünüyor.

Eğer işkence tekniklerini kullanarak onu bulursa, Madison'a bol şanslar.

Annem bana penthouse'a gelmemi söyleyen bir mesaj gönderdiğinde, Cass yatak odasının yanında durmuş, kızaran,

dokunulmaz bir prenses gibi duruyordu. Bana baktığımı fark etti ve göz kırptı, sonra da parmaklarıyla gevşek kırmızı buklelerini taramaya devam etti.

"*Cole'u bulmak için kumarhaneye gidiyorum,*" diyor annem kapıdan. "*Hazır olduğundan eminsen, Dante'yi seni aşağıya götürmesi için göndereceğim.*"

"Kesinlikle hazırım, Vanessa," diyor Cass.

"Aşağı çıksam iyi olacak," diyorum ve annemin topuklu ayakkabılarının merdivenlerden aşağı inen tıklama sesini duyduğumda, son bir kez yanağına öpücük konduruyorum. "Görüşürüz?"

"Evet," diyor, sonra saçımı iki eliyle tutup bana bakmamı sağlıyor. "Beni elbiseyle havuza atmayı aklından bile geçirirsen, yemin ederim kızımıza Amber adını koyarım."

"Bugün seni havuza atmayacağıma söz veriyorum." Onun sözlerini tam olarak düşünmeden hemen kabul ediyorum. Küçük karnını okşayarak, "Bekle. Varsayımsal bir kızımız olacağı konusunda şaka mı yapıyordun, yoksa kız olduğunu mu öğrendin?" diyorum.

Gülümseyerek bana şöyle diyor: "Genetik kan testi sonuçları geldi. Kızımız olacak."

"Vay canına," diye fısıldarım, bu bilgiyi kafamda sindirmeye çalışarak. Kollarımı ona dolayarak, iki yaşına geldiğinde herkese patronluk taslayan güzel kızımızı düşünerek gülerim. "Umarım sana benzer, Cassie."

Yüzünü ellerimle kavrayıp onu öpüyorum, bu kadının benim olduğu için her saniye minnettarım.

Geri çekildiğimde Cass, "Annem gibi görünüyorum, kızıl saçlı ve her şeyiyle."

"Bebeğe annenin adını vermek ister misin? Charlotte, değil mi?"

"Bunun bir kız olduğunu yeni öğrendik, ama ne dersin?"

Charlotte Katia Brooks, Vanessa için de, tamam mı?

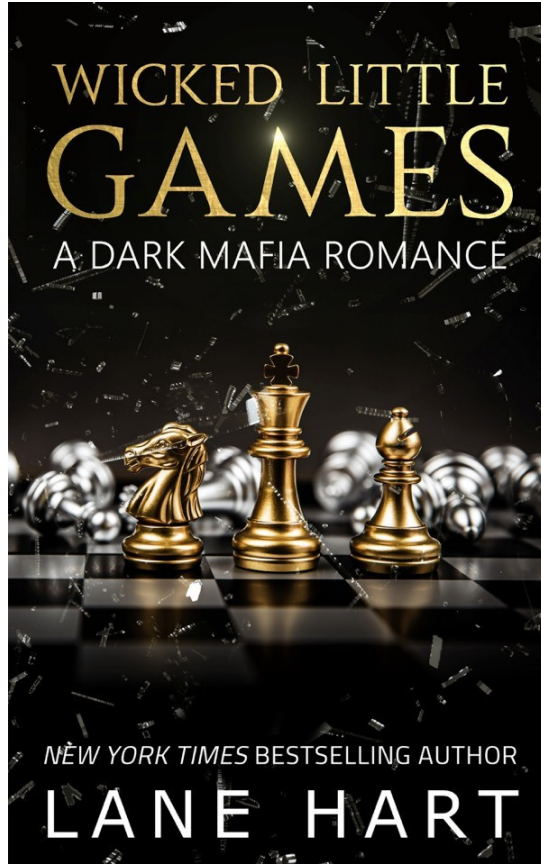
"Bu harika bir fikir," diye onayladım. "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum ve seni karım yapmak için bir saniye bile beklemek istemiyorum."

YAKINDA!

Vicious Little Games'i okuduğunuz için çok teŖekkür ederiz! Beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp yorum bırakın.

Bu serinin dördüncü ve son kitabı *Wicked Little Games* yakında çıkıyor!

[Hemen siparişinizi verin!](#)

Bir yılı aşkın süredir acımasız mafya patronu babamdan saklanıyor ve çevremdeki herkese yalan söylüyorum.

Jordan, tanıştığımız gece Vegas'ta kaçtığımızı düşünen tatlı, koruyucu bir motosikletçidir. Gerçekte ise, o sadece benim altın kaplı hapisanemden kaçmamı sağlayacak bir araçtı.

Gidecek hiçbir yerim yoktu, bu yüzden Jordan, Rockland'daki evine vardığımızda benimle birlikte yaşamamı istediğinde, isteksizce kabul ettim. Ondan sonra, ona aşık olmamak imkansızdı.

Ama birlikte geçirdiğimiz her saniye, içimi kemiren acı verici suçluluk duygusu yüzünden mahvoluyor. Jordan'a kim olduğumla ilgili gerçeği söylemem gerektiğini biliyorum; ama onu kaybetmek istemiyorum.

Jordan bir gece eve gelmediğinde, onu bir yalan yüzünden kaybetme korkum, sabaha kadar hayatta kalamayacağı korkusuyla karşılaştırıldığında hiçbir şeydi.

Sevdiğim adamı güvende tutmak için her şeyi yaparım, onu rehin tutan canavara ruhumu satmak bile.

Eli, babamın yarattığı bir kabus. Şimdi beni bulduğu için, babama duyduğu nefreti benden ve Jordan'dan çıkaracağını açıkça belli etti.

Eli'nin karanlık tarafını çok iyi biliyorum. Onun sert muamelesini özlediğimi itiraf etmekten nefret ediyorum.

Onun merhametine kalmak, onun sandığı kadar korkutucu değil.

Aslında, esirlerini işkence etmek için kullandığı özel yöntemler, sahte evliliğimde sır saklayan tek kişinin ben olmadığımı ortaya koyuyor.

Eli'nin, kendisine yakınlaşmaya çalışan herkese acı çekertmek istediğini anlamam çok uzun sürmedi, çünkü kendisinin de çok fazla yarası var.

Kabul etmek istemese de, Jordan, Eli'nin tehditlerine ve ona karşı acımasızca davranmasına rağmen, Eli'yi benim kadar istiyor.

Ben ise kalbimi, bedenimi ve ruhumu ele geçiren bu iki adamı babamın öfkesinden kurtarmanın bir yolunu bulmak istiyorum.

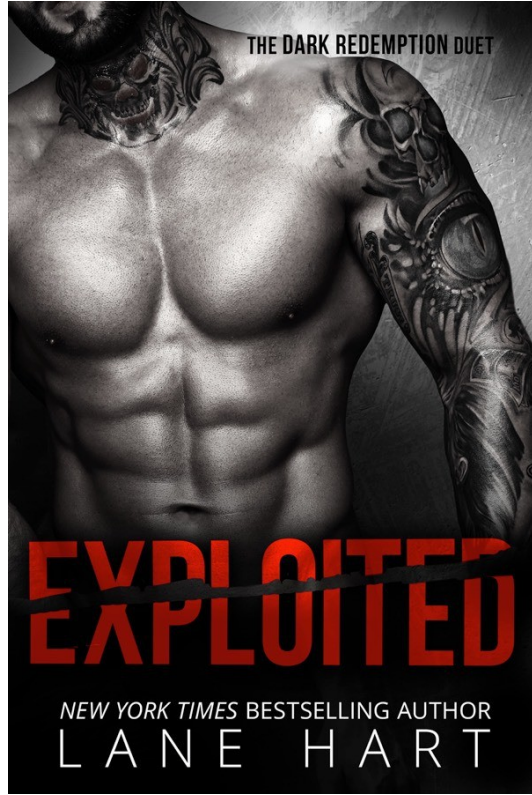
Madison'ın kitabı, Sin City Mafia serisinin dördüncü ve son kitabıdır. Karanlık ve çarpık bir MMF romantizmidir.

LANE HART'IN DİĞER ESERLERİ

Bir sonraki ateşli romantizm romanınızı mı arıyorsunuz?

Karanlık romantizm romanım *Exploited* şu anda ücretsiz!_

<https://mybook.to/Exploited>

YAZAR HAKKINDA

New York Times'ın en çok satan yazarı Lane Hart, eşi yazar D.B. West ve iki çocuğuyla birlikte Kuzey Carolina'da yaşıyor. Yazları plajda geçirmeyi ve sonbaharda futbol izlemeyi seviyor.

Lane ile bağlantı kurun:

Yazar Mağazası: <https://www.authorlanehart.com/> Tiktok: <https://www.tiktok.com/@hartandwestbooks> Facebook: <http://www.facebook.com/lanehartbooks> Instagram: <https://www.instagram.com/authorlanehart/> Web sitesi: <http://www.lanehartbooks.com>
E-posta: lane.hart@hotmail.com

[Lane'in tüm kitaplarını Amazon yazar sayfasında bulabilirsiniz!](#)

[Lane ve DB'nin haber bültenine kaydolun, yeni çıkan kitaplar ve ücretsiz hediyeler hakkında güncel bilgiler alın!](#)

Lane'in Facebook grubuna katılarak kitaplar yayınlanmadan önce okuyun, kapakların, karakter isimlerinin ve kitap başlıklarının seçilmesine yardımcı olun!
<https://www.facebook.com/groups/bookboyfriendswanted/>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM